

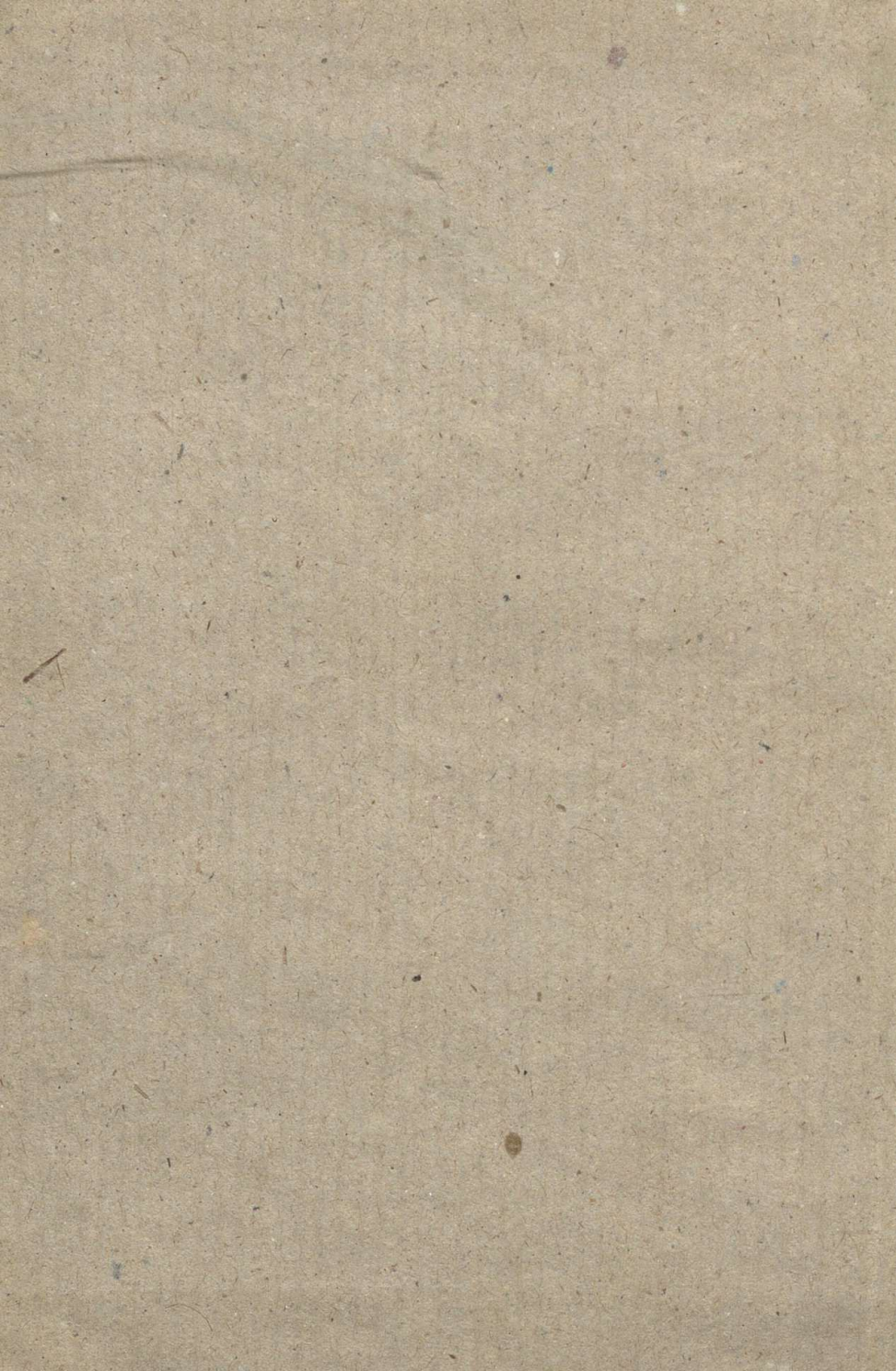
TAYAM

383
Call No. SUK-B

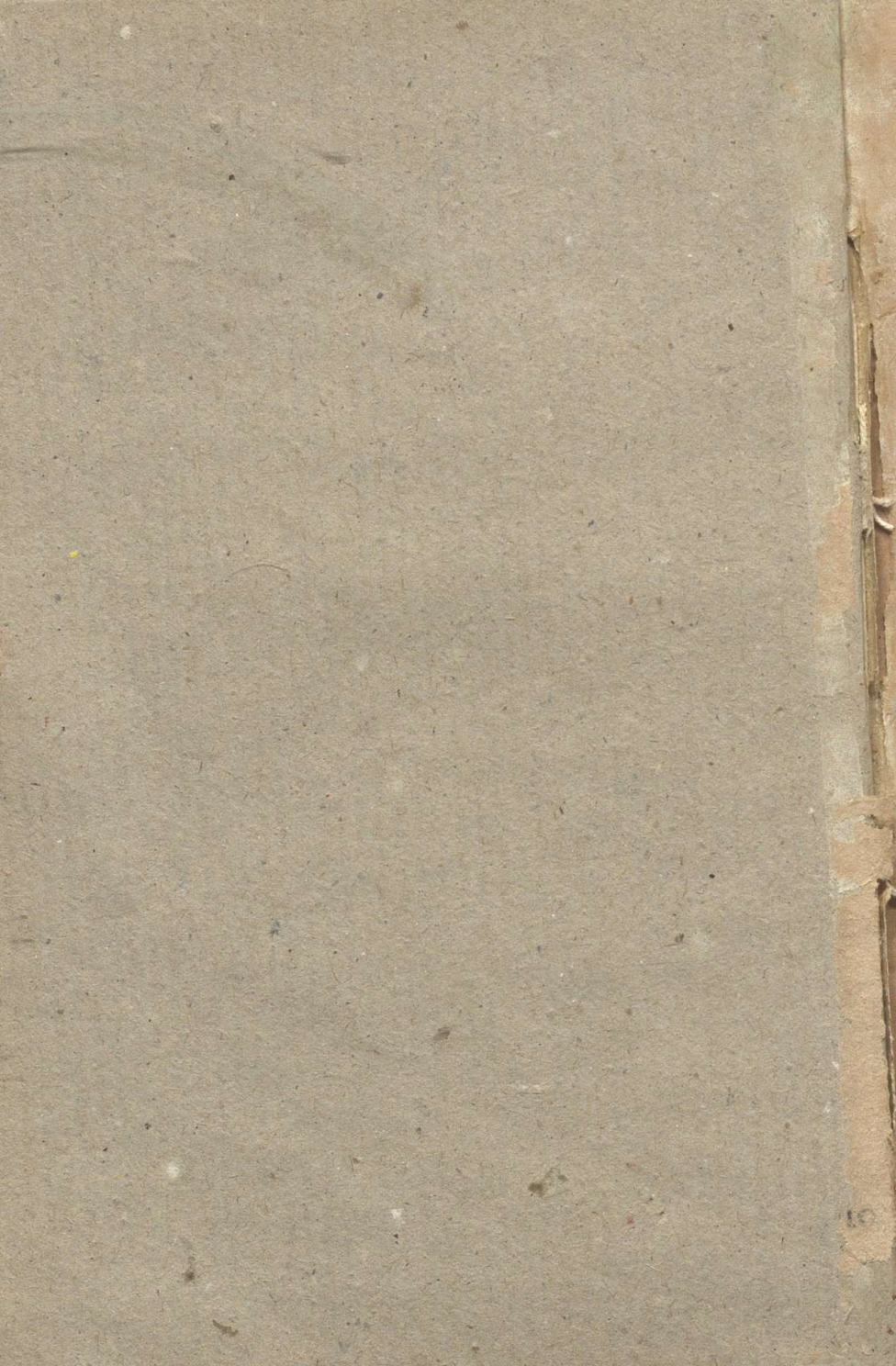
Author. மஞ்சுமார.

Title. சூப்பரிஷ்டிகரணம்.

cb

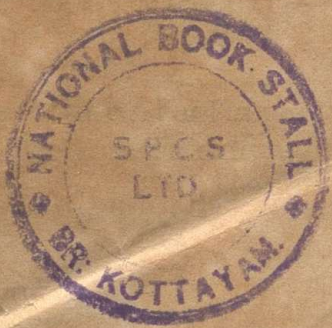
966

ഭൂരിഷ്കരണ വ്യവസ്ഥകൾ

(വ്യാഖ്യാനവും സമ്പൂർണ്ണ തർജ്ജിമയും)

47

എൻ. കെ. സുകുമാരൻ B.Sc.; M.L.
അഡ്വക്കേറ്റു വഞ്ചിയൂർ,
തിരുവനന്തപുരം.

1ല-4-50

ഭൂവരീഷ്ഠരണ വ്യവസ്ഥകൾ
തർജ്ജിമയും വ്യാഖ്യാനവും:
എൻ. കെ. സുകുമാരൻ B.Sc.; M. L.

പ്രസിദ്ധീകരണദിനം:-
1970 ഫെബ്രുവരി 28

M 333

അച്ചടിശാല—
മിൻവാ പ്രസ്സ്
പേട്ട, തിരുവനന്തപുരം-1.

പ്രസാധകൻ:-
ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

പുസ്തകവില 4 രൂ. 50 പൈ.

പ്രസിദ്ധീകരണാവകാശം:
ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്

വിഷയ വിവരം

ഒന്നാം ഭാഗം

പ്രാരംഭം

അദ്ധ്യായം 1:	പശ്ചാത്തലം	17
അദ്ധ്യായം 2:	മുൻ ചരിത്രം	25

രണ്ടാം ഭാഗം

✓ ക്ഷിയാനം ക്ഷിയായ് മയ്യം

അദ്ധ്യായം 3:	ക്ഷിയാന്റെ നിർവചനം	35
അദ്ധ്യായം 3:A	ക്ഷിയാസ്ഥിരത	57
അദ്ധ്യായം 4:	ഭാവിനിരോധനം	68
അദ്ധ്യായം 5:	മര്യാദപ്പാട്ടവും പാട്ടത്തുകയിലെ ഇളവുകളും	69
അദ്ധ്യായം 6:	പാട്ടത്തുകയെ പഠിയ്ക്കുള്ള മറ്റു വ്യവസ്ഥകൾ	86

മൂന്നാം ഭാഗം

പ്രത്യേക നടപടികൾ

അദ്ധ്യായം 7:	റിക്കാർഡ് ആഫ് റെറ്റേറ്റ്സ് (അവകാശ സ്ഥാപനരേഖ)	116
✓ അദ്ധ്യായം 8:	ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കൽ	129
അദ്ധ്യായം 9:	ക്ഷിയാന് വിലയ്ക്കു വാങ്ങാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ	148
അദ്ധ്യായം 10:	53 മുതൽ 63 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ	180

അദ്ധ്യായം 11:	പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേകത	197
അദ്ധ്യായം 12:	ചെറുകിട കൈവശക്കാർ	210
അദ്ധ്യായം 13:	ഔദ്യോഗികങ്ങൾ	220

നാലാം ഭാഗം

മിച്ചഭൂമി

അദ്ധ്യായം: 14	“സീലിംഗ് ഏരിയ”	232
അദ്ധ്യായം: 15	ഭൂമി മരവിപ്പിക്കൽ	256
അദ്ധ്യായം: 16	മിച്ചം കിട്ടുന്ന ഭൂമി	263

അഞ്ചാം ഭാഗം

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും എക്സിക്യൂട്ടീവിലേക്കും

അദ്ധ്യായം: 17	എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ ചൊതുസഭാവം	293
അദ്ധ്യായം: 18	പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥർ	311

ആറാം ഭാഗം

കുടിയിടവും കുടിയിരുപ്പും

അദ്ധ്യായം: 19	കുടിയിടത്തിന്റെ നിർവചനം	319
അദ്ധ്യായം: 20	കുടിയിടത്തിന്റേയും സൗകര്യം	331
അദ്ധ്യായം: 21	കുടിയിരുപ്പ്	364

ഏഴാം ഭാഗം

വലവക സംഗതികൾ

(99 മുതൽ 132 വരെ വകുപ്പുകൾ)	369
-----------------------------	-----

വകുപ്പുകളുടെ പേരുകൾ

- 1 മുരുകപ്പേരും വ്യാപ്തിയും ആരംഭവും
- 2 നിർവ്വചനങ്ങൾ
- 3 ഒഴിവാക്കലുകൾ
- 4 ചില മാടച്ചാർത്തുകാരുടെ കീഴിൽ തേർച്ച ചെയ്യുന്ന വരും കുടിയാന്മാരായി കരുതപ്പെടണമെന്ന്
- 4A ചില പണയക്കാരും പണയക്കാരുടെ പാട്ടുക്കാരും കുടിയാന്മാരായി പരിഗണിക്കണമെന്ന്
- 5 ചില കൈവശപ്പണയക്കാർ കുടിയാന്മാരായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്ന്
- 6 1111 ചിങ്ങം 1-ാം തീയതിയോ അതിനുശേഷമോ വെറും പാട്ടുമായി ഭൂമി കൈവശം വെച്ചിരുന്ന ചില പണയക്കാർ കുടിയാന്മാരായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്ന്
- 6A 1930 ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതിയോ അതിനുശേഷമോ ഭൂമി കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്ന ചില ആളുകൾ കുടിയാന്മാരായി കരുതപ്പെടുമെന്ന്
- 6B ലേബാർ കുടിയായ നിയമം വ്യാപിപ്പിച്ച ചില പ്രദേശങ്ങളിലെ ചില പണയക്കാർ കുടിയാന്മാരായി കരുതപ്പെടുമെന്ന്
- 7 കുടിയാന്മാരാണെന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ കരുതിക്കൊണ്ടു ഭൂമി കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ആളുകൾ കുടിയാന്മാരായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്ന്
- 7A പത്തു വർഷത്തിൽ കുറയാതെയുള്ള കാലത്തേയ്ക്ക് കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്ന ചില ആളുകൾ കുടിയാന്മാരായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്ന്
- 7B അധികാരമില്ലാത്തയാൾ നൽകുന്ന ചില പാട്ടങ്ങൾ കുടിയായ്യാവുക.

- 7C കൈവശം ലഭിക്കാൻ തുക നൽകിയ ചിലർ കുടിയാന്മാരാവുക.
- 7D സ്വകാര്യവനങ്ങളിലെ കുടിയായ്മ.
- 8 ചില വാരക്കാർ കുടിയാന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടുക.
- 9 പാട്ടച്ചാർത്തു് ഒഴിഞ്ഞാലും കൈവശം തുടർന്നാൽ, കുടിയാനായി ഗണിക്കപ്പെടുക.
- 9A ചില ഒഴുകുറി രേഖകൾ തെളിവിൽ സ്വീകരിക്കുതെന്ന്.
- 10 മറ്റു ചില ആളുകൾ കുടിയാന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടുക,
- 11 ശമ്പളപ്പാട്ടുകാരൻ, ശമ്പളച്ചീട്ടുകാരൻ എന്നിവർ കുടിയാന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടുക,
- 12 ഇടപാടിന്റെ യഥാർത്ഥ അവകാശം തെളിയിക്കൽ.
- 13 കുടിയായ്മസ്ഥിരത.
- 13A 1-4-1964 നു ശേഷം ഒഴിപ്പിച്ച വസ്തുക്കൾ തിരിയെ കൊടുപ്പിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥ.
- 13B പാട്ടുകുടിശിഖര വിൽക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ തിരിയെ കൊടുക്കൽ,
- 13C പാട്ടുകുടിശിഖര വേണ്ടി നടത്തിയ വിൽപ്പനയിട പാടിനെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന നടപടി.
- 13D നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി നടത്തപ്പെട്ട ചില വില്പനകൾ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന നടപടി.
- 14 പൊതു ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കൽ
- 15 പാർപ്പിടം പണിയാൻ ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കൽ
- 16 പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിഞ്ഞു കൈവശമുള്ള കുടിയാനിൽ നിന്നും ഭൂമി വിൽക്കപ്പെടുക
- 16A പരമാവധി ഭൂമി കൈവശമുള്ള കുടിയാനിൽ നിന്നും ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥ

- 17 ചെറുകിട കൈവശക്കാരനും, വീണ്ടെടുക്കൽ അവകാശവും
- 18 വീണ്ടെടുക്കലിന് പരിമിതികൾ
- 19 തോട്ടങ്ങളുടെ ഇടയിലെ കൃഷി ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കൽ
- 20 ക്കിയാൻ ദേഹണ്യ പ്രതിഫലവും, ആശ്വാസ പ്രതിഫലവും
- 21 വീണ്ടെടുക്കലിലെ മുൻഗണനാക്രമം
- 22 വീണ്ടെടുക്കലിനുള്ള നടപടിക്രമം
- 23 ഭൂമി തിരിയെ കിട്ടാനുള്ള വ്യവഹാരം
- 24 കാലഹരണ സംഗതി
- 25 ³ ആക്കൊക്കെ തിരിയെ കിട്ടാമെന്നത്
- 25A കരാർ പാട്ടം
- 25B ആനുപാതിക പാട്ടത്തിന്റെ കാര്യം
- 26 പാട്ടക്കുടിശ്ശിഖ ഇഴടാക്കൽ
- 27 മര്യാദപ്പാട്ടം
- 28 മര്യാദപ്പാട്ടത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ഒഴിവാക്കലുകൾ
- 29 അവകാശരേഖ
- 29A ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം 12-ാം അദ്ധ്യായം ബാധകമാകാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ.
- 29B കൈവശാവകാശത്തേപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കത്തിന്റെ പരിഹാരം,
- 30 മദ്ധ്യവർത്തിക്കു കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടം.
- 30A കാണകുടിയാൻ, ജന്മിക്കരത്തിൽ ഇളവ്.
- 31 മര്യാദപ്പാട്ടവും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലും.
- 32 വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് നിരോധനം.
- 33 മര്യാദപ്പാട്ടം സംബന്ധിച്ച കരാറുകൾ.
- 34 മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തിയതി.
- 35 മര്യാദപ്പാട്ടമല്ലാത്തുള്ള പാട്ടനിരക്ക്.
- 36 പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ട രീതി.
- 37 നികുതി കൊടുക്കാനുള്ള ബാധ്യത.

- 38 പാട്ടം ഇളവുചെയ്യൽ.
- 39 പാട്ടം കുറവ് ചെയ്യുക.
- 40 നാട്ടാചാരവിഹിതങ്ങൾക്കു വിലക്ക്,
- 41 പാട്ടക്കുടിശിഖയും പലിശയും.
- 42 പാട്ടക്കുടിശിഖയും മുൻഗണനാക്രമവും
- 43 ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വില പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക.
- 44 ഉൽപാദന സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക്.
- 45 പാട്ടത്തിന് രസീത്.
- 45A വന്യലാക്കിയ പാട്ടം 1966 മേയ് 1 നുശേഷമുള്ള കാലത്തേക്കുള്ളതുമായി തട്ടിക്കഴിക്കൽ
- 46 ജന്മി പാട്ടം കൈയ്യറാതിരുന്നാലുള്ള നടപടി
- 47 46-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള നടപടിയുടെ രൂപം
- 48 വന്യവിലെ അവകാശം ഭിന്നിക്കുമ്പോൾ, പാട്ടം ക്രമീകരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നത്
- 49 വിലയ്ക്കു വാങ്ങലും, നോട്ടീസു നടപടിയും
- 50 കുടിയാന്റെ അവകാശം പിൻതുടർച്ചയ്ക്കും, കൈമാറ്റ സപാതന്ത്ര്യത്തിനും വിധേയം
- 50A കുടിയാനുള്ള അനുഭവ സപാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തി
- 51 കുടിയാനും, ഒഴുകുറി കൊടുക്കലും
- 51A കുടിയാനും ഭൂമി ഉപേക്ഷിക്കലും
- 51B ജന്മി പ്രവേശിക്കുന്നതിന് നിരോധനം
- 52 തടിയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശ സംഗതി
- 53 കുടിയാനും, വിലയ്ക്കു വാങ്ങൽ അവകാശവും
- 54 വിലയ്ക്കു വാങ്ങാനുള്ള അപേക്ഷ
- 55 ക്രയവില
- 56 ക്രയവില വീതംവയ്ക്കൽ
- 57 ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെയുള്ള നടപടിക്രമം
- 58 ക്രയവിലയെ, സംബന്ധിച്ച ഗഡുക്കളുടെ വിവരം
- 59 ക്രയവില കെട്ടിവയ്ക്കലും, വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റും

- 60 തവണക്കുടിശ്ശിഖയ്ക്ക് പലിശ
- 61 എന്നുവരെ പാട്ടം കൊടുക്കണമെന്നത്
- 62 ക്രയവില ഗഡുക്കളായി ഈടാക്കൽ
- 63 ക്രയവിലയിൽ ചുമന്ന ബാധ്യതകളുടെ കാര്യം
- 64 ക്രയവിലയുടെ കൊടുക്കൽ, ബാധ്യതകളിൽനിന്നുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിടുതലാകുമെന്നുള്ളത്
- 65 പൊതു സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ
- 66 പൊതു സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വർഷാശനം
- 67 വർഷാശനം കൊടുക്കൽ
- 68 കുടിയാന്റെ അവകാശത്തിന് ബാധകമാകാത്ത വ്യവസ്ഥ
- 69 ഗവണ്മെന്റിന് ക്രയവിലയിൽ ഉള്ള അവകാശം
- 70 സ്ഥാപനത്തിന് പാട്ടത്തുകയിന്മേൽ, പരിമിതമായ കാലഘട്ടത്തേക്കുള്ള അവകാശം
- 71 സ്ഥാപനത്തിന്റെ കുടിയാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കുടിയാനായിരിക്കുമെന്നത്
- 72 ജന്മിയുടെ അവകാശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്നതു്
- 72A ജന്മിക്ക് നഷ്ടപ്രതിഫലം.
- 72B കുടിയാന് പതിച്ചുകിട്ടാനുള്ള അവകാശം.
- 72C അപേക്ഷ കൂടാതെ പതിച്ചുകൊടുക്കൽ.
- 72D ക്രയവില
- 72E പതിച്ചുകൊടുക്കാത്ത ഭൂമിയുടെ പാട്ടം.
- 72F ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ക്രയവില നിശ്ചയിക്കുക,
- 72G നഷ്ടപ്രതിഫലം വിതരിക്കൽ.
- 72H പ്രതിഫലസംഖ്യ ഭാഗികമായ നൽകലും, ബാധ്യതകൾ തീർക്കലും.
- 72 I ബാക്കി പ്രതിഫലം നൽകുക.
- 72 J പ്രതിഫലം നൽകാനുള്ള സാധ്യതയിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായ വിടുതൽ.

- 72K വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു്.
- 72L ക്രയവിലയും ഗഡുവിന്റെ കാര്യവും.
- 72M ക്രയവില കെട്ടിവയ്ക്കൽ.
- 72N ക്രയവിലയ്ക്കുപകരം വർഷാശനം.
- 72O പാട്ടത്തെ പ്രതിഫലസംഖ്യയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കുന്നത്.
- 72P 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച പ്രഖ്യാപനം, 54-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച നടപടികളെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതി.
- 72Q പാട്ടക്കുടിശ്ശിവ ഈടാക്കലിനു് നിരോധനം ഇല്ലെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ
- 72R ജന്മിക്കരം സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ
- 725 നികുതി ബാധ്യതയും പാട്ടക്കുടിശ്ശിവയും
- 73 പാട്ടക്കുടിശ്ശിവയുടെ കൊടുത്ത തീക്കൽ
- 74 കുടിയായ്ക്കു് ഭാവി നിരോധനം
- 75 കുടികിടപ്പുകാരനു സ്ഥിരത
- 76 കുടികിടപ്പുകാരനും പാട്ട ബാധ്യതയും
- 77 കുടികിടപ്പുകാരനെതിരായവ്യവഹാരത്തിന്റെ കാര്യം
- 78 കുടികിടപ്പവകാശം, പിൻതുടർച്ചക്കാരനു് സിദ്ധിക്കുന്നതും ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രം കൈമാറാം ചെയ്യാവുന്നതുമാണു്.
- 79 കുടികിടപ്പു വികസിപ്പിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനുമുള്ള അവകാശം
- 79A കുടികിടപ്പുകാരന്റെ ചില പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾ
- 80 കുടികിടപ്പു രജിസ്റ്റർ
- 80A കുടികിടപ്പു വിലയ്ക്കു വാങ്ങൽ
- 80B വിലയ്ക്കു വാങ്ങൽ നടപടി
- 80C വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു്
- 80D തവണമുടക്കത്തിനു് പലിശ.
- 80E ക്രയവിലയും ബാധ്യതകളും കൊടുക്കൽ.
- 80F ക്രയവില തീർക്കലിന്റെ പരിപൂർണ്ണമോചനം.

- 80G ക്രയവിലയും അംശംദായവും
 81 ഒഴിവാക്കലുകൾ
 82 സീലിംഗ് ഏരിയാ
 83 ഏരിയാനിരോധനം
 84 ചില കരണങ്ങൾക്ക് പ്രാബല്യമില്ലെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ
 85 മിച്ചഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കൽ
 86 മിച്ചഭൂമി ഗവണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുക
 87 ഭാവിയിൽ ലഭിക്കുന്ന ഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന സംഗതി
 88 നഷ്ടപ്രതിഫലം
 89 നഷ്ടപ്രതിഫലത്തിൽ മുൻകൂർ കൊടുക്കൽ
 90 നഷ്ടപ്രതിഫല രജിസ്റ്റാർ
 91 നഷ്ടപ്രതിഫലം കൊടുക്കൽ
 92 ബാധ്യതകൾ തീർക്കൽ
 93 ബാധ്യതയുടെ വിട്ടതൽ
 94 (റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ട)
 94 പതിവ് ലഭിക്കുന്നള്ള അപേക്ഷ
 96 ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കൽ
 97 ക്രയവില കൊടുക്കൽ
 98 ഭൂമികളിന്മേൽ മേൽവിചാരം
 98A വ്യാഖ്യാനം
 99 ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ രൂപീകരിക്കൽ
 99A അപ്പലേറ്റ് അതോറിട്ടി രൂപീകരിക്കൽ
 100 ലാൻഡ് ബോർഡു രൂപീകരിക്കൽ
 101 ലാൻഡ് ബോർഡിന്റേയും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റേയും അധികാരങ്ങൾ
 102 അപ്പീൽ അവകാശം
 103 ഫൈക്കോടതിയ്ക്ക് പുനഃപരിശോധനാധികാരം
 104 കൂട്ടുകുടുംബങ്ങൾ മുതലായവയെ കക്ഷിയാക്കൽ

- 104A ഒന്നിലധികം പ്രദേശത്തെ ഭൂമികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിചാരണാ സംഗതി
- 105 പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ
- 105A പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കൽ
- 106 വാണിജ്യാവകാശങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേക നിബന്ധന
- 106A കുടികിടപ്പുകാരന്റെ വാണിജ്യാവശ്യത്തിനുള്ള പരിരക്ഷ
- 107 കോർട്ടുചെയ്യുകാര്യം
- 108 കാലഹരണ നിയമത്തിന്റെ പ്രാബല്യം
- 109 കർഷക പുനരധിവാസനിധിയും, കുടികിടപ്പുകാർക്കു ക്ഷേമനിധിയും
- 109A ചെറുകിടക്കാരനു് Solatium
- 110 പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ
- 111 കരാർപാട്ടത്തിനു് സംരക്ഷണം
- 111A പണയസംഖ്യ തിരിയെ കൊടുക്കേണ്ടാത്ത സാഹചര്യം
- 112 ക്രയവില വീതംവയ്ക്കൽ
- 113 ഉൽപന്നവില പ്രസിദ്ധീകരണം
- 114 ചില നിയമങ്ങൾക്കു് ഭേദഗതികൾ
- 115 വിചാരണയ്ക്കു് ഹാജരകുന്ന വ്യവസ്ഥ
- 116 കോർട്ടുമീസു്
- 117 പബ്ലിക് സർവ്വീസു്
- 117A കുടികിടപ്പുകാരന്റെ അവകാശങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളുടെ പരിഹാരം
- 118 റിട്ടേൺ ഫയൽ ചെയ്യാത്തതിനു് ശിക്ഷ
- 119 തെറ്റായ വിവരങ്ങളും റിട്ടേണുകളും ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷ
- 120 വ്യാജ പ്രസ്താവനയ്ക്കു ശിക്ഷ
- 121 ഉത്തരവു ലംഘിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷ

- 122 നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ
- 122A കമ്പനികൾ കുറവ് ചെയ്യുന്നതിനുപ്പുറി
- 123 കുറവ്ങ്ങൾ വിചാരണക്കൂട്ടം
- 124 ആക്ട് പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾക്ക് സംരക്ഷണം
- 125 സിവിൽ കോടതികളുടെ അധികാര വ്യാപ്തി നിരോധനം
- 126 ഏക്കറുകളേയും സെന്ററുകളേയും സംബന്ധിച്ച പരാമർങ്ങൾ
- 127 ഈ നിയമം മറ്റു നിയമങ്ങളെ അസാധുവാക്കുമെന്ന്
- 128 വൈഷമ്യ പരിഹാരത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥ
- 128A ലാൻഡ് ബോർഡ് അധികാരം ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കൽ
- 128B കൂടുതൽ കൊടുത്ത സംഖ്യയെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യവസ്ഥ
- 129 ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അധികാരം
- 130 ചട്ടങ്ങൾ നിയമസഭയുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കണമെന്നതു്
- 131 കാലഹരണക്കാര്യം
- 132 റദ്ദാക്കലും, ഒഴിവാക്കലും
-

പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി

ഏറ്റവും പുരോഗമനപരമെന്നു അറിയപ്പെടുന്ന “കേരളാ ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമ”ത്തിന് ഒരു “ടിപ്പണി” എഴുതുന്നതിനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണ് ഈ പുസ്തകം.

മലയാളം മാത്രം അറിയുന്നവർക്കു വേണ്ടിയാണ് ഇതിന്റെ രചന. വളരെ ഗഹനമായ കാര്യങ്ങൾ കൃത്തി ചൊരുക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെ, നിയമ പരിജ്ഞാനം പ്രായേണ കുറവായ സാമാന്യ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ്, ഇതിലെ പ്രതിപാദനം.

ഈ ഗ്രന്ഥം അച്ചടിയിലിരിക്കുന്നതെന്ന, ഗവണ്മെന്റും മാതൃഭൂമി പബ്ലിക്കേഷൻസും, ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ മലയാളം തർജ്ജിമ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അവയെ ഞാൻ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവയിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ് തർജ്ജിമയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഗൈലിയും രീതിയും “ആക്ടി”ന്റെ ഒന്നാംവകുപ്പു ഒഴികെയുള്ള വകുപ്പുകളുടേയും തർജ്ജിമ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്, ഇതിലെ 22 അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി. അങ്ങനെ ചേർത്ത തർജ്ജിമ, അതാതു വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധി

ച്ചാണ്, അല്ലാതെ ആകൃതി കൈമാറ്റത്തിലുള്ള മുറയനുസരിച്ചല്ല, എന്നു മാത്രം.

ഔദ്യോഗികമായി ആകൃതി തർജ്ജിമ ചെയ്യുന്ന ഒരാളിന് അനുവദനീയമല്ലാത്ത ചില സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും പരിഭാഷയിൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദീർഘമായ ചില വകുപ്പുകളേയും നിരവധി വാക്യങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഞാൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. വാക്യങ്ങളെ തമ്മിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്നതിന്, യുക്തമെന്നു തോന്നിയ ചില ചെറിയ പദങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടാവാം. ചില ആവർത്തന പദങ്ങൾ, വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവാം. ദൂരാനുഭവം ഒഴിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, വകുപ്പുകളുടെ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ക്രമീകരണരീതിയിലും, ചില സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിഭാഷ സ്വതന്ത്രമാണ്. ഒരു സംഗതി ഉറപ്പു പറയുന്നു; നിയമവകുപ്പുകളെ, അവയുടെ സാരാംശത്തിലും ആശയഘടകങ്ങളിലും, കുറവോ കൂടുതലോ വരാതെ, വായനക്കാരനു നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ, ഒരു അഭിഭാഷകനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തോടു കൂടി പരമാവധി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്ന്.

ആക്ടിലെ എല്ലാ വകുപ്പുകൾക്കും ഔദ്യോഗികമായി തലവാചകങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അവ വകുപ്പുകളുടെ ഘടകമാണ്. എന്നാൽ തർജ്ജിമയുടെ ഭാഗത്തു് ഞാൻ അതു ചേർത്തിട്ടില്ല. അവയെ സൂചനാരൂപത്തിൽ വിഷയവിവരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ആക്ടിലെ ക്രമമനുസരിച്ചു് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇനിയൊരു കാര്യം. ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏതൊരു പ്രതിപാദനവും, വായനക്കൊണ്ടു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുതാവണമെന്നില്ല; പഠനമാത്രമാണ്, അതിനുള്ള ഉപാധി. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ

വായനയിൽ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലിരിക്കണമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പു തന്നുകൊള്ളുന്നു.

പ്രതീക്ഷകളോടെ ഈ ഗ്രന്ഥം കേരളീയ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 1962 ൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “പഞ്ചായത്തു-ഇന്നും-നാളെയും” എന്ന പുസ്തകത്തിന് കേരളീയർ നല്ലിയതുപോലുള്ള നിർലോഭമായ പ്രോത്സാഹനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും നല്ലണമെന്ന് വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടി, ചർച്ചാ വിഷയത്തിന്റെ സപഭാവവും, രീതിയുമനുസരിച്ച് ക്ലിഷ്ടമാണ്. വലിയക്ഷരങ്ങൾ, ചെറിയക്ഷരങ്ങൾ, വക്രപ്പുകൾ, ഉപവക്രപ്പുകൾ എന്നു തുടങ്ങി, ദൈവിദ്ധ്യം നിറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങളാണ്, അതിനു കാരണം. ആത്മാർത്ഥതയെന്ന വമ്പിച്ച മൂല്യമനു മടക്കി, ഈ കൃത്യം രാപകലില്ലാതെ പാടുപെട്ടു നിറവേറിയ സഖാവ് ശിവാനന്ദന്റെ മിനർവാ പ്രസ്സിലെ അദ്ധ്വാനികളോടു ഞാൻ അത്യന്തം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എന്നു വിനീതൻ

തിരുവനന്തപുരം
28-2-1970

(N. K. SUKUMARAN)
ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

ഒന്നാം ഭാഗം

പ്രാരംഭം

അദ്ധ്യായം ഒന്ന് : പശ്ചാത്തലം

അദ്ധ്യായം രണ്ട് ; മുൻചരിത്രം

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

പശ്ചാത്തലം

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ, ഏറ്റവും വലിയ ആക്രമണത്തിന് വിധേയമായ രണ്ടു സാമൂഹ്യമേഖലകൾ ജന്മിത്വത്തിന്റെയും, മുതലാളിത്വത്തിന്റെയും മായിരുന്നു. ആഗോള വ്യാപകമായി നടന്ന ഈ കടന്നുകൂട്ടലിനെത്തുടർന്ന്, ജന്മിത്വവും മുതലാളിത്തവും ഒരു പരിധിവരെ ചെറുത്തു നിന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ഗണ്യമായ പരിധിയിൽ ആക്രമണം തന്നെയാണു വിജയിച്ചത്. സ്വത്തുടമ, വ്യക്തികളിൽ നിന്നും പരിപൂർണ്ണമായും, സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉടമയിലേയ്ക്ക് മാറ്റിയെടുത്ത സോഷ്യലിസ്റ്റും, വ്യവസ്ഥിതി, ലോകത്തിലെ നല്ലൊരു വിഭാഗം ജനത അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാതൃകാപരമായ സോഷ്യലിസ്റ്റും, വ്യവസ്ഥിതി ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്ത നാടുകളിലും, സോഷ്യലിസ്റ്റിസിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യക്രമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങൾ ഇന്ന് സുപരിചിതമാണ്. അവയുടെയും, മാറ്റത്തിന്റെ അലയടികൾ ആദ്യമായി പ്രതിഫലിക്കുന്നത് ജന്മിത്വത്തിന്റെയും മുതലാളിത്വത്തിന്റെയും മേഖലകളിലായിരിക്കും. കർഷക പ്രധാനമായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ ചിന്താസരണി ആദ്യമായി പ്രതിഫലിക്കുന്നത് ജന്മിത്വത്തിന്റെ രംഗത്തായിരിക്കുകയെന്നത് സാധാരണമാണ്.

ഇൻഡ്യയിൽ ഭൂമികളെ കഴുവനും, സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉടമയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള സംരഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ജനാധിപത്യത്തിലൂടെ സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ, “കൃഷി ഭൂമി കർഷകൻ” എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിനാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജന്മിയെന്നും കടിയാണെന്നുമുള്ള വ്യത്യസ്ത സങ്കേതങ്ങൾ ഒരേ പഠനവിനെ സംബന്ധിച്ചു ഉണ്ടായിരിക്കരുത് എന്നതു മാത്രമാണ് ഈ മുദ്രാവാക്യം സ്ഥാപിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നിയമ വ്യവസ്ഥിതി. വസ്തുവെ സംബന്ധിച്ച ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ “ജന്മാവകാശ”മെന്നു വിളിക്കുന്ന ഭാഷാശൈലി മലയാളികൾക്ക് സുപരിചിതമാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, നിയമനിർമ്മാണകോണ്ടിനാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ഇന്ന് കടിയാന്മാർ മാത്രമാണെന്നു നാം ഗണിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ ഉൾപ്പെടെ, എല്ലാ വസ്തു കൈവശക്കാരെയും ജനികളാക്കുക എന്ന പ്രക്രിയയാണ്.

ഇൻഡ്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചശേഷം, ഇവിടെ നിലവിലുള്ള സമാവരണ വസ്തുവിന്റെ ഉടമാവകാശത്തിന്റെ സംവിധാനം രാഷ്ട്രം ഇടപെട്ടു പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ആശയം ശക്തിയായി പൊന്തിവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വിവിധ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ ഭരണം നടത്തിയിട്ടുള്ള വിവിധ ഇൻഡ്യൻ സ്റ്റേറ്റുകളിൽ, ഭിന്ന രീതിയിലും, ഭിന്നമായ കാലഘട്ടങ്ങളിലുമായി കർഷക ബന്ധത്തെയും ഭൂപരിഷ്കരണത്തെയും സംബന്ധിച്ച നടപടികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയുടെ തെക്കേ അറ്റത്തുള്ള കൊച്ചുകേരളത്തിൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി നടന്നിട്ടുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ നിയമത്തെപ്പറ്റി മാത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

കേരള സംസ്ഥാനം 1957 ൽ മാത്രമാണ് ഇന്നത്തെ അതിർത്തികൾ അടങ്ങുന്ന പ്രദേശമായി രൂപം കൊണ്ടത്. 1949 ൽ, തിരുവിതാംകൂർ-സംസ്ഥാനവ്യാപകാച്ചീസംസ്ഥാനവും സംയോജിക്കപ്പെട്ടു. ഈ മൂന്നു ഘടകപ്രദേശങ്ങളിലും അടിസ്ഥാനപരമായ സംഗതികളിൽ സാദൃശ്യം

മുണ്ടെങ്കിലും, ഭിന്നമായ രീതിയിലുള്ള ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധം നിലവിലിരുന്നു. അവയെയെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു മാത്രമേ, ജന്മിത്വം അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള കേരളത്തിന്റേതായ ഒരു നിയമം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈ മൂന്നു പ്രദേശങ്ങളിലും നിലവിൽ വന്ന നൂററാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നതിനു്, ഒരു പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥം തന്നെ വേണ്ടി വരുന്നതാണ്. മലയാള ഭാഷയിൽ അത്തരമുള്ള ഒരു ചരിത്ര ഗ്രന്ഥം ഇല്ലെങ്കിലും, ഇംഗ്ലീഷിൽ നിരവധി വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തെ പൂർണ്ണമായി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത മേഖലയിലേയ്ക്ക് കാലേടുത്തു കയ്യടയ്ക്കുന്നത്, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിമിതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആപലൂരമാണ്. ഒരു കാര്യം മാത്രം സൂചിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലം മുതൽ തന്നെ, ഭൂമിയിൽ, നേരിട്ട കൈവശമില്ലാത്ത ജന്മിയുടെ ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള മേൽകോയ്മയിൽ നിന്നും മോചനം നേടുവാൻ വേണ്ടി, രക്തച്ചൊരിച്ചിലോടുകൂടിയ പരിശ്രമങ്ങൾ കേരളമൊട്ടാകെ നടന്നുവന്നിരുന്നുവെന്നും അവയുടെ സമ്മർദ്ദ ഫലമായിട്ടാണ്, കുടിയായ്മ സ്ഥിരത, വെച്ചുഴുത്തു നിരോധനം, പാട്ടസംഖ്യയിലെ ക്രമീകരണം തുടങ്ങി, കുടിയാൻ-ജന്മി ബന്ധങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമ നിർമ്മാണ നടപടികൾ ഉടലെടുത്തതെന്നും, സംശയരഹിതമായി സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭൂജന്മിമാരുടെ കുടിയാന്മാർക്കു്, സ്ഥിരാവകാശം നല്ല നാനതിനുവേണ്ടിയുള്ള നിയമനിർമ്മാണനടപടികൾ, മലബാർപ്രദേശത്തേക്കാൾ മുൻകൂട്ടി ആരംഭിച്ചതു് കേരളത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളായിത്തീർന്നു രണ്ടു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. തിരുവിതാംകൂറിൽ, സർക്കാർവക ഭൂമികളെ കൈവശക്കാക്കു് നികുതിയ്ക്കുമാത്രം വിധേയമായി ഉടമസ്ഥതയിൽ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൊല്ലവർഷം

1040 ൽ തന്നെ, മഹാരാജാവു് സെററിൽമെന്റുവിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ജന്മികളുടെ വക ഭൂമികളിന്മേൽ, കുടിയന്മാർക്കു് സ്ഥിരാവകാശം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി 1071 ൽ ജന്മി കുടിയൻ നിയമം നടപ്പിലാക്കുകയും, അതിന്റെ ഭേദഗതിയായ 1108 ലെ നിയമംകൊണ്ടു്, ജന്മിയുടെ അവകാശം; പൂർണ്ണമായി റദ്ദ് ചെയ്തു്, കാണയാധാരങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള അവകാശങ്ങളെ ഉടമസ്ഥാവകാശമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ, കാണപ്പാട്ടുക്കാരനിൽനിന്നും, ഒരു നിശ്ചിതസംഖ്യ, ജന്മിക്കരമെന്ന പേരിൽ സർക്കാർ പിരിച്ചെടുത്തു്; രണ്ടര ശതമാനം കഴിച്ചുള്ളതു് ജന്മിക്കു് കൊടുക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ 1964 ലെ മൂന്നാം ആക്ട് പ്രകാരം, ഈ ഏല്പാടും അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇടവകകളുടെ വകയായ ഭൂമികളിലെ കുടിയന്മാർക്കും സർക്കാർഭൂമികളിലെന്ന പോലെ സ്ഥിരാവകാശത്തിനും ഉടമാവകാശത്തിനും വ്യവസ്ഥകളുമുണ്ടാക്കി.

ശ്രീപണ്ടാരവക, ശ്രീപാദംവക, എന്നീയിനങ്ങളിലുള്ള ജന്മിബന്ധത്തെ അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള നടപടികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന റൂളുകൾ 1970 ജനുവരി 1-ാം തീയതിമുതലും നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

കൊച്ചിപ്രദേശത്തു്, ഇതിനു സമാന്തരമായ നടപടികൾ മഹാരാജക്കന്മാർ സ്വീകരിച്ചതുടങ്ങിയതു് കൊല്ലവർഷം 1080 മുതലായിരുന്നു. അക്കൊല്ലം കൊച്ചിയിൽ, "സെററിൽമെന്റു" വിളംബരം പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടു. 1090 ൽ ട്രൈബ്യൂണിയമം പാസാക്കി. 118 ൽ വെറും പാട്ടുക്കുടിയൻ ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരാവകാശം നല്കുന്ന "വെറും പാട്ടുംദാർനിയമ"വും നിലവിൽവന്നു.

മലബാർപ്രദേശത്തായിരുന്നു, ഏറ്റവും രൂക്ഷമായ പോരാട്ടത്തിൽക്കൂടി സ്ഥിരതയും മറാനുകൂല്യങ്ങളും കുടിയൻ നേടിയെടുത്തതു്. അവിടത്തെ കഷ്ടജനതയും

കുടിയാൻവർഗ്ഗവും മുഖ്യമായും മുസ്ലീമങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടു മലബാറിൽ, കുടിയാന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി നടത്തപ്പെട്ട രക്തരൂക്ഷിതമായ പോരാട്ടങ്ങളെ, "മാപ്പിളലഹള"യെന്നപേരിൽ വർഗ്ഗീയലഹളയായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയും, ഈ ചിത്രീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭരണാധികാരികളായ ബ്രിട്ടീഷ് കാർ തോക്കുകൊണ്ട്, സാധാരണ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ലഹളയുടെ അവസാനഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭം കുറിച്ച ഒരു കൊച്ചു സംഭവം 1921 ൽ നടന്നു. പാരിയം കുറഞ്ഞു കഞ്ഞഹമ്മദു ഹാജിയെന്ന കർഷകകുടിയാൻ, തന്റെ കാളവണ്ടിയേയും കൊണ്ട് ചന്തയിൽ പോയിട്ടു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച ഭാരണമായിരുന്നു. തന്റെ ഭാര്യയും മക്കളുമെല്ലാം പറമ്പിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിൽ ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. തന്റെ പരിപാലനത്തിൽ നിറയെ കാച്ചുന്നിന്ന പ്ലാവിലെ വിളയാത്ത ചക്കകളെയെല്ലാം, മനയ്ക്കലെ കിങ്കരന്മാർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ആന, തറയിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനയ്ക്കലെ കിങ്കരന്മാർ, പ്ലാവിനെ വെട്ടിമുറിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹാജിയേയും പിടിച്ചുകെട്ടാനുള്ള ഭാവമാണ്. പക്ഷെ അതമാത്രം ചെയ്തില്ല. അത്പസമയം കഴിഞ്ഞു, തടിയേയും വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ട് ആനയും, അതിന്റെ പിന്നാലെ കിങ്കരന്മാരും മനയ്ക്കലേക്കുപോയി. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരെ ഹാജിയാർ കെട്ടഴിച്ചുവിട്ടു. മനയ്ക്കൽചെന്നു കാര്യം ചോദിച്ചിട്ടല്ലാതെ മടങ്ങാൻ പാടില്ലെന്നു "മാപ്പിളമാർ" തീരുമാനിച്ചു. ഘോഷയാത്രയെപ്പറ്റി അന്നു വിചരമില്ല. എന്നാൽ മൂവായിരത്തിൽപരം "മാപ്പിളമാർ" മനയ്ക്കലെ ലക്ഷ്യമാക്കി പാഞ്ഞു; ഹാജിയാർ അവരുടെ നേതാവായിട്ടു, മുദ്രാവാക്യം അവർക്ക് പഠിചിതമല്ല; അവർ കൂട്ടവിളി നടത്തി. മനയ്ക്കൽനിന്നും നാൻതോക്കുകൊണ്ട് വെടിവെച്ചു. രണ്ടുമൂന്നു മാപ്പിളമാർ ചത്തു. ബാക്കിയുള്ളവർ പിൻമാറി. തുടർന്നുള്ള ആരേഴുവർഷക്കാലം, റ്ററനാട്ടുപുരോഗങ്ങളിൽ, ഹാജിയാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പലതും സംഭവിച്ചു. ഒരു പുതിയ ഭരണകൂടം അവിടെ സ്ഥാപിക്ക

പ്പെട്ടു. ഹാജിയാർ കുടിയാന്മാർക്ക് അനുകൂലമായ നിരവധി ഡിക്രികൾ പാസ്സാക്കി നടപ്പിൽവരുത്താനും തുടങ്ങി. ഈ കൊച്ചുസാമ്രാജ്യവും ബ്രിട്ടീഷ് തോക്കുകളുടെ സമാധാനപാലനവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മണ്ണടിഞ്ഞു.

മലബാർ കളക്ടറായിരുന്ന ലോഗൻ എന്ന ധനം, സംശയരഹിതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു, മലബാറിലെ അസ്വസ്ഥതകൾ, കൃഷി ഭൂമിയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന്.

രോമാഞ്ചമണിയിക്കുന്ന ഇത്തരം ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ, നിരത്തുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നു. 1929 ൽ, മലബാറിലെ കുടിയാന്മാർക്ക്, നിരവധി അനുകൂലങ്ങൾ നൽകുന്ന സുപ്രധാനമായ "മലബാർ ടെനൻസി നിയമം" മദ്രാസ് നിയമസഭ പാസ്സാക്കി, ചരിത്രത്തിന്റെ ഒഴുക്കിനെ പുതിയ ചാലിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു.

വൻകിട ജന്മി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ മേൽ, ഇത്തരം നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുവെങ്കിലും, ജന്മിയും കുടിയാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ എണ്ണമറ്റ നൂലാമാലകൾ പിന്നെയും ശേഷിച്ചു. അവയെ ശാശ്വതമായി പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എക്കാലത്തും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചിന്താവിഷയമായി തുടരുകയും ചെയ്തു.

ഇത്രയും വിശദീകരിച്ചത് ജന്മി കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റിയാണ്. കർഷകമേഖലയിൽ സജീവമായി നിന്നിരുന്ന മറ്റൊരു പ്രശ്നം, ഭൂടമയുടെ പരിധി നിയന്ത്രിക്കലിന്റെ മേഖലയിലായിരുന്നു. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശദീകരണം ഇവിടെ ചേർക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; അത്രയ്ക്ക് സുവിദിതമാണത്.

ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്രയായതിനുശേഷം, ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പരിഗണനകളും പരാമർശങ്ങളും, അധികരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു ആദ്യത്തെ പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ തന്നെ, ഭൂമിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ സജീവമായി ചർച്ച ചെയ്തു. കൃഷി ഭൂമി കർഷകന് നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയും, ഭൂമിയിലുള്ള അവകാശങ്ങളിൽ മദ്ധ്യവർത്തികളേയും, ഇടനിലക്കാരേയും ഒഴിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും, ഒരു വ്യക്തിയ്ക്ക് പരമാവധി കൈവശം വയ്ക്കുകയോ ഉടമസ്ഥത വഹിക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്ന ഭൂമിയ്ക്ക് പരിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും, സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഭരണകൂടങ്ങൾ, സത്പര നടപടികളെടുക്കണമെന്ന് സംശയരഹിതമായ ഭാഷയിൽ കമ്മീഷൻ ഏഴുതിവച്ചു. പക്ഷേ, സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് പൊന്തിവന്ന പ്രതികരണം, ഭിന്നമായ തോതിലും ഭിന്നമായ ഘട്ടങ്ങളിലും മാത്രമായിരുന്നു.

കൃഷിഭൂമികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന കുടികിടപ്പുകാരന്റെ പ്രശ്നവും ഇക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമാണ്. ഉദ്ദേശം കാൽ ശതാബ്ദം മുമ്പുമുതൽതന്നെ, ജന്മിനുവേണ്ടി താൽക്കാലിക നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ശാശ്വത പരിഹാരം അനിവാര്യമെന്ന സ്ഥിതി പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്, ഇൻഡ്യയ്ക്കുകെ മാർഗ്ഗദർശിയും, പ്രേരകഘടകവുമായ ഭൂപരിഷ്കരണനിയമങ്ങൾ ഈ മഹാഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റമായ കന്യാകുമാരി മുനമ്പുമുതൽ ആവിർഭവിച്ചത്. ഇവയുടെ അലയടികൾ, ഹിമാചല സാനുക്കളെവരെ ഇതിനകം പിടിച്ചു കലുക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങളുടെ പ്രസവവേദനയുടെ സാക്ഷിയായ ചരിത്രം അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

45462.

അദ്ധ്യായം 2

മുൻചരിത്രം

കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമങ്ങളുടെ മുൻചരിത്രം, നൂററണ്ടുകൾക്കപ്പുറമുള്ള തീയതി മുതൽ തുടങ്ങാവുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതു ചെയ്യുന്നില്ല. 1954 ആഗസ്റ്റ് മാസം ഏഴാം തീയതി മുതലുള്ള ചരിത്രം മാത്രം കറിക്കുന്നു.

അന്ന് കേരളം നിലവിൽ വന്നിട്ടില്ല. ഇന്ത്യക്കാകെ മാറ്റുദ്ദേശനം നൽകിയ ഒരു സംഭവം, അന്ന് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഉണ്ടായി. ശ്രീ. പട്ടംതാണുപിള്ള മുഖ്യമന്ത്രിയായി ഭരണം നടത്തുകയാണ്; ദിവംഗതനായ ശ്രീ. പി. എസ്. നടരാജപിള്ള റവന്യൂ മന്ത്രിയാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യത്തെ കോൺഗ്രസ്സേതരമന്ത്രിസഭയാണ്. പ്രതിപക്ഷമായ കാൺഗ്രസ്സ്, ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, പി. എസ്. പി. മന്ത്രിസഭയ്ക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നു. അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാണ് അന്നത്തെ മുഖ്യപ്രതിപക്ഷം. ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി നിയമസഭയിൽ സാമാജികയും.

1954 ആഗസ്റ്റ് മാസം ഏഴാം തീയതി, ശ്രീ. പി. എസ്. നടരാജപിള്ള, ആറ് ബില്ലുകൾ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെന്നും അവയെല്ലാംകൂടി ചേർന്ന് "ഭൂനയബില്ലുകൾ" എന്നു വിളിക്കപ്പെടണമെന്നും അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. പ്രസംഗം അവസാനിച്ചപ്പോൾ, നിയമസഭയിൽ

ആദ്യമായി സംസാരിച്ചത്, ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരിയായിരുന്നു. “സർ, ബില്ലാമാനപ്പെട്ട റവന്യൂമന്ത്രിയെ ഞാൻ അനുമാദിക്കുന്നു; കൈവശഭൂമിയുടെ പരിധിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണനടപടികളിൽ, ഇന്ത്യയിലാദ്യത്തേതാണ്, ശ്രീ. നടരാജപിള്ള അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന “ഭൂമി കൈവശവും ഉടമസ്ഥതയും നിയന്ത്രണബിൽ” (Restriction on Possession and ownership on land Bill) അതു വേണ്ടുവോളം പുരോഗമനപരമല്ലെന്നുള്ളതു അവസാനത്തേതിന്റെ ആരംഭം കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.....” എന്ന ആശയങ്ങളുടെ ശൈലിയിൽ ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി പ്രസംഗിച്ചു.

ശ്രീ. നടരാജപിള്ള അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലുകളിൽ മറ്റു അഞ്ചെണ്ണം താഴെപ്പറയുന്നവയായിരുന്നു.

- (1) തിരു-കൊച്ചി വെറും പാട്ടംദാർ ബിൽ
- (2) ഭൂമിയുടെ മേലുള്ള പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളെ അവസാനിപ്പിക്കൽബിൽ
- (3) കാണം ടെനൻസിബിൽ
- (4) കടികിടപ്പുകാരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതു നിരോധിക്കൽ ബിൽ
- (3) കടിയായ ദേഹണ്ഡ പ്രതിഫലം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യൽ ബിൽ,

ഈ ബില്ലുകളെപ്പറ്റി കൂടുതലായി യാതൊന്നും പരാമർശിക്കുന്നില്ല. ബില്ലുകൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ. നടരാജപിള്ള ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലെ ഒരു പരാമർശമാത്രം കുറിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതായത്, തിരു-കൊച്ചിഭാഗത്തു് മൊത്തം കൃഷിഭൂമിയായി മുപ്പത്തിഒന്ന് ലക്ഷം ഏക്കറുള്ളതു്. അതിന്റെ 29 ശതമാനത്തോളം വരുന്ന പന്ത്രണ്ടരലക്ഷം ഏക്കർഭൂമി, ഇരുപതു് ഏക്കറിനുമേൽ, ഉടമസ്ഥതയും കൈവശവുമുള്ള ദശാംശം ആറു് (0.6) ശതമാനമുള്ള പന്തീരായത്തിനുമുകളിലുള്ള പട്ടാദാരന്മാരുടെ വകയാണ്. എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം കണക്കുകാ

ണിച്ചു. മൊത്തം പട്ടാഭാരന്മാരുടെ എണ്ണം, ഇരുപതോ
ലക്ഷത്തിനോടുത്ത സംഖ്യയുമായിരുന്നു.

ഇരുപ്പുനിലമാണെങ്കിൽ പതിനഞ്ചേക്കും, ഒരുപ്പു
നിലമോ, പറമ്പോ ആണെങ്കിൽ മുപ്പതേക്കും വരുന്ന
ഭൂമിയിൽ കവിഞ്ഞു്, ഉമസ്ഥാവകാശമോ കൈവശമോ
ഉള്ള വ്യക്തികൾ നിയമം നിടപ്പിൽ വന്നു് ആറുമാസത്തി
നകം പ്രസ്തുത വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമിയെ മാറ്റ
വ്യക്തികൾക്ക് പാട്ടം ഏർപ്പടിൽ കൊടുത്തിരിക്കണം;
അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഇടപെട്ടു് അതു നടപ്പാക്കും
എന്നതായിരുന്നു, ശ്രീ. നടരാജപിള്ള അവതരിപ്പിച്ച
പരിധിനിയന്ത്രണബില്ലിലെ പൊതുവായ സമീപനരീതി.

കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടി; പി. എസ്. പി. ഗവർ
ണ്മെന്റിനു നൽകിയിരുന്ന പിൻതുണ പിൻവലിക്കപ്പെട്ട
തോടുകൂടി ശ്രീ. നടരാജപിള്ള ഉൾപ്പെടുന്ന മന്ത്രിസഭ
അധികാരമൊഴിഞ്ഞു. ബില്ലുകൾ വിസ്തൃതമായി.

ഭൂപരിഷ്കരണ സംവിധാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരാ
മർശനങ്ങളും മുറവിളിയും, കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ തുടർ
ന്നിരുന്നു. ഭൂപരിധി നിർണ്ണയം, മിച്ചഭൂമിയുടെ പുനർ
വിതരണം, കുടിയായ്മകളുടെ ക്രമീകരണം, മുതലായ
സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു് ഇന്ത്യൻ പ്ലാനിംഗ് കമ്മീ
ഷൻതന്നെ സംശയരഹിതമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു
തുടങ്ങി. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ജയാപജയങ്ങൾപോ
ലും, ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്കു് നൽകു
ന്ന പരിഷ്കരണ വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ, അടിസ്ഥാനത്തിൽ
ഒരു പരിധിവരെ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടു എന്ന സ്ഥിതിയും
ഒട്ടൊക്കെ തെളിഞ്ഞുവന്നു.

1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ,
ശ്രീ. ഈ. എം. എസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കമ്മ്യൂണി
സ്റ്റ് മന്ത്രിസഭ അധികാരമേറ്റെടുത്തു. ശ്രീമതി കെ.
ആർ. ഗൗരി റവന്യൂമന്ത്രിയായി. അക്കാലം ഡിസംബർ
18-ാംതീയതി അവർ "കേരള കർഷകബന്ധ ബിൽ" നി

യമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു, 1959 മധ്യത്തോടു കൂടി നിയമസഭ ബില്ലുപാസ്സാക്കി, പ്രസിഡൻറിന്റെ അംഗീകാരത്തിന് ഡൽഹിയിലെച്ചു. 1959 ജൂലൈമാസം 31-ാം തീയതി വിമോചനസമരത്തിന്റെ പ്രത്യഘാതം ഏറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭ അധികാരത്തിൽനിന്നും നിഷ്കാസിതമായി.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന 14, 19, 31 എന്നീ വകുപ്പുകൾ ഉറപ്പുചെയ്യുന്ന മൗലികാവകാശത്തിന്റെയും സ്വത്തുടമാവകാശത്തിന്റെയും, സീമകൾ സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിരവധി വ്യാഖ്യാനങ്ങളോടെ ധാരാളമായി വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു പോന്നിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം അപ്പോഴേക്കും എത്തിയിരുന്നു.

കേരള നിയമസഭ പാസ്സാക്കി അയച്ച ബില്ലിനെ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേയും ഗവണ്മെന്റുകൾ മുക്കിൽ വിരൽവെച്ചു വായിച്ചുപഠിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡൻറും, കേന്ദ്ര ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിയമവകുപ്പും, അനേകമാസക്കാലം ബില്ലിനെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തി. സ്ഥാവര വസ്തുക്കളെ "എസ്റ്റേറ്റ്" എന്ന സാങ്കേതികസംജ്ഞയുടെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തിയാലല്ലാതെ, ഭരണഘടനയിലെ മൗലികാവകാശ വൈതരണിക്കടന്നുകൂട്ടുകയില്ല എന്ന നിഗമനത്തിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്നു. അതനുസരിച്ചും മറ്റുചില കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ബില്ലിന് ചില ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്, ബില്ലിനെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് തിരിച്ചയച്ചു.

തിരിച്ചയക്കപ്പെട്ട ബിൽ ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ഇവിടെ കോൺഗ്രസ്സും എസ്. എസ്. പി. യും ചേർന്നു കൂട്ടുമന്ത്രിസഭയാണ് ഭരണത്തിലിരുന്നത്. ശ്രീ. കെ. ചന്ദ്രശേഖരനായിരുന്നു റവന്യൂമന്ത്രി. അദ്ദേഹം യുക്തമായ ഭേദഗതികൾ നിയമസഭമുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചു പാസ്സാക്കി, ബില്ലിൽചേർത്തു. അതനുസരിച്ച് ഡൽഹി

യിലേക്കയക്കപ്പെട്ട ബിൽ, 1961 ജനുവരി മാസം 21-ാം തീയതി പ്രസിഡൻറിന്റെ അനുമതിനേടി "കേരള കഷ്ടകബന്ധ നിയമം" എന്ന പേരിൽ 1961-ലെ നാലാം ആക്ടായി നടപ്പിൽവന്നു. കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കുകടക്കുന്നില്ല.

മലബാറിലെ കരിമ്പിൽ കുഞ്ഞിക്കോമൻ എന്ന ഒരു ജന്മി, നിയമത്തിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യംചെയ്തുകൊണ്ടു സുപ്രീംകോടതിയിൽ റിട്ടുഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. കാസർകോഡുതാലൂക്കിൽപ്പെട്ട ഭൂമികൾ "എസ്റ്റേറ്റിന്റെ" നിർവചനത്തിൽപ്പെട്ടുകയില്ലെന്നും, അവ "റയട്ടുവാരി"യിനത്തിൽപ്പെട്ടതാണെന്നും, അതുകൊണ്ട്, നാലാംആക്ട് കാസർകോഡുതാലൂക്കിലെ ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ച ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്നും സുപ്രീംകോടതി വിധിച്ചു. ഈ വിധിയെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, മലബാറിലെ മറ്റൊരു ജന്മി, കേരളാ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു റിട്ടുഹർജികൊടുത്തു; മുഴുവൻ മലബാർപ്രദേശത്തെയും സംബന്ധിച്ച് കർഷകബന്ധനിയമം ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമെന്ന തീർപ്പ് കേരളാ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്നും സമ്പാദിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർഭാഗത്തെ ജന്മികൾക്ക് ഇതൊക്കെകണ്ട് മിണ്ടാതിരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലാതെവന്നു. ദിവംഗതനായ ശ്രീ. റി. കെ. ജോസഫ് ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായിരിക്കെ, അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു വിധിയിൽ, തിരുവിതാംകൂർപ്രദേശത്തു് ഗവണ്മെന്റ് വകയായി മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതും കൂടിയായാർക്കു് ഉടമാവകാശം നൽകിയതുമായ നാലു് ഇനങ്ങളിലുള്ള ഭൂമികളൊഴിച്ചു്, മറ്റൊല്ലാതരം പട്ടയ ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചും, കർഷകബന്ധനിയമം ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിജ്ഞാധാരമായ വ്യവഹാരത്തിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റി കൂടി പരാമർശിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 1930-മാണ്ടിടക്ക് മലബാ

റിൽ ഒരു റവന്യൂ സെററിൽമെൻറു നടത്തപ്പെട്ടുവത്രെ. അതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന റിക്കാർഡുകളിൽ, ഭൂമികളുടെ ഇനം വിവരിക്കുന്നതിൽ, വില്ലേജധികാരികൾ "റ" എന്ന അക്ഷരം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു, ഈ തെളിവ് സുപ്രീംകോടതി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. സംഗതമായ ഭൂമികൾ "റയട്ട് വാരി"യിനത്തിൽപ്പെട്ടതാണെന്നും, ഭരണഘടനയിലെ മൗലികാവകാശനിബന്ധനകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാവുന്ന എസ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്, അവയെന്നും, ഈ തെളിവ് നിന്നും സുപ്രീംകോടതിക്ക് വ്യക്തമായി. അങ്ങനെയൊക്കെയാണ് കാസർഗോഡുതാലൂക്കിലെ ഭൂമികൾ, കർഷകബന്ധനിയമത്തിൻറെ പിടിമുറക്കത്തിൽപ്പെടാതാകുന്ന വിധി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടത്.

കേരളാഹൈക്കോടതിയുടെ മുൻവിവരിച്ച വിധി വന്നത് 1963 ലായിരുന്നു. ഭരണഘടന വാദനം ചെയ്യുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ പരിധിക്ക് പുറത്തു സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുന്ന ഒരു നിയമനിർമ്മാണം അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നു. ഭരണഘടനയുടെ ഒൻപതാം ഷെഡ്യൂളിൽപ്പെടുത്തിക്കിട്ടിയാൽ നിയമം സുരക്ഷിതമായിരിക്കും. കർഷകബന്ധനിയമങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ, ഈ നിയമത്തെ പെടുത്തുകയാണ് അതിനുള്ള പോംവഴി.

കേരളത്തിൽ ഇതിനിടെ, കോൺഗ്രസിൻറെതു മാത്രമായ ഭരണം ശ്രീ. ആർ. ശങ്കറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ദിവംഗതനായ ശ്രീ. പി. റി. ചാക്കോ റവന്യൂമന്ത്രിയുമായി. കർഷകബന്ധനിയമത്തെ ഒൻപതാം ഷെഡ്യൂളിൽ പെടുത്തിക്കിട്ടുന്നതിന് അദ്ദേഹം മുൻകൈഎടുത്തു. ഭരണഘടനയുടെ പതിനേഴാം ഭേദഗതിയിൽ, മറ്റു പല നിയമങ്ങളോടൊപ്പം കർഷകബന്ധനിയമവും ഒൻപതാം ഷെഡ്യൂളിൽ, പട്ടിക ചേർക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് കർഷകബന്ധനിയമത്തിൻറെ അലങ്കാപിടിയും മാറ്റിക്കൊണ്ടുപ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം

നിയമസഭ മുന്മാകെ അവതരിപ്പിച്ചു. ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി മുൻകൈ എടുത്ത് അന്ന് നടത്തിയ നിയമ സഭാചർച്ചകൾ വളരെ രസകരമാണ്; വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നില്ല.

ബിൽ പാസ്സായി, കേന്ദ്രത്തിലേക്കയക്കപ്പെട്ടു; 1963 ഡിസംബർ 31-ാംതീയതി, പ്രസിഡൻ്റ് ബില്ലിന് അനുമതി നൽകി ഒപ്പുവച്ചു. 1964-ലെ ഒന്നാം ആഴ്ചയിൽ "കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം" നടപ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു.

ശ്രീമതി കെ. ആർ. ഗൗരി, രണ്ടാമത് കേരളത്തിലെ റവന്യൂമന്ത്രിയായി അധികാരത്തിൽ വന്നതിനെത്തുടർന്ന് 1964-ലെ ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തെ സമഗ്രമായി ഭേദഗതി ചെയ്യുവാനുള്ള നടപടികളാരംഭിച്ചു. നിലവിലുള്ള ചട്ടക്കൂടുകളെ മാറ്റാതെ തന്നെ ഭേദഗതികൾ തിരുകി കയറിയാണ് നിയമത്തിന് മാറ്റം വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്. നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിരവധി വകുപ്പുകളെയും ഉപവകുപ്പുകളെയും റദ്ദു ചെയ്തും, മാറ്റിയെഴുതിയും ഉള്ളടക്കങ്ങളെ സമഗ്രമായി ഉടച്ചു വാർത്തിട്ടുണ്ട്. നിരവധി പുതിയ വകുപ്പുകൾ, A, B, C തുടങ്ങി അക്ഷരങ്ങളുടെ പേരിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. 1958 ൽ അവർ തന്നെ അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിന്താസരണികൾ 1964 ൽ മാറ്റപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടും നിയമത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആവക സംഗതികൾ, അതാതു സ്ഥാനത്തു വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ നിയമം, സാരാംശത്തിൽ 1964 ലെ നിയമത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണെന്നുതന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. ഭേദഗതി നിയമത്തിന് 15-12-69 ൽ പ്രസിഡൻറിൻ്റെ അനുമതി ലഭിക്കുകയും അത് 1969 ലെ 35-ാം ആഴ്ചയിൽ നടപ്പിൽവന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മേൽ പാരായിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശദാംശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1969-ലെ നിയമത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിന്, 1964-ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളേയും 1961 ലെ നാലാം ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകളേയും താരതമ്യപ്പെടുത്തിയുള്ള പരാമർശനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു കരുതുന്നു. അതനുസരിച്ച് താരതമ്യപഠനത്തോടു കൂടിയുള്ള ചർച്ചയായിട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ തുടർന്നുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിപാദനം നടത്തുന്നത്.

ദേശഗതിചെയ്യപ്പെട്ട രീതിയിൽ, നിയമത്തിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളും ഒറ്റയടിക്കു് 1970 ജനുവരി ഒന്നാം തീയതിയിൽ നടപ്പിൽവരുത്തിക്കൊണ്ടു് ഗവൺമെന്റു് നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പുറപ്പെടുവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം നിയമത്തിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു്, കേരളാ ഹൈക്കോടതിയിലും, സുപ്രീംകോടതിയിലും റിട്ടുഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ള നിയമം, ഇന്നാട്ടിലെ ജനസഞ്ചയത്തിൽ വല്ലാത്ത കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം സംശയാതീതമാണു്. അണുകെട്ടി ചെയ്യുന്നതിനോടുകൂടി ആശയപ്രവാഹം കന്യാകുമാരി കടൽപ്പുറത്തുനിന്നും ഹിമാചലസാനകളിലേയ്ക്കു് ഒഴുക്കാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യവും തീർത്തും പറയാവുന്നതാണു്. ഈ നാടിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ വഴിത്തിരിവിന്റെ പ്രാരംഭം കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ബോധ്യത്തോടുകൂടി നിലവിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു്.

രണ്ടാം ഭാഗം

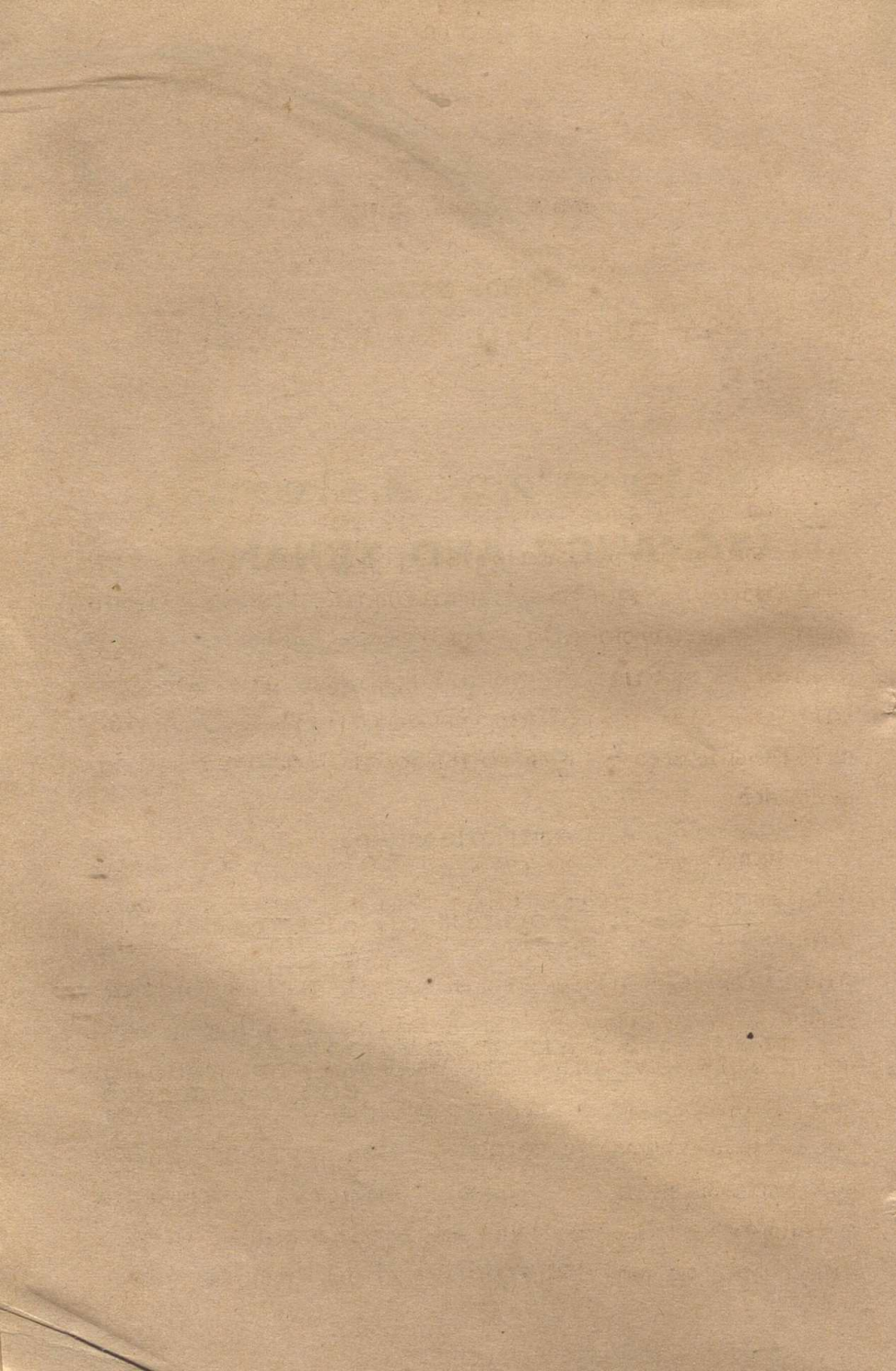
കുടിയായ്മയും കുടിയാനും (TENANCY AND TENANT)

അദ്ധ്യായം 3. കുടിയാന്റെ നിർവചനം

അദ്ധ്യായം 4. ഭാവിനിരോധനം

അദ്ധ്യായം 5. മരയാദപാട്ടവും പാട്ടത്തുകയിലെ
ഇളവുകളും

അദ്ധ്യായം 6. പാട്ടത്തുകയെപ്പറ്റിയുള്ള
മറ്റു വ്യവസ്ഥകൾ

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്

കുടിയാന്റെ നിർവചനം

കേരളത്തിൽ നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമങ്ങളെല്ലാം പൊക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുഖ്യ അവകാശവാദം “ജന്മിത്വം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു” എന്നതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമി കൈവശംവെച്ചു കൃഷി നടത്തി ഉപജീവനം നടത്തുന്ന വ്യക്തിയെ ജന്മിയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നും നിത്യമായി മോചിപ്പിക്കുക, എന്നതായിരിക്കണമല്ലോ പ്രസ്തുത അവകാശവാദത്തിന്റെ പ്രധാന പൊരുൾ.

ജന്മിയുടെ സമ്മതത്തിനോ, അംഗീകാരത്തിനോ കാത്തു നില്ക്കാതെ, മര്യാദനിരക്കിലുള്ള പ്രതിഫലത്തുക ഒന്നായോ ഗഡുക്കളിലായോ കെട്ടിവെച്ചു, വസ്തുക്കളെ എല്ലാവിധ ബാധ്യതകളിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കി, ഭൂമിയുടെ പൂർണ്ണാവകാശം സമ്പാദിച്ചെടുക്കുവാൻ അർഹത നേടുന്നത് ‘കുടിയാൻ’ എന്ന സംജ്ഞകൊണ്ടു് അറിയപ്പെടുന്ന ഭൂമികൈവശക്കാരനാണ്. ആരൊക്കെയാണ് ‘കുടിയാൻ’ അഥവാ ‘കൈവശകുടിയാൻ’ അഥവാ ‘നടപ്പുകുടിയാൻ’ എന്ന ഇനത്തിൽപ്പെടുന്നത് എന്ന് ആദ്യമേ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1961-ൽ കർഷകബന്ധ നിയമം നടപ്പിലായതു മുതൽ 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പി

ലായതുവരെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി ക്രമമായി വികസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കുടിയാൻ എന്ന ഇനത്തിൽ ഇന്ന് ആരെല്ലാം പെട്ടും എന്ന് പീറ്റകേ വിശദമാക്കിക്കൊള്ളാം.

1961-ലെ നിയമത്തിൽ നിർവചനത്തിന് നീക്കി വച്ചിരുന്ന രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ 50-ാം ഖണ്ഡികയിലാണ് 'കുടിയാൻ' (Tenant) എന്ന സംജ്ഞ നിർവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആ നിർവചനത്തെ ഇപ്പോൾ വ്യാപകമായി വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. കാരണം, വളരെയേറെ പുരോഗതിയെ അതിനുശേഷം നാം പിന്നിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. 1964-ലെ ഒന്നാം ആക്ടിന്റെ 2-ാം വകുപ്പും നിർവചനത്തിന്റെ വകുപ്പായിരുന്നു. അതിൽ 57-ാമതു ഖണ്ഡികയാണ് 'കുടിയാൻ' എന്ന പദത്തെ നിർവചിച്ചത്. അത് ഇന്ന് സാരമായി മാറിയെഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ നിർവചനഭാഗത്ത് വിവരിക്കപ്പെടുന്ന കുടിയാന്മാർക്കു പുറമേ ഒട്ടനവധി ഭൂമി കൈവശക്കാരെ—ചിലയിനം ഒറ്ററിയുടമസ്ഥർ ഉൾപ്പെടെ—കുടിയാന്മാരാക്കിക്കൊണ്ട് 64-ലെ ആക്ടും 69-ലെ ഭേദഗതിനിയമവും നാലുമുതൽ പതിനൊന്നു വരെ വകുപ്പുകളും നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമായി നിലവിലുള്ള നിർവചനഭാഗം മാത്രം പരിശോധിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 2.

ഖണ്ഡിക 57 “കുടിയാൻ എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭൂമിയെ പാട്ടും കൊടുക്കുന്നതിന് അധികാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയിൽനിന്നും ഭൂമിയെ കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനും അനുഭവിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി പാട്ടത്തുകയോ മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പ്രതിഫലമോ, നല്ലാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയോ, നല്ലകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാകുന്നു. അതിൽ താഴെ പറയുന്നവർ ഉൾപ്പെടും.

a) പാട്ടമോ മറ്റു പ്രതിഫലമോ കൊടുക്കാതെ സമ്മതിക്കുകയോ, കൊടുക്കുകയോ, ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യക്തിയുടെ അവകാശിയോ കൈമാറ്റക്കാരനോ, നിയമാനുസരണ പിന്തുടർച്ചക്കാരനോ, അയാളിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും അവകാശം നേടിയിട്ടുള്ളയാളോ ആയ വ്യക്തി.

aa) മദ്ധ്യവർത്തി (ഇടക്കാല ബാധ്യതക്കാരൻ)

b) കാണം ദാരൻ

c) കാണം കുഴിക്കാണംദാരൻ

d) കുഴിക്കാണംദാരൻ

dd) ഒറ്റി കുഴിക്കാണംദാരൻ

e) മുൾഗേനീദാരൻ

f) ഏതു തരത്തിലുമുള്ള വെറും പാട്ടംദാരൻ (നാട്ടു നടപ്പനുസരിച്ചുള്ള വെറും പാട്ടംദാരൻ ഉൾപ്പെടെ)

g) ചെൾഗേനി പാട്ടം കൈവശക്കാരൻ

h) കുടിയിരിപ്പ് ഉടമസ്ഥൻ

hh) കുഴിച്ചുവയ്പ്പും കുടിവയ്പ്പും അനുസരിച്ച് ഭൂമി കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ആൾ.

hhh) കാരായ്മ ഉടമസ്ഥൻ

i) വൈദഗേനി പാട്ടക്കാരൻ

j) 1 വകുപ്പ് 4, 4A, 5, 6, 6A, 6B, 7, 7A, 7B, 7C, 7D, 8, 9, 10, 11 എന്നീ വകുപ്പുകളനുസരിച്ച് കുടിയാനായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവർ.

വിശദീകരണം:

ഈ ഖണ്ഡികയുടെ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി താഴെ പറയുന്ന വിശദീകരണങ്ങൾകൂടി വേണ്ടതാണ്.

(i) 'ചെൽഗേനി' പാട്ടം ഉടമസ്ഥൻ എന്നാൽ, കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ ഹോസ്ദുർഗ്, കാസർഗോടു എന്നീ താലൂക്കുകളിലുള്ള വസ്തുക്കളിന്മേൽ പാട്ടമോ, കീഴ്പ്പാട്ടമോ ഉള്ളതും ഒരു ക്ലിപ്തകാലത്തേയ്ക്കോ, അല്ലാതെയോ പാട്ടപ്രകാരം അനുഭവിക്കാമെന്ന് കരാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ആയ ആൾ എന്നർത്ഥമാണ്.

2. 'മുൾഗേനി'യെന്നാൽ മുൾഗേനിദാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിക്ക് നിശ്ചിതമായ പാട്ടത്തുകയിൽ സ്ഥിരമായി പാട്ടം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുടിയായ്മ, എന്നർത്ഥമാകുന്നു.

3. 'വൈദഗേനിപ്പാട്ടം' എന്നാൽ, ഏതാനും വർഷത്തേക്കുള്ള പാട്ടം എന്നർത്ഥം.

1961-ലെ കർഷകബന്ധനിയമത്തിൽ നിർവചനത്തിന്റെ ഖണ്ഡികയിൽ, മറ്റു ചില കുടിയാന്മാരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ കുടിയാന്മാരെന്നു ഗണിക്കപ്പെടേണ്ട വിഭാഗത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രത്യേക വകുപ്പുകളൊന്നും അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1964-ൽ നിർവചനഭാഗത്തുനിന്നും 'പുനം' അല്ലെങ്കിൽ 'കന്ദികുങ്കൻ', കട്ടനാട്ടു താലൂക്കിൽ ലൈസൻസി, ഓടച്ചാത്തുടാരൻ, വച്ചുപകുതികാരൻ എന്നീ കുടിയാന്മാരെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്കുവേണ്ടി മാറ്റുകയും അവരെയും മറ്റു പലരെയും കുടിയാന്മാരാക്കിക്കൊണ്ടു് 4 മുതൽ 12 വരെ വകുപ്പുകൾ രചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വികസനം 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ വീണ്ടും വർദ്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1964-ലെ ആക്റ്റിൽ ഉള്ള 4 മുതൽ 11 വരെ വകുപ്പുകൾക്കിടയിൽ 4A, 6A, 6B, 7A, 7B, 7C, 7D എന്നിങ്ങനെ എഴു പുതിയ വകുപ്പുകൾ ചേർക്കപ്പെട്ടു.

നിർവചനഭാഗത്തു വിവക്ഷിച്ച കുടിയാന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ മേൽക്കാണിച്ച (a), (dd), (hh), (hhh) എന്ന സങ്കേതങ്ങൾ 1969-ൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും വകുപ്പുകളും വ്യവസ്ഥകളും 1964-ലെ ആക്റ്റിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതോടെ 'കുടിയാൻ' എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷി ഭൂമി, ബാധ്യതകളിൽനിന്നും വിമുക്തമായി, സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉടമസ്ഥത ലഭിക്കുന്ന കർഷകരുടെ പരിധി വിപ്ലവകരമായ രീതിയിൽ മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇന്ന് നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു. അവയുടെ പ്രതിപാദനത്തിൽ 4A, 6A, 6B, 7A, 7B, 7C, 7D എന്നീ വകുപ്പുകൾ 1969-ൽ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടവയാണെന്ന് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 4

“നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ, കരാറിലോ, നാട്ടുനടപ്പിലോ, കോടതിയുടെ ജഡ്ജ്മെന്റുകളിലോ, ഡിക്രികളിലോ ഉത്തരവുകളിലോ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും, താഴെപ്പറയുന്നവർ കുടിയാന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

1. ഒരു ഓടച്ചാത്തുദാരൻ
2. ഒരു ഓടച്ചാത്തുദാരന്റെ കീഴിൽ അവകാശമുള്ളയാൾ.

എന്നാൽ ഇതനുസരിച്ച് കുടിയായ്മാവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു് അയാൾക്കോ അയാളുടെ അവകാശമുൻഗാമിക്കോ 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കുമുമ്പ് ഭൂമിയിൽ യഥാർത്ഥ കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്ന തീയതിവരെ അതു് തുടർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

മുൻഗാമിയുടെ കൈവശത്തിനുകൂടി അംഗീകാരം നൽകപ്പെട്ട ഭേദഗതി 1969-ൽ വരുന്നപോട്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 4 A

ഉപവകുപ്പ് 1. നിലവിലുള്ള നിയമം, കരാർ, നാട്ടു നടപ്പ്, മുൻപതിവ് കോടതിവിധി, ഉത്തരവുകൾ മുതലായവയിൽ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും, താഴെ പറയുന്ന ഇനങ്ങളിൽ വരുന്ന കൈവശ ഒറ്റിക്കാരനും അയാളുടെ പാട്ടക്കാരനും (ഭൂമിയിൽ മുഖ്യമായ കൃഷി റബ്ബർ, കാപ്പി, തേയില, ഏലം എന്നിവയല്ലാത്തപക്ഷം) കുടിയാനായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

(a) 1969-ലെ കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നതിന് തൊട്ടു മുൻപുള്ള 50 വർഷത്തിൽ കുറയാത്ത കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് കൈവശ ഒറ്റിക്കാരനോ, അയാളുടെ പാട്ടക്കാരനോ, ഒറ്റിഭൂമി തുടർച്ചയായി അനുഭവിച്ചിരുന്നാൽ. (അയാൾ കുടിയാനായിരിക്കും).

(b) ഒറ്റിക്കാരനോ പാട്ടക്കാരനോ ഒറ്റിവസ്തുവിൽ അയാളുടെ താമസത്തിനുവേണ്ടി ഒരു കെട്ടിടംവെച്ച് അതിൽ, ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് തൊട്ടു മുൻപുള്ള 20 വർഷക്കാലം തുടച്ചയായി പാർത്തിരുന്നാൽ. (അയാൾ കുടിയാനായിരിക്കും)

എന്നാൽ ഒറ്റിക്കാരനോ അയാൾ ഒരു കുടുംബമെന്നതിലെ അംഗമായിരുന്നാൽ ആ കുടുംബമോ, 1968-ലെ കേരള ഭൂനിയമ ഭേദഗതി ബിൽ ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്ത തീയതിയിൽ രണ്ടേക്കറിൽക്കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശംവഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന ആളാണെങ്കിൽ അയാളെ കുടിയാനായി പരിഗണിക്കാൻ പാടില്ല.

(c) ഒറികൊടുക്കുന്ന കാലത്തോ, ഒറി കൊടുക്കുന്ന കാലത്തു് 1949-ലെ Madras Preservation of private forests Act, വസ്തു കിടക്കുന്ന പ്രദേശത്തു് നടപ്പിലായിരുന്നവെങ്കിൽ അതിൽപെട്ടുകയോ ചെയ്യുന്നതുമായിരുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഒറിക്കാരനും കുടിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടണം; അതായതു്,

1. മേല്പറഞ്ഞ തീയതിയിൽ ഭൂമി തരിശു ഭൂമിയായിരുന്നിരിക്കണം.

2. ഒറിക്കാരൻ, അല്ലെങ്കിൽ പാട്ടക്കാരൻ, 1969-ലെ കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്ന തീയതിക്കു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള 30 വർഷക്കാലം വസ്തുവെ തുടച്ചയായി കൈവശംവെച്ചു് അനുഭവിച്ചിരിക്കണം.

3. ഒറിക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ പാട്ടക്കാരൻ 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഗണ്യമായ ഭേദം വസ്തുവിൽ ചെയ്തിരിക്കണം.

വിശദീകരണം—1.

ഈ വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് പാട്ടക്കാരന്റെ തുടച്ചയായ കൈവശം കണക്കാക്കുന്നതിൽ ഒറിക്കാരൻ കൈവശം വെച്ചിരുന്ന കാലാവധി കൂടി ചേർക്കേണ്ടതാണു്.

വിശദീകരണം—2.

(a) ഖണ്ഡത്തിൽ പറഞ്ഞ 50 വർഷവും (c) ഖണ്ഡത്തിൽ പറഞ്ഞ 30 വർഷവും കണക്കു കൂട്ടുന്നതിൽ, ഒറിക്കാരന്റെയോ പാട്ടക്കാരന്റെയോ അവകാശമുൻഗാമി വെച്ചിരുന്ന കൈവശവും ചേർക്കേണ്ടതാണു്.

വിശദീകരണം—3.

(b) ഖണ്ഡത്തിലെ ഒറിക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ പാട്ടക്കാരൻ എന്ന പരാമർശങ്ങളിൽ അവരവരുടെ അവകാശ

മുൻഗാമികളും ഉൾപ്പെടും—കെട്ടിടം (Building) എന്ന പരാമർശത്തിൽ കുടി (hut) എന്നതും ഉൾപ്പെടും.

വിശദീകരണം—4.

(b) ഖണ്ഡത്തിലെ 20 വർഷം കണക്കു കൂട്ടുന്നതിൽ ഒറ്റിക്കാരന്റെയോ പാട്ടക്കാരന്റെയോ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗം പാർക്കുന്നതിന് കെട്ടിടത്തെ വിനിയോഗിച്ചതും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണം.

വിശദീകരണം—5.

ഖണ്ഡം (b) അനുസരിച്ച് ഒരു കുടുംബം എന്നത് കൈവശം വരുന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിന് ആ കുടുംബം എന്നതിലെ ഓരോ അംഗവും പ്രത്യേകമായോ ഒന്നിലധികം അംഗങ്ങൾ കൂട്ടായോ കൈവശം വരുന്ന ഭൂമികളും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണം.

വിശദീകരണം—6.

(c) ഖണ്ഡത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ദേഹണ്ഡത്തിന്റെ കണക്കെടുക്കുന്നതിൽ (i) ഒറ്റിക്കാരൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേഹണ്ഡങ്ങൾ കൂടി പാട്ടക്കാരന്റെ ദേഹണ്ഡങ്ങളായി ഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (ii) ഒറ്റിക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ പാട്ടക്കാരൻ എന്നതിൽ അയാളുടെ അവകാശമുൻഗാമിയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം—7.

(c) ഖണ്ഡത്തിന്റെ പരിഗണന പൂർത്തിയാകുന്നതിനുവേണ്ടി (i) 1969-ലെ നിയമം നടപ്പിൽവന്ന കാലത്തുള്ള ദേഹണ്ഡം ഗണ്യമായ തോതിലാണെന്നു വരണമെങ്കിൽ, ആ തീയതിയിൽ ആ ഭൂമിക്കുള്ള കമ്പോളവിലയുടെ ഇരുപത്തഞ്ചുശതമാനത്തിൽകുറയാത്ത സംഖ്യ വില പിടിക്കണം.

ii) ഭൂമിയിൽ അങ്ങിങ്ങായി വൃക്ഷങ്ങൾ ഒറ്റി
ക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് 3. ത് തരിശല്ലെന്നു പറയാ
വുന്നതല്ല.

ഉപവകുപ്പ് 2.

ഈ നിയമം (1964-ലെ ഒന്നാം ആക്ട് എന്നാണ്
ഞാൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് - ഇവിടെ അല്പം ചിന്താക്കഴപ്പ
ത്തിന് വകയുണ്ട്) നടപ്പിൽ വന്നതിനുശേഷം കൊടുത്തി
ട്ടുള്ള പാട്ടങ്ങൾക്കൊന്നും ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പാട്ടത്തെ
പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കു ബാധകമല്ല.

വകുപ്പ് 5.

1964-ലെ ആക്ടിലെ 5-ാം വകുപ്പിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന
രണ്ടാം ഉപവകുപ്പ് ഇപ്പോൾ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നില
വിലുള്ള വകുപ്പ് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1.

നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളിലോ കരാറുകളിലോ നാട്ടു
നടപ്പുകളിലോ കോടതി നടപടികളിലോ എന്തുതന്നെ
പറഞ്ഞിരുന്നാലും കൊച്ചിപ്രദേശത്തെ സംബന്ധിച്ചിട
ത്തോളം താഴെപറയുന്ന കൈവശ ഒറ്റിക്കാർ കൂടിയായാ
രായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

(a) റബ്ബർ, കാപ്പി, തേയില, പറങ്കിമാവ് എന്നിവ
യല്ലാതെയുള്ള കൃഷിഭൂമിയെസ്സംബന്ധിച്ച ഒറ്റി ആയിരി
ക്കണം.

(b) ഒറ്റിയുടെ ആധാരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള
ആകെ പാട്ടത്തിന്റെ 40 ശതമാനത്തിൽ താഴ്ന്ന തുകയാ
യിരിക്കണം ഒറ്റിയർത്തിന്റെ (പണയ അർത്ഥ
ത്തിന്റെ) പലിശ.

ഉപവകുപ്പ് 2 (൦3^൪ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)

വകുപ്പ് 6.

ഉപവകുപ്പ് 1 നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ, കരാറുകൾ, നാട്ടുനടപ്പ്, കീഴ്വഴക്കം, കോടതിനടപടികൾ എന്നിവയിൽ എന്തൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നാലും കൊച്ചിപ്രദേശത്ത് ഉള്ള താഴെപ്പറയുന്ന ഇനത്തിലുള്ള കൈവശ ഒറിക്കാർ കുടിയാന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

(a) ഒററിയിൽ (പണയത്തിൽ) പെട്ട വസ്തു കൃഷി ഭൂമിയായിരിക്കണം.

(b) 1111 ചിങ്ങം ഒന്നാം തീയതിയോ അതിനുശേഷമോ ഒററിയിൽപെട്ട വസ്തുവിനെ കൈവശക്കാരനോ അയാളുടെ അവകാശ മുൻഗാമിയോ വെറും പാട്ടദാരനായി കൈവശം വച്ചിരിക്കണം.

(c) 1111 ചിങ്ങം ഒന്നാം തീയതിക്കുശേഷവും ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നതിനു മുമ്പും ഉള്ള ഏതെങ്കിലും തീയതിയിൽ വെറും പാട്ടം ഏർപ്പാട് അവസാനിക്കപ്പെടുകയും കൈവശക്കാരനോ അയാളുടെ അവകാശമുൻഗാമിയോ ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതുവരെ തുടർച്ചമുറിയായതെ കൈവശം വച്ചിരിക്കുകയും വേണം.

ഈ വകുപ്പിനു് ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പരിഭാഷയിൽ Predecessor in interest എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിനു് “കുടുംബത്തിലേയോ തറവാട്ടിലേയോ ഏതെങ്കിലും അംഗം” എന്ന തർജ്ജമ ചേർത്തുകാണുന്നു. ഈ തർജ്ജമ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമുള്ളതു കൊണ്ടു് അവകാശമുൻഗാമി എന്ന വാക്ക് ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2. (റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒറിയത്ത് മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് ജന്മിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തിരുന്നതായിരുന്നു രണ്ടാം ഉപവകുപ്പ്.)

വകുപ്പ് 6 A

1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നൂതനമായി ചേർത്ത ഒരു വകുപ്പാണിത്.

“നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളിലോ, കരാറുകളിലോ, നാട്ടുനടപ്പിലോ, കീഴ്വഴക്കങ്ങളിലോ, കോടതിനടപടികളിലോ, എന്തുതന്നെ ഉണ്ടെങ്കിലും 1929-ലെ Malabar Tenancy act പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന പ്രദേശത്ത് ഒറിക്കാരനായോ മറ്റു വിധത്തിലോ ഒരാൾ വസ്തു കൈവശം വച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി അയാളെ കുടിയാൻ ആയി പരിഗണിക്കണം. അതായത്—

a) കൈവശവസ്തു കൃഷിഭൂമിയായിരിക്കണം.

b) അയാളോ, അയാളുടെ അവകാശമുൻഗാമികളോ 1930 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതിയോ അതിനുശേഷമോ കുടിയാൻ എന്ന നിലയിൽ വസ്തു കൈവശം വച്ചിരുന്നിരിക്കണം.

c) 1930 ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതിക്കുശേഷവും ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പും ഉള്ള ഏതെങ്കിലും തീയതിയിൽ കുടിയായ്ക്ക അവസാനിക്കുകയും എന്നിരുന്നാലും അയാളോ അയാളുടെ അവകാശമുൻഗാമിയോ ഒറിക്കാരനെന്ന നിലയിലോ അല്ലാതെയോ ഈ നിയമം നടപ്പിലാകുന്നതുവരെ തുടർച്ചമുറിയായ്ക്ക കൈവശം വച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

വിശദീകരണം 1.

ഖണ്ഡം (b) യുടെ പരിധിയിൽ കൂടിയാൻ എന്നതിന് 1956 നവമ്പർ 1-ാം തീയതിയിൽ പ്രസ്തുത പദത്തിന് 1929-ലെ Malabar Tenancy act-ലെ കൂടിയാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം 2.

കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന കാലാവധി കഴിഞ്ഞ ഉടനെ, ഒരു കാർഷിക വർഷത്തിൽ കവിയാതെയുള്ള കാലത്തേക്കു മാത്രം കൈവശം വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയത് തുടർച്ചയായ കൈവശം എന്നതിനെ ബാധിക്കുന്നതല്ല.

വകുപ്പ് 6 B

1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമത്തിൽ മാത്രം സ്ഥലം പിടിച്ച ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥയാണ് ഈ വകുപ്പ്. ഇത് 1929-ലെ മലബാർ ടെനൻസി നിയമം (Malabar Tenancy Act) നടപ്പിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നു. നാട്ടുനടപ്പ്, കരാർ, നിയമങ്ങൾ, കോടതി തീർപ്പുകൾ എന്നിവയിൽ മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും പ്രസ്തുത പ്രദേശത്തെ ചില ഒറ്റിക്കാർകൂടി കൂടിയാന്മാരായ പരിധിയിൽ പെടുന്നതാണ്.

(a) അയാൾ വസ്തു കൈവശം വച്ചുനടവിക്കുന്നത്, നാട്ടാചാരവിഹിതങ്ങളോ, മിച്ചവാരമെന്ന് വിവരിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും തുകകളോ കൊടുക്കണം എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമാണെങ്കിലും,

(b) ഒറ്റിയാധാരത്തിൽ, നിശ്ചിത കാലാവധിയിൽ പുതുക്കലിനുള്ള വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടെങ്കിലും, ആണ് അയാൾ കൂടിയനാകുന്നത്.

വകുപ്പ് 7

പാട്ടക്കാരനല്ലാതിരിക്കേ, ഉത്തമവിശ്വാസത്തിൽ പാട്ടക്കാരനെന്നു് ധരിച്ചു്, മലബാർ പ്രദേശത്തു് ഭൂമി കൈവശം വച്ചിട്ടുള്ള ചില വ്യക്തികളെ, “കുടിയാൻ” എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരാനാണു് ഈ വകുപ്പു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. 1964-ലെ 1-ാം ആക്റ്റിൽ ഇതിനുവേണ്ടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വ്യവസ്ഥ, മേൽ സൂചിപ്പിച്ചവിധം ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി, 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിയുടെ മുമ്പുള്ള രണ്ടുവർഷത്തിൽ കുറയാത്ത കാലാവധിതൊട്ടു് 1964-ലെ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്ന തീയതിവരെ തുടർച്ചയായി കൈവശം വച്ചനുഭവിക്കുന്നവരൊന്നാണു് 1964-ലെ നിയമം, കുടിയാനായി പരിഗണിച്ചു് സംരക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. കോടതി വിധികൾ, നിയമങ്ങൾ മുതലായവയിൽ മറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിരുന്നാലും ഈ സംരക്ഷണം കിട്ടുന്നതാണു്.

ഇപ്പോൾ ഈ വകുപ്പിൽ ഭേദഗതികൊണ്ടു് ചില നൂതനസംരക്ഷണവ്യവസ്ഥകൾകൂടി വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതായതു് വസ്തു കൈമാറ്റനിയമം (Transfer of Property Act) എന്ന 1882-ലെ ഇൻഡ്യൻ നിയമത്തിന്റെ 52-ാം വകുപ്പിലും ഇൻഡ്യൻ തെളിവു നിയമത്തിലും ഉള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കു് വിപരീതമാണു് സംഗതമായ കൈവശം എന്നിരുന്നാലുംകൂടി സംരക്ഷണം ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നതാണു്. 1969 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കു് മുമ്പുള്ള പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലക്കാലത്തിനിടക്കു് എപ്പോഴെങ്കിലും രണ്ടുകൊല്ലം തുടർച്ചയായ കൈവശം മതിയാകുമെന്നും, എന്നാൽ 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്ന കാലത്തു് കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നേ ഉള്ളൂ എന്നുംകൂടി ഇപ്പോഴത്തെ

ഭേദഗതിയിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുകൊല്ലം തുടർച്ചയായി കൈവശം വച്ചിരുന്നശേഷം, അടിച്ചിറക്കപ്പെടുകയോ, ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ട്, ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിലാക്കുന്ന കാലത്ത് തിരിയെ പ്രവേശിച്ച വ്യക്തികൾക്ക് ഈ ഭേദഗതി സാരമായ പ്രയോജനം നൽകുന്നതിന് പ്രാപ്തമാണ്.

ഇന്ത്യൻ നിയമമായ 1882-ലെ വസ്തു കൈമാറ്റനിയമത്തെപ്പറ്റി ഒരു വാക്ക്.

ഒരു കോടതി, അതിന്റെ അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ടുനവിധം ഒരു സ്ഥാവരവസ്തുവിന്മേലുള്ള അവകാശ സംഗതിയെപ്പറ്റി വിചാരണ നടത്തുന്നതിനിടയിൽ, കേസിൽപ്പെട്ട ഒരു കക്ഷി, പ്രസ്തുത വസ്തുവെ സംബന്ധിച്ച് അവകാശകൈമാറ്റത്തിനുള്ള എന്തെങ്കിലും കാരണം ജനിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, അത്തരം കാരണത്തിനും, അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്കും മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുവാദം കോടതിയിൽനിന്നും വാങ്ങിയിരിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, വസ്തുവിന്റെ അവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച് കോടതി അവസാനമായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന തീരുമാനത്തിന് വിധേയമായി മാത്രമേ ഈ കാരണം സാധുവായിരിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് പ്രസ്തുത 52-ാം വകുപ്പിലുള്ളത്. 1969-ലെ ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമ ഭേദഗതി അനുസരിച്ച്, കോടതിയുടെ മുൻഅനുവാദമില്ലാതെ നടത്തുന്ന കരണങ്ങൾക്കും ഈ വകുപ്പിന്റെ പരിധി എത്തുന്നിടത്തോളമുള്ള ഇടപാടുകൾക്ക് സാധുത ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.

വകുപ്പ് 7A

1982-ലെ ഇന്ത്യൻ നിയമമായ വസ്തു കൈമാറ്റനിയമത്തിലെ 52-ാം വകുപ്പിലോ, കോടതിവിധികളിലോ

കരാറുകളിലോ, മരോ, ഉള്ള വ്യവസ്ഥകളെ ഗണിക്കാതെ താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികളോടെ മരൊരാളിന്റെ വസ്തു കൈവശംവെച്ച് അനുഭവിക്കുന്നയാൾ “കുടിയാൻ” ആയി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്

ഉപാധികൾ;

(a) കൈവശക്കാരനോ, അയാളുടെ ബാല്യത മുൻഗാമിയോ, വസ്തു കൈവശപ്പെടുത്തിയത്, അത് ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമി എന്ന വിശ്വാസത്തിലായിരുന്നിരിക്കണം.

(b) അതിനുശേഷം, ഏതെങ്കിലും സിവിൽ കോടതി തീർപ്പാക്കണം, വസ്തു മരൊരാളിന്റെ വകയായിത്തീർന്നതായിരിക്കണം.

(c) 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിന് പത്തുകൊല്ലം മുമ്പു മുതലേകിലും ആരംഭിച്ചു നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്ന തീയതിവരെ തുടർച്ചയായ കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

വിശദീകരണം 1.

കൈവശത്തിന്റെ കാലാവധി, അവസാന കൈവശക്കാരന്റെ ബാല്യത മുൻഗാമിയുടെ കൈവശത്തിലെ കാലാവധിയും ചേർത്തത്, പത്തുകൊല്ലം തികയാതാൽ മതിയാവും.

വിശദീകരണം 2.

വസ്തു ഒഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് കോടതി ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നാലും ആയതു നടപ്പാക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുടിയാനെന്ന നിലയ്ക്കുള്ള സംവരണത്തിന് ഹാനി സംഭവിക്കുന്നില്ല.

യഥാർത്ഥ കൈവശം വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ലാത്തവക്കും, ഒഴിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞതായ കോടതിരേഖമാത്രം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും, കുടിയാന്റെ അവകാശത്തിന് ബാധകമാകുന്ന തല്ല.

വകുപ്പ് 7 B (ഇതും ഒരു നൂതനവകുപ്പാണ്.)

ഉപവകുപ്പ് 1. യഥാർത്ഥത്തിൽ വസ്തുവിന്മേൽ അവകാശമില്ലാത്ത ഒരാൾ പാട്ടയാധാരം എന്ന പേരിൽ എഴുതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരാധാരവഴി വസ്തുവിൽ കൈവശം എടുത്ത് 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതി മുതലേ കിലും ഉള്ള കാലം മുതൽ 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിൽവരുന്നതുവരെ, തുടർച്ചയായി കൈവശം വച്ചനുഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ, കുടിയാനായി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത കൈവശക്കാരനോ, അയാളുടെ ബാധ്യതാമുൻഗാമിയോ കൈവശംവയ്ക്കുന്ന കാലഘട്ടവും ഈ കണക്കുകൂട്ടലിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടതാണ്. കോടതി തീർപ്പുകളോ, കരാറുകളോ, നിയമവ്യവസ്ഥകളോ ഈ പരിരക്ഷയെ ബാധിക്കുകയില്ല.

ഉപവകുപ്പ് 2. ഒരാളിന്റെ കൈവശം വസ്തു പാട്ടം കൊടുക്കാൻ അവകാശമൊന്നുമില്ലാത്തയാൾ നൽകിയ അനുവാദം, അല്ലെങ്കിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്ത പാട്ടയാധാരം എന്നിവ മുഖാന്തിരം മറ്റെൊരാളിന്റെ വസ്തു കൈവശം കിട്ടിയതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു കോടതി തീർപ്പ് 1968-ലെ ഭേദഗതിബിൽ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും തീയതിയിൽ പാസ്സായിപ്പോയെങ്കിൽ തന്നെയും.

1969-ലെ നിയമം നടപ്പാകുന്നതിന് 12 കൊല്ലം മുമ്പു മുതൽ നിയമം നടപ്പിലാകുന്നതുവരെ കൈവശക്കാ

രന്നോ, അയാളുടെ ബാധ്യതാമുൻഗാമിയോ വസ്തു തുടർച്ചയായി കൈവശം വച്ചുനടവിക്കുന്നു എങ്കിൽ, പ്രസ്തുത അനുഭവക്കാരനും, 'കുടിയാൻ' എന്ന് ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ഈ പരിരക്ഷയ്ക്കും, കോടതിവിധി, കരാർ, മറ്റു നിയമവ്യവസ്ഥകൾ നാട്ടുനടപ്പ് മുതലായവയൊന്നും ബാധകമാകുന്നതല്ല.

വകുപ്പ് 7c

പ്രധാനമായും പാലക്കാട്ടു ജില്ലയിലെ ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽ മൊടനഷ്ടുവാരം മുതലായ ഇനങ്ങളിൽ തുകകൾ നൽകി വസ്തു കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ചില കൈവശക്കാർക്ക് കുടിയാന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു വേണ്ടി 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നൂതനമായിച്ചേർത്ത വകുപ്പാണിത്. വകുപ്പ് ഇങ്ങനെയാണ്.

"1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്ന സമയത്ത് മറ്റൊരാളിന്റെ ഭൂമി കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാൾ 1969-ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള പത്തുകൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അയാളോ അയാളുടെ അവകാശ മുൻഗാമിയോ വസ്തു കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമെന്ന നിലയ്ക്ക് വസ്തുവെ പാട്ടംകൊടുക്കാൻ അധികാരപ്പെട്ട ആളിൽനിന്നോ അയാളുടെ അംഗീകൃത ഏജൻറിൽനിന്നോ, കോടതി റിസീവറിൽനിന്നോ മൊടവാരം, നഷ്ടുവാരം, മൊടനഷ്ടുവാരം, M R. രസീത് എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലുമിനത്തിൽ, കൈവശക്കാരന് നേരിട്ടോ അയാളുടെ അവകാശമുൻഗാമി മുഖാന്തിരമോ ഒരു രസീതെങ്കിലും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പക്ഷം അങ്ങനെയുള്ള കൈവശക്കാരൻ കുടിയാനായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ട

ന്നതാണ്. നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ, കരാറുകൾ, കീഴ് നടപ്പുകൾ, നാട്ടാചാരം, കോടതി വിധികൾ, എന്നിവകളിൽ മറിച്ചെന്തെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകളുണ്ടെങ്കിൽക്കൂടി ഈ ആനുകൂല്യം ലഭ്യമാണ്.

വകുപ്പ് 7 D

മലബാർ പ്രദേശത്ത് പ്രൈവറ്റ് ഫാറസ്റ്റ് സംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പലതും കൈവശക്കാരായുണ്ട്. അങ്ങനെ, മറ്റൊരാളുടെ വകയായ വസ്തുവിൽ, 1967 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കുമുമ്പുള്ള പത്രങ്ങളു കൊല്ലത്തിനകത്ത് തുടർച്ചയായി രണ്ടു കൊല്ലത്തിൽ കുറയാത്ത കാലാവധിയിൽ, കൈവശം വയ്ക്കുകയും, പ്രസ്തുത കൈവശം 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതുവരെ തുടരുകയും ചെയ്തിരിക്കണം. 1955 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതി എന്ന ദിവസം പ്രൈവറ്റ് ഫാറസ്റ്റ് സംരക്ഷണനിയമം പ്രസ്തുത പ്രദേശത്ത് ഊർജ്ജിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ, സ്ഥലം സർവ്വേയ്ക്ക് വിധേയമാകാത്തതായിരിക്കുകയോ ചെയ്യണം. മേല്പറഞ്ഞ ഉപാധികളിൽ മറ്റൊരാളിന്റെ വസ്തു കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയും 'കുടിയാൻ' എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 8

എട്ടാം വകുപ്പിന്റെ ഉള്ളടക്കം താഴെപ്പറയും പ്രകാരമാണ്. 1957-ലെ ഒഴിപ്പിക്കൽ നിരോധനനിയമത്തിന്റെ 6-ാം വകുപ്പിന്റെ പ്രയോജനംമൂലം, 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കുശേഷം, ഏതെങ്കിലും നിലം വാരം ഏർപ്പാടിൽ കൈവശം വയ്ക്കുവാനും കൃഷിചെയ്യുവാനും അർഹതപ്പെടുകയും, 1964-ലെ നിയമം നടപ്പിൽവന്ന

തീയതിയിലും ആയത് തുടരുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത കൈവശക്കാരൻ, കുടിയാനായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. കോടതി വിധികളോ, നിയമങ്ങളോ, കരാറുകളോ, നാട്ടുനടപ്പോ, എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും ഈ സംരക്ഷണം ലഭ്യമാണ്. വാരപ്രമാണമനുസരിച്ചുള്ള കാലാവധി അവസാനിച്ചുപോയാലും, 'കുടിയാൻ' എന്ന പരിഗണന തുടരുന്നതായിരിക്കും.

വകുപ്പ് 9

ഇതിലും ഭേദഗതികളൊന്നുമില്ല. ഒൻപതാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്, ആധാരവഴി ജന്മിക്ക് ഒഴുകി കൊടുത്തുപോയിരുന്നെങ്കിലും കൈവശം വിട്ടുപോകാത്ത ചില പാട്ടുകാക്ക് കുടിയാന്റെ സ്ഥാനം നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥയാണ്. 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിക്കുശേഷം നടന്ന ഒഴുകുകുകളാണ് ഈ വകുപ്പിൽ ഈ വിധം പരിരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള കുടിയാൻ പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിയായത് ഭൂമി കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ആളാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ പരിരക്ഷക്ക് അർഹനാവുന്നുള്ളൂ.

വകുപ്പ് 9 A

ഈ വകുപ്പ് 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമമൂലം നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്. കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ ഹോസ് ദുർഗ്ഗ്, കാസർകോട്ട് എന്നീ താലൂക്കുകളിലുള്ളതും, രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെടാത്തതുമായ ചില പാട്ടു ഒഴുകി രേഖകൾ കുടിയാനും ജന്മിയും തമ്മിൽ കൈവശത്തെപ്പറ്റി തർക്കമുള്ള കേസുകളിൽ 1872-ലെ ഇൻഡ്യൻ തെളിവു നിയമപ്രകാരം കോടതി തെളിവു രേഖയായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലാ എന്ന നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

1967 മേയ് 19-ാം തീയതിക്കുമുമ്പ് കൈവശം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തതായി അവകാശപ്പെടുന്ന രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെടാത്ത രേഖകൾക്ക് മാത്രമേ, ഈ നിരോധനം നടപ്പിലാവൂ എന്നും 9 A വകുപ്പിൽ വിശദമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വകുപ്പ് 10

നിലവിലുള്ള നിയമം, കരാറുകൾ, നാട്ടുനടപ്പ്, കീഴ്പതിവ്, കോടതി വിധികൾ, എന്നിവയിൽ എന്തുതന്നെ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും താഴെപ്പറയുന്ന തരക്കാർ കൂടിയായാതെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

1. പുനം അല്ലെങ്കിൽ കുരൂ കർഷകൻ.
2. ഒരു ലൈസൻസി.
3. വാരംദാർ.
4. വെച്ചുപകുതിദാർ

5. 1929-ലെ Malabar Tenancy Act-ന്റെ പ്രാബല്യത്തിൽപ്പെടാതെ ഹോസ്ദുർഗ്ഗ്. കാസർകോടു എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമി ബന്ധപ്പെട്ട രേഖയിൽ ഭോഗ്യം, ഒററി, നാട്ടൊററി, ആർവാർ, ഇല്ലിദാർവാർ, കൃതസാത്മഇല്ലിദാർആർവാർ എന്നേതെങ്കിലും തരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും എന്നാൽ 1882-ലെ വസ്തു കൈമാറ്റ നിയമത്തിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന അനുഭവ ഒററി (usebruetary mortgage) അല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന റിഡത്തിലുള്ള വസ്തു കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നയാൾ.

1964-ലെ നിയമത്തിൽ കുട്ടനാട്ടിലെ ലൈസൻസി എന്നുണ്ടായിരുന്നതിനെ ഭേദഗതിചെയ്ത് ലൈസൻസി

എന്നു മാത്രമാക്കി മേൽക്കാണിച്ച രണ്ടാം ഇനത്തിലെ കടിയാനെ അംഗീകരിക്കുകയാണ് 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് കുട്ടനാട്ടിൽ മാത്രമല്ല. കേരളത്തിലെവിടെയുമുള്ള ഒരു ലൈസൻസി കടിയാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ പെടുന്നു.

വകുപ്പ് 11

1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം അനുസരിച്ച് 11-ാം വകുപ്പ് പാടെ മാറിയെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൃഷിമൂലം വരാൻ ഇടയുള്ള നഷ്ടത്തിന്റെ സാധ്യതയുടെ ഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുന്നത് വസ്തു ഉടമസ്ഥനാണോ കൃഷിക്കാരനാണോ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ച് കടിയായ്ക്കു നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു വകുപ്പാണിത്. ഇപ്പോൾ നിലവിൽ വന്ന വകുപ്പിന്റെ സാരം താഴെകുറിക്കുന്നു.

പാലക്കാട്, തൃശ്ശൂർ എന്നീ ജില്ലകളിലും, കുട്ടനാട് പ്രദേശത്തും നിലംകൃഷിസംബന്ധമായ, ഏർപ്പാടനുസരിച്ച് ശമ്പളപ്പാട്ട്കാരനെന്നോ, ശമ്പളച്ചീട്ടുദാരുനെന്നോ കൂലിപ്പാട്ടുദാരുനെന്നോ വിളിക്കപ്പെടുന്നയാളും കണ്ണൂർജില്ലയിലെ, ഹോസ്ദുർഗ്ഗ്, കാസർകോട് എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ, ഗൈമാക്കുരാർദാരുനെന്നോ, ഗൊബ്രാച്ചീട്ടുദാരുനെന്നോ, ഫസിലിച്ചീട്ടുദാരുനെന്നോ വിളിക്കപ്പെടുന്നയാളും കടിയാനാണെന്നു് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞവർ, കൃഷിനഷ്ടത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്ന ചുമതലയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ, ഈ സങ്കല്പം പാടില്ലതാനും. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ കടിയാനാണെന്നു് പ്രത്യേകം വ്യക്തമായ തെളിവ് അയാൾ നൽകേണ്ടതാണു്.

വകുപ്പ് 12.

റെറി, പണയം, കരിപ്പണയം മുതലായ കുടിയാക്കു ഇനത്തിൽപ്പെടാത്തതെന്ന് പേരുവിളിക്കപ്പെടുന്ന ചില ഇടപാടുകൾ യഥാർത്ഥ സാരാംശത്തിൽ കുടിയാക്കുയാണ് എന്ന് തെളിവ് നൽകുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന ഒരു വകുപ്പാണ് പത്രങ്ങളാംവകുപ്പ്. അതിന് ആകെ മൂന്ന് ഉപവകുപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ആദ്യത്തെ രണ്ട് ഉപവകുപ്പുകൾ 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമത്തിൽ മാറ്റിയെഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയത്തെപ്പറ്റി തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം 1954-ലെ ആക്ടനുസരിച്ച് സിവിൽകോടതിക്കും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഭേദഗതിയനുസരിച്ച് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി സാരാംശത്തിൽ പരിശോധന നടത്തി തീർച്ച ചെയ്യുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനുമത്രമേ അവകാശമുള്ളൂ.

ഉപവകുപ്പ് ഒന്നും രണ്ടും പ്രസ്തുത അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം, പ്രമാണത്തിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അർത്ഥത്തുകയെ സംബന്ധിച്ച് എന്തു നടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3 ഇൻഡ്യൻ തെളിവു നിയമം 1872-ൽ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ ആണുള്ളതെങ്കിൽകൂടി, ഒരു നിലത്തിന്റെ കൃഷിക്കാര്യത്തിൽ, ഏജൻറ് അല്ലെങ്കിൽ, ജോലിക്കാരൻ എന്ന വിവരണമാണ് അതു സംബന്ധമായ പ്രമാണത്തിൽ കാണുന്നതെങ്കിലും, യഥാർത്ഥ

ത്തിൽ അയാൾ ഒരു ലൈസൻസി ആയിരുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്.

ആക്ടിന്റെ 4 മുതൽ 12 വരെ വകുപ്പുകൾ കൂടി യായു എന്ന സങ്കേതത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന വസ്തു കൈവശക്കാരുടെ പട്ടികയ്ക്ക് സാരമായ വ്യാപ്തി വർദ്ധനവു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം, അനേകതരം കൈവശക്കാരെ നൂതനമായി പട്ടികയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, മുകളിൽ ചേർത്ത പ്രതിപാദനത്തിൽ നിന്നും വിശദമാണല്ലോ.

കുടിയായ്മ സ്ഥിരത

കൃഷിഭൂമി കർഷകനു ലഭിക്കണം എന്ന മുറവിട്ടി, രാഷ്ട്രീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുമ്പുമുതലേ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. സമാധാനപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണമൂലം ഇക്കാര്യം സാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണിന്ന്. കൈവശ കുടിയായ്മ തന്റെ കൈവശമുള്ള കൃഷിഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥതയുടെ ലേബൽ വഹിക്കുന്ന ജന്മിയുടെ ഒഴിപ്പിക്കൽ ഭീഷണി നീങ്ങിക്കിട്ടിയാൽ മാത്രമേ, രാഷ്ട്രീയപുരോഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന ചിന്താഗതിയുടെ പ്രതിഫലനമാണ് കുടിയായ്മയ്ക്ക് സ്ഥിരത നല്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പതിമൂന്നാം വകുപ്പ്. ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമങ്ങളെന്ന പേരിൽ 1957 മുതൽ നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളുടെ കാലം ഏതാനു തിനുമുമ്പ് കുടിയായ്മകൾക്ക് ആവുന്നിടത്തോളം സ്ഥിരതയും സംരക്ഷണവും നൽകുന്നതിന് ഭരണകൂടം നടത്തി

യിട്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു ചെറിയ രൂപം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു് കൊടുത്തിട്ടുള്ള സംഗതിഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

1961-ലെ കർഷകബന്ധനിയമത്തിൽ, 6-ാം വകുപ്പിലും, 1964-ലെ നിയമത്തിൽ 13-ാം വകുപ്പിലും "കുടിയാന്മാരുടെ സ്ഥിരതയ്ക്കു്" വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടു. 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം 13-ാം വകുപ്പിൽ ചില പ്രധാന മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയതിനു പുറമേ, സ്ഥിരതയുടെ വ്യാപ്തി ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 13A മുതൽ 13D വരെയുള്ള നാലു പുതിയ വകുപ്പുകൾ കൂടി ചേർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ജന്മിയുടെ ഭൂമി, കുടിയായ്ക്കു് അധീനമാണെങ്കിൽ, അതൊക്കെയും 1970 ജനുവരിമാസം ഒന്നാം തീയതി മുതൽ ഗവണ്മെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുകയും തുടർന്നു് കുടിയാന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലേക്കു് മാറുന്ന സ്ഥിതി സമീപിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളിൽ 'കുടിയായ്ക്കുസ്ഥിരത' എന്ന ആശയത്തിനു് തനിയേയുള്ള പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുപോകേണ്ട കാര്യമേയുള്ളു. അവയ്ക്കു് മിക്കവാറും ചരിത്രരേഖകളുടെ പ്രാധാന്യമേ മേലാൽ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ളു. എന്നിരുന്നാലും, ഭൂപരിഷ്കരണനിയമങ്ങളുടെ ആവിർഭാവകാലം മുതൽ നാളിതുവരെ സ്ഥിരതയ്ക്കു വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന വകുപ്പുകൾക്കു് നൽകപ്പെട്ടുപോന്നിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള നിയമം നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്ന വകുപ്പുകളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാതെ തരമില്ല. ഭേദഗതി നിയമമനുസരിച്ചു് വന്നിട്ടുള്ള 13 മുതൽ 13D വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിലെ ഉള്ളടക്കം താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

വകുപ്പു് 13

ഉപവകുപ്പു് 1 നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളിലോ, നാട്ടുനടപ്പുകളിലോ, കരാറുകളിലോ, കോടതിതീർപ്പുകളിലോ,

എ തന്നെ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ; ഒരു കുടിയാൻ അയാളുടെ കൈവശമുള്ള കുടിയായ്ക്കയെ സംബന്ധിച്ച് കൈവശം വഹിക്കാനുള്ള അവകാശം സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ, 1- മുതൽ 22 വരെ വകുപ്പുകളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയമായിട്ടല്ലാതെ, അയാളിൽ നിന്നും, കുടിയായ്ക്കയിൽപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗവും ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 2. താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിലുള്ള ജന്മിമാരുടെ കുടിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രം കുടിയായ്ക്ക സ്ഥിര അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അതായത്:

1. ജന്മി, ഒരു നാവികജീവനക്കാരനോ, സായുധ സേനയിലെ അംഗമോ ആണെങ്കിൽ, അയാൾ പ്രസ്തുത സേവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും മുമ്പുള്ള മൂന്നുമാസത്തിനകമായോ, സേവനത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലോ, നൽകിയ കുടിയായ്ക്കയാണെങ്കിൽ—(കുടിയാൻ സ്ഥിരത ലഭിക്കുകയില്ല.)

2. മേൽ 1-ാം ഖണ്ഡികയിൽ വിവരിച്ച വിധം സേവനക്കാരനായ വ്യക്തിയുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശിയാണ് ജന്മിയെങ്കിലും—(കുടിയാൻ സ്ഥിരത ലഭിക്കുകയില്ല)

എന്നാൽ, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കുറയാത്ത വേറെ ഭൂമി അയാൾക്ക് കൈവശം ഉണ്ടെങ്കിൽ, കുടിയാനിൽനിന്നും ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ താണവിസ്കീർണ്ണം അത്തരം ജന്മിക്ക് കൈവശമുള്ള പക്ഷം, സീലിംഗ് ഏരിയ തികയുന്നതിനുവേണ്ടി പരിചിമാത്രം കുടിയാനിൽനിന്നും ഒഴിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

1969-ലെ ഭേദഗതി താഴെക്കാണുന്ന വ്യവസ്ഥ കൂട്ടി ചേർത്തു. അതായത് :

“മേൽവിവരിച്ച സംരക്ഷണം ലഭിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള ജന്മി, 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിലായി ആറുമാസം തികയുന്നതിനകം, കുടിയാനിൽനിന്നും വസ്തുവീണ്ടെടുക്കുവാൻ നടപടി ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുടിയാൻ കുടിയാസ്ഥിരത ലഭിക്കുന്നതാണ്.”

എന്നാൽ, തക്കതായ കാരണംകൊണ്ട്, പ്രസ്തുത ആറുമാസത്തിനകം വസ്തുവീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള നടപടി ആരംഭിക്കാൻ ജന്മിക്ക് സാധിക്കാത്തതാണെങ്കിൽ, ഭൂമിഗവണ്മെന്റിൻ നിക്ഷിപ്തമാമാകുന്നതിന് വ്യവസ്ഥപെടുത്തിയിട്ടുള്ള 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഗവണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപനം വരുന്നതിനു മുമ്പായി ജന്മി നടപടി ആരംഭിക്കുന്നപക്ഷം, കുടിയാൻ സ്ഥിരതയുള്ള അവകാശം നശിക്കുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷ, അധികാരപ്പെട്ട കോടതിമുഴുവനായോ, ഭാഗികമായോ തള്ളിക്കളയുന്നപക്ഷം, അത്രത്തോളം ഭാഗത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് കുടിയാൻ സ്ഥിരതയുള്ള അവകാശം പുനരുജ്ജീവിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ഈ ഉപവകുപ്പിലെ നിബന്ധനകൾ 1961 ജനുവരി 21-ാം തീയതിക്കുമുമ്പ് കുടിയാന്മസ്ഥിരതയ്ക്കുപുറമെ നേടിയിരുന്ന കുടിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് ബാധകവുമല്ല. ചെറുകിട കർഷകർക്ക് കുടിയാനിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലുംഭാഗം വസ്തു ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിന് 1964-ലെ നിയമം നടപ്പിൽവന്നു ഒരുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അവകാശം നശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം, ചെറുകിട കൈവശക്കാർ എന്ന അഭ്യന്തരത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ആ നിലയ്ക്ക് സായുസേനാനാഗങ്ങൾക്കും മറ്റും നല്ലിരിക്കുന്ന ആറുമാസത്തെ സൗജന്യം

ഗണ്യമായ ഒന്നാണ്. 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഗവണ്മെന്റ് നോട്ടീഫിക്കേഷൻ 1970 ജനുവരി 1-ാം തീയതി മുതൽ നടപ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആരുമാസത്തേക്ക് ഇപ്പോൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സൗജന്യം ഇനിയും അനുവദനീയമാണോ എന്ന കാര്യം ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായി അവലോചിക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 3. (1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം കൂട്ടിച്ചേർത്തത്.)

നാവികസേന സായുധസേനയിലെ അംഗമോ ആയ ഒരാളിനും അയാളുടെ പിൻഗാമിക്കും 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിൽവന്ന് ആരുമാസത്തിനകമോ, തക്കതായ കാരണത്താൽ തടസ്സം നേരിടുന്ന ചുറ്റുപാടുകളുണ്ടായാൽ 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഗവണ്മെന്റ് നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഏതു തീയതിയിലും, ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കൽ അവകാശപ്പെടുന്ന ഹർജി ബോധിപ്പിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 13 A (1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം പുതുതായി കൂട്ടിച്ചേർത്തത്)

ഉപവകുപ്പ് 1. 1964 ഏപ്രിൽ മാസം 1-ാം തീയതിക്കുശേഷം ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ കൈവശഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി ഉണ്ടെങ്കിൽ, 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം അനുസരിച്ചുണ്ടായിരുന്ന എന്ന് സങ്കല്പിച്ചാൽ ഒഴിപ്പിക്കലിൽനിന്നും സംരക്ഷണം കിട്ടുമായിരുന്ന അവകാശമാണ് ഒഴിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴത്ത് എന്ന് കാണുന്നപക്ഷം, അയാൾക്ക് തിരിച്ച് കൈവശം വീണ്ടെടുക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. നിലവിലുള്ള മറ്റു നിയമ

ങ്ങളോ, കരാറുകളോ; നാട്ടാചാരങ്ങളോ, കോടതി തീർപ്പുകളോ മറിച്ച് വ്യവസ്ഥചെയ്യാൽകൂടി ഈ അവകാശം ബാധിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

പക്ഷേ, ഇപ്രകാരം ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഭൂമി, ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലും പ്രതിഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മറ്റൊരാൾക്ക് വില്പിച്ചുപോയിയെങ്കിൽ, ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട 'കുടിയാൻ' മേൽപ്പറഞ്ഞ ആനുകൂല്യത്തിന് അവകാശം ലഭിക്കുന്നതല്ല. 1964-ലെ ഭൂപരിഷ്കരണത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് കുടിയാനിൽനിന്നും വീണ്ടെടുക്കലിന് വിധേയമായ ഒഴിപ്പിക്കലാണ് നടന്നതെങ്കിലും, ഈ സംരക്ഷണം ലഭ്യമാകുന്നതല്ല.

ഉപവകുപ്പ് 2. ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് വസ്തു തിരിയെ കിട്ടുവാൻ അർഹതയുള്ള ആൾ, 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽവന്ന് ആറു മാസത്തിനകം അതിനുവേണ്ടി അപേക്ഷ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3. മതിയായ തെളിവെടുപ്പിനുശേഷം മുകൾമെന്റു തോന്നിയാൽ ഒഴിപ്പിക്കലിനുവേണ്ടി ജനിക്കെട്ടിവച്ച പ്രതിഫലത്തുക, കുടിയാൻ തിരിയെ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്ന് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് ഉത്തരവ് പാസ്സാക്കാവുന്നതും, ഹർജി അനുവദിക്കാവുന്നതുമാണ്. കൈവരും വിട്ടുപോയതിനുശേഷം വസ്തുവിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭേദഘടനകളുടെ വിലയും, ജനിക്കു കുടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4. തുകകൾ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിന് ക്ലിപ്തമായ ക്വാലിഫിക്കേഷൻ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതും അതിന് വിധേയമായി തുക കെട്ടിവയ്ക്കുന്നപക്ഷം, വസ്തുവിനെ തിരിയെ

ഒഴിപ്പിച്ചും, വേണ്ടിവന്നാൽ ഒഴിയാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന താമി ആരെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരെഒഴിപ്പിച്ചും കുടിയാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ വസ്തു എല്ലിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്.

വകുപ്പ് 13 B (ഇത് 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമത്തിൽ കൂടുതലായി ചേർത്തതാണ്.)

ഉപവകുപ്പ് 1. നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളിലോ, കോടതി വിധികളിലോ എന്തുതന്നെ മറിച്ചു വ്യവസ്ഥകളുണ്ടായിരുന്നാലും ഏതെങ്കിലും ഒരു കുടിയായ്ക്കു പാട്ടുക്കുടിശിഖയ്ക്കു വേണ്ടി കോടതിവിധി നടത്തുന്ന നടപടിയിൽ വച്ചു വിൽക്കപ്പെടുകയും 1964 ഏപ്രിൽ 1-ാം തീയതിക്കുശേഷവും 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പായും കുടിയാന്റെ കൈവശം ഒഴിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള വില്പനകൾ അനുധവായിരിക്കുന്നതും, ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു കുടിയാൻ കൈവശം വീണ്ടും കിട്ടുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

എന്നാൽ കുടിയാന്റെ കൈവശം വിട്ടതിനുശേഷം 1968-ലെ കേരളാ ഭൂപരിഷ്കരണഭേദഗതിബിൽ ഗസറ്റിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പായും ഉത്തമവിശ്വാസമായി വസ്തു പ്രതിഫലത്തിന്മേൽ വിൽക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഉപവകുപ്പിലെ നിബന്ധന പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതല്ല.

ഉപവകുപ്പ് 2. ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു വസ്തു കൈവശം തിരിയെ കിട്ടുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടയാളിന് 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിലായി ആറുമാസത്തിനകം കോടതിവേലത്തുകയും ആറുശതമാനം പലിശയും

കോടതിയിൽ കെട്ടിവെച്ചു കോടതി വില്ലന അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും വസ്തു തിരിയെക്കിട്ടുന്നതിനും അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3. ഹർജിയിന്മേൽ കോടതി സമ്മതിയായി തെളിവെടുക്കേണ്ടതും യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നുപക്ഷം കോടതി വില്ലന അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി അപേക്ഷ കക്ഷിക്ക് കൈവശം തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഉത്തരവുപാസ്സാക്കാവുന്നതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4. ഡിക്രി ഉടമസ്ഥനെയോ, ലേലത്തിൽ പിടിച്ചയാളിന്റേയോ കോടതിച്ചെലവുകൾ അപേക്ഷകൻ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നു നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതും കോടതി വിൽപ്പനക്കുശേഷം വസ്തുവിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഫുടേറണ്ഡങ്ങളുടെ വില ഹർജിക്കാർ കെട്ടിവയ്ക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം

ഈ വകുപ്പിന്റെ പരിധിക്ക് കൂടിയാൽ എന്ന വിവക്ഷയിൽ കൂടിയാൽമരുടെ ഒരു ഭാഗം എന്ന വിവക്ഷയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

ലേലത്തിനുശേഷം നടന്നതായ ഉത്തമ വിശ്വാസമുള്ള വിലകൊടുക്കലുകൾക്ക് 13 A വകുപ്പിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതു പോലുള്ള സംരക്ഷണം 13 B വകുപ്പിൽ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

വകുപ്പ് 13 C

ഉപവകുപ്പ് 1. 1968 മേയ് 1-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് കൊടുത്ത റീക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ട പാട്ടുക്കുടിശ്ശിഖത്തു

കൃഷ്ണവേണി, കുടിയാക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വസ്തു, കോർട്ടിലേലത്തിൽ വില്പനപ്പെടുമ്പോഴെയെങ്കിൽ, കുടിയാൻ പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്റെ കൈവശം ഒഴിഞ്ഞുപോയിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം, ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വന്ന് ആറു മാസത്തിനകം, ഈ നിയമത്തിലെ 73-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ജന്മിക്ക് ചെല്ലാവുന്നതായ തുക കെട്ടിവെച്ച്, ലേലം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കിട്ടണമെന്ന് കോടതിയിൽ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കാൻ കുടിയാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്,”

വിശദീകരണം

“ഒരു കോടതിനിയമിച്ച റിസീവറാണ്, കുടിയാനെ കൈവശം വിട്ടു ഒഴിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ, കുടിയാൻ ഒഴിഞ്ഞുപോയി എന്ന് കരുതാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “സമ്മതിനടപടിയനുസരിച്ചു യുക്തമായ വിചാരണയ്ക്കുശേഷം, പ്രസ്തുത ലേലത്തെ കോടതി അസ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും കോർട്ട് ചെലവോ മറ്റോ വിധി ഉടമസ്ഥനു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണുന്ന പക്ഷം, ആയതു കെട്ടിവെക്കുവാൻ ഹർജിക്കാരനെ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3. ഹർജിക്കാരൻ കെട്ടിവെക്കുന്ന സംഖ്യ, ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിന്റെ താല്പര്യപ്രകാരം, തികയുന്നതല്ലെന്നു കണ്ടാൽ, രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവുപാസ്സാക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ബാക്കിത്തുക കെട്ടിവെക്കുന്നതിന് യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം, ഒരു നിശ്ചിത കാലാവധി കൂടി ദീർഘിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാനും കോടതിക്ക് അധികാരമുള്ളതാകുന്നു.”

പാട്ടക്കുടിശ്ശികകളെപ്പറ്റി പിന്നാലെ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 1968 മേയ് ഒന്നാം തീയതിക്കു

മുന്പുള്ള പാട്ടുക്കുടിശ്ശികകളെസ്സംബന്ധിച്ച് ഗണ്യമായ വെട്ടിച്ചുരുക്കൽ 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയ്ക്ക് അപ്രതീക്ഷിതമായ വലിയൊരാനുകൂല്യമാണ്, ഈ വകുപ്പ് കുടിയാൻ ചുവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതെന്നു കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

വകുപ്പ് 13 D (1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടത്.)

ഉപവകുപ്പ് 1. “വസ്തുവിൽ നാശം വരുത്തിയതുമൂലമുണ്ടായ പരിഹാരത്തുക എന്ന ബാധ്യത ഈടാക്കലിനു ഒരു കുടിയാനു സ്ഥലം 1964- ഏപ്രിൽ ഒന്നാം തീയതിക്കു ശേഷവും, 1969 ലെ ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിന് മുന്പുമായി ലേലത്തിൽ വില്പിക്കുകയും, എന്നാൽ കുടിയാൻ കൈവശം വിട്ട് ഒഴിയാതെ തുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളപക്ഷം, ലേലത്തുക ആറു ശതമാനം പലിശ സഹിതം കോടതിയിൽ കെട്ടിവെച്ച്, ലേലത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കിട്ടണമെന്ന് ഈ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വന്ന് ആറു മാസത്തിനകം അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “യുക്തമായ സമ്മറി വിചാരണനടത്തിയശേഷം, കോടതിയ്ക്ക് ന്യായമാണെന്നുബോധ്യം വന്നാൽ ലേലത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതും, വിധി ഉടമസ്ഥൻ കൊടുക്കേണ്ടതായി കാണുന്ന കോടതിച്ചെലവു മുതലായത് കെട്ടിവയ്ക്കുവാൻ കുടിയാനെനിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3. “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന തുക കെട്ടിവയ്ക്കാത്തപക്ഷം, രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവു പാസ്സാക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ യുക്തമായ കൂടുതൽ കാലാവധി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കോടതിയ്ക്കധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 4. “സംഗതമായ വസ്തു വിധിയുമെന്തെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കു പ്രതിഫലത്തിന്മേൽ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തുക കൈപ്പറ്റിയ ആളിന്മീതും തുക പലിശ സഹിതമോ അല്ലാതെയോ ഈടാക്കിക്കൊള്ളുവാൻ ഒരുത്തരവ് ലഭിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടാൻ ആ വ്യക്തിക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

മേൽക്കാണിച്ച പുതിയ വകുപ്പുകളിൽനിന്നും, സാമ്പത്തികമായ ഞെതക്കത്തിന്റെ ഫലമായി വസ്തുവിലെ ജന്മാവകാശം കൈമാറിപ്പോയ കുടിയാന്മാർക്കു പിൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെയുള്ള പരിരക്ഷ നൽകുകയെന്നതാണ് 1969 ലെ ഭേദഗതികൾകൊണ്ടു് സാധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കാണാം. ഭേദഗതിനിയമം ഊജ്ജിതത്തിൽ വരുന്ന കാലത്തു്, കുടിയാൻകൈവശക്കാരനായിരിക്കണം എന്നതു അത്യാവശ്യ ഉപാധിയാണെന്നുമാത്രം.

ഭാവിനിരോധനം

വകുപ്പ് 74

ഉപവകുപ്പ് 1. "ഈ നിയമം നടപ്പിൽവന്നതിനുശേഷം ഒരു ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചും നൂതനമായി കൂടിയായ സൃഷ്ടിക്കാവുന്നതല്ല."

ഉപവകുപ്പ് 2. "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിലെ നിബന്ധനകൾക്കു വിരുദ്ധമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന കൂടിയായ്കകളെല്ലാം അസാധുവായിരിക്കുന്നതാണ്."

1964-ലെ നിയമത്തിൽ 74-ാം വകുപ്പിന്റെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ. 1. ഒരു മൈൻ, 2. ഒരു വിധവ, 3. വിവാഹിതയായ സ്ത്രീ, 4. വിവാഹമോചനം നടത്തിയ സ്ത്രീ, 5. ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ പരാധീനതയാൽ ഭൂമിയിൽ കൃഷി നടത്തുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരാൾ 6. സായുധസേനയിലെ അംഗമോ, നാവികനോ ആയ ഒരാൾ-എന്നീ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവർ കൂടിയായ്കൾ നൂതനമായി സൃഷ്ടിക്കാം എന്ന ഒരു സൗജന്യം വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനെ 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം എടുത്തു മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്.

ഭാവി കൂടിയായ്കകളെ സംബന്ധിച്ചു് ഏറ്റെടുത്തുപെട്ടിരിക്കുന്ന ഇത്തരം പരിപൂർണ്ണ നിരോധനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യലക്ഷ്യമെന്തു്, എന്നതു് വലിയ സംവാദത്തിനു് അവസരം നല്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു വിഷയമാണു് എന്നു മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

മര്യാദപ്പാട്ടവും പാട്ടത്തുകയിലെ ഇളവുകളും

ജനിയും കുടിയാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെ അവയുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ സമൂഹം ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്ന കാലത്തും ജനിയും കുടിയാനും തമ്മിൽ ഉരസലുകൾ ധാരാളമായുണ്ടായിരുന്നു. മുഖ്യമായും പാട്ടത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായിരുന്നു ഈ ഉരസലുകൾ വേരുന്നിയിരുന്നത്. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ അന്തർലീനമായ സാമൂഹ്യ പ്രശ്നം വളരെ ബൃഹത്തായതുകൊണ്ട്, അതിന്റേപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചർച്ചയ്ക്ക് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. ഒരു കാര്യം മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1961 ൽ നിയമമായിത്തീർന്ന കർഷകബന്ധ നിയമത്തിൽ സജീവമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സംഗതി മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റേതാണ്. നിലങ്ങളും പുരയിടങ്ങളുമായി 12 തരം തിരിവുകളിൽ ഭൂമിയെ ഉൾപ്പെടുത്തി, അവയിൽ ഓരോന്നിനെ സംബന്ധിച്ചും, പരമാവധി ചുമത്താവുന്ന പാട്ടത്തിന്റെയും, ഏറ്റവും കുറവായി ചുമത്താവുന്ന പാട്ടത്തിന്റേയും പൊതുവായ തോത് നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട്, ഒന്നാം ഷെഡ്യൂൾ എന്ന ഒരു പട്ടികയും 1961-ലെ ആക്റ്റിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആക്റ്റിന്റെ 14-ാം വകുപ്പിൽ, “മിതമായ പാട്ടം” (Normal rent)

എന്നത് എന്താണെന്ന്, കാലകാലങ്ങളിൽ പട്ടികയുടെ ഭേദഗതിമൂലം പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനധികാരം ഉണ്ട് എന്ന വ്യവസ്ഥയും ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പട്ടികയുടെ വിശദാംശങ്ങൾ ഇവിടെ കുറിക്കുന്നത് സംഗതവും പ്രയോജന പ്രദവുമാണെന്ന് വിചാരമുണ്ടെങ്കിലും, അതു ചെയ്യുന്നില്ല.

നിരവധി ഉപാധികൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, മര്യാദപ്പാട്ടം "Fair rent" എന്നത്, ഒരു കൈവശക്കുടിയാന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരം കൊടുത്തുകൊണ്ട്, 16-ാം വകുപ്പ് 1961 ലെ നിയമത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. 14-ാം വകുപ്പിന്റേയും കാലാകാലങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റു ഭേദപ്പെടുത്തുന്നവിധം ഉള്ള ഒന്നാം പട്ടികയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഉൽപന്നങ്ങളുടെ അംഗീകൃത വില നിരക്കുകളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കണമെന്നും, മര്യാദപ്പാട്ടമോ കരാർ പാട്ടമോ, ഇതിൽ ഏതാണ് കുറവ്, അതായിരിക്കണം കുടിയാൻ നൽകേണ്ട പാട്ടത്തുക എന്നും അന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

1964 ലെ നിയമത്തിൽ മര്യാദപ്പാട്ടം എന്നത് എന്തായിരിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുകൊണ്ട് 27-ാം വകുപ്പ് ചേർക്കപ്പെട്ടു, 1961 ലെ ഒന്നാം പട്ടികയുടെ രീതി മാറ്റി, ആകെ വിളവിന്റെ നിശ്ചിത അനുപാതം ഓരോ തരം ഭൂമികൾക്ക് നിജപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ആകിലെ മൂന്നാം ഷെഡ്യൂൾ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മൂന്നാം ഷെഡ്യൂളിന് 1969 ലെ ഭേദഗതി ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, 27-ാം വകുപ്പിനെയും സമഗ്രമായി മാറ്റിയെഴുതിയിരിക്കുകയാണ്, ഭേദഗതി നിയമം. പട്ടിക പിറകേ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. നിലവിലുള്ള വകുപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്,

വകുപ്പ് 27. (മര്യാദപ്പാട്ടം)

ഉപവകുപ്പ് 1. “കൈവശ കൂടിയാൻ ജനിക്കൂ” പാട്ടുമായി കൊടുക്കേണ്ട സംഖ്യ മര്യാദപ്പാട്ട സംഖ്യ മാത്രമായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 2. മര്യാദപ്പാട്ടം താഴെപ്പറയും പ്രകാരമായിരിക്കും.

(a) നിലങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, കരാർ പാട്ടത്തിന്റെ അൻപതു ശതമാനം, അല്ലെങ്കിൽ 1961 ജനുവരി 21-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനം, അല്ലെങ്കിൽ, മൂന്നാം പട്ടികയിൽ വിവരിക്കുന്ന തോതിൽ, അതാതു ഭൂമിയുടെ തരംതിരിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിജപ്പെടുത്തുന്ന പാട്ടം; എന്നിവയുടെ എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനം, ഇതിൽ ഏതാണോ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത്, ആ നിരക്കിലുള്ള പാട്ടം.”

(b) “മറ്റു ഭൂമികളുടെ കാര്യത്തിൽ, കരാർ പാട്ടം, അല്ലെങ്കിൽ, 1961 ജനുവരി 21-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന നിയമപ്രകാരം തിട്ടപ്പെടുത്തിയ മര്യാദപ്പാട്ടം, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നാം പട്ടികയിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള നിരക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിട്ടപ്പെടുത്തിയ പാട്ടം, എന്നീ തുകകളിൽ ഏതാണോ ഏറ്റവും കുറവായത്, അതിന്റെ 75 ശതമാനം.

നിയമത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള വകുപ്പിലെ വാചകം, എഴുപത്തഞ്ചുശതമാനം എന്നത് കരാർപാട്ടത്തെ, മാത്രം ബാധിക്കാവുന്നതാണെന്ന് സംശയംവരത്തക്കവിധത്തിൽ അല്പം ക്ലിഷ്ടമാണ്.

“ഇങ്ങനെ വിവിധ തരങ്ങളിൽ കണക്കാക്കപ്പെടാവുന്ന പാട്ടത്തുകയിൽ ഏതടിസ്ഥാനമാണ് കൂടിയാൻ തര

ഞെട്ടിക്കുന്നത് എന്ന് രജിസ്റ്റർ നോട്ടീസു മുഖേന ജന്മിയെ അറിയിച്ചാൽ, അത് ജന്മിയിൽ ബന്ധിതമാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നോട്ടീസു ചെയ്തതായ കർഷിക വർഷത്തിന്റെ ആരംഭം മുതലുള്ള കാലത്തേക്ക് കൂടിയാൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത നിരക്ക് പ്രബലപ്പെടുകയും ചെയ്യും." എന്ന് വകുപ്പ് തുടർന്ന് പറയുന്നു.

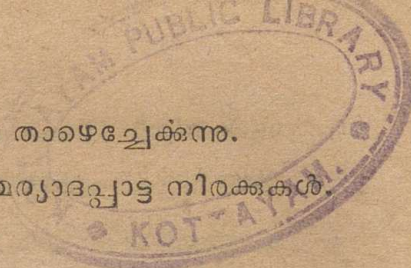
വിശദീകരണം 1.

“പാട്ടു കരാർ കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്ന കൂടിയായ്ക്ക, നിലവും പുരയിടവും ചേർന്നതായിരിക്കുകയും, നിലത്തിനും പുരയിടത്തിനുമുള്ള പാട്ടും, വേർതിരിച്ചു നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, നിലത്തിനെത്ര, പുരയിടത്തിനെത്ര പാട്ടുമാണ് കരാർ പാട്ടുമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്ന് വേർതിരിക്കുന്നത്, ഇവ ഓരോന്നിലും നിന്നു കിട്ടാവുന്ന ആകെ ആദായത്തിന്റെ വേർതിരിച്ചുള്ള പരിമാണത്തിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ചു ആയിരിക്കണം.”

വിശദീകരണം 2.

“ഈ വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ, കൂടിയാന്റെ പ്രയത്നം കൊണ്ടു, പുരയിടമാക്കപ്പെട്ട നിലവും നിലമായിത്തന്നെ തുടർന്ന് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.”

പഴയ കാലത്തെ ധാരണകളിൽ ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും നിലത്തെ പുരയിടമായി മാറുന്നത്, വസ്തുവിനു നഷ്ടം വരുത്തുന്നതാണെന്നുള്ള നിയമസങ്കേതത്തിന്റെ കടയ്ക്കൽ കത്തിവയ്ക്കുന്ന ഈ നിയമനിർമ്മാണരീതി കൗതുകം ജനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. കൂടിയാൻ നടത്തിയ അദ്ധ്വാനം ജന്മിയുടെ വരവിനും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാകരുതു് എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനവും ഈ വിശദീകരണത്തിൽ തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നുണ്ടു്.

നിലവിലുള്ള മൂന്നാം പട്ടിക താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

27-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള മര്യാദപ്പാട്ട് നിരക്കുകൾ.

നിലങ്ങൾ

1. താഴെ 5 മുതൽ 7 വരെ ഇനങ്ങളിൽപ്പെടാത്തതും, കുടിയാന്റെ അദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് പുരയിടത്തെ നിലമാക്കി മാറ്റിയെടുത്തതുമായാൽ	മൊത്തം നെല്ലുവിളവിന്റെ എട്ടിൽ ഒന്ന്.
2. 5 മുതൽ 7 വരെ ഇനങ്ങളിൽപ്പെടാത്ത മറ്റിനങ്ങളിലുള്ള നിലങ്ങൾ	നെല്ലുവിളവിന്റെ നാലിൽ ഒന്ന്.
3. കോൾഭൂമി	നെല്ലുവിളയുടെ ആറിൽ ഒന്ന്.
4. കൈയ്യാട്ട്: സമ്പ്രദായത്തിൽ കൃഷി: നടത്തുന്ന, കരിനിലമല്ലാത്ത ഭൂമികൾ	നെല്ലുവിളവിന്റെ ആറിൽ ഒന്ന്.

ഈ വ്യവസ്ഥ കണ്ണൂർ, എറണാകുളം, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം എന്നീ ജില്ലകളെ സംബന്ധിച്ച മാത്രമായിരിക്കും.

5. കരിനിലങ്ങൾ
a) കുടിയാന്റെ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ട്, സാധാരണ നിലമാക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ	മൊത്തം നെല്ലുവിളയുടെ ഒമ്പതിലൊന്ന്.
b) മറ്റു കരിനിലങ്ങൾ	മൊത്തം നെല്ലുവിളയുടെ അഞ്ചിൽ ഒന്ന്.

ഈ വ്യവസ്ഥകൾ കോട്ടയം, ആലപ്പുഴ എറണാകുളം എന്നീ ജില്ലകളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും.

6. വടക്കേ വയനാടും തെക്കേ വയനാടും താലൂക്കുകളിലുള്ള നിലങ്ങൾ.

a) കുടിയാന്റെ അദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് നിലമാക്കപ്പെട്ടവ

നെല്ലു വിളയുടെ ഇരുപതിൽ ഒന്ന് അംശം.

b) മറ്റു നിലങ്ങൾ

നെല്ലു വിളയുടെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഒന്ന് അംശം.

7 ദേവികുളം, പീരുമേട്ട, ഉട്ടമ്പൻ ചോല എന്നീ താലൂക്കുകളിലും, അട്ടപ്പാടി താഴ്വരയിലുമുള്ള നിലങ്ങൾ.

a) കുടിയാന്റെ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ട് നിലമാക്കപ്പെട്ടത്

നെൽവിളയുടെ പതിനാറിൽ ഒന്ന് അംശം.

b) മറ്റു നിലങ്ങൾ.

വിളയുടെ എട്ടിൽ ഒന്ന് അംശം.

8. വാറക്കാരൻ, ഒരുവർഷത്തിന്റെ ഏതാനും കാലഘട്ടത്തിൽ, മീൻ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന നിലങ്ങൾ

നിലത്തിന്റെ പാട്ടവും, മീൻ വിളയുടെ എട്ടിൽ ഒന്ന് അംശവും.

9. നെല്ലുകൃഷിക്ക് ഉപയോഗിക്കാതെയിരിക്കുന്നതും ഏന്നാൽ കരിമ്പുകൃഷി ചെയ്യാത്തതുമായ നിലങ്ങൾ

നെല്ലുകൃഷി ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ ലഭ്യമാകുമായിരുന്നപാട്ടും

II തോപ്പുകൾ

1. കുടിയാൻ ദേഹണ്ഡപ്രതിഫലം കൊടുക്കാൻ ജന്മി ബാധ്യതപ്പെടാവുന്ന വിധത്തിലുള്ള തെങ്ങുകൾ

മൊത്തം തേങ്ങ വിളയുടെ പതിനാറിൽ ഒന്ന്.

2. മേൽപ്രകാരം ജന്മി ദേഹണ്ഡപ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ട കാര്യമില്ലാത്ത തെങ്ങുകൾ

മൊത്തം തേങ്ങാ വിളയുടെ നാലിൽ ഒന്ന്.

3. ജന്മി, ദേഹണ്ഡ പ്രതിഫലം കൊടുക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെടുന്ന കുമ്പുക വൃക്ഷങ്ങൾ

പാക്കു വിളയുടെ പതിനാറിൽ ഒന്ന്.

4. ജന്മി ദേഹണ്ഡപ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത കുമ്പുകൾ

പാക്കുവിളയുടെ നാലിൽ ഒന്ന്.

5. ജന്മി ദേഹണ്ഡപ്രതിഫലം കൊടുക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെടുന്ന കുരുമുളക് കൊടി

കുരുമുളക് വിളയുടെ ഇരുപതിൽ ഒന്ന്.

6. ജന്മി, ദേഹണ്ഡ പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ടിയില്ലാത്ത കുരുമുളക് കൊടി

വിളയുടെ ആറിൽ ഒന്ന്.

III പറമ്പുകൾ

- a) നിലക്കടലയോ, ഗവണ്മെന്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതായ മറ്റു വിളകളോ കൃഷിയിട്ടിട്ടുള്ളവ
- b) മറ്റു കൃഷികളുടെ കാര്യത്തിൽ

മൊത്തം ഉല്പാദനത്തിന്റെ പത്തിൽ ഒന്ന്.
 ഏക്കറിന് നാല് രൂപ.

IV പള്ളിയാൽ ഭൂമി

വിളയുടെ എട്ടിൽ ഒന്ന്. അല്ലെങ്കിൽ ഏക്കറിന് നാല് രൂപ ഇതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ അത്.

V പുനം അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റി കൃഷി

ഏക്കറിന് 3 രൂപ

VI കരിമ്പുകൃഷി ചെയ്യുന്ന ഭൂമി

കരിമ്പു ഉല്പാദനത്തിന്റെ നാലിലൊന്ന്.

VII മേൽ പറഞ്ഞതിലൊന്നും വെടാതുളള ഭൂമി

കരാർ പാട്ടം

വകുപ്പ് 28

“ഒരു കടിയായ്യിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗം, ഏതെങ്കിലും പൊതുവായ സാമൂഹ്യാവശ്യത്തിന് നീക്കി വയ്ക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അതിനെ കണക്കിലെടുത്ത് അത്രയും സ്ഥലം നീക്കി റോഡും മറ്റ്യാദിപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്.”

വകുപ്പ് 29

പാട്ടത്തുകയുടെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ സൗകര്യപ്രദമായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വകുപ്പാണ്, 29-ാം വകുപ്പ് "റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റാസ്" അഥവാ "അവകാശ രേഖ" തയ്യാറാക്കൽ എന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു നടപടിയാണ് ഈ വകുപ്പിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. ഈ വകുപ്പിനെ തുടർന്ന് 1967-ൽ നടപ്പാക്കിയ ഒരു ഭേദഗതിപ്രകാരം 29 A, 29 B എന്ന രണ്ടു വകുപ്പുകളും ആക്റ്റിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു വകുപ്പുകളും യഥാർത്ഥ കൈവശത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളുമായി വളരെയേറെ ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. രണ്ടു വകുപ്പുകളുടേയും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവിധം 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം, അവയെ സമഗ്രമായി മാറ്റിയെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക അദ്ധ്യായത്തിലെ ചർച്ച കൊണ്ടു മാത്രമേ, ഈ വകുപ്പുകളുടെ വ്യാപ്തി വെളിവാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നുള്ളതു കൊണ്ട്, അതിനെ മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് മാറ്റി നിറുത്തി, പാട്ടത്തെ പരാമർശിക്കുന്നതായി ആക്റ്റിൽ ഉള്ള ശേഷിച്ച വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രതിപാദനം തുടരുകയാണ്.

പാട്ടത്തിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശത്തിൽ ആദ്യമായി പൊന്തിവരാവുന്ന ആശയം മര്യാദപാട്ടത്തെ ബന്ധിച്ചതാകുമെന്നതുകൊണ്ട് 27-ാം വകുപ്പിനെപ്പറ്റി ആദ്യം പ്രതിപാദിച്ചതാണ്. പാട്ടത്തുക നിർണ്ണയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സംഗതമായ മറ്റു ചില വകുപ്പുകൾ 27-ാം വകുപ്പിന്റെ മുമ്പുള്ള ഭാഗത്ത് ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നൂതനമായി ചുർപ്പെടുത്തിയ 25 A 25 B എന്നീ വകുപ്പുകളും 1964-ലെ നിയ

മത്തിലുണ്ടായിരുന്നു, ചില ഭേദഗതികളോടെ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്ന, 26-ാം വകുപ്പാണ് അവ. അല്പം പിന്നോക്കുകൾ 25 A വകുപ്പ് മുതൽ ചർച്ച തുടരുകയാണ്.

വകുപ്പ് 25 A

ഉപവകുപ്പ് 1 “1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുമുമ്പു ഈ നിയമത്തിലെ വിവക്ഷയനുസരിച്ച് ക്ഷിയാനായ ഒരാൾ പാട്ടംകൊടുക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അയാളെ സ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കരാർപാട്ടം താഴെപ്പറയുന്നവയായിരിക്കും. അതായത്,

a) പ്രമാണത്തിൽ ഏതെങ്കിലും നിശ്ചിതഗവ്യകളിൽ ഏതെങ്കിലും തുകകൾ കൊടുക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള തുകകൾ

b) ഒരു വാരംദാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള മൂന്നു വർഷങ്ങളിലിൽ ജന്മിക്ക് വിഹിതമായി ലഭിച്ച ഓഹരിയുടെ ശരാശരിത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ വാരക്കാരൻ മൂന്നു പ്രസ്തുത കൊല്ലങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി കൃഷിചെയ്തിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പു ഏതു വർഷത്തിലെങ്കിലും കൃഷി നടത്തിയപ്പോൾ ജന്മിക്ക് കൊടുത്ത വിഹിതം.”

c) “മറ്റു കേസുകളിലെല്ലാം ഏകദിനു നാലുരൂപാ.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “ജന്മി വീണ്ടെടുത്തതിനുശേഷം, മൂന്നു കൊല്ലമായിട്ടും, ജന്മിതന്നെ കൃഷിനടത്തിയില്ല എന്ന കാരണത്താൽ തിരിച്ചുകിട്ടിയ ഭൂമിക്ക് ക്ഷിയാൻ കൊടുക്കേണ്ട കരാർപാട്ടം ഭൂമിയെ ജന്മി വീണ്ടെടുത്ത കാലത്തു അതുൾപ്പെടെയുള്ള ഭൂമിക്ക് നിലവിലിരുന്ന കരാർപാട്ടത്തിന്റെ വിഹിതം.”

വകുപ്പ് 25 B

“കക്ഷികൾ സ്വയേയാ ചെയ്യുന്ന ഇടപാടുകളാലോ നിയമത്താലോ ക്കുടിയാൻ ഭൂമിയിലുള്ള അവകാശം പല ഭാഗങ്ങളായി ഭിന്നിക്കപ്പെടുകയോ ക്കുടിയായുടെ ഒരു ഭാഗം കീഴ്പാട്ടത്തിനു പോവുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ ഓരോ ഭാഗത്തിനും എത്ര കരം എന്നതിനെച്ചൊല്ലി തർക്കമുണ്ടായാൽ, പ്രസ്തുത തർക്കം തീർക്കുന്നതിനാവശ്യക്കാരനായ കക്ഷിയ്ക്കു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ തീരുമാനത്തിന് അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാവുന്നതും അതിന്മേൽ ട്രൈബ്യൂണൽ, ഓരോ ഭാഗത്തിന്റേയും ആദായത്തിന്റെ തോതു അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തീർപ്പു കല്പിക്കേണ്ടതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 26

ഉപവകുപ്പ് 1. “ഒരു ജന്മിയ്ക്കോ, അയാളുടെ അധികാരത്തിൽ കീഴിൽ അവകാശം ഉന്നയിക്കുന്നയാളിനോ, അയാളുടെ ക്കുടിയാനിൽ നിന്നും ഈടായിക്കിട്ടുവാനുള്ള പാട്ടത്തുക ഈടാക്കിക്കിട്ടുവാൻ, നിർദ്ദിഷ്ട ഫാറത്തിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “നിർദ്ദിഷ്ടമായ വിധത്തിലുള്ള വിചാരണ നടത്തിയശേഷം ജന്മിയ്ക്ക് കൊടുക്കുവാനുള്ള പാട്ടം എത്രയാണെന്നും, അതു കൊടുക്കുവാൻ ഉത്തരവാദിയാരാണെന്നും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. ക്കുടിശ്ശികത്തുക അഞ്ഞൂറു രൂപയിൽ കവിയാത്തതാണെങ്കിൽ, അതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിചാരണ, സ്റ്റാൾ കാസ് കേസുകൾ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നടപടിക്രമനുസരിച്ച് ചെയ്യേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3. “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ വിധിച്ചതായ തുക, ഉത്തരവ് ശാശ്വതമായി ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനകം, തുക ലഭിക്കേണ്ടയാൾ അപേക്ഷിക്കുന്നവക്ഷം ചട്ടങ്ങളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന നടപടിപ്രകാരം ഈടാക്കി അത് അവകാശപ്പെട്ടയാളിന് കൊടുക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 4. “നിലവിലുള്ള മറ്റു നിയമങ്ങൾ എന്തുതന്നെയായാലും പാട്ടുക്കുടിശികയെ സംബന്ധിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾക്കും വിചാരണചെയ്യുന്നതിന്, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ അല്ലാതെ, ഒരു കോടതിയോ മറ്റേതെങ്കിലും അതാറിട്ടിയോ അംഗീകാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.”

ഈ വകുപ്പിൻ പ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളെ നിജപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ട്രൈബ്യൂണൽ റൂളുകളിൽ 21 മുതൽ 23 വരെ റൂളുകൾ പാസ്സാക്കി, 1-1-1970 മുതൽ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജന്മി അപേക്ഷിക്കേണ്ടതു 7-ാം നമ്പർ ഫാറമനുസരിച്ചായിരിക്കണമെന്നും, തുക ഈടാക്കേണ്ടതു് ഒരു സിവിൽകോടതി, തുക കൊടുക്കുവാൻ ഉള്ള വിധിയെ വിധിനടത്തുന്നപോലെയായിരിക്കണമെന്നും, ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് ഒരു സിവിൽകോടതി ഡിക്രിയെ പോലെ ഗണിക്കപ്പെടണമെന്നും, ഈ ഉത്തരവുകൾക്ക് 1963 ലെ ഇന്ത്യൻ കാലഹരണനിയമങ്ങൾ ബാധകമായിരിക്കുമെന്നും റൂളിൽ പറയുന്നു.

വകുപ്പ് 73

വളരെ അകലത്തിൽകിടക്കുന്ന ഒരു വകുപ്പിനെപ്പറ്റി 26-ാം വകുപ്പിനു തൊട്ടുപിറകെ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാട്ടുക്കുടിശികയുടെ കാര്യത്തിൽ കുടിയാന് അനു

കൂലമായി വെട്ടിക്കുറക്കലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന വകുപ്പാണ് 73-ാം വകുപ്പ്. 1964 ലെ നിയമത്തിലെ 73-ാം വകുപ്പിൽ തന്നെ, കുടിശിഖ വരുത്തപ്പെട്ട പാട്ടത്തുക, ബാധ്യത അവസാനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതിന് സാരമായ വെട്ടിക്കുറക്കലുകൾ വരുത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം, പഴയ 73-ാം വകുപ്പിനെ റദ്ദ് ചെയ്ത് പുതിയ 73-ാം വകുപ്പ് എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്. നിലവിലുള്ള 73-ാം വകുപ്പ് താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1. “നാളതു നിലവിലുള്ള മരോതെങ്കിലും നിയമങ്ങളിലോ, കരാറുകളിലോ കോടതിവിധികളിലോ ഭവനവ്യയങ്ങളുടെ ഉത്തരവുകളിലോ. എന്തെന്നെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, 1968 മേയ് 1-ാം തീയതിക്കുമുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ച് 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിലാക്കുന്ന സമയം ശേഷിക്കുന്ന പാട്ടുകുടിശിഖത്തുകകൾ, താഴെ പട്ടികയിൽ നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരക്കനുസരിച്ചു മാത്രമേ കുടിയാനിൽനിന്നും ഈടാക്കിയെടുക്കുവാൻ അയാളുടെ ജന്മിക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ.”

“ഒരു മദ്ധ്യവർത്തി, മേൽപറഞ്ഞ കാലഘട്ടത്തെ പാട്ടം കുടിയാനിൽ നിന്നും പിരിക്കുകയും, ജന്മിക്ക് കൊടുക്കുവാനുള്ള വിഹിതം യഥാവിധി. ജന്മിക്ക് കൊടുക്കാതിരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ഈ വീഴ്ച പരിഹരിച്ച് ജന്മിക്ക് ചെല്ലാനുള്ളതു കൊടുക്കുവാൻ മദ്ധ്യവർത്തി ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.”

“എന്നാൽ, ഈ ഉപവകുപ്പ് അനുസരിച്ച് തനിക്കു ലഭിക്കുമാറാകുന്ന തുകയിൽ കവിഞ്ഞുള്ള സംഖ്യ, ജന്മിക്ക്

കൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു സാഹചര്യത്തിലും മദ്ധ്യവർത്തി ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല.”

പട്ടിക

കുടിയാന്റെ വിവരണം

ബാധ്യത തീരുന്നതിന്
കൊടുക്കാനുള്ള സംഖ്യ.

ഉടമസ്ഥൻ, പണയാധാര ക്കാരൻ, പാട്ടുകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ, അഞ്ചേക്കറിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമിയില്ലാത്ത കുടിയാനുകൊടുക്കേണ്ടതു്.

ആകെയുള്ള കുടിശിവ, ഒരു വർഷത്തെ പാട്ടം, ഇതിൽ ഏതാണോ കുറവു ആ സംഖ്യ.

മേൽവിവരിച്ച അവകാശങ്ങളിലായി അഞ്ചേക്കറിൽ കവിഞ്ഞും, പത്തേക്കറിൽ കവിയാതെയും ഭൂമി കൈവശമുള്ള കുടിയാനുകൊടുക്കേണ്ടതു്.

ആകെയുള്ള കുടിശിവ, രണ്ടു വർഷത്തെ പാട്ടം ഇതിൽ ഏതാണോ കുറവു ആ സംഖ്യ.

മേൽവിവരിച്ച അവകാശങ്ങളിലായി, പത്തേക്കറിൽ കൂടുതൽ ഭൂമി കൈവശമുള്ള കുടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടതു്.

ആകെയുള്ള കുടിശിവ, മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പാട്ടം, ഇതിൽ ഏതാണോ കുറവു്, ആ സംഖ്യ.

കുടിയാൻ, ആകെ പതിനഞ്ചു് ഏക്കറിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശംവെച്ച കൃഷി നടത്തുന്നയാളാണെങ്കിൽ, പാട്ടുകുടിശിവയുള്ള തുക മുഴുവനും കൊടുക്കേണ്ടതുമാണു്.

വിശദീകരണം

“ഈ വകുപ്പിന്റെ വ്യാപ്തി സംബന്ധിച്ചു്, ഒരാണ്ടത്തെ പാട്ടം എന്നതു്, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നട

പ്പിൽ വരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വർഷത്തേക്ക് കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നതെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താവുന്ന പാട്ടാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “1958 മേയ് ഒന്നാം തീയതിക്കുമുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തേക്ക് കുടിശ്ശിക വന്ന പാട്ടം ഈടാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെയോ; ഏതെങ്കിലും കോടതി മുമ്പാകെയോ ഉള്ള വ്യവഹാരം, അപ്പീൽ, റിവിഷൻ എന്നിവ ഏതെങ്കിലും നിലവിലുള്ള പക്ഷം, താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾക്ക് വകകൊള്ളിക്കുന്നതായ ഉത്തരവ് യുക്തമായ തെളിവെടുപ്പിനുശേഷം, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ പാസ്സാക്കേണ്ടതാണ്.”

(a) ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു ജന്മിക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ളതായ പാട്ടത്തുക.

(b) 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം വന്നതിനുശേഷം സംഗതമായ വ്യവഹാര നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി ജന്മിക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായ കോടതിച്ചെലവ്.

(c) പ്രസ്തുത തീയതിക്കുശേഷം, കുടിയാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കോടതിച്ചെലവ്.

(d) രണ്ടു കൂട്ടക്കം കോടതിച്ചെലവു അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവ തമ്മിൽ തട്ടിക്കഴിച്ചശേഷം ബാക്കി വരുന്ന തുക.

ഉപവകുപ്പ് 3. “1968 മേയ് ഒന്നാം തീയതിക്കുമുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തേക്ക് പാട്ടുകുടിശികയെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു കോടതിയോ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലോ, ഡിക്രി അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവുപാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള തുക എത്ര തന്നെയായിരുന്നാലും, മേൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ നിരക്കിൽ

മാത്രമേ സംഖ്യ ഇഴടാക്കാൻ ജന്മിക്ക് അവകാശം ഉള്ളൂ. ഇതരസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതി ഡിക്രിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവിൽ വരുത്തണമെന്നും, ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് അപേക്ഷിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു”

ഉപവകുപ്പ് 4. “അതരസരിച്ചു അപേക്ഷ ലഭിച്ചാൽ യുക്തമായ വിചാരണയ്ക്കു ശേഷം, കോടതി അല്ലെങ്കിൽ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ, മുൻ ഡിക്രിയെ അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവിനെ പുനഃപരിശോധന ചെയ്ത് മേൽ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ അനുസരിച്ച ഉത്തരവു പാസ്സാക്കേണ്ടതുമാകുന്നു”

ഉപവകുപ്പ് 5. “26-ാം വകുപ്പിന്റെ പരിധിയനുസരിച്ചു 1968 മേയ് 1-ാം തീയതിക്കു മുമ്പുള്ള പാട്ടുക്കുടി ശ്ലീഖഇഴടാക്കാനുള്ള വ്യവഹാരമോ അപേക്ഷയോ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ജന്മി, ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള പാട്ടം നിശ്ചയിക്കലിനു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുന്പാകെ മാത്രമേ മേലാൽ അപേക്ഷ കൊടുക്കാവൂ.”

ഉപവകുപ്പ് 6. “26-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ എന്തു തന്നെയായിരുന്നാലും, അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഫർജിയോ നടപടിയോ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുന്പാകെ ജന്മി ഫയൽ ചെയ്യുന്നപക്ഷം. യുക്തമായ വിചാരണയ്ക്കുശേഷം, പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഉത്തരവുകൾ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിക്കുന്ന വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കണം.”

ഉപവകുപ്പ് 7. “ഉപവകുപ്പുകൾ 2, 4, 6 എന്നിവയനുസരിച്ചു ഉണ്ടാകാവുന്ന ഉത്തരവിന് വിശദപ്പെടുത്തുന്ന സംഖ്യ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുന്പാകെ, കുടിയാൻ,

ഉത്തരവ് പാസ്സായി ആറു മാസത്തിനകം കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 8. “എഴാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച്, കുടിയാൻ സംഖ്യ കെട്ടിവയ്ക്കാത്തപക്ഷം, 2, 4, 6 എന്നീ ഉപവകുപ്പുകളിൽ ഏതെങ്കിലും അനുസരിച്ച് തുക ഈടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ചുമതലയുള്ള കോടതി, അല്ലെങ്കിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ, രേഖാമൂലം കളക്ടർ നിർദ്ദേശം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതനുസരിച്ച്, ഉത്തരവിന്റെ തീയതി മുതൽ ആറു ശതമാനം പലിശ സഹിതം, റവന്യൂ റിക്കവറി നടപടികൾ അനുസരിച്ച് കുടിയാനിൽ നിന്നും തുക ഈടാക്കുവാൻ കളക്ടർ ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 9. “1960 ലെ കേരളാ കർഷകബന്ധനിയമത്തിന്റെ 34-ാം വകുപ്പ്, 1962 ലെ റെയ്റ്റ് വാരികുടിയാൻ, കുടിപ്പകാർ, എന്നിവരുടെ സംരക്ഷണ നിയമത്തിന്റെ 5-ാം വകുപ്പ് എന്നിവ പ്രകാരം, 1957 ഏപ്രിൽ മാസം 11-ാം തീയതിയ്ക്കു മുമ്പുള്ള പാട്ടമോ, അതിനുശേഷം 1961 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതിയ്ക്കുമുള്ള കാലഘട്ടത്തേയ്ക്കുള്ള പാട്ടമോ കൊടുത്തു തീർത്തിട്ടുള്ള കുടിയാൻ, പ്രസ്തുത കാലഘട്ടത്തേയ്ക്ക് കൂടുതൽ പാട്ടമൊന്നും കൊടുക്കേണ്ടതില്ല.”

ഉപവകുപ്പ് 10. “പാട്ടം ലഭിക്കുവാനുള്ള അവകാശം, ജന്മി മറവാർക്കെങ്കിലും കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആയത് കുടിയാൻ ഈ വകുപ്പനുസരിച്ചു ലഭിക്കുവാനുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് ഒരു തരത്തിലും ബാധകമാകുന്നതല്ല.”

അദ്ധ്യായം ആറം

പാട്ടത്തുകയെപ്പറ്റിയുള്ള മാറ്റ വ്യവസ്ഥകൾ

മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കലും പാട്ടക്കുടിശ്ശികകളെ സംബന്ധിച്ചു് 1969 ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയ ഇളവു വ്യവസ്ഥകളുമാണു് ഇതുവരെ ചർച്ച ചെയ്ത വിഷയം. ജനിയും കുടിയാനും തമ്മിലുള്ള മേൽകോയ്, കീഴ്കോയ് ഷുപ്പാട്ടുകൾ ശാശ്വതമായി അവസാനിപ്പിക്കുകയെന്നതാണു്, ഇപ്പോഴത്തെ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ലക്ഷ്യമെന്നിരിക്കേ, കുടിയാൻ ജനിയു് പാട്ടം നല്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥിരമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഭാവിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു നിയമ നിർമ്മാണത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നു കരുതാവുന്നതാണു്. ഏതായാലും, ഇന്നു് ഭാവനയിലുള്ള മോക്ഷ പ്രാപ്തിയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തെന്നു തന്നെ ഇനിയും കുറച്ചുകാലം കൂടി പിടിക്കുമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ തർക്കമുണ്ടായിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ നിയമത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മാറ്റങ്ങൾക്കും ശാശ്വത പരിഹാരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രകടമാകുന്ന വ്യഗ്രത, കാര്യങ്ങളുടെ നിർവഹണത്തിൽ അതുപോലെ പ്രതിഫലിച്ചു നടപ്പിലാക്കുമോ എന്നതു് കണ്ടറിയേണ്ട സംഗതി തന്നെയാണു്. ഈ പരിതസ്ഥിതികളിൽ, പാലം കടന്നു കയറുന്നതുവരെ

ചില വ്യവസ്ഥകളിൽ, നാളതു നിലവിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെ അവലംബിക്കാതെയും തരമില്ല. ഈ സാധൂകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പാട്ടത്തുകകളെ സംബന്ധിച്ച നിരവധി വ്യവസ്ഥകൾ, ഇപ്പോഴും നിലനിറുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1964 ലെ 1-ാം ആക്റ്റിൽ, മര്യാദപ്പാട്ടത്തെ നിർവചിച്ചതും, മുകളിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഇരുപത്തേഴാം വകുപ്പിനുപുറമെ, 28 മുതൽ 52 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിൽ ഇക്കാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം വാർത്തേടുകുന്നതിനു് പശ്ചാത്തലമായി നിന്ന മാനസിക ചേതനയുടെ പ്രതിഫലനമായി, നിരവധി ഭേദഗതികളും ഈ വകുപ്പുകൾക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭേദഗതികളോടെ നിലവിൽവന്നിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങളെയാണ് അടിയിൽ പ്രതിപാദിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

വകുപ്പ് 28

1964-ലേതിൽനിന്നു മാറ്റമൊന്നും വന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വകുപ്പാണിതു്. പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു് നീക്കിവയ്ക്കപ്പെടുകയും, അതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ, പാട്ടബാധ്യതയിലും, മര്യാദപ്പാട്ടത്തിൽനിന്നുകൂടിയും ഒഴിവാക്കപ്പെടേണ്ടതാണു് എന്നു മുകളിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയ വ്യവസ്ഥയാണ് ഈ വകുപ്പിലുള്ളതു്.

വകുപ്പ് 29

റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റിസിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന 29-ാം വകുപ്പും നൂതനമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട 29A 29B എന്നീ വകുപ്പുകളേയും പറ്റിയുള്ള ചർച്ച പ്രത്യേകം

ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ, പാട്ടബാധ്യതയെ നേരിട്ട സംബന്ധിക്കുന്നവയല്ല.

വകുപ്പ് 30

“മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതുമൂലം, കുടിയാൻ നൽകേണ്ടതായ പാട്ടത്തിന് കുറവ് സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ഒരു മദ്ധ്യവർത്തി ജനിക്കുക കൊടുക്കേണ്ടതായ പാട്ടവും, അതേ വിഹിതമനുസരിച്ച് കുറയുന്നതായിരിക്കും.”

വകുപ്പ് 30 A

ഇത് 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്. “1955ലെ കാണക്കുടിയാൻ നിയമത്തിൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള കാണപ്പാട്ടക്കാരനാണ് ജനിയെങ്കിൽ, മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതുമൂലം, പാട്ടത്തുകയിൽ വരുന്ന കുറവ്, പ്രസ്തുത ജനിയെ നൽകാനുള്ള ജനിക്കരത്തുകയിലും, അതേ അനുപാതത്തിൽ, പ്രബലപ്പെടുന്നതാണ്. അതാകട്ടെ, 1968 മേയ് ഒന്നാം തീയതിക്ക് ശേഷം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജനിക്കരത്തെ മുഴുവനും ബാധിക്കുന്നതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 31

1969 ൽ ഈ വകുപ്പിനു മാറ്റമൊന്നും വന്നിട്ടില്ല. മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന് അപേക്ഷിക്കേണ്ട നടപടിക്രമമാണ് ഈ വകുപ്പിലുള്ളത്.

ഉപവകുപ്പ് 1 “മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചുകിട്ടുന്നതിന് കുടിയാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുന്പാകെ അപേക്ഷിക്കേണ്ടത് നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ഹാരമനുസരിച്ചായിരിക്കണം.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “അപേക്ഷ കിട്ടിയാൽ, ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നോട്ടീസ് കൊടുക്കേണ്ടതും, യുക്തമായ വിചാരണയ്ക്കുശേഷം, താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ നിജപ്പെടുത്തി ഉത്തരവു കൊടുക്കുവാനുള്ളതുമാകുന്നു.

- i. മരയാദപ്പാട്ടം ഏതു തുകയായിരിക്കണമെന്ന്
- ii. ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിയോ, ഒന്നിലധികം മദ്ധ്യവർത്തികളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവർ ജന്മിക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതായ പാട്ടം.
- iii. പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ടതിനുള്ള തവണകൾ എത്രയായിരിക്കണം.
- iv. കൊടുക്കേണ്ട തീയതികൾ.”

ഉപവകുപ്പ് 3. “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് മരയാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്, 44-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഔദ്യോഗിക സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളെ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് കണക്കിലെടുക്കാവുന്നതാണ്.”

1969 ലെ നിയമം നടപ്പിൽ വന്നശേഷം, ഗവണ്മെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ച്, മരയാദപ്പാട്ടം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വിചാരണ ചെയ്യാനുള്ള ചുമതല, തഹശീൽദാരന്മാരിലേയ്ക്ക് കൈമാറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നും, അതിനുവേണ്ടി തഹശീൽദാരന്മാരെ ഡ്രൈപ്പിംഗ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകളായി അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ള കാര്യം ഇത്തരഗണത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

വകുപ്പ് 32

“മരയാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ നിലവിലിരിക്കുന്ന

സന്ദർഭത്തിൽ, അപേക്ഷയ്ക്ക് ആധാരമായ ഭൂമിയിൽ നിന്നും കുടിയാനെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള യാതൊരു വ്യവഹാരവും ഒരു കോടതി സ്വീകരിക്കാവുന്നതല്ല. കുടിയാൻ വസ്തുവിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനെ നിരോധിക്കുന്നതായോ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ നടന്നുവരുന്ന നടപടിയെ നിറുത്തി വയ്ക്കുന്നതായോ ഉള്ള ഉത്തരവുകൾ പാസ്സാക്കാവുന്നതുമല്ല.”

വകുപ്പ് 33.

ഈ വകുപ്പിൽ 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയിട്ടില്ല.

“മുകളിൽക്കുറിച്ച വകുപ്പുകളിൽ എന്തൊക്കെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ലും, മര്യാദപ്പാട്ടം എന്തായിരിക്കണമെന്ന് ജനിയും കുടിയാനും യോജിച്ച് തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. അതിനുള്ള ഒരുപേക്ഷ, ഇരുകൂട്ടരും ചേർന്ന് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മര്യാദപ്പാട്ടം അനുസരിച്ച് നിശ്ചയിച്ച് ഉത്തരവു പാസ്സാക്കുകയാണ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ചെയ്യേണ്ടത്.”

എന്നാൽ ഈ കരാർ പാട്ടം, ഇരുപത്തേഴാം വകുപ്പനുസരിച്ച് തിട്ടപ്പെടുത്താവുന്ന മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ തുകയിൽ കവിയാതെയിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.”

മദ്ധ്യവർത്തികൾ ഉള്ളപക്ഷം, അവരും പ്രസ്തുത ഹർജിയിൽ സമ്മത കക്ഷികളായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്.”

എന്നാൽ, ജന്മി പൊതുസ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു മതസ്ഥാപനമോ, ധർമ്മസ്ഥാപനമോ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനമോ ആണെങ്കിൽ ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ജന്മിയെ ബന്ധിക്കുന്നതുമല്ല.”

വകുപ്പ് 34 ഈ വകുപ്പിനു 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടില്ല.

“31, 33 എന്നീ വകുപ്പുകളനുസരിച്ച് മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, അത് നടപ്പിൽ വരുന്നത് കുടിയാനോ ജനിയോ, അപേക്ഷ ബോധിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ. എല്ലാ കക്ഷികളും ചേർന്ന് 33-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് അപേക്ഷ കൊടുക്കുക, എന്നതു സംഭവിച്ചു, കാർഷിക സംവത്സരത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും. അവസാനത്തിർച്ച ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ കുടിയാൻ ജനിക്കുകൊടുത്ത കൂടുതൽ സംഖ്യ, ഭാവിയിൽ കൊടുക്കേണ്ടതായ പാട്ടസംഖ്യ അല്ലെങ്കിൽ വിലവാങ്ങൽത്തുക, എന്നിവയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കാവുന്നതാണ്. കുടിയാൻ കൊടുത്ത പാട്ടസംഖ്യ കുറവായതാണെങ്കിൽ, ബാക്കി ചെല്ലാനുള്ളത്, അടുത്ത ഗഡുപാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനോടൊത്തു കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 35

കുടിയാൻ ഒരു വിവേചനാസപാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്ന ഭേദഗതി ഈ വകുപ്പിൽ 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം ഏർപ്പെടുത്തി.

“31-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചോ, 33-ാം വകുപ്പിൻ പ്രകാരമുള്ള സമ്മതമനുസരിച്ചോ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ, മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം, താഴെപ്പറയുന്നതിൽ കുടിയാനിഷ്ടമുള്ള രീതിയിൽ, പാട്ട സംഖ്യ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.”

- (a) നിലത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ. കരാർ പാട്ടത്തിന്റെ അൻപതു ശതമാനം അല്ലെങ്കിൽ 1961 ജനുവരി

21-ാം തീയതിയ്ക്ക് തൊട്ടു മുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന നിയമപ്രകാരം തിട്ടപ്പെടുത്തിയ മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനം

(b) മറ്റു തരം ഭൂമികളുടെ കാര്യത്തിൽ, കരാർ പാട്ടത്തിന്റെ 75 ശതമാനം അല്ലെങ്കിൽ, 1961 ജനുവരി 21-ാം തീയതിക്കു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള നിയമപ്രകാരം മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു്.”

വകുപ്പ് 36

ഈ വകുപ്പിലെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പ് 1969 ൽ മാറി യെഴുതപ്പെട്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 1. “പാട്ടം, സാധനങ്ങളായിട്ടു കൊടുക്കാ നാണു കരാറെങ്കിൽ, കൂടിയാന്റെ വിവേചനാസ്വാതന്ത്ര്യ മനുസരിച്ച് സാധനങ്ങളായോ സംഖ്യയായോ അതു കൊടു ക്കാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “സാധനങ്ങളായി പാട്ടം കൊടുക്കുന്ന തിനു പകരം സംഖ്യയായി പാട്ടം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്, പാട്ടച്ചീട്ടിന്റെ തെളിവു രേഖയിൽ നിരക്കു നിശ്ചയിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ, പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിന് ബാധ്യതപ്പെട്ട തീയ തിയെ സംബന്ധിച്ച്, സാധന വിലനിരക്ക് ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള പട്ടിക കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടു് തുക തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. അന്നത്തെ തീയതിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഗസറ്റു പരസ്യം ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അതി നോടു ഏറ്റവും അടുത്ത തീയതിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പരസ്യപ്രകാരമുള്ള നിരക്കാണ് കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതു്.

ഗവൗറിൽ നിരക്കു പ്രഖ്യാപിക്കാത്തതാണ് പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ട സാധനമെങ്കിൽ, അതിനു പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ട തീയതിയിൽ നിലവിലിരുന്ന കമ്പോള വില മാന്ദ്രണ്ഡമാക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 1 “ജന്മിത്തു ചെല്ലേണ്ട പാട്ടത്തുക പോസ്റ്റൽ മണിയാർഡറായി അയക്കുവാൻ കൂടിയാനു സപാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും.”

വകുപ്പ് 37

1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ മാറ്റമൊന്നുമില്ലാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ് 37-ാം വകുപ്പ്. ഉപവകുപ്പുകൾ താഴെച്ചേക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1 “അധികം ഇറക്കിയ കൃഷി മുതലായ വയെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേക വരിയോ, പ്രത്യേക നികുതിയോ ഏല്പെട്ടതുനുവെങ്കിൽ. അക്കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെയാണ് മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പക്ഷം, ജന്മിയല്ല, കൂടിയാനാണ്, അത്തരം വരികൾ കൊടുക്കുവാൻ ചുമതലക്കാരൻ”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ഗവണ്മെൻറിനോ ഏതെങ്കിലും പ്രാദേശിക ഭരണ സ്ഥാപനത്തിനോ ഭൂനികുതി മുതലായി ജന്മി കൊടുക്കാനുള്ള കരങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആയതു മര്യാദപ്പാട്ടത്തിൽ വകവെച്ചു അടയ്ക്കുവാൻ കൂടിയാനു അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.”

വകുപ്പ് 38

ഈ വകുപ്പിൽ നാലു ഉപവകുപ്പുകൾ ഉള്ളതിൽ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പും മൂന്നാം ഉപവകുപ്പും മാറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 3 A 3 B എന്ന രണ്ടു പുതിയ ഉപവകുപ്പുകൾ കൂടുതലായി ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉപവകുപ്പ് 1. “കുടിയാന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ പ്പെട്ടത്താനുവാത്തവിധം കൃഷിനാശമോ, കൃഷിപ്പിഴയോ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം. അതിന്റെ തോതനുസരിച്ച് പാട്ടം ഇളവുചെയ്തു കിട്ടുവാൻ കുടിയാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ പ്പെട്ട് ഏതു തോതിലാണ് പാട്ടയിളവു് അനുവദിക്കേണ്ടതെന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്, താലൂക്കിലെ തഹശീൽദാറോ തഹശീശദാരുടെ പദവിയിൽ താഴാതെ ഗവണ്മെൻറു് അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റുദ്യോഗസ്ഥനോ ആയിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിനു് സ്വമേധയാ ഇടപെട്ടോ, കുടിയിന്റെ ഹർജിപ്രകാരം യുക്തമായ അന്വേഷണം നടത്തിയോ. ഇളവിന്റെ തോതു് നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്.”

(1964 ലെ നിയമത്തിൽ ഇക്കാര്യം കളക്ടറാണ് നടത്തേണ്ടതെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ)

ഉപവകുപ്പ് 3: “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു് തഹശീൽദാർ ചെയ്യുന്ന തീരുമാനത്തിന്മേൽ ആർക്കെങ്കിലും പരാതിയുള്ളപക്ഷം അറുപതു ദിവസത്തിനകം റവന്യൂ ഡിവിഷനൽ ഓഫീസർ മുമ്പാകെ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതും അപ്പീലിന്മേൽ യുക്തമായ ഉത്തരവു് പാസാക്കുവാൻ R. D. O. യ്ക്കു് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു.”

(1964 ലെ നിയമത്തിൽ, കളക്ടറുടെ ഉത്തരവു് ഏതെങ്കിലും അധികാരമുള്ള സിവിൽകോടതി ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി നൽകുന്ന തീർപ്പിനു് വിധേയമായിരിക്കുന്നതാണ് എന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.)

ഉപവകുപ്പ് 3 A “തഹശീൽദാർ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് പാസ്സാക്കുന്ന ഉത്തരവിന്മേൽ അപ്പീൽ ഇല്ലെങ്കിൽ അത് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നതുതൽ ആയത് അവസാന തീർപ്പായിരിക്കുന്നതാണ്. റവന്യൂ ഡിവിഷനൽ ഓഫീസർ മുന്പാകെയുള്ള അപ്പീൽ തീരുമാനമുണ്ടായാൽ ആയത് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. മേൽവ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പാട്ടും മാത്രം കൂടിയാൻ നൽകിയിൽ മതിയാകുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 B “മേൽ കാണിച്ച വ്യവസ്ഥകളുടെതീർപ്പിനുവേണ്ടി, ഒരാൾ കൂടിയാനാണോ അല്ലെങ്കിലോ എന്ന പ്രശ്നം തന്നെ പൊന്തിവരുന്നപക്ഷം ഈ സംഗതിയുടെ പരിധിക്കുവേണ്ടി ആയതിന് കൂടി തീർപ്പുകളിക്കവാൻ, തഹശീൽദാർക്ക് അല്ലെങ്കിൽ, റവന്യൂ ഡിവിഷനൽ ഓഫീസർക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 4 “ഉപവകുപ്പ് 2-3 എന്നിവയനുസരിച്ച് പാട്ടത്തുകയിൽ കുറവ് അനുവദിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിക്കു ലഭിക്കാനുള്ള പാട്ട സംഖ്യയിൽ കുറവു വരുന്നപക്ഷം, മദ്ധ്യവർത്തി ജന്മിക്കു കൊടുക്കാനുള്ള പാട്ടത്തിലും, അതേ അനുപാതത്തിലുള്ള കിഴിവ് വരത്തി പാട്ടം വാങ്ങാൻ മാത്രമേ ജന്മിക്ക് അവകാശമുള്ളൂ.”

വിശദീകരണം

“ഈ വകുപ്പിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന് വിളവ് എന്നതിൽ ധാന്യങ്ങൾ നാണ്യവിളകൾ എന്നിവയും ഉൾപ്പെടും.”

വകുപ്പ് 39

ഈ വകുപ്പിന് 1969 ൽ ചെറിയ ഭേദഗതി വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉപവകുപ്പ് 1 “താഴെ 2. 3 എന്നീ ഉപവകുപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് കൈവശക്കുടിയൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഹർജി അനുസരിച്ചല്ലാതെ, ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയനുസരിച്ചു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന മര്യാദപ്പാട്ടം, കുറവു ചെയ്യപ്പെടുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെടുകയോ പാടില്ല.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “കുടിയായ്ക്കു ഭൂമിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം ഹോസംഗം വില്പനയ്ക്കുതക്കതാക്കുന്നതിനോടോ നിയമപ്രകാരം നീക്കിവക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അങ്ങനെ കുറവു വന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണത്തിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ച് പാട്ടത്തുകയിൽ കുറവു അനുവദിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “വെള്ളപ്പൊക്കം, അഗ്നിബാധ, നിയന്ത്രണാതീതമായ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രകൃതിക്ഷോഭം എന്നിവ ഏതെങ്കിലും മൂലം കുടിയായ്ക്കു ഭൂമിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം ശാശ്വതമായി ഉപയോഗശൂന്യമായിപ്പോകുന്നപക്ഷം, അങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെട്ട ഭൂമിയുടെ അനുപാതമനുസരിച്ച് പാട്ടസംഖ്യയിൽ കിഴിവു അനുവദനീയമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 4 “മേൽ രണ്ടും മൂന്നും ഉപവകുപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് പാട്ടത്തിൽ കുറവു വരുന്ന സാഹചര്യം കൊണ്ട് ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ള പാട്ടസംഖ്യയിൽ കുറവു വരുന്ന പക്ഷം, അതേ അനുപാതംകൊണ്ട് കുറവായ പാട്ടസംഖ്യയേ, മദ്ധ്യവർത്തി ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുളളൂ.”

വകുപ്പ് 40 ഇതിനു ഭേദഗതിയൊന്നുമില്ല.

“ജന്മിയും കുടിയാനും തമ്മിൽ എന്തു കരാർ ഉണ്ടെങ്കിലും ശരി, ഈ നിയമപ്രകാരം കൊടുക്കാനുള്ളതായി

കാണുന്നപാട്ടമല്ലാതെ, നാട്ടാചാരപ്രകാരമുള്ള വിഹിതങ്ങളോ പൊളിച്ചെഴുത്തു മീസുകളോ ഒന്നൊതന്നെ കൂടിയാൻ ജന്മിക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതില്ല.”

വകുപ്പ് 41 ഈ വകുപ്പിനും മാറ്റമൊന്നുമില്ല.

“പാട്ടസംഖ്യക്കുടിശിഖകൾക്ക്, ആറുശതമാനപ്പലിശ അല്ലെങ്കിൽ, കരാർ നിരക്കു പലിശ ഇതിൽ ഏതാണോ കാവായത്, അത് ചുമക്കുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 42

“ജന്മിക്ക് കൂടിയാനിൽ നിന്നും ലഭിക്കുവാനുള്ള പാട്ടം, കൂടിയാഴ്ചയിൽ കൂടിയാനുള്ള അവകാശത്തിന്മേൽ ഒരു ചാർജ്ജായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആയത് ഗവണ്മെന്റിനോ. എന്തെങ്കിലും പ്രാദേശികഭരണസ്ഥാപനത്തിനോ ഈടാകാനുള്ള നികുതി, വരി, മറ്റു തുകകൾ എന്നിവയുടെ തൊട്ടു പിൻപുള്ള ബാധ്യതയേ ആറാംകയ്ക്കുള്ളൂ.”

വകുപ്പ് 43

“ചട്ടപ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വിധമനുസരിച്ച്, മൂന്നുമാസത്തിലൊരിക്കൽ, ഓരോ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചും നെല്ല്, തേങ്ങാ, അടയ്ക്കാ, കരുമുളക്, നിലക്കടല, മരിച്ചീനി, പറങ്കിയണ്ടി, മറ്റു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിളകൾ എന്നിവയുടെ നിരക്കു വിലകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കളക്ടർ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കും.

ഇപ്രകാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പായി, താൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന താരിപ്പുകൾ എത്രയാണെന്ന് യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണരീതി

യിലൂടെ കളക്ടർ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകേണ്ടതും, രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കകം ലഭിക്കുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും പരിഗണിക്കേണ്ടതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 44

“വിവിധ വിളകളെ സംബന്ധിച്ച് വിവിധതരത്തിലുള്ള ഭൂമികളിൽ ലഭ്യമാകുന്ന മൊത്തവിളകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് ഗവൺമെന്റ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.”

വകുപ്പ് 45

ഈ വകുപ്പിനും ഭേദഗതിയൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ തൊട്ടുപിറകെ 45 A എന്ന ഒരു പുതിയ വകുപ്പും 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഉപവകുപ്പ് 1. “ചട്ടങ്ങളാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രസീത് ലഭിക്കുവാൻ പാട്ടുകാരന് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതും, ആയത് കൊടുക്കുവാൻ ജന്മിക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “മേൽപ്രകാരമുള്ള രസീത് കൊടുക്കുവാൻ ജന്മി വിസമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, മണിയാർഡർ കമ്മീഷൻ കഴിച്ചുള്ള സംഖ്യ മണിയാർഡറായി അയച്ചുകൊടുക്കാൻ പാട്ടുകാരന് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അത്—

- (a) പണമായിട്ടാണ് പാട്ടം നൽകേണ്ടതെങ്കിൽ, പാട്ടത്തുക.
- (b) സാധനമായിട്ടാണ് പാട്ടം നൽകേണ്ടതെങ്കിൽ അതിന്റെ വിലയായ സംഖ്യ എന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളിലാകാവുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 45 A

(ഇത് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്.)

ഉപവകുപ്പ് 1. "1959 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടും, 1967 മേയ് 17-ാം തീയതിയ്ക്കു ശേഷവും, കുടിയൻ ഏതെങ്കിലും തുക കെട്ടിവെച്ചത് 1966 മേയ് 1-ാം തീയതിക്കു മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തെ കുടിശ്ശിക വകവെച്ചെടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവക്കും, ഏതു കരാറോ, കോടതി വിധിയോ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ തീർപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, പ്രസ്തുത തുകയെ 1966 മേയ് ഒന്നാം തീയതിക്കുശേഷം ചെല്ലാനുള്ള പാട്ടുത്തുകയിലേയ്ക്ക് വകവെച്ചു കണക്കു കൂട്ടേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 2. "1967 മേയ് 17-ാം തീയതിയ്ക്കുശേഷം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും കോടതി വിധിയിലോ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ തീർപ്പിലോ, 1966 മേയ് 1-ാം തീയതിയ്ക്കു മുമ്പുള്ള കാലത്തേയ്ക്കുള്ള പാട്ടും അനുവദിക്കപ്പെടുകയോ, വകവെക്കുവാൻ ഉത്തരവാകുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിലായി അറുപതു ദിവസത്തിനകം, അപേക്ഷവരുന്നവക്കും, പ്രസ്തുത വിധി അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതും ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിന്റെ വ്യാപ്തിയനുസരിച്ച് ഭേദഗതികൾ അതിൽ വരുത്തേണ്ടതുമാണ്."

വകുപ്പ് 46

ഈ വകുപ്പിന്റെ ഒന്നാം വകുപ്പ് മാറിയെഴുതാപ്പട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1 “ഏതു കാലഘട്ടത്തേയ്ക്കുള്ള പാട്ടവും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ വഴി തന്നെ കൊടുക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു കിട്ടണമെന്നുപക്ഷിക്കുവാൻ കൂടിയായ വകാശമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ കൂടിശ്ശിവ ഈടാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിയാണ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ നടക്കുന്നതെങ്കിൽ ഈ വിധം ഒരവേക്ഷ കൊടുക്കാൻ കൂടിയായവകാശമില്ല.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷയോടൊപ്പം, പാട്ടത്തുകയും പലിശയുണ്ടെങ്കിൽ ആയതും കൂടിയായി ക്ഷേപിച്ചിരിക്കണം.”

വകുപ്പ് 47

ഈ വകുപ്പ് പാടേ മാറിയെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. 1964 ലെ വകുപ്പിൽ നാലു ഉപവകുപ്പുകളായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ 6 ഉപവകുപ്പുകളുണ്ട്. നിലവിൽ വന്ന വകുപ്പ് താഴെച്ചു കാണൂ.

ഉപവകുപ്പ് 1 “നാല്പത്തി ആറാം വകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹർജി വന്നാൽ, ഹർജിക്കക്ഷിയുടെ ചെലവിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിയെന്ന് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനു തോന്നുന്ന ആൾക്കെക്കല്ലാം നോട്ടീസു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. നോട്ടീസനുസരിച്ചു ഹാജരാകുന്നവരുടെ വാദംകേട്ടശേഷം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്തണം.

- (a) കൂടിയായി നല്ലവാനുള്ള പാട്ടം ഹർജിയിൽ വിശദപ്പെടുത്തുന്ന കാലഘട്ടത്തേയ്ക്കു എത്രയാണ്, അതിനു പലിശയെത്ര?
- (b) ആക്കല്ലാമാണ് ഈ സംഖ്യ ചെല്ലേണ്ടതു്.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “കുടിയാൻ കെട്ടിവച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ, മേൽ കാണിച്ചവിധം കണക്കു നോക്കുമ്പോൾ കുറവാണെന്നു കണ്ടാൽ, ബാക്കി കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കപ്പെടുന്ന തീയതിയ്ക്കുമുമ്പായി, കുടിയാൻ ബാക്കി കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “പ്രസ്തുത തീയതിയ്ക്കകം ബാക്കി കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിൽ കുടിയാൻ വീഴ്ച വരുത്തുന്നപക്ഷം, കുടിയാന്റെ ഹർജി ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ തള്ളിക്കളയേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 4 “ഹർജിക്കാരനു കോടതിച്ചെലവു അനുവദിക്കാത്തതാണെങ്കിൽ ആയതിനും, മറ്റു യുക്തമായ സംഗതികളും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതു്.”

ഉപവകുപ്പ് 5 “46-47 എന്നീ വകുപ്പുകൾ അനുസരിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന പാട്ടത്തുക, പലിശ, കോടതിച്ചെലവുണ്ടെങ്കിൽ അതു്, എന്നിവ കെട്ടിവയ്ക്കുകയെന്നതു്, ഹർജിയിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തേ സംബന്ധിച്ച പാട്ട സംഖ്യയുടെ പരിപൂർണ്ണമായ ഇടപാടു തീർക്കലായിരിക്കുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 6 “മേൽ കാണിച്ച വിധമുള്ള നിർണ്ണയിക്കൽ അനുസരിച്ചുള്ള തുക ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിൽ നിന്നും ഏറ്റെടുക്കുന്ന ആളിൽ നിന്നും, മറ്റൊരാൾക്കു് തുക ഈടാകാനുള്ളപക്ഷം, അയാൾക്കു്, അവകാശപ്പെട്ട സംഖ്യ ഈടാക്കിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശങ്ങളെ യൊന്നും തന്നെ, അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പിലെ നിബന്ധനകൾ ബാധിക്കുന്നതല്ലാ.”

വകുപ്പ് 48

“1964 ലെ നിയമത്തിന്റെ 48-ാം വകുപ്പിന് 5 ഉപ വകുപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിനെ 1959 ലെ ഭേദഗതി നിയമം മാറ്റിയെഴുതുകയും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവിൽ വ്യവസ്ഥയുള്ള സംഖ്യ ഒരു കോടതി മുഖാന്തിരം ഈടാക്കാവുന്നതാണെന്ന വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്ന അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പിനെ റദ്ദ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ.”

ഉപവകുപ്പ് 1 “കക്ഷികൾ നടത്തുന്ന ഇടപാടുകൾ മൂലമോ, നിയമത്തിന്റെ പ്രകാരം മൂലമോ, ജനിയുടേയോ കുടിയേറ്റമോ അവകാശം കൈമാറാപ്പുകയോ, ഭിന്നിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അതനുസരിച്ചുപാട്ടുള്ള വിചിതം തിരിച്ചു കിട്ടണമെന്ന് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഹർജി കൊടുക്കുവാൻ ജനിയ്ക്കും, കുടിയേറ്റം അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ ഹാർത്തിലായിരിക്കണം, ഈ അപേക്ഷ.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “ഇതനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷ ലഭിച്ചാൽ ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്ക് ബോധിപ്പിക്കാനുള്ളതു് ബോധിപ്പിക്കാൻ അവസരം കൊടുത്തുപോകും, പാട്ട സംഖ്യ, പണയത്തുക എന്നിവയെ യുക്താനുസരണം ഭിന്നിച്ചു വേർതിരിക്കുന്ന ഉത്തരവു് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ പാസ്സാക്കണം. കൂടാതെ, ഒരു തീയതി നിശ്ചയിച്ചു് അതിനകമായി, പാട്ടുമേപ്പാട്ടു് ഭിന്നിച്ചതനുസരിച്ചുള്ള പ്രമാണം ജനിപ്പിക്കണമെന്ന്, അതിനു ബാധ്യതപ്പെട്ട കക്ഷികളോടു നിർദ്ദേശിക്കുകയും,

മാർജിനെയ സംബന്ധിച്ച കോർട്ട് ചെലവു സംഗതിയെ
പ്പറ്റി യുക്തമായ തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും വേണം.”

ഉപവകുപ്പ് 4 “ലാൻഡ്” ട്രൈബ്യൂണൽ നീട്ടേണ്ടിയ
തീയതിക്കും, ഉത്തരവിനാൽ ബന്ധിതനായ കക്ഷി നീട്ടേ
ണ്ടിയിട്ടുള്ള പ്രമാണം നടത്താത്തപക്ഷം, യുക്തമായ മറ്റു
കക്ഷിയെക്കൊണ്ട് യുക്തമായ തുക മുൻകൂർ കെട്ടിവെ
ച്ചിട്ട് വീഴ്ചക്കുടിയേണ്ടി പ്രമാണം നടത്തിക്കൊടുക്കു
വാൻ, പ്രമാണച്ചെലവിന്റെ തുക വീഴ്ചക്കുടിയേ
ണ്ടിനും ഇടകൊടുക്കുവാൻ: ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണ
ലിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 5 റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ടു.

വകുപ്പ് 19

“നാലാം ഉപവകുപ്പ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുൾപ്പെടെ
ചില ഭേദഗതികൾ ഈ വകുപ്പിൽ 1969 ലെ നിയമം
വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.”

ഉപവകുപ്പ് 1 “കുടിയാൻ ഭൂമിയിലുള്ള അവകാശം,
കക്ഷികൾ നടത്തിയ ഇടപാട് മൂലമോ, നിയമം മൂലമോ,
കുടിയാനല്ലാതെ മറ്റൊരാളിന് സിദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ
നിയമം നടപ്പിലായതിനുശേഷമാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കു
ന്നതെങ്കിൽ അവകാശം സിദ്ധിച്ചു” 60 ദിവസത്തിനകം
ഈ വിവരം ബന്ധപ്പെട്ട ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ
അയാൾക്കും, രജിസ്റ്റർ നോട്ടീസു മുഖാന്തിരം അറിവു കൊടു
ക്കുവാൻ അവകാശം സിദ്ധിച്ചയാൾ ബാല്യസ്ഥനായി
രിക്കും. പ്രസ്തുത നോട്ടീസിൽ വസ്തുവിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം,
മറ്റു വിവരങ്ങൾ, അവകാശത്തിന്റെ സ്വഭാവം, അതു
സിദ്ധിച്ച തീയതി മുതലായ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ചിരി
ക്കണം.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “മേൽ വിവരിച്ചവിധം ജനിക്കു നോട്ടീസ് കിട്ടിയ കുടിയായ്മയുടെ കാര്യത്തിൽ, കുടിയായി നിൽക്കുന്ന ജനിക്കു പാട്ടം കിട്ടാതെ കുടിശ്ശിക വരുന്ന പക്ഷം, അവകാശിയായി നോട്ടീസയച്ച ആളിനോടു പാട്ടം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീസ് അയക്കുവാൻ ജനി ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ പാട്ടത്തുക ജനിക്കു നേരിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ കുടിയായ്മ അവകാശം സിദ്ധിച്ച വ്യക്തിക്ക് അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നു. അയാൾ കൊടുക്കുന്ന പാട്ടം കൈപ്പറ്റുവാൻ ജനി ബാധ്യസ്ഥനുമായിരിക്കും.

കുടിയായ്മ വസ്തുവിന്റെ ഒരു അംശത്തിനമാത്രമേ ഈ വിധം നൂതന അവകാശം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എങ്കിൽ, പ്രസ്തുത അംശത്തിൽ ചുമത്താവുന്ന വിഹിതം പാട്ടത്തുക അയാൾ കൊടുത്താൽ മതിയാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3. “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ പ്രതിപാദിച്ച വിഹിതം സംബന്ധിച്ച് ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾ തമ്മിൽ യോജിക്കാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം, ജനിയിൽനിന്നും കുടിശ്ശികയെപ്പറ്റിയുള്ള നോട്ടീസ് കിട്ടി, അറുപതു ദിവസത്തിനകം; വിഹിതം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള ഹർജി ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കുവാൻ, അവകാശം സിദ്ധിച്ച കക്ഷിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത ഹർജിക്കു ന്യായാനുസരണമുള്ള തീർപ്പുകല്പിക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 4. മേൽ വിവരിച്ചവിധം തീർപ്പു ലഭിക്കുന്ന തുക, കോടതി മുഖേന ഈടാക്കാവുന്നതാണ് എന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്ന 4-ാം ഉപവകുപ്പ്, 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്താൽ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

വകുപ്പ് 50

1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം, 50-ാം വകുപ്പിന് ഭേദഗതിയെന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല. സാരംശംനോക്കിയാൽ പാട്ടത്തിന്റെ സംഗതി പ്രതിപാദിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തുവേണമായിരുന്നില്ല, അൻപതാം വകുപ്പിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന ആശയം ചേർക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. കൂടിയായ് സന്ദിഗ്ദ്ധതയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തായിരുന്നു, അതു കൂടുതൽ യോജിക്കുക. വകുപ്പ് ഇങ്ങനെയാണു്:

“ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി കൂടിയായ് അവകാശം, കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതും, പിൻതുടർച്ചാവകാശികൾക്കു അവകാശവഴി സിദ്ധിക്കത്തക്കതുമായിരിക്കും.”

വകുപ്പ് 50 A

1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ പുതുതായി ചേർക്കപ്പെട്ട ഒരു വകുപ്പാണിതു്.

ഉപവകുപ്പ് 1 നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ, കരാറുകൾ, കോടതി വിധികൾ, എന്നിവയിൽ എന്തൊക്കെമറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും, ഒരു കൂടിയായ് അയാളുടെ കൂടിയായ്യിൽപ്പെട്ട ഭൂമിയെ, തനിക്കു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നവിധം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണു്.

എന്നാൽ 1955 ലെ അവശ്യസാധന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ലംഘിക്കുന്ന തരത്തിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നതിനു്, ഈ വകുപ്പിന്റെ വ്യാപ്തിയനുസരിച്ചു് അയാൾക്കു് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ഏതെങ്കിലും നിയമം, കരാർ, കോടതി വിധി, എന്നിവയിൽ, മറിച്ചുള്ള ഏതു വ്യവസ്ഥ നിലവി

ലിരുന്നാലും, ഒരു കുടിയാൻ നിലത്തിന്റെ വാരംദാരനായിരിക്കുകയും, പ്രസ്തുത നിലത്തിൽ നിന്നും മത്സ്യബന്ധനം നടത്തുന്നതിനുള്ള അവകാശം ജന്മി പ്രയോഗിച്ചു വരികയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ജന്മിയുടെ പ്രസ്തുത അവകാശം അവസാനിക്കുന്നതും, അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മേലാൽ കുടിയാൻ തന്നെയായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.”

വകുപ്പ് 51

51-ാം വകുപ്പിന് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം മാറ്റം മൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല.

“ഈ നിയമത്തിൽ എന്തുതന്നെ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, സ്വന്ത മനസ്സാലെ, കുടിയായ്ക്ക അവകാശത്തെ ജന്മിക്ക് ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുവാൻ ഒരു കുടിയാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും.

എന്നാൽ, ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഇതിനുവേണ്ടി ഹർജി സമർപ്പിക്കുകയും, അവിടെ സമ്മതിച്ചു മൊഴി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയും, പ്രസ്തുത ഹർജി ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഫയറിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ, ഈ ഒഴിവ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയുള്ളൂ.

കൂടാതെ, ഇപ്രകാരം ഒഴിഞ്ഞുവിട്ടു കൊടുക്കുന്ന ഭൂമി, വിന്ധിർണ്ണത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ, 15, 16, 17 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ജന്മിക്ക് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടിടത്തോളമല്ലാതെ, അതിലധികരിച്ചതാവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.”

കൂടാതെ; ഇപ്രകാരം ഒഴിഞ്ഞു വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഭൂമി വിന്ധിർണ്ണത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ, 15, 16, 17 എന്നീ

വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ജന്മിക്ക് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടിടത്തോളമല്ലാതെ, അതിലധികരിച്ചതാവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്."

വകുപ്പ് 51 A

1966 ലെ 12-ാം ആക്ട് എന്ന ഒരു നിയമത്തിന്റെ പരിമിതമായ വകുപ്പു പ്രകാരം ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിലെ വിവിധ വകുപ്പുകൾക്കു ഭേദഗതി, വരികയും ചില പുതിയ വകുപ്പുകൾ ചേർക്കപ്പെടുകയുമൊക്കെ ചെയ്തിരുന്നു. 51 A എന്ന ഒരു വകുപ്പ് അതനുസരിച്ച് അന്ന് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ നിലവിൽവന്ന 51 A വകുപ്പിനെ 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം വീണ്ടും മാറ്റിയെഴുതി. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള വകുപ്പിനെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1. "ഒരു കുടിയാൻ കുടിയാൻ ഭൂമി ഉപേക്ഷിച്ചുപോവുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ആ ഭൂമിയിൽ ജന്മി പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 2. "ഒരു കുടിയാൻ, അയാളുടെ കുടിയാനായ ഉപേക്ഷിക്കുകയും, അയാൾ നേരിട്ടോ, മറ്റൊരാൾ മുഖാന്തിരമോ, അതിനെ കൃഷിചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, കുടിയാനും ജന്മിക്കും നോട്ടീസ് കൊടുത്തു, തർക്കങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ആയതു കേട്ട് പരിഗണിച്ച ശേഷം. പ്രസ്തുത ഭൂമിയെ കൈവശമെടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 3. "അങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റു കൈവശമെടുക്കുന്ന പക്ഷം, കൈവശമെടുക്കുന്ന തീയതി മുതൽ, ജന്മിക്ക് ഗവണ്മെന്റ് മര്യദപ്പാട്ടം നൽകേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 4. “ഇപ്രകാരം കൈവശമെടുക്കുന്ന ഭൂമിയെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഈ നിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന റൂളുകളുടെ വ്യവസ്ഥകൾപ്രകാരം മറ്റെന്തെങ്കിലും കടിയൊന്നും പാട്ടുമായി കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 5. “അങ്ങനെ ഒരു പുതിയ കടിയൊന്നും ഭൂമി ഗവണ്മെന്റ് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം, ആ കടിയൊന്നും വസ്തു കൈവശം വിട്ടുകിട്ടിയതു മുതൽ, ജനിക്കു നേരിട്ട് മരയാദിപ്പാട്ടും കൊടുക്കാൻ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.”

വകുപ്പ് 51 B

ഈ വകുപ്പ് 1966 ലെ 12-ാം ആക്ടിന്റെ പതിമൂന്നാം വകുപ്പ് ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിൽ ചുർച്ചപ്പെടുത്തിയ ഭേദഗതിമൂലം കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്. 1969 ൽ യാതൊരു ഭേദഗതിയും വരുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത പ്രസ്തുത വകുപ്പിന്റെ ചേർക്കൽ:

“51-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് കടിയൊന്നും ഒഴുകി കൊടുക്കാത്തതോ, 52-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് കടിയൊന്നും ഉപേക്ഷിച്ചതോ ഏതു ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ ജന്മി പ്രവേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അയാൾ 1966 കേരള കടിയൊഴിപ്പിക്കൽ നിരോധനനിയമം ആറാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള കുറവുകൾ ചെയ്തതായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതും, അതനുസരിച്ച് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതായിത്തീരുന്നതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 52

6 ഉപവകുപ്പുകളോടുകൂടി 1964 ലെ നിയമത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ വകുപ്പിന്റെ നാലാം ഉപവകുപ്പിനെ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം റദ്ദു ചെയ്തു.

രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിനെ മാറ്റിയെഴുതുകയും ചെയ്തു. വകുപ്പ് ഇങ്ങനെയാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 1. “നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളിലോ, കരാറുകളിലോ, കോടതി വിധികളിലോ, മറിച്ച് എന്തുതന്നെ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, ഒരു കൂടിയായ്ക്കിൽ, കൂടിയാനോ അതാളുടെ അവകാശ മുൻഗാമിയോ, വെച്ചു വിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതോ, കൂടിയായ്ക്കു ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം തനിയേ പൊടിച്ചു വളരുന്നതോ ആയ, തടിയ്ക്കു മാത്രം ഉപയോഗമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥത, കൂടിയാൻ തന്നെയായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 2 (മാറ്റിയെഴുതപ്പെട്ടത്) “കൂടിയായ്മ ആരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു് വസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായ തടിയ്ക്കു മാത്രം ഉപയോഗമുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ, വെട്ടി മാറ്റുന്നതിനു് ജന്മിയ്ക്കോ, മദ്ധ്യവർത്തിയ്ക്കോ, അവകാശമില്ലാത്തതും, താഴെ 3, 5 എന്നീ ഉപവകുപ്പുകളിൽ ഉള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി അവയെ വെട്ടിമാറ്റാൻ കൂടിയാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.” (കൂടിയാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തപക്ഷം ജന്മിയ്ക്കോ മദ്ധ്യവർത്തിയ്ക്കോ അതു് മുറിച്ചു മാറ്റുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും എന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് മാറ്റപ്പെട്ടത്).

ഉപവകുപ്പ് 3 “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ നിജപ്പെടുത്തിയ അവകാശം കൂടിയാൻ വിനിയോഗിക്കുന്നപക്ഷം, മുറിച്ചെടുക്കുന്ന തടിയ്ക്കു അന്നു് നിലവിലുള്ള കമ്പോളവിലയുടെ അൻപതു ശതമാനം സംഖ്യ, കൂടിയാൻ ജന്മിയ്ക്കു് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 4 റദ്ദാക്കപ്പെട്ടു.

(ജന്മിയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ ആണ് തടി മുറിച്ചെടുക്കുന്നവെങ്കിൽ, അൻപതു ശതമാനം വില, കുടിയാനു കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു അതിലെ വ്യവസ്ഥ)

ഉപവകുപ്പ് 5. “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അവകാശം വിനിയോഗിക്കുന്നത് അതിനാൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്ന കക്ഷിക്ക് മതിയായ നോട്ടീസ് കൊടുത്തതിനുശേഷം മാത്രമേ പാടുള്ളൂ.”

ഉപവകുപ്പ് 6. “ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ജന്മി, മദ്ധ്യവർത്തി, കുടിയാൻ, എന്നിവർ തമ്മിൽ, തർക്കമാണുണ്ടാവുന്നതെങ്കിൽ, ഏതുകക്ഷിക്കും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുന്പാകെ ഹർജിമൂലം ഈ തർക്കം സമർപ്പിക്കാവുന്നതും ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളുടെ വാദമുഖങ്ങൾ പരിശോധിച്ച ശേഷം യുക്തമായ തീരുമാനം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്.”

63 മുതലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ, ജന്മിയുടെ അവകാശം കുടിയാനു വിലയ്ക്കുവാങ്ങാനുള്ള ചട്ടങ്ങളെ നിജപ്പെടുത്തുന്നവയാണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് ചർച്ചചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

രേഖകൾ

മരയാദുപ്പാട്ടം നിയമയിക്കലിനെ സംബന്ധിച്ചും, പാട്ടുവ്യവസ്ഥകൾ, വസ്തു ഉപേക്ഷിക്കൽ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചും ആക്ടിലുള്ള 31 മുതൽ 52 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളുടെ സംവിധാനത്തെ പ്രായോഗികമായി നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു സംബന്ധിച്ചും ഗവർണ്മെന്റ് ഇപ്പോൾ

പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള റൂളുകൾ 30 മുതൽ 52 വരെ റൂളുകളാണ്. റൂളുകളിലെ ഭൂരിപക്ഷം വ്യവസ്ഥകളും ഉദ്യോഗസ്ഥരോടൊപ്പമുള്ള നടപടിക്രമത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ളതായാൽ അവയെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിന് യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന ചില വ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി മാത്രം പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചു കിട്ടുവാനുള്ള അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിന് 12-ാം നമ്പർ ഫാറമെന്നുള്ള ഒരു ഫാറം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നിലങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള മത്സ്യബന്ധനത്തിന്റെ ഛായം ഉല്ലാഭനം തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതു്, തൊട്ടുമുമ്പുള്ള മൂന്നു വർഷത്തെ ഉല്ലാഭനത്തിന്റെ ശരാശരിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം.

മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ജന്മിയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ, പൊതു സ്വഭാവമുള്ള മതസ്ഥാപനം, ധർമ്മസ്ഥാപനം, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം എന്നിവ ഏതെങ്കിലുമോ ആണെങ്കിൽ, ഫർജിയിൽ, ഗവർണ്മെൻറിനെക്കൂടി കക്ഷി ചേർക്കേണ്ടതും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ, കളക്ടർ ഗവർണ്മെൻറു ഭാഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻവേണ്ടി നോട്ടീസു കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്.

പാട്ടസംഖ്യ കുറവുചെയ്യാനുള്ള അപേക്ഷയ്ക്ക് 14-ാം നമ്പർ ഫാറമാണ്പയോഗിക്കേണ്ടതു്. തഹശീൽദാരല്ലാതെ മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെയും ഫർജിവിചാരണയ്ക്കു അധികാരപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഒരു താലൂക്കിലെ പൊതുവായ സംഗതികൊണ്ട് പാട്ടം കുറവുചെയ്യലിന്റെ പ്രശ്നം മൊത്തത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം, അപേക്ഷകൾ ഫയൽചെയ്യ

നത്തിനുള്ള കാലാവധി നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പൊതു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ തഹശീൽദാർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ഥലപരിശോധനയ്ക്കു സാധകാരം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം നോക്കുകൂട്ടി ഫർജികൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഫർജി തീർച്ചചെയ്യും മുമ്പ് മുൻകൂട്ടി നോട്ടീസ് കൊടുത്തിട്ട് തഹശീൽദാർ സ്ഥലം പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്, മറ്റൊരാളുടേതല്ലാത്തതെന്തായാണിത് വീണ്ടും വരുത്തിക്കുകയുമാവാം. നോട്ടീസ് പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം, ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്ക് നോട്ടീസ് കൊടുക്കുകയും, അവരുടെ തർക്കങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ അവസരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം.

എല്ലാവർഷവും ജനുവരി ഏപ്രിൽ, ജൂലായ്, ഒക്ടോബർ എന്നീ മാസങ്ങളിൽ, സാധനങ്ങളുടെ വിലയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ കളക്ടർ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ ഏകദേശ കണക്കിനുള്ള ശരാശരി വിളയുടെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കും കളക്ടർ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം,

കുടിയാൻ ജന്മി കൊടുക്കാനുള്ള രസീതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ കൊള്ളിക്കേണ്ട വിശദാംശങ്ങളെ റൂൾ 42 ൽ നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്,

പാട്ടക്കുടിശ്ശിഖ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിന് അനുവാദത്തിനപേക്ഷ 15-ാം നമ്പർ ഫാറത്തിലും, പാട്ട സംഖ്യ ഭിന്നിച്ച് നിജപ്പെടുത്തിക്കിട്ടുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ 16-ാം നമ്പർ ഫാറത്തിലുമായിരിക്കണം. പാട്ടയാധാരം പുതുതായി എഴുതുന്നതിന് ഒരു നക്കൽ മുൻകൂട്ടി ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കിയിരിക്കണം. നക്കലിന്മേൽ ആക്ഷേപമുള്ളവ ബോധിപ്പിക്കാൻ, ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്ക് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ അവസരം നല്കേണ്ടതാണ്.

കുടിയാന്റെ അവകാശം മറ്റൊരാളിനു സിദ്ധിക്കു
മ്പോൾ, അതനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവു ലഭിക്കുവാൻ 49-ാം
വകുപ്പ് 3-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു ബോധിപ്പിക്കുന്ന
അപേക്ഷ, 16-ാം നമ്പർ ഫാറണിലായിരിക്കണം.

കുടിയാൻ, ജന്മിക്ക് കുടിയായ്ക ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കു
ന്നതിന് ഫയൽ ചെയ്യേണ്ട ഫർജിയിൽ കൊള്ളിക്കേണ്ട
വിവരങ്ങൾ റൂൾ 48 ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫർജിയിൽ
കുടിയാനു പുറമേ, മാനന്യന്മാരായ രണ്ടു സാക്ഷികളും ഒപ്പി
ട്ടിരിക്കണം.

ഈ അപേക്ഷ ലഭിച്ചാൽ, കുടിയാൻ നേരിട്ടു ഹാജ
രാകുന്നതിന് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നോട്ടീസു കൊടു
ക്കണം. അയാളുടെ മൊഴിയനുസരിച്ചു ബോധ്യംവന്നാൽ,
ഉടനേ തന്നെ 18-ാം നമ്പർ ഫാറമനുസരിച്ചു ഫർജിയെ
ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ സ്വന്തം ഫയലിൽ രജിസ്റ്റർ
ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനുശേഷം, രജിസ്റ്റാറിന്റെ
പകർപ്പുകൾ, കുടിയാനും, ജന്മിக்கும் കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.
മറ്റൊരു പകർപ്പ് താലൂക്കു തഹശീൽ കയ്യയ്ക്കണം. അത
നുസരിച്ചു റവന്യൂ റിക്കാർഡുകളിൽ വേണ്ടുന്ന മാറ്റങ്ങൾ
വരുത്തേണ്ടതുമാണ്.

കുടിയാൻ ഭൂമി ഉപേക്ഷിക്കുകയോ, കൃഷി ചെയ്യാതി
ട്ടുകയോ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, തഹശീൽദാർ
പ്രസ്തുത ഭൂമി എറേറടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങൾ
49, 50 എന്നീ റൂളുകളിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
അങ്ങനെയുള്ള ഭൂമികളെ വേറെ പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള
വ്യവസ്ഥകൾ, അതു കൊടുക്കുന്നതിന് യോഗ്യതയുള്ള
വരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ പാലിക്കേണ്ട മുൻഗണനാ
ക്രമം, മുതലായ സംഗതികൾ, 51, 52, 53 എന്നീ റൂളുക

ളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികൾ ഭൂമിക്കു വേണ്ടി ദാഹിക്കുന്ന ജനസമൂഹം അധിവസിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നില്ല. അവർ അതൊക്കെ തേടി കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളും.

മുദ്രവില

രൂ 127 ൽ കോർട്ടു ഫീസ് സ്റ്റാമ്പിന്റെ കാര്യം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട മിക്കവാറും എല്ലാ ഫർജികൾക്കും ഒരു രൂപായുടെ കോർട്ടു ഫീസ് സ്റ്റാമ്പാണ് പതിക്കേണ്ടതെന്ന് അതുകൊണ്ട് കാണാവുന്നതാണ്.

മൂന്നാം ഭാഗം

പ്രത്യേക നടപടികൾ

അദ്ധ്യായം 7	റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റേഡ്
(അവകാശ സ്ഥാപനരേഖ)
അദ്ധ്യായം 8	ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കൽ
അദ്ധ്യായം 9	കുടിയാൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാനുള്ള
വ്യവസ്ഥകൾ
അദ്ധ്യായം 10	53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ
അദ്ധ്യായം 11	പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള
പ്രത്യേകത
അദ്ധ്യായം 12	ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

അവകാശസ്ഥാപന രേഖ

(RECORD OF RIGHTS)

കൃഷി ഭൂമിയുടെ യഥാർത്ഥ കൈവശക്കാരന് കൃഷിഭൂമിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഉടമസ്ഥത നൽകുന്നതിന് അയാളുടെ ഉത്തമ വിശ്വാസ്യമായ കൈവശം, അവകാശത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയമാനദണ്ഡമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥ കൈവശത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന രേഖാമൂലമായ തെളിവുകൾ ഇല്ലാത്ത ഒട്ടനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ നാട്ടിലുടനീളമുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള കൈവശം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതാണ് എന്ന്, ഒരംഗീകൃത അധികാരസ്ഥാനത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ കൂടിയായ നേടാനുള്ളത് വളരെ വിപുലമായ ആനുകൂല്യങ്ങളായിരിക്കും. കൈവശക്കാരന് നിയമം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഒരു ജന്മിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭീമമായ നഷ്ടത്തിന് ഇട നൽകുന്നതാണ് എന്ന കാര്യവും വ്യക്തമാണ്.

ഈ വിധമുള്ള താല്പര്യ സംഘട്ടനം നിമിത്തം രേഖാമൂലമായ തെളിവുകളില്ലാത്ത കൈവശങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ

ഒരു കോടതി മുമ്പാകെ വരാവുന്ന തർക്കത്തിന്റെ സപര്യം പലപ്പോഴും വളരെ മുർച്ചയേറിയതാകാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ നീതിന്യായ നിർവ്വഹണ സംവിധാനത്തിൽ കോടതികളിൽ തെളിവു സാക്ഷികളെടുക്കുകയും അതിന്മേൽ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രതിഭാസം പലപ്പോഴും യഥാർത്ഥത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമല്ലാത്ത ഫലമുള്ള വാക്കാറുണ്ട്. അതിനു മുഖ്യകാരണം തർക്കത്തിനു നിദാനമായ സ്ഥലവും പരിസരവും കോടതി നേരിട്ട് സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തതയാണ്. സാക്ഷിത്തെളിവുകളുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനം കല്പിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കോടതി പലപ്പോഴും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കലിന് വിധേയമായിപ്പോകാവുന്നതാണ്. ഭൂപരിഷ്കരണ സംരംഭത്തിൽ ഇത്തരം തെറ്റുകളുടെ ആവർത്തനം നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെത്തന്നെ പാടെ തോല്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. കോടതികളിലെ കാലതാമസം മറ്റൊരു ശാപമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ജുഡീഷ്യൽ വകുപ്പിൽ നിന്നുംഭിന്നമായി എക്സിക്യൂട്ടീവ് വകുപ്പ് മുഖാന്തിരം തെളിവു ശേഖരിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുവാൻ സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. ഈ നടപടികൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മന:സാക്ഷിയെ മാർച്ചുവച്ച് തെറ്റു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴൊഴികെ, യഥാർത്ഥ അവകാശികൾ സാരംശത്തിൽ നീതി ലഭിക്കും എന്നുള്ള സംഗതി സപര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

യഥാർത്ഥ കൈവശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ട് അവകാശസ്ഥാപനരേഖ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് നിയമത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള വകുപ്പുകളും അതിനോടനുബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ചില നിബന്ധനകളുമാണ് ഈ അധ്യായത്തിലെ ചർച്ചാവിഷയം.

1951-ലെ കർഷകബന്ധനിയമത്തിൽ ഇതിനു സമന്തരമായ ചിന്താഗതി പ്രതിഫലിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 1964-ലെ നിയമത്തിന്റെ കാര്യമായപ്പോഴേക്കും “റിക്ടർഡ് ഓഫ് റൈറ്റ്സ്” (അവകാശ സ്ഥാപനരേഖ) റവന്യൂ ഡിവിഷണൽ ഓഫീസർ തയ്യാറാക്കുന്നതിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുകൊണ്ടു 29-ാം വകുപ്പ് ചേർക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത 29-ാം വകുപ്പ് 1969 ൽ സമഗ്രമായി മാറ്റിയെഴുതിയതിനു പുറമേ, അതിനു തൊട്ടുപിറകിലായി എക്സിക്യൂട്ടീവ് മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിയിലെ “ക്രിമിനൽ പ്രൊസീഡിയർ കോഡ്” അനുസരിച്ചുള്ള ചില നടപടികളെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന രണ്ടു പുതിയ വകുപ്പുകൾ 29A, 29 B എന്നീ നമ്പരുകളിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ചർച്ചയിലേക്കു കടക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 29

ഉപവകുപ്പ് 1 “ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ കൊല്ലത്തിനുള്ളിലോ ഗസറ്റിൽ പരസ്യം മൂലം ഗവർണ്മെന്റ് നീട്ടുന്ന കാലാവധിക്കുമോ, ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ അവകാശമുള്ള ഒരാൾക്ക്, ആ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് അവകാശ സ്ഥാപനരേഖ തയ്യാറാക്കിക്കിട്ടുണ്ടെന്ന് ആ താലൂക്കിലെ തഹശീൽദാർ മുമ്പാകെ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ് എന്നാൽ, 1968 ലെ Kerala Record of Rights Act-ന്റെ മൂന്നാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്രകാരം ഒരപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല.”

1964-ലെ നിയമത്തിൽ 29-ാം വകുപ്പിന്റെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതു്, നിയമം നടപ്പിലായി ഒരു

വർഷത്തിനകം റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസിനുവേണ്ടി അപേക്ഷ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഒരു കൈവശക്കുടിയാൻ ബോധിപ്പിക്കാം എന്നായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് നേരിട്ട് ഇരുവിധമൊരു നിർദ്ദേശം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിലേക്കയയ്ക്കാം എന്നും വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വകുപ്പിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ റവന്യൂ ഡിവിഷണൽ ഓഫീസർ മുഖേന അന്വേഷണം നടത്തി കൂടുതൽ നടപടികൾ നടത്തണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. അങ്ങനെയുള്ള വ്യവസ്ഥകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ 1969-ൽ വരുത്തപ്പെട്ട ഭേദഗതി പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു. ഒരു കൈവശക്കുടിയാൻ മാത്രമല്ല ഒരു വസ്തുവിൽ അവകാശമുണ്ടെന്നായിരിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് താലൂക്ക് തഹശീൽദാർ സമീപിക്കാവുന്നതാണ്.

അവകാശസ്ഥാപനരേഖയെ സംബന്ധിക്കുന്ന 24 മുതൽ 29 വരെ റൂളുകളും ഇതിനകം ഗവണ്മെന്റ് വിജ്ഞാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഫാറം നമ്പർ 8 അതിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്, തഹശീൽദാർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്ദ്വാരാധികാരി വഴി റിപ്പോർട്ട് വരുത്തേണ്ടതാണ്. റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസിന്റെ നകൽ മുൻകൂട്ടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. കക്ഷികൾക്ക് അതിന്റെ പകർപ്പുകൊടുത്ത് ആക്ഷേപം സമർപ്പിക്കണം— കക്ഷികൾ അപേക്ഷിച്ചാൽ സർവ്വേ നടത്തണം—വാദം കേട്ടശേഷം അവസാനരേഖ തയ്യാറാക്കണം, എന്നു തുടങ്ങിയ നടപടികൾ പ്രസ്തുത റൂളുകളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇത്രയും വിവരങ്ങളോടുകൂടി നിലവിലുള്ള 29-ാം വകുപ്പിലെ 2 മുതൽ 10 വരെയുള്ള ഉപവകുപ്പുകളിലേക്കു ശ്രദ്ധ തിരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2. “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ഹർജി കിട്ടിയതിനുശേഷം തഹശീൽദാർ ചട്ടങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നപടി റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്ററസ് തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “അവകാശസ്ഥാപന രേഖയിൽ താഴെ പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

- a) ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം
- b) ഭൂവുടമയുടെ പേരും മേൽവിലാസം
- c) മധ്യവർത്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും വസ്തുവിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ.
- d) കൈവശ കൂടിയായാലോ കൂടികിടപ്പുകാരോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ പേരും വിലാസവും അതിലോരോരുത്തർക്കും വസ്തുവിലുള്ള അവകാശവും.
- e) വസ്തുവിൽ അവകാശമുള്ളവരായി മറ്റൊരുകിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും അവകാശങ്ങളുടെ വിവരം.
- f) ചട്ടങ്ങളാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു സംഗതികൾ.”

ഉപവകുപ്പ് 4 “തഹശീൽദാർ തയ്യാറാക്കുന്ന അവകാശസ്ഥാപനരേഖയിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആക്ഷേപമുള്ളവക്ക് ചട്ടങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന തീയതിക്കകമായി വസ്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു് അധികാരപരിധിയുള്ള ആർ. ഡി. ഓ. മുമ്പാകെ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.” (ഇതു് മുപ്പതു് ദിവസത്തിനകമായിരിക്കണമെന്ന് 27-ാം റൂളിൽ പറയുന്നു.)

ഉപവകുപ്പ് 5 “4-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് ബോധിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അപ്പീൽ ചട്ടങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഫാറത്തിലായിരിക്കണം.” (ഫാറം നമ്പർ 21)

ഉപവകുപ്പ് 6 “4-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപ്പീൽ ലഭിച്ചാൽ സംഗതമായ വസ്തുവിൽ അവകാശമുണ്ടെന്നു വരുന്നതിനോടു കൂടിയുള്ള എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും അവരുടെ വാദം ഉന്നയിക്കാൻ അവസരം നൽകിക്കൊണ്ട് അപ്പീൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ചട്ടങ്ങൾക്കു വിധേയമായി തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 7 ഈ വകുപ്പിൻപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾക്ക്, സിവിൽ നടപടി നിയമം അനുസരിച്ച് ഒരു സിവിൽ കോടതി കേസ് വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിന് വിനിയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ അധികാരികളും താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

- a) സാക്ഷികളെ സമൺസമുദായം നിബന്ധനയോടു കൂടി സത്യം ചെയ്യിച്ചു മൊഴിവാങ്ങുന്നതിന്;
- b) പ്രമാണങ്ങൾ ഹാജരാക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന്;
- c) സത്യവാങ്മൂലമായി തെളിവു സ്വീകരിക്കുന്നതിന്;
- d) കക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുന്നതിനോ സ്ഥലം പരിശോധിച്ചു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുന്നതിനോ കമ്മീഷണർമാരെ അയയ്ക്കുന്നതിന്;
- e) റൂളുകളാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്ക്.”

ഉപവകുപ്പ് 8. “ഈ വകുപ്പനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടുന്ന റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ്” ഏതൊരു കോടതിയുടേയും ട്രൈബ്യൂണലിന്റേയും മുമ്പാകെ തെളിവിൽ സപീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതും, അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ മറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവ് നൽകപ്പെടുന്നതുവരെ അംഗീകൃത തെളിവായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 9. “റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ് തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഫർജി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളപ്പോൾ ആ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് 31-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള മര്യാദപ്പാടും നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അപേക്ഷകൾ റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ് അപേക്ഷ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നതുവരെ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതല്ലാത്തതാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് 10 “റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ് സംബന്ധമായ ഫർജി പ്രമാണിച്ച് തഹശീൽദാരുടെ മുമ്പിലായോ, അപ്പീൽ പ്രമാണിച്ച് ആർ. ഡി. ഓ. മുമ്പിലായോ നടപടി നടക്കുന്ന കാലത്ത് 1968-ലെ റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ് നിയമം, മൂന്നാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഗവർണ്മെന്റ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിൽ തക്ക സ്ഥലം ഉൾപ്പെട്ടു പോകുന്നപക്ഷം ആ നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പക്കലേക്ക് റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ് നടപടികളെ തഹശീൽദാർ അല്ലെങ്കിൽ ആർ. ഡി. ഒ. അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.”

ഇത്രയുമാണ് 29-ാം വകുപ്പ്. മേൽ വിവരിച്ച ചട്ടങ്ങളിൽ പറയുന്ന സംഗതികൾ, സാരാംശത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം, തഹശീൽദാർക്കോ

ആർ. ഡി. ഓ. ജോ താങ്ങാനാവാത്ത ഭാരമായിത്തീരും. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം പരിഗണിച്ചു എന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് തോന്നുവാനുമാകുന്ന ഉത്തരവെഴുതി കക്ഷിയുടെ മുഖാന്തരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു എന്ന് വിവരിക്കാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 29 A

സുപ്രധാനമായ ചില നയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനു വേണ്ടി 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം എഴുതിച്ചേർന്ന ഒരു പുതിയ വകുപ്പാണിത്. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം തന്നെ ഉദ്ദേശത്തെ സ്വയം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 1 “ഒരു ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച്, കടിയായെന്നു വകാശപ്പെടുന്ന ഒരാൾ റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ് തയ്യാറാക്കാൻ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയോ, മറ്റൊരാൾക്കും നിശ്ചയിച്ചു കിട്ടാൻ ഹർജി കൊടുത്തിരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴും, ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശവും മറ്റെന്തെങ്കിലും ഭൂവുടമയിൽ നിന്നോ, മദ്ധ്യവർത്തികളിൽ നിന്നോ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നതിനു് അപേക്ഷ കൊടുത്തിരിക്കുമ്പോഴും, ആ അപേക്ഷകക്ഷിയും മറ്റെന്തെങ്കിലും തരത്തിൽ അതിൽപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ കൈവശത്തെപ്പറ്റി തക്കമുണ്ടെന്നു അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1898-ലെ ക്രിമിനൽ പ്രൊസീഡിയർ കോഡിന്റെ 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് ആ വസ്തുവിന്മേൽ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിനും തന്റെ അധികാരം വിനിയോഗിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ഒരു വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച് മറ്റൊരാൾക്കും നിശ്ചയിച്ചു കിട്ടാനുള്ള ഹർജി നിലവിലിരിക്കെ,

ആ ഭൂമി സംബന്ധിച്ച ക്രിമിനൽ പ്രൊസീഡിയർ കോഡിന്റെ 12-ാം അദ്ധ്യായമനുസരിച്ചുള്ള നടപടികൾ നടത്തി, ജന്മിക്ക് വസ്തു കൈവശം കൊടുത്തു പോയിട്ടുള്ള പക്ഷം, ആ, വസ്തുവെ സംബന്ധിച്ച കൈവശാവകാശം സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരം, കേരളാ ഭൂവരിഷ്കരണ നിയമ ബിൽ, 1968-ൽ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീയതിയിൽ വിചാണയിലിരുന്ന എങ്കിൽ, മദ്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കാൻ അപേക്ഷ കൊടുത്ത ആളിനും അയാളുടെ അവകാശ പിൻഗാമിക്കും, ക്രിമിനൽ പ്രൊസീഡിയർ കോഡിന്റെ 12-ാം വകുപ്പു ഗണ്യമാക്കാതെ താഴെപ്പറയുന്ന അവകാശങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

a) യഥാർത്ഥ കൈവശം ആ തീയതിയിൽ അയാളിലാണെങ്കിൽ സിവിൽ കേസിലെ അവസാനതീർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമായി വസ്തു കൈവശം അയാൾക്ക് തുടരാവുന്നതാണ്,

b) ആ തീയതിയിൽ അയാൾക്ക് കൈവശമില്ലത്ത പക്ഷം ഉടനടി കൈവശം എടുത്തു കിട്ടുന്നതിനും സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിന്റെ അവസാന തീർച്ചവരെ പ്രസ്തുത കൈവശം തുടരുന്നതിനും അയാൾക്കവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 3 "രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച കൈവശം വീണ്ടുകിട്ടുവാൻ അവകാശമുള്ള ഒരാൾക്ക് അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരപേക്ഷ 1959 ലെ ഭൂവരിഷ്കരണ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽവന്നു" ആദ്യ മാസത്തിനകം റവന്യൂ ഡിവിഷണൽ ഓഫീസർ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 4 “മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷകിട്ടിയാൽ, അപേക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച്, ആവശ്യമായ അനേകങ്ങളും ആർ. ഡി. ഓ. നടത്തേണ്ടതും, വസ്തു തിരിയെക്കീട്ടുവാൻ അപേക്ഷകർക്കുവകാശമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ മുപ്പതു ദിവസത്തിനകം അയാൾക്ക് വസ്തു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു കാണിച്ച് വസ്തുവിലെ കൈവശക്കാരന്മാർ ഉത്തരവു കൊടുക്കുവാൻ ആർ, ഡി. ഓ. യ്ക്ക് ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

ഇപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവ്, ഭൂമി കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നയാളിന്റെ വാദമുഖങ്ങളുന്നയിക്കുന്നതിന് അയാൾക്കുവേണ്ടുന്ന നൽകിയതിനുശേഷമേ പാസ്സാക്കാൻ പാടുള്ളൂ.

ഉപവകുപ്പ് 5 “ഉപവകുപ്പ് 4 അനുസരിച്ച് പാസ്സാക്കുന്ന ഉത്തരവ് നടത്തേണ്ടത് റൂളുകളിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം.”

ഉപവകുപ്പ് 6 “റവന്യൂ ഡിവിഷണൽ ഓഫീസറുടെ ഉത്തരവിൽ ആക്ഷേപമുള്ളവർക്ക്, ഉത്തരവു കൈപ്പറ്റി മുപ്പതു ദിവസങ്ങൾക്കകം കളക്ടർ മുന്പാകെ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതും, കളക്ടറുടെ ഉത്തരവ് അവസാന തീർപ്പായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 7 “4-ാം ഉപവകുപ്പിൻ പടിഞ്ഞു ഉത്തരവ് അനുസരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയോ, അതിന്മേൽ അപ്പീൽ യഥാവിധി ഫയൽ ചെയ്യാതിരിക്കുകയോ,

അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്ത് അതു തള്ളപ്പെട്ട പോവുകയോ ആണ് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ഭൂമി അപേക്ഷക്കാരന് കൈവശമെടുത്തു കൊടുക്കാനും, അതിവേണ്ടി വസ്തു കൈവശം കൊടുക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരെ നീക്കം ചെയ്യുവാനുംകൂടി ആർ.ഡി. ഓ. ങ്ക്ട് ചുമതലയും അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്."

വകുപ്പ് 29 B

ഇതും 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നൂതനമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 1 "ഒരു ഭൂമിയുടെ കൈവശ കടിയെന്നെ വകാശപ്പെടുന്ന ഒരാൾ, വസ്തുവിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് തടയപ്പെടുന്നപക്ഷം, തനിക്കു ആ ഭൂമി കൃഷി ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നു കാണിച്ചു ഒരുത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ആ താലൂക്കിലെ തഹശീൽദാർ മുന്പാകെ അപേക്ഷിക്കുവാൻ അയാൾക്കവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 2 "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു ഒരപേക്ഷ ലഭിച്ചാൽ, യുക്തമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിനു ശേഷവും, എതിർകക്ഷിക്ക് നോട്ടീസു കൊടുത്തശേഷവും അപേക്ഷകക്ഷിക്ക് ആ വസ്തു കൃഷിചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്ന ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ, തഹശീൽദാർക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അപേക്ഷകക്ഷിക്ക് വസ്തു കൃഷി ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നാണ് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ,

അയാൾക്കു കൈവശമില്ലാത്തപക്ഷം, തഹശീൽദാർതന്നെ അയാൾക്ക് വീണ്ടുകൈവശം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതും, കൃഷി ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിന് അയാൾക്കനുവാദം നൽകേണ്ടതുമാണ്,”

ഉപവകുപ്പ് 3. “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഫർജിയിൽ സംഗതമായ വസ്തുവെസംബന്ധിച്ച, അപേക്ഷയ്ക്കുശേഷം അതിലെ എതിർകക്ഷി ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളപക്ഷം, ആ അപേക്ഷകക്ഷി വസ്തു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനെ നിരോധിക്കുന്ന ഇഞ്ചംഗ്ഷൻ ഉത്തരവ് കോടതി പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്,”

സാരാംശത്തിൽ സിവിൽ കോടതികളുടെയും, ക്രിമിനൽ കോടതികളുടേയും അധികാരപരിധിയിൽ മാത്രം പെടുന്നതായ ചില വിചാരണ സംഗതികൾ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൈകളിലേക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു്, നീതി നിർമ്മാണ രീതിയെ സമഗ്രമായി ലളിതമാക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ശ്രമം ഈ വകുപ്പുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അനുഭവത്തിൽ ജൂഡീഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കാളും ലഘുവബുദ്ധിയോടുകൂടി, തോന്നുവാനുപ്രവർത്തനങ്ങൾ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നടത്തുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളാണ് നാട്ടുകാർക്ക് സാധാരണ അനുഭവപ്പെടാറുള്ളതെന്നു് ഒരു സങ്കല്പമോ ആശങ്കയോ നാം സ്വീകരിച്ചാൽ, ഈ സദുദ്ദേശം എങ്ങനെ പരിണമിക്കും എന്ന സംഗതി, നാട്ടുകാരുടെ ആലോചനയ്ക്കു് വിട്ടുന്നു.

മേൽവിവരിച്ച വകുപ്പുകളിലെ ഉദ്ദേശശുദ്ധി സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിലുള്ള മാനദണ്ഡം വർദ്ധിച്ചുവെന്ന് ഉയരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള മേഖലകളിൽ നാട്ടിലുടനീളമുള്ള ജനകീയ ശക്തികൾക്ക് നിർണ്ണായകമായ നിയന്ത്രണശേഷി ഉണ്ടാകേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്, ഇതേപ്പറ്റിയുള്ള വിശദമായ ചർച്ച ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു ചേർക്കുന്നുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം. എട്ട്.

ഭൂമിവിണ്ടെടുക്കൽ

ഭൂമി നേരിട്ട കൃഷിചെയ്യുവാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തവരോ, അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തവരോ, കടിയായാൻ ഭൂമിവിട്ടുകൊടുത്തുവെങ്കിൽ, കുടിയാൻതന്നെ അതിന്റെ കൈവശത്തിൽ തുടർന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്ന പൊതുനയത്തിന്റെ ആവിഷ്കരണമാണ് കുടിയായ്മസ്ഥിരതയെ സംബന്ധിക്കുന്നവകുപ്പുകളിൽ നാം കണ്ടത്. കുടിയായ്മ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മുൻകാലത്തു ജന്മിയോ, കുടിയാനോ, പിൻകാലത്തു ഇങ്ങനെയൊരു സംഭവവികാസം വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയില്ല. പിൻകാലത്തു ഭൂമിയെ വിണ്ടെടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലാകാം ജന്മി വസ്തുവെ, അന്യകൈവശത്തിൽ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങനെയുള്ള പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ജന്മിയെ മുഴുവനായും നിരാധാരനാക്കുകയെന്നതും, സാമൂഹ്യനീതിയ്ക്കു് പൂണ്ണമായുംയോജിക്കുന്ന ചിന്താഗതിയാവുകയില്ല. അതിനുവേണ്ടി, ഭാഗികമായി വസ്തുവിണ്ടെടുക്കുന്നതിനു് ജന്മിയെ അനുവദിക്കുന്നവ്യവസ്ഥകളും, ഭൂപരിഷ്കരണനിയമ നിർമ്മാണത്തിൽ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ എന്നതലക്കെട്ടിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറ്റൊരുഭാഗത്തു് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ ചുവളിച്ചത്തിൽ ജന്മിയ്ക്കു് ഭൂമിവിണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇപ്പോഴേക്കും ഗണ്യമായി ചുരുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടു് എന്നു് വിശദമാക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നിരുന്നാൽക്കൂടി 1969-ലെ ഭേദഗതികൾക്കുശേഷവും ആകൃിൽ ഈവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നിലനിൽക്കുന്നവകുപ്പുകളുടെ പ്രതിപാദനം ഒഴിവാക്കാവുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു് ആവിഷയത്തിലേക്കു കടക്കുകയാണു്.

1961ലെ കഷ്ടകബന്ധനിയമത്തിൽ, ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കലിനുള്ള ഉപാധികൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് പത്താംവകുപ്പിൽ മാത്രമായിട്ടായിരുന്നു. 13 ഉപവകുപ്പുകൾ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ജന്മി ഭൂമി വീണ്ടെടുത്താൽ അതിനെന്താവിധി ഉപയോഗിക്കാത്തപക്ഷം, കുടിയാൻ അതിനെതിരിച്ചുപിടിക്കാൻ സാധ്യമാവുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ 11 മുതൽ 13 വരെ വകുപ്പുകളിലും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.

1964ലെ ആക്റ്റിൽ, ഈ ചർച്ചയെ അല്പംകൂടിവികസിപ്പിച്ചു. ആക്ടിന്റെ 14 മുതൽ 25 വരെ വകുപ്പുകളിൽ ഇക്കാര്യങ്ങൾ വിശദപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 1969ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ ഈ എല്ലാവകുപ്പുകളിലും സാരമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി എന്നതിനുപുറമെ, 16 A, 25 A, 25 B എന്ന മൂന്നു പുതിയ വകുപ്പുകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭേദഗതികളോടുകൂടി നിലവിൽ വന്നിരിക്കുന്ന 14 മുതൽ 25 B വരെയുള്ള വകുപ്പുകളുടെ ഉള്ളടക്കം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 14 ഈ വകുപ്പിൽ 1969ലെ ഭേദഗതി നിയമം യാതൊരുമാറ്റവുംവരുത്തിയിട്ടില്ല. വകുപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്.

“ഒരു പൊതു ആരാധനാ സ്ഥലത്തിന്റെ സൗകര്യം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഒരു കുടിയാന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിമുഴുവനേയുമോ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തേയോ ഒഴിപ്പിച്ചു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ പ്രസ്തുത പൊതുആരാധനാ സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമയോ, ട്രസ്റ്റിയോ ആയ വ്യക്തിക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള കാര്യത്തിന് ഈ സ്ഥലം ആവശ്യമുള്ളതാണെന്ന് ആ ജില്ലയിലെ കളക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറ്റു നൽകിയാൽമാത്രമേ ഈ അവകാശം നിലവിൽ വരികയുള്ളൂ”.

വകുപ്പ് 15 പൊതു ആരാധനാസ്ഥലത്തി

ന്റെ ഉടമസ്ഥനോ, ട്രസ്റ്റിയോ, ഒരു സ്ഥാനിയോ അല്ലാത്ത ഉള്ള ജന്മിയ്ക്ക്, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികളിൽ കുടിയാനിൽ നിന്നും ഭൂമി ഒഴിപ്പിച്ചുവീണ്ടെടുക്കാം. അയാൾക്ക് നിലമല്ലാത്ത ഭൂമി കൈവശം ഇല്ലാതിരിക്കുകയോ, അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടേക്കറിൽ കവിയാത്ത ഭൂമിമാത്രമേയുള്ളൂ എന്നോ ആണെങ്കിലും അയാൾക്കോ അയാളുടെ കുടുംബത്തിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗത്തിനോ, പാർക്കുന്നതിന് ഒരു കെട്ടിടം വയ്ക്കുന്നതിന് ഉത്തമ വിശ്വാസമായി ഭൂമി ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും മാത്രം ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഈ അവകാശത്തിന് ചിലപരിധികളുണ്ട്. അതായത്:-

(1) ഒരാളിന്റെ ആവശ്യത്തിനമാത്രമാണെ ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഇരുപതുസെന്റിൽ കവിയാത്ത വിസ്തീർണ്ണമേ ഒഴിപ്പിക്കാവൂ.

(2) ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ആളുകളുടെ ആവശ്യത്തിനാണ് വീണ്ടെടുപ്പെങ്കിൽ, അൻപതുസെന്റിൽ കവിയാത്ത വിസ്തീർണ്ണം വീണ്ടെടുക്കാം.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരം വീണ്ടെടുക്കുന്നതുമൂലം, ജന്മിയുടെ കൈവശത്തിൽ, നിലമല്ലാത്ത ഉള്ള ഭൂമി, രണ്ടേക്കറിൽ കവിയാനോ കുടിയാന്റെ കൈവശം ശേഷിക്കുന്ന ഭൂമി അൻപതുസെന്റിൽ കുറയാനോ പാടില്ലാത്തതുമാണ്.

വിശദീകരണം. ഈ വകുപ്പിൻറെയും 16-ാം വകുപ്പിൻറെയും പരിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് കുടുംബം എന്നതിന് താഴെപ്പറയുന്ന അർത്ഥവ്യാപ്തികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

(1) ഒരു കൂട്ടുകുടുംബത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചാണ് ജന്മി കുടിയാന്മ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, കൂട്ടുകുടുംബ

ത്തിലെ ന്യൂനതാരംഗവും കുടുംബാംഗമായി പരിഗണിക്കപ്പെടും.

(2) മരോതുപരിതസ്ഥിതിയിലും ഭാര്യ, ഭർത്താവ് എന്നിവരുടേതല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള വ്യക്തി എന്നിവരും, ജന്മിയുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശികളിൽ എല്ലാവരും കുടുംബാംഗങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെടും.

1964 ലെ നിയമത്തിൽ, അഞ്ചുസ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിൽ കവിയാത്ത പുരയിടമാണ് ജപ്പിക്കുള്ളതെങ്കിൽ, ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇപ്പോൾ അത് രണ്ടേക്കറായി ചുരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

വകുപ്പ് 16

16 മുതൽ 25 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളാണ് സാധാരണഗതിയിലുള്ള കൃഷിഭൂമി വീണ്ടെടുക്കലിന്റെ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

16-ാം വകുപ്പിൽ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം വിശദീകരണം II എന്ന ഒരു സുപ്രധാനമായ വിശദീകരണം കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. വേറെ ഭേദഗതികൾ വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നിലവിലുള്ള 16-ാം വകുപ്പ് രണ്ടു വിശദീകരണങ്ങൾ സഹിതം താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

“സ്ഥാനി, പൊതു ആരാധനാസ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അല്ലെങ്കിൽ ട്രസ്റ്റി എന്നിവരല്ലാത്ത ഒരു ജന്മി, അയാൾക്ക് നേരിട്ട കൃഷിനടത്തുന്നതിനോ അയാളുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗത്തിന് കൃഷിനടത്തുന്നതിനോ വേണ്ടി കൂടിയാത്ഥയിൽപ്പെട്ട ഭൂമി വേണമെന്ന് ഉത്തമവിശ്വാസമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ, കൂടിയാനിൽനിന്നും ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്.

കൂടിയാൻ പരമാവധി അനുവദനീയമായ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശമുള്ളവർക്കും കൂടിയാന്റെ പ

കുൽ വീണ്ടെടുക്കൽമൂലം സീലിംഗ് ഏരിയ എന്നതിൽ കുറയാത്ത ഭൂമി ശേഷിക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കുടിയാക്കൂയിൽ ചെട്ട മുഴുവൻ ഭൂമിയേയും വീണ്ടെടുക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങനെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന ഭൂമികൂടിച്ചേർത്ത് ജന്മിയുടെ പക്കൽ സീലിംഗ് ഏരിയായിൽകവിഞ്ഞു വിസ്തീർണ്ണംവരുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സീലിംഗ് ഏരിയ തികയുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന വിസ്തീർണ്ണമേ, വീണ്ടെടുക്കാവൂ.

വിശദീകരണം:- ഈ വകുപ്പിൽ ജന്മിയുടെ, അല്ലെങ്കിൽ കുടിയാന്റെ കൈവശമുള്ള സീലിംഗ് ഏരിയാ എന്നതിന്, പ്രസ്തുത വ്യക്തി ഒരു കുടുംബാംഗം എന്നതാണെങ്കിൽ അയാൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി എത്രയാണെന്നുനോക്കി അർത്ഥവ്യാപ്തി നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതാണ്.

വിശദീകരണം 2:-(1969-ൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടത്) എൺപത്തിരണ്ടാം വകുപ്പിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള മാനദണ്ഡമാണ് സീലിംഗ് ഏരിയയുടെ നിർണ്ണയത്തിനു ഈ വകുപ്പിനും 16 A വകുപ്പിനും സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. ഗവൺമെന്റു നിശ്ചയിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ കുറാപ്രകാരവും, സീലിംഗ്. ഏരിയായിൽകവിഞ്ഞുള്ള ഭൂമി ഒരുവ്യക്തിയും കൈവശംവയ്ക്കാൻപാടില്ലെന്നു 83-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന തീയതിയിൽ അഥവാ അങ്ങനെയൊരുതീയതിനിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം, ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് ഹർജിബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ട തീയതിയിൽ എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേണം, സീലിംഗ് ഏരിയാ ഈ വകുപ്പിന്റെയും 16 എ. വകുപ്പിന്റെയും കാര്യങ്ങൾക്ക് കണക്കാക്കപ്പെടേണ്ടത്.

82-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം 'സീലിംഗ് ഏരിയാ' വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതിൽ വിപ്ലവപരമായ മാറ്റങ്ങൾ 1969-ലെ

ഭേദഗതി നിയമം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നുകൂടി ഇത്തരം
ത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതേസംബന്ധിച്ച ചർച്ച പിറ-
കേ നടത്തുന്നുണ്ട്.

വകുപ്പ് 16.A. (1969ലെ ഭേദഗതി

നിയമം നൂതനമായി ചേർത്തത്.)

ഉപവകുപ്പ് 1 "സ്ഥാനി, പൊതുആരാധനാ സ്ഥല-
ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ, അല്ലെങ്കിൽ ട്രസ്റ്റി എന്നിവരല്ലാ-
തെ ഉള്ള ഒരു ചെറുകിടക്കാരൻ, ഈ നിയമത്തിന്റെ-
17-18 എന്നിവകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഗണ്യമാ-
ക്കാതെതന്നെ, തന്റെ കുടിയേറ്റം കൈവശം മാറ്റാ-
ത്തിൽ, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞഭൂമി ഉള്ള പ-
ക്ഷം, വീണ്ടെടുക്കുന്നതുകൾപ്പെടെ തനിയ്ക്ക് (ജന്മിയ്ക്ക്)
അഞ്ചേക്കറിൽ കവിയാത്തവണ്ണവും, കുടിയേറ്റം പക്കൽ
സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കുറയാത്തവിധവും കുടിയായ്മ
ഭൂമി മുഴുവനായും വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അർഹനായിരിയ്ക്കും.
എന്നാൽ കുടിയേറ്റം പട്ടികജാതിയിലോ? പട്ടികവർഗ്ഗത്തി-
ലോപെട്ടയാളാണ് എന്നുവരികിൽ, ചെറുകിടക്കാരനാ-
യ ജന്മിയ്ക്ക് ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം ഭൂമി വീ-
ണ്ടെടുക്കുവാൻ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതാണ്."

വിശദീകരണം I:- "കുടിയേറ്റം കൈവശമുള്ള
സീലിംഗ് ഏരിയ കണക്കാക്കുന്നതിൽ, അയാൾ ഒരു
കുടുംബത്തിലെ അംഗമെന്ന അടിസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കേ-
ണ്ടി വന്നാൽ, അയാൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബത്തിൽ കൈ-
വശമുള്ള ഭൂമിയെ മുഴുവനും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്."

വിശദീകരണം II "16A-18 എന്നിവകുപ്പുകളുടെ
വ്യാപ്തിക്കുവേണ്ടി, പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗം എന്നിവദ-
ങ്ങൾക്ക്, 1950-ലെ ഭരണഘടനാ(പട്ടികജാതിപട്ടികവർ-
ഗ്ഗം) ഓർഡർ എന്നതിൽ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം നൽ-
കേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 2: "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള ഫർജി, 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിൽവന്നു" ആറുമാസത്തിനകം ഫയൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 3: "പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ഭൂമി കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്ന കുടിയാനിൽനിന്നും ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്ന ചെറുകിടക്കാരുടെ എണ്ണം ഒന്നിലധികമാണെങ്കിൽ, വീണ്ടെടുപ്പിനു വ്യയേയമാക്കാവുന്ന ഭൂമിയെ, ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളേയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, എല്ലാ അപേക്ഷകർക്കും, വിചിതമനുസരിച്ച് വീണ്ടെടുത്തുകൊള്ളുവാൻമാത്രം അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്."

വകുപ്പ് 17: ഭൂപരിധിയെ സംബന്ധിച്ചു വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭേദഗതികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ ഈ വകുപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കുറവായ ഭൂമി കൈവശം ഉള്ള കുടിയാന്മാരിൽ നിന്നുമുള്ള വീണ്ടെടുപ്പാണ് ഈ വകുപ്പിലെ പ്രതിവാദ്യം. അത് ഇപ്പോൾ കാണുന്നവിധം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

16-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താതെ ഒരു ചെറുകിടക്കാരൻ, അയാളുടെ കുടിയാനിൽനിന്നും, കുടിയായ്ക്കുമ്പോഴുടെ ഒരു പാതിയിൽ കവിയാത്ത ഭൂമി ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാവുന്നതാണ്. അതിനുള്ള ഉപാധികൾ:

(1) അപ്രകാരം വീണ്ടെടുക്കുന്നതു കൂടിച്ചേർത്തു, ചെറുകിടക്കാരന്റെ കൈവശം, രണ്ടര സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചു ഏക്കർ, ഇതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ അത്, എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു ഭൂമി വന്നുചേരാവുന്നതല്ല-

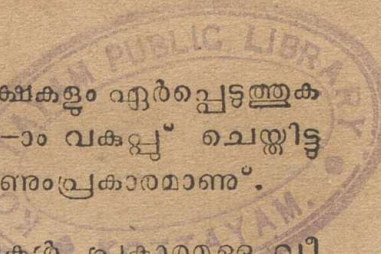
(1964 ലെ വ്യവസ്ഥ നാലു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ നാലു ഏക്കർ എന്നതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ, അതു കവിയരുത് എന്നായിരുന്നു.)

2) കൂടാതെ, 1961 ജനുവരി 21-ാംനാൾ തൊട്ടു മുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന ഏക്കറുകളിലും നിയമമനുസരിച്ച് കുടിയായ സ്ഥിരതയ്ക്ക് അർഹനായിരുന്ന കുടിയായിൽ നിന്നും, ഒട്ടും ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതുമല്ല.

1957ലെ ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിൽ സ്ഥിരതയ്ക്ക് വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നകുടിയായ്കകൾക്ക് മാത്രമാണ് ഈ പരിരക്ഷലഭിക്കുന്നതെന്നും, മുമ്പ് വിവരിച്ചതുപോലെ 1961ൽ കഷകബന്ധനിയമത്തിനു പകരം ഭൂപരിഷ്കരണനിയമബിൽ അവതരിപ്പിച്ചതു മുതൽ നൂതനമായ പല ഇടപാടുകളും കുടിയായ്കയുടെ പരിധിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് എന്നും ഇത്തരമുള്ള പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ട കുടിയായ്കകളിൽ നിന്നും ഭാഗികമായി ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാം എന്നും, മുമ്പത്തെ ധാരണയിൽ കുടിയായ്കയെന്ന് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവയിൽനിന്നും, ഒട്ടുംതന്നെ വീണ്ടെടുക്കത്തക്കതല്ലെന്നുമാണ് ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ചെറുകിടകൈ വശക്കാരൻ എന്നപേരിലുള്ള അധ്യായത്തിലെ ചർച്ചകളെക്കൂടി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മനസ്സിൽ വയ്ക്കുന്നത് ഈ വിഷയത്തിന്റെ ശരിയായ രൂപം ലഭിക്കുന്നതിന് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 18 ഈ വകുപ്പിലും ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ.

1969ലെ ഭേദഗതി നിയമം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനുഭവത്തിലൂടെവന്ന പ്രായോഗിക വൈഷമ്യങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുന്നതിനാണ് ഈ വ്യതിയാനങ്ങൾ. 14 മുതൽ 17 വരെ വകുപ്പുകളിൽ അനുവദിച്ച വീണ്ടെടുക്കലിന്

മറുചില നിയന്ത്രണങ്ങളും ചരിരക്ഷകളും ഏർപ്പെടുത്തുകയാണ് 1964ലെയും 1969ലെയും 18-ാം വകുപ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ വകുപ്പ് താഴെക്കാണുംപ്രകാരമാണ്.

"14-15-16-17, എന്നീവകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ, താഴെക്കാണുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും കൂടിവിധേയമായിരിക്കുന്നതാണ്.

(1) ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നസമയത്ത് നിലവിലുള്ള കുടിയായ്മകളെ സംബന്ധിച്ച്. നിയമം നടപ്പിൽ വന്നു് ഒരുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ, വീണ്ടെടുക്കലിനുള്ള ഹർജി സ്വീകാര്യമല്ലാ. എന്നാൽ, ജന്മി, ഒരുമെൻർ, ബുദ്ധിയ്ക്ക് സ്ഥിരതയില്ലാത്തയാൾ, സായുധസേനയിലെ അംഗമോ നാവികനോ ആയുള്ളവ്യക്തി, സായുധസേനാംഗമോ, നാവികനോ ആയുള്ളയാളിന്റെ പിൻതുടർച്ചാവകാശി, എന്നിതുകളിൽ ആരെങ്കിലുമാണെങ്കിൽ, ഭൂമിവിഭാഗങ്ങളാണുള്ള ഭേദപേക്ഷ, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വന്നു് ആരുംസത്തിനകം ഫയൽചെയ്യാവുന്നതാണ്. നാവികൻ, അല്ലെങ്കിൽ, സായുധസേനാംഗം, അവരുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശി എന്നിവരുകൂടിയും ഒരാൾകൂലും കൂടിഅനുവദനീയമാണ്. അതായത്, 60-ാം കഴിഞ്ഞുപോയാലും, 72-ാംവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതിഗവൺമെൻറു നിയമിച്ചു വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് ഏതുദിവസവും ഹർജിഫയൽ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. വകുപ്പിൽ ഈ ആനുകൂല്യം പരാഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 72-ാംവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള പ്രഖ്യാപനം ഗവൺമെൻറു പുറപ്പെടുവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഈചരിരക്ഷസംഗതമല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

1964 ലെ ആക്റ്റിൽ, നിയമപരമായ അയോഗ്യതകൾ എന്നു് മേൽവിവരിച്ചപരാധീനതകൾ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു്

ഒരു കൊല്ലത്തിനകം അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ് എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ.

(2) “ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കലിനുള്ള അവകാശം ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ഉന്നയിക്കാവുള്ളൂ. വീണ്ടെടുക്കൽ അനുവദിക്കുമ്പോൾ, ഒരു കാർഷിക സംവത്സരത്തിന്റെ അവസാനം മാത്രമേ അതു നടപ്പിൽ വരുത്താവൂ”

(2) “ഒരു കുടിയിരുപ്പ് വീണ്ടെടുപ്പിനു വിധേയമാക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല”

(3) (1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തത്) “പട്ടികജാതിയിലോ, പട്ടിക വർഗ്ഗത്തിലോ പെട്ട ഒരു അംഗത്തിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കലിനു വിധേയമാക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല”.

വകുപ്പ് 19 1964 ലെ നിയമത്തിലെ 19-ാം വകുപ്പിനെ പാടേ റദ്ദാക്കി പുതിയ വകുപ്പ് എഴുതിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ. നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ള വകുപ്പ് താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

“രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ 44-ാമതു വിഭാഗത്തിലെ C ഉപവകുപ്പിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന വിധമുള്ള ഭൂമി (അതായത്, തോട്ടങ്ങളുടെ നട്ടുവിലായി കിടക്കുന്നതും, തോട്ടത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ സംരക്ഷണത്തിനു ആവശ്യമുള്ളതുമായ കൃഷിഭൂമി), തോട്ടത്തിന്റെ ന്യായയുക്തമായ ഉപയോഗത്തിനു ആവശ്യമായതാണെന്ന് ലാൻഡ് ബോർഡിനു തോന്നുന്നപക്ഷം ആയത് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ജന്മിയ്ക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ അനുവദിക്കുന്നത്, കുടിയാന്മയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കരാറിൽ ഏതെങ്കിലും ക്ലിപ്തകാലാവധി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു കഴിഞ്ഞും, ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും ഒരു കാർഷിക സംവത്സരത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും മാത്രമേ, പാടുള്ളൂ.

വകുപ്പ് 20 "ഈ വകുപ്പിൽ രണ്ടു ഉപവകുപ്പുകളുണ്ട്. ഒന്നാം ഉപവകുപ്പ് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ മാറ്റിരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള വകുപ്പ് താഴെക്കൊടുക്കുന്നു."

ഉപവകുപ്പ് 1. "ഈ നിയമപ്രകാരം ഒരു ക്ഷിയാനിൽനിന്നും വസ്തു വീണ്ടെടുക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ക്ഷിയാൻ താഴെപ്പറയുന്ന പരിഹാരങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

1) അയാൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേഹണ്ഡങ്ങളുടെ വില.

അല്ലെങ്കിൽ

(2) രണ്ടു കൊല്ലം, പ്രസ്തുത ഭൂമിയിൽനിന്നും ലഭിക്കാവുന്ന മൊത്തം ആദായത്തിന്റെ തുക, ഇതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ, അത്.

1964 ലെ നിയമത്തിൽ, ദേഹണ്ഡങ്ങൾ എന്നതിനു പുറമേ, ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടത്തിനു തുല്യമായ തുക എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. പുതിയ ഭേദഗതി; ജന്മിക്ക് കൂടുതൽ ഗുണകരമാണ് എന്ന് കാണാം.

ഉപവകുപ്പ് 2. "ദേഹണ്ഡം എന്നത് 1958 ലെ ക്ഷിയാൻ ദേഹണ്ഡപ്രതിഫലനിയമം എന്നതിന്റെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്."

വകുപ്പ് 21. 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം 21-ാം വകുപ്പിന് യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. വകുപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്.

"ഒരു ക്ഷിയാന്റെ സംബന്ധിച്ച്, ഒന്നിലധികം ജന്മിമുക്തരണ്ടനുവന്നാൽ, താഴെക്കാണുന്ന മുൻഗണനാക്രമം അനുസരിച്ചുമാത്രമേ, വീണ്ടെടുക്കൽ അനുവദിക്കാൻ പാടുള്ളൂ.

(a) ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ

(b) 1961 ജനുവരി 21-ാം തീയതിക്കുതൊട്ടു മുമ്പ്, തുറപ്പാൽ നിലവിലിരുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം, കൈവശഭൂമിയിൽ കുടിയായ് മയ്ക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നതും, ചെറുകിടക്കാരനല്ലാത്തതുമായ ആൾ.

(c) aയിലും bയിലും ചെടാത്തകാണക്കാരൻ

(d) ചെറുകിടക്കാരനല്ലാത്ത ഭൂമിമ.

ഒന്നിലധികം ജന്മിമാർ, മേൽകാണിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒരേതരത്തിൽപ്പെട്ടവരാലി വന്നാൽ, കുടിയായ് മയുടെ സമീപമുള്ള ജന്മിയ്ക്ക് അകലെയുള്ള ജന്മിയേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതാണ്."

വകുപ്പ് 22 "എട്ടു ഉപവകുപ്പുകളുള്ള ഈ

വകുപ്പിലെ, നാലാം വകുപ്പും ഏഴാം വകുപ്പും, 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമം മാറ്റിയെഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം വകുപ്പിന് ഒരു വിശദീകരണവും നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉപവകുപ്പ് 1:- "ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ജന്മി. കുടിയായ് മവസ്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു് അധികാര പരിധിയുള്ള ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അപേക്ഷയുടെ രൂപവും ഉള്ളടക്കവും റൂളുകളിൽ നിജപ്പെടുത്തിയ വിധത്തിലായിരിക്കണം."

വിശദീകരണം:- "ഈ ഉപവകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ, "ജന്മി" എന്നതിൽ, 13-ാം വകുപ്പിന്റെ ഭാഗം ഉപവകുപ്പിലെ (i) (ii) എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ജന്മിയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. (സായുധസേനാംഗങ്ങൾ, നാവികർ എന്നിവരും അവരുടെ പിൻഗാമികളും.)"

ഉപവകുപ്പ് 2 :- "ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ, ഹർജിയിന്മേൽ യഥാവിധി വിചാരണ നടത്തേണ്ടതും, നിജ

അനുസരണമുള്ള ഉത്തരവുകൾ പാസ്സാക്കേണ്ടതുമാണ്. വീണ്ടെടുക്കലാണ് അനുവദിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഉത്തരവിൽ നിജപ്പെടുത്തേണ്ട വിവരങ്ങൾ, വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണവും സ്ഥാനവും, ബാക്കി ശേഷിക്കുന്ന ഭൂമിയുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടവും, റൂളുകളിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങളും ആണ്. വീണ്ടെടുക്കൽ കൊണ്ടുബാധിക്കപ്പെടുന്ന കുടിയാൻ, മദ്ധ്യവർത്തികൾ എന്നിവർക്ക്, ചെല്ലേണ്ട സംഖ്യകൾ ജന്മികൊടുത്തു തീർക്കേണ്ട ഗവ്യകളും, രീതിയും കൂടി ഉത്തരവിൽ നിജപ്പെടുത്തുകയും വേണം”.

ഉപവകുപ്പ് 3 :- “തക്കതായ കാരണമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ, രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ച വിധം തുക കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ കാലാവധി അനുവദിക്കുന്നതിനും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനു അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും”.

ഉപവകുപ്പ് 4 “വീണ്ടെടുക്കൽ അനുവദിക്കുമ്പോൾ തന്റെ കൈവശം ശേഷിപ്പിക്കേണ്ടതു് ഏതുഭാഗമാണെന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കുടിയാനു് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ കുടിയാൻ സ്ഥലം നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുക്കാത്തപക്ഷം, വസ്തുവിന്റെ മൊത്തം കിടപ്പ്, ഫലപുഷ്പി, എന്നിവയെ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ കണക്കിലെടുത്തു് ജന്മിക്കും കുടിയാനും ചെല്ലുവാനുള്ള ഭാഗങ്ങൾ യുക്തമായി വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.”

ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു കുടിയാനു് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥ 1969ലെ ഭേദഗതി കൊണ്ടു് ഏർപ്പെടുത്തിയതാണ്. അതിനുമുമ്പു് ഇക്കാര്യത്തിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനമാത്രമായിരുന്നു അധികാരം.

ഉപവകുപ്പ് 5 “സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന കുടിയാനിൽ നിന്നു

മാണ് വസ്തുവീണ്ടെടുക്കുവാൻ അപേക്ഷയുള്ളതെന്നും, അയാളുടെ ജന്മികളായി വേറെയും ആളുകൾകൂടി ഉണ്ടെന്നും വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ, അതിന്റെ അറിവിൽ വന്നിടത്തോളമുള്ള എല്ലാജന്മിമാർക്കും നോട്ടീസുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഈ കുടിയാന്റെ പക്കൽ നിന്നും തങ്ങൾക്ക് ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു ക്ലിപ്തീയതീയതിക്കും, അതിന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. നിശ്ചിത തീയതിക്കും ഈ കുടിയാനെ സംബന്ധിച്ച് വസ്തുവീണ്ടെടുക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ലഭിച്ച എല്ലാ അപേക്ഷകളേയും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ കണക്കിലെടുക്കണം. സീലിംഗ് ഏരിയാകവിന്തു കുടിയാന്റെ കൈവശം ശേഷിക്കാവുന്ന വിസ്തീർണ്ണം എല്ലാ അപേക്ഷകളിലും കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളമൊത്തം വിസ്തീർണ്ണത്തേക്കാൾ കുറവായെങ്കിൽ, എല്ലാജന്മിമാർക്കും, വിഹിതം അനുസരിച്ചുള്ള കുറവു വരുത്തിയും, മററുബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളേയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു”.

ഉപവകുപ്പ് 6. “ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നിർണ്ണയിക്കുന്ന സംഖ്യകൾ കെട്ടിവെച്ചുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടി കൈവശക്കുടിയാനും, മദ്ധ്യവർത്തികൾക്കും, മററുള്ള സകല അവകാശങ്ങളും, വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് അവസാനിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 7. (1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ ഈ വകുപ്പിനുമാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്). “ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ജന്മി, തുകകൾ കെട്ടിവെച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, വീണ്ടെടുക്കലിന് അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയെ ജന്മിയുടെ പക്കൽ, ഒഴിപ്പിച്ചു ഏൽപ്പിക്കുന്നത് ലാൻ

ഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ചുമതലയായിരിക്കും. കൈവരും ഒഴിയാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരെ ബലംപ്രയോഗിച്ച് ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു കണ്ടാൽ അതും നടത്താവുന്നതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 3. "ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ജന്മി, തുക കെട്ടിവയ്ക്കാത്തവക്കും, വീണ്ടെടുക്കലിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്ത ഉത്തരവ് റദ്ദുചെയ്യപ്പെട്ടതായി ഗണിക്കേണ്ടതും, ജന്മിക്ക് മേലാൽഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കാൻ അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലാത്തതുമായ ക്ഷണം".

റൂളുകൾ:- "ആക്ടിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നതായി ഗവൺമെണ്ടു പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ റൂളുകളുടെ 6 മുതൽ 11 വരെയുള്ളവകുപ്പുകളിൽ, ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കലിനു പാലിയേണുണ്ടു നടപടികളെ വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജന്മി ഫയൽ ചെയ്യുന്ന വീണ്ടെടുക്കലപേക്ഷയിൽ, കുടികിടപ്പുകാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ബാധ്യതാളുടെ മുമ്പാകെയും കക്ഷിചേർക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. തന്മൂലം 14-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ കളക്ടറുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൂടി ഹാജരാക്കണം. തക്കനുമയത്തു് സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കളക്ടറുടെ മുമ്പാകെ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതിനു് തെളിവോടുകൂടി ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്യാം. അവസാന തീരുമാനം കളക്ടറുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു ലഭിച്ചശേഷമേ പാടുള്ളൂ എന്നാത്രം. തോട്ടങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങിങ്ങുകിടക്കുന്ന കൃഷിഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് വീണ്ടെടുക്കലപേക്ഷവന്നാൽ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ 1-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ലാൻഡ് ബോർഡിന്റെ അഭിപ്രായം ആറായണം. ഇരുഭാഗക്കാർക്കും നോട്ടീസ് കൊടുത്തുവേണം ലാൻഡ് ബോർഡ് വിചാരണനടത്തി തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതു്. ഉത്തരവു

പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു മുതൽ ഒരുമാസത്തിനകം ജന്മിതൃകളെതിരെയുള്ള നിയമനടപടികൾ എന്തും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

വകുപ്പ് 23 23-ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ

ഭേദഗതികൾ 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം വരുത്തിയിട്ടില്ല. ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുന്ന ജന്മി, ഭൂമിയെ യഥാവിധി ഉപയോഗിക്കാത്തപക്ഷം ഉള്ള പരിഹാരങ്ങളാണ് ഇതിലെ ചർച്ചാ വിഷയമെന്നു കാണാം.

"14, 15, 16, 19, വകുപ്പുകൾപ്രകാരം, വസ്തു വീണ്ടെടുക്കുന്ന ജന്മി, അതിനു മുന്നുകൊല്ലത്തിനകം, നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഉദ്ദേശത്തിനു ഭൂമിയെ വിനിയോഗിക്കാത്തപക്ഷം, 24-ാം വകുപ്പിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പരിധികൾക്കു വിധേയമായി, വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ഭൂമി, അഥവാ ഭൂമിയുടെ ഭാഗം, തനിക്കു തിരിച്ചുതരുവിക്കണമെന്നു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽമുമ്പാകെ അപേക്ഷിക്കുവാൻ, കൈവശപ്പെടുത്താൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ തിരിയെക്കിട്ടുന്ന ഭൂമി, കൂടിയാൻ കൈവശം ഇരിക്കുന്നതു്, ഒരു കൂടിയാൻ സിദ്ധിക്കാവുന്ന അവകാശങ്ങളോടും, കൂടിയാനിൽ ചുമത്തുന്ന ബാധ്യതകളോടും കൂടി മാത്രമായിരിക്കും.

സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കുറവായ വിസ്തീർണ്ണം വസ്തുമാത്രമേ കൈവശമുള്ളൂ എങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വിധം ഭൂമി തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ അപേക്ഷിക്കുവാൻ ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട കൂടിയാൻ അർഹതയുള്ളൂ. തിരിയെക്കിട്ടാവുന്ന ഭൂമി ഉൾപ്പെടെ സീലിംഗ് ഏരിയാ തികയുന്നതുവരെയുള്ള വിസ്തീർണ്ണം മാത്രമേ അയാൾക്ക് ഒഴിപ്പിക്കാനും ഒക്കുകയുള്ളൂ.

ഇതിനുള്ള ഹർജിയുടെ നടപടിക്രമം, ആവശ്യമായ ഭൂമികരണങ്ങളുടെ ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിയുടേതു പോലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും".

വകുപ്പ് 24. ഇരുപത്തിനാലാം വകുപ്പിന് 1964ലെ ആക്ടിലെ വകുപ്പിനെ അപേക്ഷിച്ച് യാതൊരു ഭേദഗതികളും വന്നിട്ടില്ല.

“23-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഭൂമിതിരിച്ചുകിട്ടുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ, 23-ാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ മൂന്നുവർഷക്കാലാവധി അവസാനിച്ചു് ഒരു വർഷത്തിനകം ഫയൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്”

വകുപ്പ് 25 to 25B 1964ലെ നിയമത്തിലെ 25-ാം വകുപ്പിനെ ഭേദഗതികൂടാതെ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു്, 25A 25B എന്ന രണ്ടു പുതിയ വകുപ്പുകൾ 1969ലെ ഭേദഗതി നിയമം കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. നിലവിലുള്ള പ്രസ്തുത മൂന്നു വകുപ്പുകളുടെയും ഉള്ളടക്കം താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 25

ഉപവകുപ്പ് 1. “23-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് തിരിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയെ കുടിയാൻ കൈവശം വയ്ക്കേണ്ടതു് ജന്മിയുടെ നേരെ കീഴിലാണ് (മദ്ധ്യവർത്തികളുടെയെല്ലാം അവകാശങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കലിൽ നിന്നും കുടിയാന്റെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങലിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന തുകകൾക്കൊണ്ടു് തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കും.) ജന്മി ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കുടിയാനു് നഷ്ടപ്പെട്ട കൈവശാവകാശം ഇത്തരത്തിൽ വീണ്ടുകിട്ടുമെങ്കിലും, മദ്ധ്യവർത്തികളുടെ അവകാശങ്ങൾ ഒന്നും പുനരുജ്ജീവിക്കുന്നതല്ലാ”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ഇങ്ങനെ ഭൂമിയെ തിരിച്ചെടുത്തു് കുടിയാനു് കൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ഭൂമി തിരിയെ കിട്ടാനുവകാശം സിദ്ധിച്ച കുടിയാൻ, താഴെപ്പറയുന്ന ബാധ്യതകൾ തീർക്കണം.

(i) വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കുടിയാനും മദ്ധ്യ വർത്തിക്കും വാങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി ജന്മി കെട്ടിവച്ച മുഴുവൻ തുകയും അതിനുശേഷം, അവർ നടത്തിയിട്ടുള്ളതും വസ്തുതിരിച്ചെടുക്കൽസമയത്തു ഭൂമിയിൽ നിലവിലുള്ള തുമായ ദേഹണ്ഡവിലകളും കുടിയാൻ ജന്മിക്കു കൊടുക്കണം.

(ii) വീണ്ടെടുക്കലിനുശേഷം തിരിച്ചെടുക്കലിനു ഹർജികൊടുക്കുന്നതുവരെ ജന്മി ചെയ്തതായ ദേഹണ്ഡങ്ങളുടെ വില.

(iii) സൊലേഷ്യത്തിനു പുറമെ, വീണ്ടെടുക്കലിനുവേണ്ടി നൽകപ്പെട്ട തുകകൾ."

ഉപവകുപ്പ് 3: "പിരിച്ചെടുക്കലിനുശേഷം, കുടിയാൻ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതായ പാട്ടം, മര്യാദപ്പാട്ടമായിരിക്കും".

വകുപ്പ് 25 A

“1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയനുസരിച്ചു കുടിയാനായിത്തീർന്ന കരാൾ, ഭേദഗതി നിയമാനുസരിച്ച് വരുമ്പോൾ പാട്ടം കൊടുക്കാൻ ഞാലുസ്ഥനല്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ, അയാൾ ഇനി നൽകേണ്ട കരാർപാട്ടം തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം.

(a) അയാൾ ആശ്രയിക്കുന്ന പ്രമാണത്തിൽ, എന്തെങ്കിലും നിരക്കിലുള്ള പാട്ടം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ നിരക്കിലുള്ള പാട്ടം.

(b) ഒരുവാരംദാരുടെ കാര്യത്തിൽ, ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പു മൂന്നുവർഷം നെൽകൃഷി ആദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജന്മിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിഹിതത്തിന്റെ ശരാശരി **അല്ലെങ്കിൽ** വാരക്കാരുടെ മൂന്നുകൊല്ലം തുടർച്ചയായി കൃഷിനടത്തിയിട്ടി

ല്ലാത്തപക്ഷം. മൂന്നുകൊല്ലത്തിനകം, നിയമത്തിന്റെ തൊട്ടു മുമ്പ് എപ്പോഴെങ്കിലും നടത്തിയ ഒരു വർഷത്തെ കൃഷിയിൽനിന്നും ജന്മിക്കു ലഭിക്കാവുന്ന വിഹിതം.

c) മേൽപ്രകാരം വ്യവസ്ഥകൾക്കും ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ഏക്കറിന് നാലുരൂപാ എന്ന ക്രമം."

ഉപവകുപ്പ് 2. "25 (3) വകുപ്പുപ്രകാരം, വസ്തു തിരിച്ചെടുത്ത കടിയായെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഭൂമിവീണ്ടെടുക്കൽകാലത്ത് കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന പാട്ടമായിരിക്കും, ഈ നിരമ്മണസരിച്ചുള്ള കരാർപാട്ടം."

വകുപ്പ് 25 B: "ഏതെങ്കിലും നിയമപരമായ സാഹചര്യത്തിൽ, കടിയായ് ഭൂമിയിലുള്ള അവകാശം ഭിന്നിക്കുകയോ ഒഴിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്ത് രണ്ടോ അതിലധികമോ ഭാഗങ്ങളായി തിരിയുക, അല്ലെങ്കിൽ കടിയായ് മയ്യുടെ ഒരുഭാഗം കീഴ്പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കപ്പെടുക എന്നിവ സംഭവിക്കുകയും, അങ്ങനെ വന്നതിൽ ഓരോഭാഗത്തിനും എത്രവിതം കരാർപാട്ടം ചുമക്കണം എന്നതിനെപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ഈ തർക്കത്തിന് യുക്തമായ തീരുമാനപ്രകാരം, കരാർപാട്ടത്തിന്റെ എത്രവിഹിതം ഓരോ ഭാഗത്തിലും ചുമക്കേണ്ടതാണെന്ന് കൽപിക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രിബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ അപേക്ഷിക്കുന്നതിന്, ബന്ധപ്പെട്ട ഏതുകക്ഷിക്കും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്."

23 മുതൽ 25 B വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ അനുസരിച്ച നടപടികൾക്കുള്ള റൂളുകൾ 12-ം 13-ം ആണ്. ഭൂമി തിരിയെ ഒഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ഉത്തരവോടുകൂടിത്തന്നെ മരയാദിപ്പാട്ടവും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് അവയിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ഒൻപതു.

കുടിയാൻ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്ന തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ

ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ചർച്ച ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇന്നു നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ ഘടന വരുത്തിയേക്കാവുന്ന ഒരു ചിന്താക്ഷേപത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പുനൽകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

കുടിയാന്മാരിൽപ്പെട്ട ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചു് ജന്മിയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുടേയും അവകാശങ്ങളെ വേർപെടുത്തി ബാധ്യതാരഹിതമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുടിയാന്മാർക്കു് ഭൂമി കുടിയാന്റെ വകയാക്കിത്തീർക്കുന്ന നിയമത്രമാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ജന്മിത്വം അവസാനിപ്പിക്കുക എന്ന ആശയത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കരണം സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നതു്.

1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിലായ 1-1-1970 മുതൽ ഈ നിയമത്തിലെ 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് കുടിയാന്മാർക്കു് ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശമെന്നു കരുതപ്പെടാവുന്ന സകല നിയമപരമായ ആസ്തികളും ജന്മിയിൽനിന്നും മദ്ധ്യവർത്തിയിൽനിന്നും വേർപെടു്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്. ഇനി കുടിയാൻ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതു് ഗവൺമെൻറിൽനിന്നുമാത്രമായിരിക്കും. അതു് പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ വേണ്ടുന്ന സകല ചട്ടവട്ടങ്ങളും 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം നൂതനമായി എഴുതിച്ചേർത്ത 72 A. മുതൽ 72 S. വരെയുള്ള പത്തൊമ്പതുവകുപ്പുകളിലായി സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതേ സമയം 1964-ലെ നിയമത്തിൽ 53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിൽ ജന്മിയിൽ

നിന്നും കുടിയാൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നതിനെ ചില ഭേദഗതികളോടെ 69-ലെ ഭേദഗതി നിയമവും നിലനിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

ഇങ്ങനെ ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുക എന്ന ആശയവും, ജന്മിയിൽ നിന്നും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുക എന്ന ആശയവും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ എന്ന കാര്യമാണ് ചിന്താക്കഴപ്പത്തിനിടന്നുകുവാൻ പര്യാപ്തമായതെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചത്. സൂക്ഷ്മ പരിശോധനയിൽ 1964-ലെ നിയമം നടപ്പിൽവന്നതിനു ശേഷവും 1969-ലെ നിയമം നിലവിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അക്കാലത്തുള്ള വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് കുടിയാൻ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുവാൻ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ നിലവിൽ നിൽക്കുന്നതുമായ അപേക്ഷകളെ സംബന്ധിച്ച മാത്രമേ 53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ മേലിൽ സംഗതമാകുവാൻ പോകുന്നുള്ളൂ എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. സീലിംഗ് ഏരിയയെ സംബന്ധിച്ചും മിച്ചഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള വ്യവസ്ഥ 1961-ലെ നിയമത്തിൽ വിപ്ലവകരമായി മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കൂടാതെ ചെറുകിട കൈവശക്കാരന്മാർ നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന അവകാശങ്ങളും സാരമായി പരിമിതപ്പെടുപോയിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യം മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി വിശദപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ട്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുടിയാന് വിലയ്ക്കുവാങ്ങാവുന്ന ഭൂമിയുടെ പരിധിയും ഗണ്യമായി വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് അവയുടെ ഉടമാവകാശം മുതലായ സകല അവകാശങ്ങളും 72-ാം വകുപ്പുമൂലം 1-1-1970 മുതൽ ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. ഈ മാറിയ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ തന്നെയാണ് 64-ലെ നിയമത്തിലെ 53 മുതൽ 62 വരെ വകുപ്പുകൾ അപര്യാപ്തമെന്നുതോന്നി 72A മുതൽ 72S വരെയുള്ള നൂതനമായ വകുപ്പുകൾ എഴുതിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതേസമയം 64-ലെ നിയമത്തിലെ 53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളെ റദ്ദുചെയ്യാതെ ചില ഭേദഗതികളോടെ സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു കൂട്ടം വകുപ്പുകളും

പ്പുകളേയും പ്രത്യേകം തരംതിരിച്ച് വിശദീകരിക്കാൻ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ചർച്ചപുർത്തിയാകുന്നതല്ല. ആദ്യമായി 72-ാം വകുപ്പും 72A മുതൽ 72S വരെയുള്ള വകുപ്പുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗത്തെ പ്രതിപാദിക്കുകയും അതിനുശേഷം 53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളെ പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു കരുതുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ച തിരിവിന്റെ നിയമപരമായ യുക്തിയെപ്പറ്റി കൂടി ഒരു വിശദീകരണം ആവശ്യമായി വരുന്നു.

കുടിയാൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്നതായ ഭൂമി ആദ്യപടി എന്ന നിലയിൽ ഗവൺമെന്റിൽത്തന്നെ നിക്ഷിപ്തമാകട്ടെയെന്നുതന്നെയായിരുന്നു 1961-ലെ കർഷക ബന്ധ നിയമത്തിന്റെ 42-ാം വകുപ്പ് വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നത്. അതിനു സമാന്തരമായി 1964-ലെ നിയമത്തിന്റെ 72-ാം വകുപ്പ് ചേർക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ കുടിയാനു വാങ്ങാവുന്ന ഭൂമിയുടെ ജന്മാവകാശം ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തിനുശേഷം കുടിയാനിൽത്തന്നെ നിക്ഷിപ്തമാവട്ടെ എന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചത്. പക്ഷേ, അങ്ങനെ ജന്മാവകാശം കുടിയാനിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്നതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെടാവുന്ന തീയതി സമാഗതമാകുന്നതിനു് പല വൈതരണികൾ കടക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. അതായത് വസ്തുവിലുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി ജന്മി 18-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് അപേക്ഷകൊടുക്കുകയും ആ അപേക്ഷയുടെ തീരുമാനം അപ്പീലിലോ, അതിനു മേൽ നടപടികളുണ്ടെങ്കിൽ അവയുടേതോ തീരുമാനത്തിനു വിധേയമായി അവസാനതീർപ്പിന്റെ സപഭാവം കൈവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കണം. അതിനുശേഷമേ കുടിയാനിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുവാനുള്ള പ്രഖ്യാപനം ഗവൺമെന്റിനു് പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ അധികാരം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈ വൈതരണി കടക്കുന്നതിനു് എത്രകാലം വിടിക്കും എന്ന സംഗതി ഈരാജ്യത്തെ കോടതി നടപടികളുടെ കാലദൈർഘ്യത്തെപ്പറ്റി ധാരണയുള്ളവരുടെ ഭാവന

വിട്ടുകൊടുത്തു. മേല്പറഞ്ഞ നിബന്ധനപ്രകാരം ഗവൺമെന്റ് നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് സ്റ്റേറ്റിനൊട്ടാകെ ഒരുമിച്ച് ബാധകമാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതും സ്വയം വ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഓരോകുടിയായ് മേയേയും സംബന്ധിച്ച് വീണ്ടെടുക്കലിന് ജന്മിമാർ ബോധിപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷകളിൽ അവസാന തീരുമാനമാകുന്ന തീയതികൾക്കുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നത്, അതാതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക പ്രത്യേകം നോട്ടീഫിക്കേഷനുകൾ ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടിവരും. ഈ വൈതരണികളെയെല്ലാം ഒറ്റയടിക്കു ചാടിക്കടക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്, സ്റ്റേറ്റിലുള്ള എല്ലാകുടിയായ് മേയേയും ബന്ധിക്കുന്ന വിധം ഒറ്റനോട്ടീഫിക്കേഷൻ കൊണ്ട് ജനികളുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുടേയും അവകാശങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവട്ടെ എന്ന മന്ത്രവാചകം ചേർത്തു 72-ാം വകുപ്പിനെ 1969-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്തു.

അങ്ങനെ വരുത്തിയ ഭേദഗതിയോടുകൂടിയ 72-ാം വകുപ്പും അതിന്റെ സാക്ഷാത്കാരത്തിനുവേണ്ടി പിന്തുടരുന്ന നടപടിയെന്ന നിലയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 72 A മുതൽ 72 S വരെയുള്ള വകുപ്പുകളെയുംപ്പറ്റി ആദ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 72

ഉപവകുപ്പ് 1 - "59-(2)-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള വാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകപ്പെടാത്തവരും, 13-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് സ്ഥിരാവകാശത്തിനു അർഹരായവരുമായ കുടിയായന്മാരുടെ (കുടിയറിപ്പുകാരും, കാരായ്മക്കാരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും) കൈവശത്തിലിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച ജനിക്കുമ്മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർക്കുമുള്ള സകലമൊരവകാശങ്ങളും മറ്റാവകാശങ്ങളും ഗവൺമെന്റ് ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്ത പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തീയതിയിൽ, ഭൂമികളോ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരോ സ്വീകൃതമായിട്ടുള്ളതും നാളെ നിലവിലുള്ളതുമായ എല്ലാ ബാധ്യതകളിൽനിന്നും വിമുക്തമായ തരത്തിൽ,

ഗവർണ്മെണ്ടിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഭൂമി തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിന് ജന്മിയുടേയോ മദ്ധ്യവർത്തിയുടേയോ ഹർജി വിചാരണയിലിരിക്കുന്നപക്ഷം, അതിൽപ്പെട്ടഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു ഈ നിബന്ധനബാധകമാകുന്നതു മല്ല”.

ഉപവകുപ്പ് 2 “മേൽപ്രകാരമുള്ള ഹർജികൾക്കു വിധേയമായ ഭൂമികളുടെ വ്യവസ്ഥ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ഹർജിമുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ തള്ളപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ആ ഉത്തരവു അപ്പീൽ മുതലായവയ്ക്കു വിധേയമായി അവസാനതീർപ്പായി തീരുന്നതിയ്ക്കു തീയിൽ ജന്മിയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുടെകീഴിൽ അപരരുടെയും ഉടമാവകാശം, മററവകാശങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം സകല വിധമായ ബാധ്യതകളിൽനിന്നും വിമുക്തമായതരത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറിൽ ലയിക്കുന്നതാണ്”.

ഉപവകുപ്പ് 3 “വീണ്ടെടുപ്പിനുശേഷം ജന്മിയുടേയോ ഗവർണ്മെന്റോടൊന്നിടത്തു തിരിച്ചെടുത്ത ഭൂമി അങ്ങനെ തിരിച്ചെടുത്തതു ഒന്നാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള നോട്ടീഫിക്കേഷൻ ഗവർണ്മെൻറു പുറപ്പെടുവിച്ചതിനു ശേഷമാണെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിച്ചെടുത്തതീയതിയിൽ ആ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിയുടെകീഴിൽ അയാൾക്കും ഉള്ള ഉടമാവകാശം മററവകാശങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ജന്മിയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ സൃഷ്ടിച്ച നാളതുനിലവിലുള്ള എല്ലാ ബാധ്യതകളിൽ നിന്നും വിമുക്തമായരീതിയിൽ ഗവർണ്മെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണ്”

ഉപവകുപ്പ് 4 :- “ഒരു കുടിയായ്ക്കു മേൽപ്രകാരമുള്ള ഭൂമിയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ ഒരു മൈൻ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള സ്ഥിതിയിലാത്ത ആൾ അല്ലെങ്കിൽ സാധുസേനയിലെ ഒരംഗം അല്ലെങ്കിൽ നാവികനോ അവരുടെ അവകാശ പിൻതുടർച്ചക്കാരോടെ ചെറുകിട കൈവശക്കാരുനോ ആണെങ്കിൽ വസ്തുവിൽ ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിയുടെയും

കും ഉള്ള ഉടമാവകാശം മറാവകാശങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം ഗവൺമെണ്ടിൽ താഴെ പറയുന്ന ഉപാധികളനുസരിച്ച മാത്രം നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണ്. അതായത്:-

(a) 1969-ലെ കേരള ഭൂനിയമ ഭേദഗതി ബിൽ നടപ്പിലായി ആറുമാസം കഴിയുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഈ വകുപ്പിലെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതി ഗവൺമെണ്ടുപ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ, ഇതിലേതു ഒടുവിൽ സംഭവിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ അതുതന്നെയും ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ജന്മിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നും അപേക്ഷപയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ മാത്രം, ഗവൺമെണ്ടിൽനിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണ്.

(b) ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടി അപേക്ഷകൾ ഫയലാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ അപേക്ഷ ഭാഗികമായോ പൂർണ്ണമായോ തള്ളപ്പെട്ട് ആ ഉത്തരവു അപ്പീൽ മുതലായവയ്ക്കു വിധേയമായി അവസാന ഉത്തരവായിത്തീരുന്ന ദിവസം, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച ഗവൺമെണ്ടു തീയതി നിശ്ചയിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ദിവസം, ഇതിലേതു ഒടുവിൽ സംഭവിക്കുന്നുവോ ആ തീയതിയിൽ ഗവൺമെണ്ടിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 5:- “ഒരു മദ്ധ്യവർത്തി ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു വസ്തുവീണ്ടെടുത്തെങ്കിൽ വസ്തു ഉടമയുടേയും, മറ്റു മദ്ധ്യവർത്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടേയും, ഉടമാവകാശം മറാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം വസ്തു ഉടമയോ മറ്റു മദ്ധ്യവർത്തികളോ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ബാധ്യതകളിൽ നിന്നും വിമുക്തമായ രീതിയിൽ ഗവൺമെന്റിൽനിക്ഷിപ്തമാകുന്നതു്, ഒന്നുകിൽ മദ്ധ്യവർത്തി വസ്തു കഴിപ്പിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തിയ തീയതിയിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു ഗവൺമെന്റുതീയതിപ്രഖ്യാ

പിക്കുന്ന ദിവസം-ഇതിൽ എട്ടു് ഒട്ടവിൽസംഭവിക്കുന്ന വോ-അനുഭവധിരിക്കും”

ജന്മിക്കപ്രതിഫലം

കൈവശംകുടിയാൻ വസ്തുവിൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഉടമസ്ഥാവകാശം, എല്ലാബാധ്യതകളിലും നിന്നുവിമുക്തമായ വിധത്തിൽ നൽകുന്നതിന്റെ പ്രാരാഭനടപടിയിട്ടാണ് ടിയായ്മയിൽപ്പെട്ട ഭൂമിയുടെ പൂർണ്ണാവകാശം ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്ന 72-ാം വകുപ്പു പാസ്സാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. കുടിയാനിൽ നിന്നു ഇടാക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിഫല സംഖ്യ, ജന്മിത്തം, ഇടനിലയിടവാട്ടുകാർക്കും വീതിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടു്, ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ 72 A മുതൽ 72S വരെയുള്ള 19 പുതിയ വകുപ്പുകൾ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവയുടെ നാമം, വകുപ്പുകളുടെ മൂലനാമസരിച്ചതന്നെ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

72 A

ഉപവകുപ്പ് (1) - “72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തുക, താഴെ 2, 3, 4, എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ കുറിക്കുന്ന രീതിയിൽ വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാരുടെ മദ്ധ്യവർത്തിക്കും ലഭിക്കുന്നതിനാവകാശമുള്ളതാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് (2) “വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാരുടെ മദ്ധ്യവർത്തിക്കും ലഭിക്കാൻ അർഹതപ്പെട്ട മുഴുവൻ പരിഹാരത്തുക,

(a) ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന മര്യദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനൊന്നിരട്ടി,

(b) ജന്മിയുടെയും മദ്ധ്യവർത്തിയുടെയും വകയായുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ, ബണ്ടുകൾ മുതലായവയുടെവില,

(c) അവരുടെവകയായികാണുന്ന ചൂഷങ്ങളുടെതടിവിലയു

ടെന്നെപാതിഹനീമൂന്നിനങ്ങളിൽവരാവുന്നആകെതുകയാ യിരിക്കും. ഇപ്രകാരം വരുന്നതുക, മരയാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടിയിൽ കവിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം, പ്രതിഫല ത്തുക, മരയാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ മൊത്തം പതിനാറിരട്ടിയിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും."

"മരയാദപ്പാട്ടം, സാധനങ്ങളായിട്ടാണ് നിശ്ചയിക്ക ള്പ്പെട്ടതെങ്കിൽ, അത്തരം സാധനങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞ ആറു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന അംഗീകൃതവി ലയുടെ ശരാശരി വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, തുകയാ യി മാറ്റപ്പെടേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 3. "പ്രതിഫലത്തുക തിട്ടപ്പെടുത്തിയാൽ തന്നെ ആയതു ഇരുപതിനായിരത്തിനുമുകളിലാണെങ്കിൽ താഴെക്കാണുന്ന പട്ടികയനുസരിച്ചുമാത്രമേ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുള്ളൂ.

പ്രതിഫലത്തിന്റെ മൊത്തത്തുക.	റേറ്റ്
ആദ്യത്തെ	Rs. 20,000. 100%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 95%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 90%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 85%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 80%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 75%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 65%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 60%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 55%
അതിനടുത്ത	Rs. 10,000ന് 50%
അതിനുമുകളിലുള്ളതിനും.	

ഉപവകുപ്പ് 4. "പ്രതിഫലത്തുക ഒന്നായി കെട്ടിവ ജ്ഞാനാണ് കൂടിയാൻ 72 H (2) വകുപ്പനുസരിച്ച് മുതിരുന്നതെങ്കിൽ, ലഭിക്കാവുന്ന ആകെത്തുകയുടെ 75 ശതമാനം

തുക നൽകുന്നത് മുഴുവൻ പ്രതിഫലവും കൊടുക്കുന്നതിന് ഉപയോഗി ഗണിക്കേണ്ടതാണ്"

വകുപ്പ് 72 B

ഉപവകുപ്പ് 1:- "72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഉടമാവകാശം മറ്റാവകാശങ്ങൾ എന്നിവ ഗവൺമെണ്ടിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയുടെ കൂടിയാൻ, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി, ഭൂമി പതിച്ചു കിട്ടുന്നതിന് (assignment) അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

അതായത് (a) കൈവശകൂടിയാൻ, ഒരു കുടുംബമെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെങ്കിൽ അയാൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബം, സീലിംഗ് ഏരിയായിൽ കവിയാത്ത ഭൂമി കൈവാശനഭവത്തിൽ ഉള്ളവക്കും ആ കൂടിയാൻ ഭൂമി പതിച്ചു കിട്ടുവാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

(b) ഒരു കൈവശകൂടിയാൻ തനിമേയോ, അയാൾ ഒരു കുടുംബാംഗമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു കുടുംബത്തിനോ, ഭൂമി ഒട്ടുമില്ലെങ്കിലോ, അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ, സീലിംഗ് ഏരിയായ്ക്കു താഴെയാണെങ്കിലോ, അയാൾക്കും, അയാൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബത്തിനുമായി മൊത്തം ഉള്ള വസ്തുവുമായി ചേർത്താൽ സീലിംഗ് ഏരിയാവരെ എത്തിച്ചേരത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഭൂമിമാത്രം പതിച്ചു കിട്ടാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്."

വിശദീകരണം:- "കൈവശകൂടിയാനോ, അയാൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബത്തിനോ കൈവശമുള്ള ഭൂമി കണക്കാക്കുന്നതിൽ, അവരുടെ ഉടമയിൽനിന്നും, മറ്റെന്തെങ്കിലും കൈവശകൂടിയാൻ പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതായി ഉള്ള ഭൂമികൾ, കണക്കിലെടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു."

ഉപവകുപ്പ് 2 "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയ വിശദീകരണത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് സീലിംഗ് ഏരിയ കണക്കാക്കുന്നതിന്, യുക്തമായിട്ടെങ്കിലും,

82-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളും പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്. (സീലിംഗ് ഏരിയ നിജപ്പെടുത്തുന്നതാണു് 82-ാം വകുപ്പ്) എന്നാൽ 83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതി (സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കൂടുതൽ ഭൂമികൈവശം വരുന്നതിനെ നിരോധിക്കുന്ന തീയതി) ഗവൺമെണ്ടുപ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ച തീയതിവേണം പരിഗണിക്കേണ്ടതു്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് വസ്തുവിന്റെ അവകാശം മുതലായതു പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ അർഹതപ്പെട്ട കൂടിയാൻ തനിക്കഭൂമി പതിച്ചുകിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതു 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതി ഗവൺമെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചുപ്രഖ്യാപിച്ചു രണ്ടുകൊല്ലത്തിനകം—അഥവാ കാലാവധി ഗവൺമെണ്ടു് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അതിനകം—ആണു്.”

ഉപവകുപ്പ് 4:- “മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഹർജ്ജിയിൽ താഴെ പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കണം.

- (a) പതിച്ചുകിട്ടാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുടെ വില്ലേജ്, സർവ്വേ നമ്പർ, വിസ്തീർണ്ണം.
- (b) വസ്തു ഉടമകളുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുടേയും വസ്തുവിലവകാശമുള്ള മറ്റുള്ളവരുടേയും പേരു്, വിലാസം എന്നിവയും അവർക്കു വസ്തുവിലുള്ളതായി കൂടിയാൻ ബോധ്യമുള്ള അവകാശങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും.
- (c) കൂടിയാൻ തനിയേയോ അയാളുടെ കുടുംബത്തിനോ കൈവശമോ ഉടമസ്ഥാവകാശമോ ഉള്ള മറ്റു ഭൂമികളുടെ വിവരങ്ങൾ.
- (d) നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടാവുന്ന മറ്റു വിവരങ്ങൾ”

ഉപവകുപ്പ് 5- “കൂടിയാൻ കൈവശമിരിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ ഒരംശം മാത്രമേ പതിച്ചു കിട്ടുവാൻ അയാൾക്കു് അവകാശമുള്ളു. എങ്കിൽ ആ വസ്തുവിന്റെ ഏതു ഭാഗമാണു് പതിവിനു താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതെന്നു മൂന്നാം വകു

പുനഃസരിച്ചുള്ള ഹർജിയിൽ അയാൾകാണിച്ചിരിക്കണം”

വകുപ്പ് 72 C. "72 ബി മുന്നാം ഉപ

വകുപ്പിൽ വിവരിക്കുന്ന നടപടിയെ ഗണ്യമാക്കാതെ തന്നെ, ഗവൺമെൻറു നിശ്ചയിക്കുന്ന റൂളുകളനുസരിച്ച്, ഗവൺമെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയിൽനിന്നും കൈവശ കൂടിയാൻ അർഹതപ്പെട്ട സ്ഥലം കൂടിയാൻ നേരിട്ടു പതിച്ചുകൊടുക്കുവാനും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനു അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതും ഓങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ ആ പതിവു കൂടിയാൻ നിർബന്ധമായും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമാണ്”.

വകുപ്പ് 72 D.

ഉപവകുപ്പ് 1. “കൂടിയാൻ പതിവനുസരിച്ചു വസ്തു ഉടമയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടേയും അവകാശങ്ങൾ പതിച്ചുകിട്ടുന്നതോടുകൂടി വില ആയ തുക ഗവൺമെൻറിലേക്കു അടയ്ക്കുവാൻ കൂടിയാൻ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2: “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവക്ഷിച്ച വിലത്തുക താഴെ പറയുന്ന ഇനങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയായിരിക്കും.

(എ) പതിക്കുന്ന വസ്തുവിന്റെ മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ 16 ഇരട്ടി.

(ബി) ആ വസ്തുവിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ, കിണറുകൾ, ബണ്ടുകൾ മുതലായി സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതും ഗവൺമെൻറിൽ ഉടമാവകാശം നിക്ഷിപ്തമാകുന്ന തീയതിയിൽ വസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വകകളുടെ മുഴുവൻ വില.

(സി) വസ്തു ഉടമയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടേയും വകയായി വസ്തുവിലുള്ള മരത്തടിക്കുപയോഗമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ വിലയുടെ ഒന്നു പാതി.

എന്നാൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞവിധമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ മുതലായവയുടേയും തടിക്കുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടേയും മൊത്തംവില മര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടിയിൽ കവിയുന്ന പക്ഷം, ആ മൊത്തം തുകമര്യാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിര

ട്ടിമാത്രം എത്തുന്നതിനു തുല്യമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതാണ്."

വിശദീകരണം: "സാധനങ്ങളായാണ് പാട്ടംകൊടുക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ഗവൺമെന്റിൽ ഭൂമി നിക്ഷിപ്തമായ തീയതിക്കു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ആറുവർഷങ്ങളിലെ സാധനങ്ങളുടെ വിലനിരക്കിന്റെ ശരാശരി എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ വരാവുന്നതുക കണക്കിലെടുത്ത്, ആ തുക പാട്ടമായി ഗണിക്കേണ്ടതാണ്. നാൽപ്പത്തിമൂന്നാം വകുപ്പനുസരിച്ച് സാധനങ്ങളുടെ വിലവിവരം ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ ആ വിവരവും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്."

വകുപ്പ് 72 E എഴുപത്തിരണ്ടാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ കൈവശപ്പെടുത്താനുണ്ടാകുന്ന അതിന്റെ ഭാഗമോ പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ 72 ബിയുടെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് അയോഗ്യതയാണുള്ളതെങ്കിൽ അയാൾ ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചുള്ള മര്യാദപാട്ടം. ഗവൺമെന്റിൽ വസ്തുനിക്ഷിപ്തമായതിനുമുതൽ ഉള്ള ഘട്ടങ്ങളേക്കു ഗവൺമെന്റിനു കൊടുക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 72. F

ഉപവകുപ്പ് 1 :- "വസ്തുളടമ, മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ കീഴിൽ അവർ, എന്നിവരുടെ അവകാശം എഴുപത്തിരണ്ടാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുകയോ, എഴുപത്തിരണ്ടു ബി അനുസരിച്ചുള്ള പതിച്ചുകിട്ടൽ അപേക്ഷ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനു ലഭിക്കുകയോ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചുള്ള ഒരു പരസ്യം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതായത്."

(എ) വസ്തുളടമ, മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരികളാണെങ്കിൽ അവർ, കൈവശപ്പെടുത്താൻ എന്നിവരും

(ബി) വസ്തുവിൽ അവകാശമുനയിക്കുന്ന മരൊല്ലാവതം.

ഇവർക്കാർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും അവകാശമോ ആക്ഷേപങ്ങളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ നോട്ടീസിൽ പറയുന്നതീയതിയിൽ ലാൻഡ്ഡെവ്ലോപ്പ്മെന്റ് മന്ത്രിയുടെ അംഗീകാരങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള രേഖകളുമായി ഹാജരായി തെളിപ്പിക്കണമെന്നു നോട്ടീസിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു”.

ഉപവകുപ്പ് 2 : - “ഇതിനു പുറമെ വസ്തു ഉടമ, മദ്ധ്യവർത്തികളുടെ കീഴിൽ അവർ, കൈവശ കൂടിയാൻ, മേൽ (ബി) ഖണ്ഡികയിൽ പറഞ്ഞ ആളുകൾ എന്നിവർക്കെല്ലാം വെറേവെറേ നോട്ടീസുകൾ ലാൻഡ്ഡെവ്ലോപ്പ്മെന്റ് മന്ത്രിയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ, നിശ്ചിത തീയതിയിൽ ഡെവ്ലോപ്പ്മെന്റ് മന്ത്രിയുടെ അംഗീകാരം സഹിതം ഹാജരായി തെളിപ്പിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്”.

ഉപവകുപ്പ് 3: - “മേൽ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു ഗസറ്റുവഴി നടത്തിയ പരസ്യം വസ്തുവിന്റെ അവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും നിയമപരമായി തീയായ നോട്ടീസായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്”.

ഉപവകുപ്പ് 4 “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു നോട്ടീസുകിട്ടുന്ന ഒരാളിനു അയാൾക്കു വസ്തുവിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ അയാളുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾ, അയാൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ എന്നിവകാണിച്ചു ലാൻഡ്ഡെവ്ലോപ്പ്മെന്റ് മന്ത്രിയുടെ അംഗീകാരം സഹിതം ഹാജരായി തെളിപ്പിക്കണമെന്നാണ്”.

ഉപവകുപ്പ് 5 “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചോ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചോ ഉള്ള നോട്ടീസനുസരിച്ചു ഹാജരാകുന്ന വ്യക്തികൾ ഹാജരാകുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളും തെളിപ്പുകളും യഥാവിധിപരിഗണിച്ചും, യുക്തമായ തെളിപ്പുകൾ എടുത്തും താഴെ പറയുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തീരുമാനം ലാൻഡ്ഡെവ്ലോപ്പ്മെന്റ് മന്ത്രിയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ. അതായതു്.

- (a) എഴുപത്തി രണ്ടാം വകുപ്പനുസരിച്ച ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കിട്ടിയ ട്രെയിഡിംഗ്, സർവ്വേ നമ്പർ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു വിവരങ്ങൾ;
- (b) വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ, മദ്ധ്യവർത്തികളുടെകീഴ് അവർക്കും ലഭിക്കാവുന്ന പ്രതിഫലത്തുക.
- (c) വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ മദ്ധ്യവർത്തികൾക്കും പ്രതിഫലത്തുക എങ്ങനെ വീതിക്കണം എന്നുള്ളതു്;
- (d) വസ്തുവിൽ ചുമത്തിട്ടുള്ളതും നിലവിലുള്ളതുമായ ബാധ്യതകൾ സംരക്ഷണ ചിലവുകൾ ഉപജീവന ചിലവുകൾ; ഇവ ജന്മി മദ്ധ്യവർത്തികൾ എന്നിവരിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എത്രവീതം.
- (e) ബാധ്യതപ്രകാരം തുകകൾ ലഭിക്കേണ്ട ഓരോ രത്തക്കും എത്ര വീതമാണു ലഭിക്കേണ്ടതെന്നും അതിന്റെ മുൻഗണനാക്രമവും;
- (f) ബാധ്യതകൾ സംരക്ഷണ ചിലവുകൾ ഉപജീവന ചിലവുകൾ എന്നിവ തട്ടിക്കഴിച്ചതിനു ശേഷം വസ്തു ഉടമ, മദ്ധ്യവർത്തികൾ എന്നിവർക്കു ഓരോരത്തക്കും എത്ര ബാക്കി വീതം ചെല്ലുവാനുണ്ടാകും, എന്നതു്;
- (g) കൈവശപ്പെടുത്താൻ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ട പ്രതിഫലത്തുക എത്ര;
- (h) 72 E വകുപ്പിൽപെടുന്ന കേസുകളിൽ കൈവശപ്പെടുത്താൻ ഗവൺമെന്റിനുള്ള കരാർ കരാർ പാട്ടത്തുക എത്ര;
- (i) നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങൾ."

ഇത്രയും സാഗതികളാണു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ പാ സാക്കേണ്ട ഉത്തരവിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തേണ്ടതു്.

ഉപവകുപ്പ് 6 “ഈടുബാധ്യതകൾ, നഗരക്ഷണച്ചെലവുകൾ ഉപജീവനച്ചെലവുകൾ എന്നിവയുടെ ഒരംശമാത്രമേ ഗവണ്മെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയിൽ ചുമത്തിയിട്ടുള്ള എങ്കിൽ മുഴുവൻ വസ്തുവിന്റെ എത്ര അംശമാത്രമാണു് ഗവണ്മെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായതു് എന്നു കണക്കാക്കി ബാധ്യതകളെയും അതേ അനുപാതത്തിൽ ഭിന്നിച്ചുകണക്കു കൂട്ടുവാനും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 7 “ഭൂമിയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ സാഗതമായ വസ്തുവിന്റെ കൈവശപ്പെടുന്നതു് ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചു് ഏതെങ്കിലും തുകകൾ കൊടുക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ ആ തുകകളെ കൈവശപ്പെടുന്ന അതതു വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കേണ്ടതായി കാണുന്ന പ്രതിഫലത്തുകയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതാണു്.”

ഉപവകുപ്പ് 8 “കൈവശപ്പെടുന്ന കൈവശമിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ ഏതാനും അംശത്തിന്റെ പതികലിനു മാത്രമേ അർഹതയുള്ളവെങ്കിൽ ആ ഭാഗം എവിടെ തിട്ടപ്പെടുത്തണമെന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കൈവശപ്പെടുന്ന അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.”

വകുപ്പ് 72 G

ഉപവകുപ്പ് 1 “എഴുപത്തിരണ്ടാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് ഗവണ്മെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വസ്തു ഉടമയ്ക്കോ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർക്കോ ലഭിക്കുവാ

നുള്ള പ്രതിഫലം താഴെ രണ്ടും മൂന്നും ഉപവകുപ്പുകളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതനുസരിച്ച് വീതിക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള കടിയായ്ക്കൂ ഭൂമിയിൽ നിന്നും ജന്മി മദ്ധ്യവർത്തി, ഒന്നിലധികം മദ്ധ്യവർത്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരോരോരുത്തരും എന്നിവർക്ക് അവരവരുടെ വിഹിതമായി ലഭിക്കുന്ന ആദായത്തിന്റെ അനുപാതക്രമമനുസരിച്ചാണ് പ്രതിഫലത്തുക വീതിച്ചു നൽകേണ്ടത്.”

വിശദീകരണം

“ഈ ഉപവകുപ്പിന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വസ്തു ഉടമയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന ആദായം അയാൾക്കു ലഭിക്കുന്ന പാട്ടും ആണെന്നും ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിക്കു ലഭിക്കുന്ന ആദായം പ്രസ്തുത മദ്ധ്യവർത്തിക്കു കടിയാനിന്തിന്നും ലഭിക്കുന്നതും അയാൾ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുമായ പാട്ടവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ആണെന്നും ഗണിക്കേണ്ടതും മദ്ധ്യവർത്തി ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടമെത്രയാണെന്നു വ്യക്തമായ തെളിവില്ലാതിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മദ്ധ്യവർത്തിക്കു കടിയാനിന്തിന്നും ലഭിക്കുന്ന പാട്ടത്തിന്റെ ഒരു പാതിയായിരിക്കും അതു എന്നും ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “വസ്തുവിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ, കിണറുകൾ, ബണ്ടുകൾ പോലുള്ള മരണത്തുപണികൾ എന്നിവയുടെ വിലയും തടിക്കുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ വിലയുടെ ഒരു പാതിത്തുകയും ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കും തമ്മിൽ വീതിക്കേണ്ടത് അവ ജന്മിയുടെ വകയാണോ മദ്ധ്യവർത്തിയുടെ വകയാണോ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ മേലായിരിക്കണം,

എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കെട്ടിടം മുതലായവയുടെ മുഴുവൻ വിലയും തടിക്കുള്ള മരങ്ങളുടെ ഒന്നുപാതിവിലയും 72A വകുപ്പിലെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് മരയാദ ചാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടിയിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ പരിമിതപ്പെടുത്തലിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ചുമാത്രമേ ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കും അവരവരുടെ വകയായ ദേഹണ്ഡങ്ങളുടെ വിലകൊടുക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ.

ഉപവകുപ്പ് 4 ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കും വസ്തുവിലുള്ള ഉടമാവകാശം, മറവകാശം മുതലായവ, ഈടുകടത്തിനോ സുരക്ഷണ ചെലവിനോ ഉപജീവന ചെലവിനോ വിധേയമായിരിക്കുന്നപക്ഷം ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കും ചെല്ലുവാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുകയിൽ നിന്ന് അവരവർ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ട ബാധ്യതകളുടെ സംഖ്യ കുറവു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതു കഴിഞ്ഞു ശേഷിക്കുന്ന തുകകൾ മാത്രമേ ജന്മിക്കോ മദ്ധ്യവർത്തിക്കോ കൊടുക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. പ്രസ്തുത ഇനങ്ങളിലുള്ള ബാധ്യതകൾ അവർക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുകയുടെ തോതിൽ കവിയുന്നതാണെന്നു കണ്ടാൽ, അവർക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള സംഖ്യ പ്രസ്തുത ബാധ്യകൾ തീർക്കുന്നതിനു വേണ്ടിമാത്രം കരുതിവെക്കേണ്ടതും, അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അതതു ബാധ്യതയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ട ആളിന് പ്രതിഫലത്തുകയിൽ നിന്നും യാതൊന്നും കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു."

വകുപ്പ് 72 H

ഉപവകുപ്പ് 1 "വസ്തുഉടമയ്ക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുകയുടെ അൻപതു

ശതമാനം, ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട സംഖ്യ എട്ടു തുല്യവാർഷികഗഡുക്കളിലായി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്”.

എന്നാൽ കൈവശപ്പെടാൻ ഒന്നായിട്ടാണ് പ്രതിഫലത്തുക കെട്ടിവെക്കാൻ മുതിർന്നിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു കൊടുക്കുവാനുള്ള പ്രതിഫലസംഖ്യ ഒന്നായി തന്നെ കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “തവണയായിട്ടാണ് കൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആദ്യത്തെ തവണയിൽ കൊടുക്കേണ്ടതായ പ്രതിഫലത്തുകയും, രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു ഒന്നായിട്ടാണ് കെട്ടിവെക്കുന്നതെങ്കിൽ ആയതും, 72-F അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ്, അവസാനമായി തീർന്ന ഒരു കൊല്ലത്തിനകം ഉള്ള തീയതിയിലാണ് കൊടുക്കേണ്ടതു്.

ഉപവകുപ്പ് 4 “രണ്ടാമത്തെയും അതിനുശേഷവുമുള്ള തവണകൾ അതിനു മുമ്പുള്ള തവണ കൊടുക്കുവാനുള്ള തീയതി കഴിഞ്ഞു ഒരു കൊല്ലത്തിനകം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 5. “പ്രതിഫലത്തുകയുടെ ഏതെങ്കിലും തവണ അതു കൊടുക്കുവാനുള്ള നിശ്ചിത തീയതിയിൽ കൊടുക്കാതെയിരുന്നാൽ അപ്രകാരം മുടക്കുവുന്ന തുകയ്ക്കുമാത്രം പ്രതിവർഷം നാലുശതമാനം പലിശ ചുമക്കുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 6. “പ്രതിഫലത്തുക ഒന്നായിട്ടാണ് കൊടുക്കേണ്ടതെങ്കിൽ, ആയതു ഒരു വർഷത്തിനകം കൊടുക്കാതെ

യിരുന്നാൽ, ആ ഒരു വർഷം കഴിയുന്നതുതൽ പ്രതി വർഷം നാലുശതമാനം നിരക്കിൽ വലിശ ചുമക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 7 “ബാധ്യത ഉടമസ്ഥർക്കോ, സംരക്ഷണ ചിലവു ഉപജീവന ചിലവ് എന്നിവ നൽകുന്നതിനു വേണ്ടി തുക നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കോ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ കൊടുക്കേണ്ടതു് മുൻഗണനയുടെ ക്രമമനുസരിച്ചായിരിക്കണം”

ഉപവകുപ്പ് 8 “ഇട്ട ബാധ്യത, സംരക്ഷണ ചിലവു ഉപജീവന ചിലവു എന്നിവ പ്രകാരം തുക ലഭിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും അതു ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മരിച്ചുപോകുന്നപക്ഷം അവരുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശികൾക്കു ആയതു നൽകാപ്പെടേണ്ടതാണ്”

ഉപവകുപ്പ് 9 “പ്രതിഫലമോ ഈട്ട ബാധ്യതയുടെ തുകയോ ലഭിക്കുവാൻ അർഹതപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒരു സ്വകാര്യ ട്രസ്റ്റോ ഒരു മൈനറോ നിയമപരമായ അവശതയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ആളോ ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തേക്കു മാത്രം നിൽക്കുന്ന അപകാശത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനോ ആണെങ്കിൽ ആയവ മറ്റു നിയമങ്ങളിൽ ഏതുതന്നെ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഗവണ്മെന്റു കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശത്തിനു മാത്രം വിധേയമായി റൂളുകളിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അംഗീകൃത സ്ഥാപനത്തിലോ ബാങ്കിലോ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 10 “പ്രതിഫലത്തുകയുടെ മുഴുവനുമോ അതിന്റെ ഭാഗമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഈട്ട ബാധ്യത, സംരക്ഷണ ചിലവു എന്നിവ മുഴുവനുമോ, അതിന്റെ ഭാഗമോ എന്നിങ്ങനെ ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു

കൊടുക്കാൻ പൂട്ടേണ്ടതായ തുകയെ നോട്ടോ അല്ലാതെയോ ബന്ധിക്കുന്നതായ എന്തെങ്കിലും വ്യവഹാര നടപടികൾ കോടതികളിലോ മറ്റാധികാര സ്ഥാനങ്ങളിലോ വിചാരണ നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ കോടതി അല്ലെങ്കിൽ അധികാര കേന്ദ്രം, തുകകളെ അതിന്റെ അധീനത്തിൽ കൊടുക്കണമെന്നു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനോടു നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതും, അതിനുശേഷം ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും പലിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചുമാത്രം പ്രസ്തുത തുകകളെ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു."

വകുപ്പ് 72A

ഉപവകുപ്പ് 1 "ഗവണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായതും കൂടിയാന്മാർ കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രതിഫലത്തുകകൾ നിശ്ചയിച്ചുകഴിയാതാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം തനിക്കു കിട്ടുവാനുള്ള തുകകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി വിട്ടുതരണമെന്നു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ വന്നു ഉടമയും മദ്ധ്യവർത്തിയും അപേക്ഷിക്കേണ്ടതും അതിൽ 72 H ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിലെ നിബന്ധനകളനുസരിച്ചുള്ള തുകകൾ പ്രതിഫലത്തുകയിൽ നിന്നും കുറവു ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിനു സമ്മതിച്ചിരിക്കുകയും വേണം."

ഉപവകുപ്പ് 2 "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷകൾ നിർദ്ദിഷ്ട ഫാറങ്ങളിലും റൂളുകൾ അനുശാസിക്കുന്ന മറ്റു ചട്ടങ്ങൾക്കും വിധേയമായിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു."

ഉപവകുപ്പ് 3. "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഓരോ ക്ഷകിട്ടിയാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന രീതിയിലുള്ള തെളിവെടുപ്പ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നടത്തുകയും, അപേക്ഷകക്ഷിക്കു വാദമുഖങ്ങളുന്നയിക്കാൻ അവസരം നൽകേണ്ട

തമാണ്. അതിനുശേഷം 72 H 1-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തുകകൾ കുറവുചെയ്തശേഷം അപേക്ഷകർഷിക്കപ്പെട്ടവരുള്ള പ്രതിഫലത്തുക നിശ്ചയിക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4 “ഗവണ്മെന്റു നിശ്ചയിക്കുന്ന റൂളുകൾക്കു വിധേയമായി, മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന തുക രൊക്കമായോ പതിനാറു സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടെടുക്കാവുന്ന, കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന, നാലു ശതമാനം പലിശ ചുമക്കുന്ന ബോണ്ടുകളായോ (Negotiable bonds) നൽകേണ്ടതാണ്. പ്രതിഫലത്തുക ഭാഗികമായും രൊക്കമായും കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ബോണ്ടുകളായും നൽകപ്പെടാവുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 5 “പ്രതിഫലത്തുക രൊക്കമായി കൊടുക്കാനാണു നിശ്ചയിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആയതു മുടക്കം വരുന്ന ഗഡുക്കൾക്കുമാത്രം. നാലുശതമാനം പലിശ ചുമക്കുന്ന വിധം എട്ടു തുല്യവാർഷിക ഗഡുക്കളായി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ആദ്യത്തെ തവണ ഉപവകുപ്പ് മൂന്നനുസരിച്ച് തുക തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു, ഒരു വർഷത്തിനകം ആണു നൽകേണ്ടത്.”

ഉപവകുപ്പ് 6 “72 H വകുപ്പിന്റെ 8, 9, 10 എന്നീ ഉപവകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന തുക വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ ആവുന്നിടത്തോളം പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതാണ്.”

വകുപ്പ് 72 J

“72 H, 72 I എന്നീ വകുപ്പുകളനുസരിച്ചു തുകകൾ കൊടുത്തു തീർക്കുക എന്നതു പ്രതിഫലത്തുക കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനുള്ള ബാധ്യതയുടെ പരിപൂർണ്ണമായ വിട്ടുത

ലായിരിക്കുന്നതും മേലാൽ എന്തെങ്കിലും തുക ഈ ഇനത്തിൽ നൽകണമെന്നു ആർക്കും അവകാശപ്പെടാവുന്നതല്ലാത്തതുമാകുന്നു.

എന്നാൽ ഈടു കടങ്ങൾ, സഹായങ്ങളെ ചെലവുകൾ ഉപജീവന ചെലവുകൾ എന്നിവ പ്രതിഫലത്തുകകൾ മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ വാങ്ങി കഴിഞ്ഞവരിൽ നിന്നും കിട്ടുവാൻ അർഹതയുള്ളവർക്കു നിയമാനുസരണമുള്ള അവകാശങ്ങളെ ഒന്നും തന്നെ ഈ വകുപ്പിലെ നിബന്ധനകൾ ബാധിക്കുന്നതല്ലാത്തതുമാകുന്നു."

വകുപ്പ് 72 K

ഉപവകുപ്പ് 1 "72 F വകുപ്പനുസരിച്ച് വിലവാങ്ങൽ തുക നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം കൈവശപ്പെടാനു ഒരു വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനു ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി, ഭൂഉടമയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടേയും സകലവിധമായ ഉടമാവകാശങ്ങൾ, മറ്റാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ വിവരം പറയുന്ന കൂടിയാൽയയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജന്മിയോ മദ്ധ്യവർത്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരോ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള സകലവിധ ബാധ്യതകളിലും നിന്ന് വിമുക്തമായ തരത്തിൽ കൂടിയാനിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണ്."

വിശദീകരണം

"സംശയങ്ങളുടെ നിവാരണത്തിനുവേണ്ടി താഴെ പറയും പ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടി, കൂടി

യാജ്ഞയിൽപ്പെട്ട വസ്തുവിന്മേൽ ജനിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കായാതൊരാവകാശങ്ങളും ബാക്കിയുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലാത്തതും അവരുടെ നേരിട്ടനുഭവത്തിനു നീക്കിവക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ കൈവശാവകാശം ഉൾപ്പെടെ ഉള്ള സകല അവകാശങ്ങളും അവസാനിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ജന്മി മദ്ധ്യവർത്തികൾ എന്നിവക്കു സംഗതമായ വസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉടമാവകാശം, മറ്റാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം കുടിയാനിലേക്കു പരിപൂർണ്ണമായി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ ഖണ്ഡിതമായ (ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാനാവാത്ത) തെളിവായിരിക്കും, ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു നൽകപ്പെടുന്ന വില വാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റും”

ഉപവകുപ്പ് 3 കൈവശകുടിയാനു നൽകുവാനുള്ള വാങ്ങൽവില, പതിവ് നടപടിയിൽ സംഗതമായ വസ്തുവിന്മേൽ ആദ്യവാർഷികമായിരിക്കുന്നതാണ്. ആയതു 72 M മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു പലിശ സഹിതം അതതു കാലം നിലവിലുള്ള റവന്യൂറിക്കവറി നിയമത്തിന്റെ (Revenue Recovery Act) വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു ഈടാക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 72 L

72 F വകുപ്പനുസരിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വിലവാങ്ങൽതുക പതിനാറു തുല്യവാർഷിക ശമ്പളങ്ങളിലായി കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ, വിലത്തുക ഒന്നായി കൊടുക്കുന്നതിനു കൈവശകുടിയാനു അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയൊണെങ്കിൽ, മൊത്തം തുകയുടെ എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനം ഒരുമിച്ചുകൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

കൂടാതെ ഒന്നായി കൊടുക്കുന്നതിനാണ് കൈവശകുടിയാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അയാളുടെ തീരുമാനം 71 F ഉപവകുപ്പ് (5) അനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവ് പാസ്സാക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അറിയിക്കേണ്ടതും, അതനുസരിച്ചു കൈവശ കുടിയാൻ നടത്തുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അവസാന തീരുമാനമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 72 M

ഉപവകുപ്പ് 1 “കൈവശകുടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്ന വിലവാങ്ങൽ തുക 72 F വകുപ്പനുസരിച്ച് തിട്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, താഴെപ്പറയുന്ന വിധമാണ് അയാൾ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ കെട്ടിവക്കേണ്ടത്.

- (a) മുഴുവൻ തുകയും ഒരുമിച്ചു കൊടുക്കാനാണ് അയാൾ തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, മുഴുവൻ തുകയും, ഒൻപതു മാസങ്ങൾക്കകം കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.
- (b) തവണകളായിട്ടാണ് തുക കൊടുക്കുന്നതെന്നുവന്നാൽ, 72 F (5)-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് ഉത്തരവ് പാസ്സാക്കുന്ന തീയതി കഴിഞ്ഞു മൂന്നു മാസത്തിനകം ആദ്യ തവണ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “തവണകളിലായിട്ടാണ് വിലവാങ്ങൽ തുക കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേയും, അതിനുശേഷവുമുള്ള തവണകൾ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന തീയതികളിലും രീതിയിലുമായി കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് “വില വാങ്ങൽ തുകയോഅതിന്റെ ഏതെങ്കിലും തവണകളോ യഥാവിധി തീയതികളിൽ തന്നെ

കെട്ടിവയ്ക്കാത്തപക്ഷം, ആയതിന്, കടിശ്ശി വന്ന തീയതി മുതൽ, കെട്ടിവയ്ക്കു നടക്കുന്നതുവരെ പ്രതിവർഷം നാലര ശതമാനം പലിശ ചുമത്തുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 72 N

ഉപവകുപ്പ് 1 “72H 72 I എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ തന്നെ, സംഗതമായ വസ്തുവിന്റെ ഉടമ അല്ലെങ്കിൽ മധ്യവർത്തി, പൊതുസ്വഭാവമുള്ള മതസ്ഥാപനമോ, ധർമ്മസ്ഥാപനമോ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനമോ ആണെങ്കിൽ, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികളനുസരിച്ച്, 67-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം കൊടുക്കപ്പെടാവുന്ന ആനുകൂല്യം (വർഷാശനപ്രതിഫലം) യായിരിക്കണം കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടത്. ആയത് 72 ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ച തീയതി മുതൽ പ്രാബല്യത്തോടെ ഗവർണ്മെന്റാണ് നൽകേണ്ടത്.

ഉപാധികൾ

- (a) 72 ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച ഗവർണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ച തീയതിയിൽ വർഷാശന പ്രതിഫലം ലഭിക്കണമെന്നു പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം ബോധിപ്പിച്ചത് നിലവിലിരിക്കണം
- (b) സ്ഥാപനത്തിന് നൽകപ്പെടാവുന്ന വർഷാശന പ്രതിഫലം, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയും 67 ഒൻപതാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പുറപ്പെടു കഴിയാതിരിക്കുകയും വേണം.”

72-ാം വകുപ്പിനു വിധേയമായി ഗവർണ്മെന്റിന ഈ വിഷയത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന അവകാശങ്ങളുണ്ടായി

രിക്കാ. അതായത് കൈവശ കൂടിയാനിൽ നിന്നും ഈടാകുന്ന വിലവാങ്ങൽ തുക ഗവർണ്മെന്റിനു അവകാശപ്പെട്ടതായിരിക്കും.

അതുപോലെ, 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പുറപ്പെടുവിച്ച തീയതിയിൽ ഉടമാവകാശം മുതലായത് ഗവർണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവാതുള്ള കേസുകളിൽ, പ്രസ്തുത നോട്ടീഫിക്കേഷൻ തീയതി മുതൽ, പ്രസ്തുത അവകാശങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്ന തീയതിവരെ, കൂടിയാൻ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന് കൊടുക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്ന പാട്ടു സംഖ്യയും ഗവർണ്മെന്റിനു തന്നെ ലഭിക്കുവാൻ അർഹതപ്പെടുന്നതാണ്.

പൊതു സ്വഭാവമുള്ള മതസ്ഥാപനം, ധർമ്മസ്ഥാപനം, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ, ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള വശാനോടൊന്നു തീരുമാനിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ലാൻഡ് ബോർഡിന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഒരു സ്ഥാപനം യഥാർത്ഥത്തിൽ മേൽവിവരിച്ച രീതിയിൽ പൊതുസ്വഭാവമുള്ളതല്ലെന്ന് ലാൻഡ് ബോർഡ് നിശ്ചയിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും തന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതുമല്ല."

ഉപവകുപ്പ് 2 "മതസ്ഥാപനം, ധർമ്മസ്ഥാപനം, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം എന്ന് വിവരിക്കപ്പെട്ട പൊതു സ്വഭാവമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ, 72 ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൻ പ്രകാരം നോട്ടീഫിക്കേഷൻ ചെയ്യപ്പെട്ട തീയതിയിൽ, വർഷാശന സംഖ്യയ്ക്ക് അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണെങ്കിൽ, 66 മുതൽ 69 വരെ വകുപ്പുകളിൽ ഉള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എന്തുതന്നെ

യാദൃചിതന്നാലും, അവർക്കു വർഷാശന പ്രതിഫലത്തിന് അവകാശമുണ്ടാകുന്നതല്ലാത്തതും, അവയ്ക്ക് 72 A വകുപ്പിൻ പടിയുള്ള പ്രതിഫലത്തിനാമാത്രം അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 720

ഉപവകുപ്പ് 1 “ഏഴുപത്തിരണ്ടാംവകുപ്പനുസരിച്ചു വസ്തു ഉടമയുടേയും മധ്യവർത്തികളുടെയും അവകാശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായതിനുശേഷം കൈവശമുള്ള കാലത്തേയ്ക്കു കൈവശക്കുടിയാൻ പാട്ടുമായി ഏതെങ്കിലും തുക ജന്മിക്കോ മധ്യവർത്തിക്കോ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പക്ഷം ആയതു കൈവശക്കുടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടതായിവരുന്ന വിലവാങ്ങൽ തുകയിൽ വകവെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്”, ജന്മിക്കോ മധ്യവർത്തിക്കോ 72 H വകുപ്പനുസരിച്ചു കൊടുക്കുവാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുകയിൽ ആയതു തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതുമാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2 മരയാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കൽമൂലം കൈവശക്കുടിയാൻ ജന്മിക്കോ മധ്യവർത്തിക്കോ കൊടുക്കുവാനുള്ള പാട്ടത്തിന്റെ തുക കുറവ് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പക്ഷം കൈവശക്കുടിയാൻ കുറവ് ചെയ്യലിനുള്ള അപേക്ഷബോധിച്ചു കാർഷികസംവത്സാരത്തിന്റെ ആരംഭം മുതലുള്ള കാലഘട്ടത്തേക്കു അയാൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ള അധികത്തുക അയാൾ കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്ന വിലവാങ്ങൽ തുകയിൽ വകവെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതും അത്രയും തുക ജന്മിക്കോ മധ്യവർത്തിക്കോ ലഭിക്കുവാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുകയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 72 P

ഉപവകുപ്പ് 1 “അൻപത്തിനാലാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷകളും (തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോകെ) അങ്ങിനെയുള്ള അപേക്ഷകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതു നടപടികളെങ്കിലും അപ്പീൽ അധികാരി മുന്പാകെയോ ഫൈക്കോടതി മുന്പാകെയോ ലാൻഡ് ബോർഡു മുന്പാകെയോ വിചാരണയിലിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അൻപത്തൊമ്പതാം വകുപ്പിലെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്ത കേസുകളിൽ 72, ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തീയതിയിൽ അവ അബേററു ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള കേസുകളിൽ ഒരു കക്ഷി മറ്റൊരാൾ കക്ഷിയുടെ കോടതി ചെലവു കൊടുക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നതുമല്ല. ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിൽ സംഗതമായ വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച് 72 K വകുപ്പനുസരിച്ച് വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് കൊടുത്തിട്ടുള്ള പക്ഷം,

a) ആ വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള, ജന്മിയുടെയും മദ്ധ്യവർത്തി തുടങ്ങിയവരുടേയും അവകാശം മുതലായതു് കൈവശ കൂടിയാനിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതു് അങ്ങനെയുള്ള അപേക്ഷയുടെ തീയതി മുതലായിരിക്കും,

b) കൈവശ കൂടിയാൻ പ്രസ്തുത അപേക്ഷത്തിൽ നിക്ഷേപമുള്ള കാലഘട്ടത്തേക്കു വേണ്ടി കെട്ടിവച്ചിട്ടുള്ള പുകകൾ അയാൾ 72 D വകുപ്പനുസരിച്ച് കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്ന പ്രതിഫലത്തുകയിൽ വകവെച്ച് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

c) ജനിയോ, മദ്ധ്യവർത്തിയോ, പ്രതിഫലത്തുകയിൽ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം കൈപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആയത് 72 H വകുപ്പനുസരിച്ച് അയാൾക്കു ലഭിക്കാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുകയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതും പ്രതിഫലം കൊടുക്കാനുള്ള തുക മതിയാവാത്തതാണെന്നു വന്നാൽ അയാൾക്ക് 72 I അനുസരിച്ച് ചെല്ലുവാനുള്ള തുകയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതുമാണ്.

(d) കൈവശംകുടിയാൻ ഏതെങ്കിലും തുക വിലയ്ക്കുവാങ്ങൽ സംഖ്യയിൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ 72 D അനുസരിച്ച് കെട്ടിവെക്കുവാനുള്ള തുകയിൽ അത് തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതാണ്."

വകുപ്പ് 72 Q

"72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചോ 66-9-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചോ 59, 2-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചോ കുടിയായ്ക്കൂമിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം സംബന്ധിച്ച് ജനിയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തിയുടേയും അവകാശങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിലോ കുടിയാനിലോ നിക്ഷിപ്തമായി എന്ന സംഗതി പ്രസ്തുത തീയതികൾക്കു മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് കുടിയാനിൽ നിന്നും ജനിക്കോ മദ്ധ്യവർത്തിക്കോ 73-ാം വകുപ്പിലെ കണക്കനുസരിച്ച് ഈടാക്കാനുള്ള പാട്ടുക്കുടിശ്ശികകളെ കുടിയാനിൽ നിന്നും ഈടാക്കുന്നത് അവരവർക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെ യാതൊരു കാരണവശാലും ബാധിക്കുന്നതല്ലാത്തതാകുന്നു."

വകുപ്പ് 72 R

ഉപവകുപ്പ് 1 "1955 ലെ Karam Tenancy Act-ലെ നിർദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം ഒരു കാണംകുടിയാനു് ഉള്ള അവകാശം കൈ

വശകുടിയാനിൽ നിക്ഷിപ്തമായി എങ്കിൽ പ്രസ്തുത Kanam Tenancy Act ൽ പറഞ്ഞിരുന്നതെന്തായാലും താഴെ പറയുന്നവിധം ജന്മിക്കരം കൊടുക്കുവാൻ കൈവശകുടിയാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. അതായത്,

(a) 72 P വകുപ്പിലെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചോ 59-ാം വകുപ്പിലെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചോ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ളതാണ് വസ്തു എങ്കിൽ അതനുസരിച്ചു കൈവശകുടിയാനിൽ അവകാശങ്ങൾ നിക്ഷിപ്തമായ തീയതി മുതൽ (ജന്മിക്കരം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.)

(b) മറ്റു കേസുകളിൽ വസ്തുവിന്റെ അവകാശം ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായ തീയതിമുതൽ. (ജന്മിക്കരം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.)

പ്രസ്തുത തീയതികൾ മുതൽ കാണുകുടിയാൻ ജന്മിക്കരം കൊടുക്കാനുള്ള ബാധ്യത അവസാനിക്കുന്നതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2 “72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു ഗവർണ്മെന്റിൽ അവകാശങ്ങൾ നിക്ഷിപ്തമായ തീയതി മുതൽ കൈവശകുടിയാൻ വില വാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലേയ്ക്ക് മേൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു കൈവശകുടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന ജന്മിക്കരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും അംശം ഗവണ്മെന്റു കൊടുത്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള സാഖ്യകൾ കൈവശകുടിയാനിൽ നിന്നും ഭൂനികുതിക്കുടിശ്ശിഖ എന്നപോലെ ഈടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 72 S

“1961 ലെ കേരളാ ഭൂനികുതി നിയമം, മറ്റേതെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ, കരാറുകൾ എന്നിവയിൽ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു ജന്മിയു

ഭേദം മദ്ധ്യവർത്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടേയും അവകാശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നെങ്കിൽ, കൈവശം കൂടിയാൽ, പ്രസ്തുത വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചു, ബോധിപ്പിക്കുകയും, മറ്റു നികുതികൾ എന്നിവ കൊടുക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നതാണ്.”

ഇതോടുകൂടി ദീർഘമായ 72 മുതൽ 72 S വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അവസാനിക്കുന്നു. ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം നിശ്ചയനം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ചിന്താഗതിയേയും നയത്തേയും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി വിശദീകരിക്കുകയെന്നതാണ് പ്രസ്തുത വകുപ്പുകൾ ചെയ്യുന്നത്.

72-ാം വകുപ്പിന്റെ സന്ദേശം

ഗവർണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു തീയതിയിൽ, ജനതയാകെ നിരൂപിതമാക്കിയിരിക്കുന്ന പാതിരാത്രി സമയം മുതൽ, കേരളത്തിലെ വിവിധയിനങ്ങളിലുള്ള കുടിയാന്മാർ ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചു ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തികളുമുള്ള സകലവിധമായ അവകാശങ്ങളും ഗവർണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്നതു മുതൽ, ബാധ്യതകളും പ്രതിഫലത്തുകകളും തിട്ടപ്പെടുത്തി അവ അർഹമായവർക്ക് കൊടുക്കുകയും, കടമപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നു പിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം, എല്ലാവിധ ബാധ്യതകളിലും നിന്നു പരിപൂർണ്ണമായി മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിധത്തിൽ ഒരു വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റോടുകൂടി, കുടിയാനിലേയ്ക്ക് കൈമാറി, കുടിയാനെ നിറഞ്ഞ കയ്യോടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞയക്കുന്നതുവരെയുള്ള നടപടികൾ നിജപ്പെടുത്തുന്ന ഈ ഭാഗത്തിന്റെ സന്ദേശം, ഭാരതത്തിന്റെ തന്നെ സാമൂഹ്യ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവിനെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

72-ാം വകുപ്പിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്ത്, ഭൂമിയുടെ അവകാശങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്നത് എല്ലാ വിധ ബാധ്യതകളിലും നിന്ന് വിമുക്തമായ, അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിവായ തരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിന്റെ പൊതൾ, 72 A മുതൽ 72 S വരെ തുടർന്നുള്ള വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ കൊണ്ട് വെളിവാകുന്നതാണ്. പ്രതിഫലത്തുകയായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുന്ന സംഖ്യയിൽ നിന്ന്, വസ്തുവിൽ ജന്മിയും മദ്ധ്യവർത്തിയുമായി ചുമത്തിയിട്ടുള്ള ഇടകടങ്ങൾ, സംരക്ഷണച്ചെലവുകൾ, ഉപജീവനച്ചെലവുകൾ എന്നീ ബാധ്യതകളെല്ലാം പ്രതിഫലത്തുക എത്തുന്നിടത്തോളം കൊടുത്തു തീർക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പിന്നാലെ തുടർന്നു വരുന്ന വകുപ്പുകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വകുപ്പുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം വിശദീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത നിലയിൽ വകുപ്പുകളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ സമഗ്രമാണ്. 53 മുതലുള്ള വകുപ്പുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക തീയതിക്കുശേഷം ജന്മിയിൽനിന്നും നോട്ട് കടിയാനിൽ വസ്തുവിന്റെ ഉടമാവകാശം മുതലായവ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രതിഫലത്തുക തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അംഗീകരിക്കുന്ന കണക്കു കൂട്ടലുകളുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ സാദൃശ്യം 72 A മുതൽ 72 S വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിലുള്ളത് അത്യന്തം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

അദ്ധ്യായം പത്തു്

53 മുതൽ 66 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ

മുൻ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു് ഈ നിയമത്തിന്റെ 53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഒരു ചിന്താക്ഷേപത്തിനു് ഇടനൽകാവുന്നതാണെന്നു് സൂചന നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്തുത വകുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗത്തു് പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നതു്, കൈവശകുടിയാൻ ജന്മിയുടെ ഉടമാവകാശം വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതിനുള്ള നടപടിച്ചട്ടങ്ങളാണു്. ഈ വകുപ്പുകളും 72 A മുതൽ 72 S വരെയുള്ള ചട്ടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തമെന്താണു്?

1964-ലെ ഒന്നാം ആക്ടിന്റെ 53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളെ ചില ഭേദഗതികളോടെ അതേ നമ്പരുകളിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ ഭേദഗതിനിയമവും സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. മരയാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിറ്റിയെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രതിഫലത്തുക പാൻഡു് ടൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ കുടിയാൻ കെട്ടിവെച്ചു്, ജന്മിയുടെയും മദ്ധ്യവർത്തികളുടേയും സകലവിധമായ ബാധ്യതകളിലുംനിന്നു് വിമുക്തമായ തരത്തിൽ കുടിയായ് ഭൂമി വിലയ്ക്കുവാങ്ങി ഒരു "വില വാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു്" സമ്പാദിക്കുവാൻ കുടിയാനുള്ള അവകാശമാണു് ഈ വിഭാഗത്തിലെ ചർച്ചാവിഷയം.

1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ, നൂതനമായി വന്ന 72 A മുതൽ 72 S വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്തു്. 1964-ലെ നിയമത്തിൽ ഈ ഭാഗം ഒരു പ്രധാന തുറപ്പു ചീട്ടുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു വ്യത്യാസം കുടിയായ്മ ഭൂമിയിൽ ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കുമുള്ള ഉടമാവകാശങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നും ആരിലേക്കാണ് പകരുന്നതെന്നും, എപ്പോഴാണ് അങ്ങനെ പകരുന്നതെന്നും, ഉള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം പറയുമ്പോൾ വെളിച്ചത്തു വരുന്നതാണ്. 53 മുതൽ 64 വരെ വകുപ്പുകളിൽ 1964-ലും 1969-ലും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മൗലികമായ ധാരണ, ഒരു നിശ്ചിത തീയതിയിൽ ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കുമുള്ള അവകാശം നേരെ; കുടിയാനിലേക്കു് സംക്രമിച്ചു് നിക്ഷിപ്തമാവും, എന്നായിരുന്നു. 1964-ലെ നിയമത്തിന്റെ 72-ാം വകുപ്പിൽ അങ്ങനെയാണ് പറഞ്ഞിരുന്നതു്. അന്നത്തെ 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് ഈ വിധം കുടിയാനിലേക്കു് അവകാശങ്ങൾ സംക്രമിക്കണമെങ്കിൽ, വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് കൊടുക്കുന്നതുവരെയുള്ള നടപടികളെല്ലാം നടന്നു കഴിഞ്ഞു് ഗവണ്മെൻറു്, നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പുറപ്പെടുവിക്കണമായിരുന്നു. ഈ ധാരണയ്ക്കു് സമഗ്രമായ വ്യതിയാനം വരുത്തിക്കൊണ്ടാണ്, ഇപ്പോഴത്തെ 72-ാം വകുപ്പിൽ ഗവണ്മെൻറു് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു തീയതിയിൽ എല്ലാ കുടിയായ്മ വസ്തുക്കളുടേയും ജന്മാവകാശം മുതലായ അവകാശങ്ങൾ "ഗവണ്മെൻറിലേക്കു്" സംക്രമിക്കണം എന്ന ഭേദഗതി വരുത്തിയതു്.

72-ാം വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ആവശ്യമായ ചില മിനക്കുപണികൾ 52 മുതൽ 62 വരെ വകുപ്പുകളിലും വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്തുത വകുപ്പുകളിലെ

താല്പര്യമനുസരിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്തിയ മുൻകയ്യെടുത്തു വിലവാങ്ങലിനുള്ള അപേക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പുതുതായി ചേർക്കപ്പെട്ട 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഗവണ്മെന്റിൽ അവകാശങ്ങൾ നിക്ഷിപ്തമായിക്കഴിയാതെ കടിയാനിലേക്ക് അവകാശങ്ങൾ പകരുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ താനേ നടന്നുകൊള്ളുന്നതും, വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുത്തു അയാളെ പിരിച്ചുവിടുന്നതുവരെ അവ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് ഇപ്പോഴും നിലനിർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 53 മുതൽ 64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫർജികളുടെ ഭരതവാക്യത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നതിനു വേണ്ടി നിലനിർത്തപ്പെടുന്ന ചരിത്രരേഖകളുടെ സ്ഥാനം മാത്രമേ അർഹിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

അവയുടെ മൂല്യം ഇത്തരത്തിൽ അത്യന്തം പരിമിതമാണെങ്കിൽ കൂടി ഇപ്പോഴത്തെ ഭേദഗതിയിലും അവ നിലനിറുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടും, നിലവിലുള്ള ഫർജിക്കും ഇതിനകം പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തീർപ്പുകളിന്മേൽ ഉള്ള അപ്പീലുകൾ മുതലായ അവസാനനടപടികൾക്കും അവ സംഗതമാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും, നിലവിലുള്ള രീതിയിൽ അവയുടെ തർജ്ജമ താഴെ കൊടുക്കാമെന്നു കരുതുന്നു.

ഇപ്രകാരം നിലനിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വകുപ്പുകളുടെ വ്യാപ്തി മറ്റൊരു തരത്തിലും കൂടി സാരമായി പരിമിതപ്പെടുപോയിരിക്കുന്നു. അകാര്യം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പിന്നാലെവരുന്ന “ചെറുകിടകൈവശക്കാരൻ” എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആ അദ്ധ്യായത്തിലെ ചർച്ചകളുടെയും കൂടി വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രമേ 53 തൽമു

64 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളുടെ വ്യാപ്തി പരിശോധിക്കപ്പെടാവുന്ന എന്ന മുന്നറിയിപ്പോടുകൂടി നിലവിലുള്ള വകുപ്പുകളുടെ തർജ്ജമ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

വകുപ്പ് 53

ഉപവകുപ്പ് 1 പതിമൂന്നാം വകുപ്പനുസരിച്ച് കൂടിയായ സ്ഥിരതയ്ക്ക് അവകാശമുള്ള ഒരു കൈവശ കൂടിയാൻ (ഇതിൽ ഒരു കൂടിയിരിപ്പിന്റെ കൈവശക്കാരനും ഒരു കാരായ്മയുടെ കൈവശക്കാരനും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.) അയാളുടെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തികളുടെകീഴിൽ അവക്കും, ഉള്ള ജന്മാവകാശം മറ്റാവകാശങ്ങൾ മുതലായവതാഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

ഉപാധികൾ

i) ഈ നിയമനുസരിച്ച് കൂടിയായ വസ്തുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം ജന്മിക്കുണ്ടായിരിക്കുകയും അതിനുള്ള അപേക്ഷ അയാൾ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, അതു കഴിച്ചുള്ള ഭാഗത്തിനു മാത്രമേ വിലവാങ്ങലവകാശം കൂടിയാനു സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ.

ii) ഒരു കൈവശ കൂടിയാൻ തനിയേയോ, ഒരു കുടുംബാംഗമായി അയാളെ ഗണിക്കണമെങ്കിൽ അയാളുടെ കുടുംബത്തിനോ സീലിംഗ് ഷ്യരിയായിൽ കുറയാത്ത ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിലവാങ്ങലവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

iii) ഒരു കൈവശകൂടിയാൻ തനിയേയോ, അയാൾ ഒരു കുടുംബാംഗമായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ആ

കൂട്ടംബത്തിനോ, ഉടമാവകാശമായി ഒട്ടും ഭൂമിയില്ലാത്ത പക്ഷവും, അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ താഴെമാത്രമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും, അങ്ങിനെ ഉടമാവകാശം ഉള്ളതും വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതുമുൾപ്പെടെ സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിയാത്ത വിധം ട്രാക്ട് വിലയ്ക്കുവാങ്ങലവകാശം പ്രായോഗികമാവുകയുള്ളു,”

വിശദീകരണം

“ഒരു കൈവശകുടിയാനോ, അയാളുൾപ്പെട്ട കൂട്ടംബമോ ഉടമസ്ഥത വഹിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ഉടമയിൽപ്പെട്ടതായി ഉള്ളതിൽ നിന്നും അവരുടെ കീഴ്കുടിയാനായുള്ള മറ്റൊരു കുടിയാൻ അവരിൽനിന്നും വിലയ്ക്കുവാങ്ങാൻ അർഹതപ്പെട്ടതായ ഭൂമി ഒഴിവാക്കി കണക്കു നോക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2. “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട സീലിംഗ് ഏരിയാ കണക്കാക്കുന്നതിന് 82-ാം വകുപ്പിലെ നിബന്ധനകൾ അനുവദനീയമായിട്ടത്തോളം പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.”

83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു തീയതി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീഫിക്കേഷൻ വന്നിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം കൈവശകുടിയാൻ 54-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു, അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ച തീയതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണക്കു കൂട്ടേണ്ടതാണ്”

വകുപ്പ് 54

ഉപവകുപ്പ് 1 “53-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു ജന്മിയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുടേയും അവകാശം വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതിനുവകാശമുള്ള കൈവശകുടിയാൻ, അതിനുവേണ്ടിയുള്ള

അപേക്ഷ ലഭ്യമാകാൻ ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കണം.”

“ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷ, നിശ്ചിത ഫോറമനുസരിച്ചും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിവരങ്ങളോടുകൂടി വേണം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതു്”

ഉപവകുപ്പ് 3 “കൈവശ കൂടിയാൻ” വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ കഴിയാതെ വന്നു കൂടിയാൽ ഭൂമിയുടെ എന്താനും ഭാഗം മാത്രമാണെങ്കിൽ മുഴുവൻ വസ്തുവിന്റെ എന്തു ഭാഗമാണ് അയാൾക്കു വിലയ്ക്കു വാങ്ങേണ്ടതെന്ന് അപേക്ഷയിൽ വിശദപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 55

“ജന്മിയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തികളുടേയും അവകാശങ്ങൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നതിന് കൈവശ കൂടിയാൻ നല്ലേണ്ടതായ ഭൂമി താഴെപ്പറയുന്ന ഇനങ്ങൾ ചേർന്നതായിരിക്കും.

- i) വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച മരയാദ പ്ലാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടി സംഖ്യ
- ii) സംഗതമായ വസ്തുവിൽ സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള, ജന്മിയുടേയോ മദ്ധ്യവർത്തിയുടേയോ വകയായ കെട്ടിടങ്ങൾ കിണറുകൾ, ബണ്ടു് മുതലായ മരാമത്തു വേലകൾ എന്നിവയുടെ മുഴുവൻ വില.
- iii) ജന്മിയുടേയോ മദ്ധ്യവർത്തിയുടേയോ വകയായി വസ്തുവിലുള്ള, തടിക്കുപയോഗിക്കാവുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ വിലയുടെ ഒന്നുപാതി.

എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്ന് ഐറ്റങ്ങളുടേയും ആകെ വില, മരയാദപ്ലാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടിയിൽ കൂടിയുന്നതായിക്കണ്ടാൽ വിലവാങ്ങൽ പ്രതിഫല സംഖ്യ നിർണ്ണയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവയുടെ വില മരയാദപ്ലാട്ട

ത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടിത്തുകയുടെ തുല്യസംഖ്യയിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.” ഈ വിധമുള്ള പരിമിതപ്പെടുത്തലിന്റെ വ്യവസ്ഥ 1964 ലെ നിയമത്തിൽ, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

വിശദീകരണം

“പാട്ടം എന്നത് സാധനങ്ങളായാണ് കൊടുക്കേണ്ട ഒരുകിൽ ആ സാധനങ്ങൾക്ക് വിലവാങ്ങൽ പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കുന്ന വർഷത്തിന്റെ മുമ്പുള്ള ആറുവർഷങ്ങളിൽ നിലവിലിരുന്ന താരിപ്പവിലയുടെ പ്രതിവർഷശരാശരിക്കു തുല്യമായ തുകയായി, ഈ വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് കണക്കു കൂട്ടേണ്ടതാണ്. 43-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് സാധനവിലകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്.”

വകുപ്പ് 56

ഉപവകുപ്പ് 1 “ഒരു ക്കിയാഴ്ച വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച ഉടമാവകാശം, മുതലായവ ക്കിയാൻ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ആയതിന്റെ പ്രതിഫലത്തുക, ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികംപേർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് വീതിച്ചും, നൽകുന്നത് താഴെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിലും, മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിലും വിശദപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയനുസരിച്ചായിരിക്കണം.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “മദ്ധ്യവർത്തിയായി ഒരാൾ ഇല്ലാത്ത പക്ഷം മുഴുവൻ പ്രതിഫലത്തുകയും ജന്മിക്ക് മാത്രമായി ന്ലാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “മദ്ധ്യവർത്തികളായി ഒരാളോ, ഒന്നിലധികം ആളുകളോ ഉള്ള പക്ഷം, താഴെപ്പറയുന്നവിധം തുക വീതിക്കേണ്ടതാണ്.”

1. മരയാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടി സംഖ്യ, ജന്മിക്കും, മദ്ധ്യവർത്തികൾക്കുമായി വീതിക്കേണ്ടതു്, സംഗത വസ്തുവിൽനിന്നും, അതിൽ, ഓരോ കക്ഷിക്കും കിട്ടാവുന്നതായ ആദായത്തിന്റെ അനുപാതക്രമമായിട്ടായിരിക്കണം.

2 സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വസ്തുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ, കിണറുകൾ, ബണ്ടു മുതലായ മരമാത്തുകൾ എന്നിവയുടെ മുഴുവൻ വിലയും, തടിയ്ക്കുപയോഗിക്കാവുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ വിലയുടെ ഒന്നു പാതിയും, ജന്മി, മദ്ധ്യവർത്തി എന്നിവരിൽ ആരുടെ വകയാണോ, അവർക്കു് കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്.

എന്നാൽ, മേൽവിധം കണക്കു കൂട്ടാവുന്ന തുക, മരയാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടിയുള്ള സംഖ്യയിൽ കവിഞ്ഞാണു വരുന്നതെങ്കിൽ, ദേഹണ്ഡവില മരയാദപ്പാട്ടത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടി സംഖ്യയിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. അങ്ങനെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതുമൂലം സംഭവിക്കുന്ന കുറവിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ചു മാത്രമേ, അതാതിന്റെ വില, ജന്മിക്കും മദ്ധ്യവർത്തിക്കും നൽകുകയുള്ളു.

വിശദീകരണം

“വസ്തുവിൽനിന്നും ലഭ്യമാകാവുന്ന ആദായം എന്നതിനു്, ജന്മിക്കു ലഭിക്കുന്ന പാട്ടത്തുക എന്നർത്ഥമായിരിക്കും. മദ്ധ്യവർത്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുടിയൻ മദ്ധ്യവർത്തിക്കു നൽകാനുള്ളതും, മദ്ധ്യവർത്തി ജന്മിക്കു നൽകുവാനുള്ളതുമായ പാട്ടത്തുകകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വരുന്ന സംഖ്യ എന്നും അർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണു്. മദ്ധ്യവർത്തി, ജന്മിക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള പാട്ടസംഖ്യ എത്ര എന്നതിനു് തെളിവില്ലാത്തപക്ഷം, മദ്ധ്യവർത്തിക്കു ലഭിക്കുന്ന പാട്ടത്തിന്റെ ഒന്നു പാതി സംഖ്യയായിരിക്കും അയാൾ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതു് എന്നു് ഗണിക്കേണ്ടതാണു്.

വകുപ്പ് 57

ഉപവകുപ്പ് 1 “54-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷ ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, കഴിയുന്നതുംവേഗം, ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ബോധിപ്പിക്കണമെന്നു കാണിച്ചു, ജ.മി, മധ്യവർത്തികൾ, വസ്തുവിൽ അവകാശം ഉന്നയിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർ, എന്നിവർക്കു് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നോട്ടീസു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനു് ലഭിക്കുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളെ യഥാവിധി പരിഗണിക്കുകയും, ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഉത്തരവു പാസ്സാക്കണം.

- i) ജമിയോ മധ്യവർത്തിയോ വസ്തു വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അപേക്ഷ നിലവിലുള്ള പക്ഷം, 22-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് ഉത്തരവു പാസ്സാക്കണം.
- ii) വസ്തു വിലയ്ക്കു വാങ്ങലിനുള്ള അപേക്ഷയാണെങ്കിൽ, 54-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവു പാസ്സാക്കണം.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “വീണ്ടെടുക്കൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടശേഷം മിച്ചം വരുന്നതായ ഭൂമിയുടെ ഏതാനും ഭാഗം മാത്രമേ കൈവശ കൂടിയാൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ അവകാശമുള്ളൂ എന്നാണെങ്കിൽ, കഴിയുന്നിടത്തോളം, കൂടിയാൻ 54 (3) വകുപ്പനുസരിച്ചു് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലം തന്നെ, കൂടിയാൻ നല്ലവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 A “ജമിയുടെയോ മധ്യവർത്തിയുടെയോ അവകാശങ്ങൾ, ഏതെങ്കിലും, ഈടുകടം, സംരക്ഷണച്ചെലവു്, ഉപജീവനച്ചെലവു് എന്നിവയ്ക്കു് ബാധ്യതപ്പെട്ടി

രിക്കുന്നപക്ഷവും, വിലയ്ക്കു വാങ്ങലിൽപ്പെട്ടുന ഭാഗം, ഈട്ട കൊടുക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ ഒരുശം മാത്രമാണ് എന്നുള്ളപക്ഷവും, ആകെ ബാധ്യതയെ, വസ്തുവിൽ അനുപാതക്രമം അനുസരിച്ച് വീതിച്ച് വേണം, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ചേർക്കുവാനുള്ളതു്.

ഉപവകുപ്പ് 4 “ഉപവകുപ്പ് 2 (ii)-അനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവിൽ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

i) കൈവശ കൂടിയാൻ നല്ലേണ്ടതായ വിഭ വാങ്ങൽ പ്രതിഫല സംഖ്യ

ii) കൈവശ കൂടിയാൻ കെട്ടി വയ്ക്കേണ്ട സംഖ്യ, ജന്മി, മദ്ധ്യവർത്തികൾ എന്നിവർ തമ്മിൽ പുണ്ടനെ വീതിക്കണം എന്നുള്ളതു്.

iii) നിലവിലുള്ള, ബാധ്യതകൾ വസ്തുവിൽ ജന്മിയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ ബാധ്യതപ്പെട്ട സംരക്ഷണച്ചെലവ് ഉപജീവനച്ചെലവു മുതലായ സംഖ്യകൾ.

iv) ബാധ്യതകൾ മുതലായവ ലഭിക്കുവാനുള്ളവക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കുവാൻ എത്ര സംഖ്യ വീതം ഉണ്ടെന്നും അവരുടെ മുൻഗണനാക്രമം എന്തായിരിക്കുമെന്നും ഉള്ള വിവരം.

(v) മേൽ വിവരിച്ച ബാധ്യതകളുടെ സംഖ്യകൾ കഴിച്ച് ജന്മിക്കും എത്ര സംഖ്യവീതം ചെല്ലാനുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം.”

ഉപവകുപ്പ് 5 “ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചും ജന്മിയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ, കൂടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടതായി എന്തെങ്കിലും സംഖ്യകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, മേൽപറഞ്ഞ ഉത്തരവിൽ പ്രസ്തുത തുകയെ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ അവർക്ക് ചെല്ലാനുള്ള സംഖ്യയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 6 “ഉപവകുപ്പ് (2) അനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവ് പാസായാൽ കഴിയുന്നതുംവേഗം, അതിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ലാൻഡ് ബോർഡിലേക്കയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

വകുപ്പ് 58

“57-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തുക 16 തുല്യവർഷിക ഗഡുക്കളായി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ട സാഖ്യ 160 രൂപയിൽ താഴെയാണെങ്കിൽ ഒരു തവണയിലും 10 രൂപയിൽ കുറയാത്തവിധം ഗഡുക്കൾ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്.

അതുപോലെ മുഴുവൻ പ്രതിഫലത്തുകയും ഒന്നായി കൊടുക്കുവാനാണ് കൂടിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ മുഴുവൻ തുകയുടെ 75 ശതമാനം ഒന്നായി കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 59

ഉപവകുപ്പ് 1 “54-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഹർജ്ജി അനുവദിക്കപ്പെടുകയും 57-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് പ്രതിഫലത്തുക നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, താഴെപ്പറയുന്ന ക്രമത്തിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ സംഖ്യ കെട്ടിവയ്ക്കുവാൻ കൂടിയാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

i) പ്രതിഫലത്തുക ഒന്നായിട്ടാണ് കൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ കൊടുക്കപ്പെടാനുള്ള തുക മുഴുവനും ഒന്നായിട്ട് ഒരു വർഷത്തിനകം കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

ii) പ്രതിഫലത്തുക തവണകളായി കൊടുക്കുന്നതിനാണ് കൂടിയാൻ സമ്മതിക്കുന്നതെങ്കിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് കഴിഞ്ഞു 6 മാസത്തിനകം കൂടിയാൻ ആദ്യത്തെ തവണക്കുള്ള സംഖ്യ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

എന്നാൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ, ആറുമാസം, ഒരു വർഷം എന്ന കാലാവധികളെ, കുടിയാന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം, മൂന്നു മാസത്തിൽ കവിയാത്ത ഘട്ടത്തേയ്ക്ക് നീട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 2 "ഒന്നായി കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ട തുകയോ, ആദ്യഗവ്യവിലുള്ള സംഖ്യയോ കെട്ടിവയ്ക്കപ്പെടുമ്പോൾ, കുടിയാൻ ഒരു വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് (Certificate of Purchase) കൊടുക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി, കുടിയാൻ 54-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ച തീയതി മുതലുള്ള ഉൾജിതത്തോടുകൂടി വസ്തുവിൽ ജന്മിയ്ക്കും മദ്ധ്യവർത്തിയ്ക്കും ഉള്ള സകലവിധമായ അവകാശങ്ങളും, അവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവിധ ബാധ്യതകളിലും നിന്നു് വിമുക്തമായ തരത്തിൽ, കുടിയാനിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്നതാണ്."

വിശദീകരണം

"സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി, ഒരു കാര്യം കൂടി വ്യക്തമാക്കപ്പെടേണ്ടതു്, വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടി, ജന്മിയ്ക്കോ മദ്ധ്യവർത്തിക്കോ നേരിട്ടനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നീക്കിയിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ അനുഭവം ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ അവകാശങ്ങളും, അവസാനിക്കുന്നതാണ്, എന്നതത്രേ."

ഉപവകുപ്പ് 3 "കൈവശ കുടിയാൻ കെട്ടിവയ്ക്കുവാനുള്ള തുക, ഒന്നായിട്ടാണു കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആ തുകയോ, തവണകളായിട്ടാണെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ ഗവ്യവോ യഥാവിധി കെട്ടിവയ്ക്കാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, 57-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവു്

റദ്ദായതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതും, കുടിയാൻ വീണ്ടും, അതേ ജന്മിയുടെ കീഴിലുള്ള കുടിയാനായി തുടരുന്നതുമാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് 4 “പ്രതിഫലത്തുക തവണകളായി കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ട കേസുകളിൽ രണ്ടാമത്തേയും, അതിനുശേഷമുള്ളതുമായ തവണകൾ, ലാൻഡ് ബോർഡിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ ചേരുന്നതിനുവേണ്ടി, നിർദ്ദിഷ്ടമായ രീതിയിൽ ഗവണ്മെന്റു ട്രഷറിയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

വകുപ്പ് 60

“വിചവാങ്ങൽ പ്രതിഫലത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തേയോ, അതിനുശേഷമുള്ളതോ ആയ തവണകൾ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുന്നപക്ഷം, കുടിശ്ശികയത്തുകകൾക്ക് കുടിശ്ശികയത്തീയതി മുതൽ നാലര ശതമാനം പലിശ ചുമക്കുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 61

ഉപവകുപ്പ് 1 “54-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് കുടിയാൻ, കുടിയായ്ക്ക, വിലവാങ്ങാൻ അപേക്ഷ നോഡിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൂടി, ഹർജി തീർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നതുവരെ, അഥവാ അതിൽ നിന്നും അപ്പീൽ ഉള്ളപക്ഷം അപ്പീൽ തീർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നതുവരെ, സാധാരണഗതിയിൽ കൊടുക്കുന്ന പാട്ടം, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

എന്നാൽ കുടിയാന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം, പാട്ടം കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിന് സമയം നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനും, കെട്ടിവച്ച സംഖ്യ തികയാത്തതാണെന്നു കണ്ടാൽ, ബാക്കി കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിന് കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ജന്മിത്തം യഥാവിധി അറിയിപ്പു കൊടുത്തശേഷം, കെട്ടിവയ്ക്കപ്പെട്ട പണ്ടു സംഖ്യയെ ജന്മിത്തോ, മദ്ധ്യവർത്തിത്തോ, തക്കതായ ജാമ്യം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു കെട്ടിവയ്ക്കപ്പെട്ട സംഖ്യ, കൈവശം കൂടിയാൻ കെട്ടിവയ്ക്കുവാനുള്ള പ്രതിഫല സംഖ്യയിൽ വകവയ്ക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.”

വകുപ്പ് 62

“കൂടിയാൻ കൊടുക്കുവാനുള്ള വിലവാങ്ങൽ പ്രതിഫല സംഖ്യ, വിലവാങ്ങലിൽ ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുവിന്മേൽ ഗവണ്മെന്റിനുള്ളിൽ ഈടാക്കാനുള്ള മറ്റു കടങ്ങളുടെ പിറകലേയുള്ള ആദ്യപാർജായിരിക്കും. രണ്ടാമതെന്തോ തുടർന്നുള്ളതോ ആയ തവണകൾ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിൽ മുടക്കം വരുന്നപക്ഷം, ആയതിന് അവകാശപ്പെട്ടയാൾ തുക ഈടാക്കിത്തരുന്നതിന് ലാൻഡ് ബോർഡ് മുമ്പാകെ അപേക്ഷിക്കാവുന്നതും, ലാൻഡ് ബോർഡ് പാസ്സാക്കുന്ന ഉത്തരവ് ഒരു കോടതി ഡിക്രീയെപ്പോലെ തന്നെ കോടതി മുഖേന വിധി നടത്തി ഈടാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

എന്നാൽ, മതസ്ഥാപനം, ധർമ്മസ്ഥാപനം, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം എന്നിവയിലേതെങ്കിലുമാണ് ജന്മിയുടെ സ്ഥാനത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ, കൂടിയാൻ വരുത്തുന്ന കൂടിശ്ശിഖ, റവന്യൂ റിക്കവറി നടപടിമൂലം ഈടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 63

ഉപവകുപ്പ് 1 “ജന്മിത്തോ, മദ്ധ്യവർത്തിക്കോ ലഭിക്കുവാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുക നേട്ടമുതൽ ഒൻപതുവരെ ഉപവകു

പ്പുകളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന വിധത്തിൽ വേണം കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടതു്.”

ഉപവകുപ്പ് 2 “ജന്മിയും മദ്ധ്യവർത്തികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കും ഉള്ള അവകാശങ്ങൾ, ഇഴുകടം, ഉപജീവനച്ചെലവു്, സംരക്ഷണച്ചെലവു് മുതലായവയ്ക്കു് വിധേയമല്ലെങ്കിൽ, കുടിയാൻ കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യ മുഴുവനും, 56-ാം വകുപ്പിന്റെ ഉപവകുപ്പ് (3) എന്നിവയിലെ നിബന്ധനകൾപോലെ വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതാണു്.”

ഉപവകുപ്പ് 3 “ബാധ്യതകൾ ഉള്ളതാണെങ്കിൽ, തുക നല്ലേണ്ടതു് താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചായിരിക്കണം.

i) മദ്ധ്യവർത്തികളായി ആരും ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ബാധ്യതകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള സംഖ്യ തട്ടിക്കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതു് ജന്മിക്കു മാത്രമായി കൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

ii) ഒന്നോ അതിലധികമോ മദ്ധ്യവർത്തികൾ ഉള്ളപക്ഷം, 56-ാം വകുപ്പിന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ഉപവകുപ്പുകളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയപോലെ തുകയെ വിതിച്ചു നല്ലേണ്ടതാണു്. ഇഴുകടങ്ങൾ, സംരക്ഷണച്ചെലവുകൾ, ഉപജീവനച്ചെലവുകൾ എന്നിവ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതതു ബാധ്യതക്കാർക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള സംഖ്യകളിൽ തട്ടിക്കഴിച്ചുവേണം ബാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതു്. അവരവരുടെ ബാധ്യതകളുടെ ആകെത്തുക, അവരവർക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള പ്രതിഫലത്തുകയിൽ കവിഞ്ഞു വരുന്നപക്ഷം, പ്രതിഫലസംഖ്യ മുഴുവനും ബാധ്യതകളുടെ നിവർത്തിക്കായി നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതും, അതതു കക്ഷിയ്ക്കു് യാതൊന്നും തന്നെ നല്ലവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് 4 (രദ്ദം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

ഉപവകുപ്പ് 5 “ബാല്യതകൾ മുതലായവ തീക്കുന്നതിനു് ഏതെങ്കിലും തുക നീക്കിവയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളപക്ഷം ആയതു് അതാതു ബാല്യതാ ഉടമസ്ഥർക്കു നല്ലവാനുള്ളതും, അവരുടെ മുൻഗണനാക്രമം അനുസരിച്ചു് ആയതു് നല്ലേണ്ടതുമാണു്.”

ഉപവകുപ്പ് 6 “കൈവശ കടിയൻ തുക കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതു് തവണകളിലാവുന്നപക്ഷവും മുൻവിവരിച്ച ക്രമം അനുസരിച്ചതെന്ന, തുക വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. പലിശ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയതും, ജന്മി, അല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യവർത്തി അല്ലെങ്കിൽ ബാല്യതാ ഉടമസ്ഥർ എന്നിവർക്കു് അവരവർക്കുവകാശപ്പെട്ട പ്രതിഫല സംഖ്യയുടെഅടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.”

ഉപവകുപ്പ് 7 “പ്രതിഫല സംഖ്യ, ബാല്യതാ സംഖ്യകൾ എന്നിവ ലഭിക്കുവാൻ അവകാശമുള്ള ഏതെങ്കിലും കക്ഷി, തുക ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി മരിച്ചുപോകുന്നപക്ഷം, അവരവരുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശികൾക്കു് പ്രസ്തുത സംഖ്യകൾ, വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്.”

ഉപവകുപ്പ് 8 “വിലവാങ്ങൽ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട വ്യക്തി, ഒരു സ്വകാര്യടസ്സോ, നിധിയോ മൈനറോ, മറ്റേതെങ്കിലും നിയമപരമായ അയോഗ്യത വഹിക്കുന്നയാളോ, ആണെങ്കിൽ, അവർക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള സംഖ്യകൾ മറ്റു നിയമ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഏതൊക്കെയാണു് ചട്ടമെങ്കിൽ കൂടി, ഗവണ്മെന്റു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു ബാങ്കിലോ, മറ്റു സ്ഥാപനത്തിലോ, പ്രസ്തുത വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണു്.”

ഉപവകുപ്പ് 9 “പ്രതിഫലത്തുകയുടെ അവകാശങ്ങളെ ബന്ധിക്കാവുന്ന പ്രശ്നം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും വ്യവഹാരമോ മറ്റു നടപടികളോ, ഏതെങ്കിലും കോടതിയിലോ മറ്റു അധികാര സ്ഥാനത്തിന്റെ മുമ്പാകെയോ, നടന്നു വരുന്നതുകിൽ, പ്രസ്തുത കോടതിയുടെ, അല്ലെങ്കിൽ അധികാരത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം മാത്രം, തുക കെട്ടിവയ്ക്കുവാനും വിതരണം ചെയ്യുവാനും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ബാധ്യതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 64

“63-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് പ്രതിഫലത്തുക, ബാധ്യതകൾ പ്രകാരമുള്ള സംഖ്യകൾ എന്നിവ കൊടുത്തു തീർക്കുകയെന്നത്, ജന്മി, മധ്യവർത്തികൾ എന്നിവർക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സംഖ്യകൾ കൊടുത്തിട്ടു ബാധ്യത അവസാനിപ്പിക്കുന്ന പൂർണ്ണമായ നടപടിയായിരിക്കുന്നതും, പ്രതിഫലത്തുകയെ സംബന്ധിച്ച് മറ്റു യാതൊരു അവകാശവാദങ്ങളും മേലിൽ രേഖീകരിക്കാവുന്നതല്ലാത്തതുമാകുന്നു.”

അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നു

പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേകത

ഒരു നിയമം, വിശേഷിച്ചും ഭൂമിയെപ്പറ്റിയുള്ള നിയമം, കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, സാധാരണഗതിയിൽ വ്യക്തികളായ ഉടമസ്ഥരുടെ കാര്യമാണ് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പൊന്തിവരിക, എന്നാൽ, കേരളത്തിലെ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയുടേയും, പൂർവ്വചരിത്രത്തിന്റേയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ, വ്യക്തികളല്ലാത്ത, അനേകം പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ ജന്മികളായും മദ്ധ്യവർത്തികളായും, വളരെ യേറെ സ്ഥാവര സമ്പത്തുകളിൽ അവകാശവും താല്പര്യവും ഉള്ളവരായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരെ എങ്ങനെ നേരിടണമെന്നുള്ളതു്, ഇക്കാലമത്രയും, സജീവമായ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രശ്നമായും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്.

കുടിയാനു്, തന്റെ പക്കൽ കുടിയായു അവകാശത്തിൽപ്പെട്ടതായി ഉള്ള ഭൂമി, ശാശ്വതമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയ്ക്കുവാങ്ങാം എന്നു വന്നതോടുകൂടി, ശക്തമായി പൊന്തിവന്ന ഒരു പ്രശ്നം, പാട്ടംകൊണ്ടുമാത്രം നിലനിന്നു പോരുന്ന പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടേതായിരുന്നു. പ്രതിഫലത്തുകവാങ്ങിയാൽ, അതു് മിക്കവാറും പെട്ടെന്ന് തീൻപോയേക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. പൊതുസ്ഥാവകുളള മതസ്ഥാപനങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാ

പനങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണമെന്നു് 1964-ലെ നിയമം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയപ്പോൾതന്നെ ബോധ്യപ്പെട്ടു. അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് പ്രതിഫലത്തുകയ്ക്കുപകരം, ഗവണ്മെന്റു് ശാശ്വതമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രതിവർഷ സംഖ്യ നല്ലക, അതിനുപകരം കുടിയാൻ കെട്ടിവയ്ക്കുന്ന പ്രതിഫല സംഖ്യ ഗവണ്മെന്റിന്റേതാകുക എന്ന സിദ്ധാന്തം 1964 ലെ നിയമത്തിന്റെ 65 മുതൽ 71 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. മുഖ്യമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടു് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥിതിയെ അതേ വകുപ്പുകളിൽത്തന്നെ 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമവും സംരക്ഷിക്കുന്നു. അതാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ചർച്ചാവിഷയം.

സാധാരണ വസ്തുക്കളെക്കൂടി പ്രതിഫലത്തുക വാങ്ങുന്നതിനുമാത്രമേ വ്യവസ്ഥയുള്ളൂ എന്ന് മുൻപു് പ്രസ്താവിച്ചു വല്ലാ. കുടിയാനു് ഭൂമി തീറ്റ കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി, പാട്ടം കൊടുക്കാനുള്ള ബാധ്യത അവസാനിപ്പിക്കുകയുമാണു്. മതസ്ഥാപനം, ധർമ്മസ്ഥാപനം മുതലായി, ശാശ്വതമായി നിലകൊള്ളുവാനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഭൂമിയായിരിക്കുകയും, അത്തരം ഭൂമി, കുടിയാനു് സ്ഥിരാടിസ്ഥാനത്തിൽ തീറ്റകൊടുക്കപ്പെടേണ്ടിവരിയയും ചെയ്യുന്നോൾ, ഈ ഏർപ്പാടു് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതാണു്. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രതിഫലത്തുകയ്ക്കുപകരം എല്ലാ വർഷവും തുടന്നു ലഭിക്കുമാറുള്ള വർഷാശനം നല്ലവാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു് പ്രസ്തുത പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു അപേക്ഷിക്കാം എന്ന് വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“Annuity” എന്ന പദത്തിന് “വർഷാശനം” എന്നർത്ഥമുണ്ട്. “Annuity” എന്ന പദത്തിന് “വർഷാശനം” എന്നർത്ഥമുണ്ട്. “Annuity” എന്ന പദത്തിന് “വർഷാശനം” എന്നർത്ഥമുണ്ട്.

ഇതിനുവേണ്ടി ഭൂമിമേലുള്ള തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട പൊതുസ്ഥാപനം ഗവർണ്മെന്റ് മുമ്പാകെ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കണമെന്ന് 1964 ലെ 1-ാം ആക്ടിന്റെ 66-ാം വകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എത്രയാണ് വാർഷികനിധിയായി നൽകേണ്ടതെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ഗവർണ്മെന്റ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനോടു നിർദ്ദേശിക്കണം. രണ്ട് അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ തുകയുടെ നിരക്ക് നിശ്ചയിക്കാം,

1, 1961 ജനുവരി 21-ാം തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് പ്രതിവർഷം പാട്ടമായി എത്ര കിട്ടിയിരുന്നുവോ, അതിൽ രണ്ടര ശതമാനം പിരിവുചെലവുകൾക്കുവേണ്ടി കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ;

2. മര്യദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ പതിനാറിരട്ടിയുടെ നാലര ശതമാനം വരുന്ന സംഖ്യ.

ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന തുക ഗവർണ്മെന്റ് ശാശ്വതമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൊതുസ്ഥാപനത്തിനു നൽകുന്നതായിരിക്കും. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് കുടിയായി നിന്നും ഈടാക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തുക, ഗവർണ്മെന്റിന് അവകാശപ്പെട്ടതായി മാറുകയും ചെയ്യും. ഭൂമിയിന്മേൽ, മറ്റു ബാധ്യതകൾ ഉടമയായ പൊതുസ്ഥാപനം ചുമച്ചിട്ടുള്ളപക്ഷം ബാധ്യത ഉടമസ്ഥന് കിട്ടാനുള്ള സംഖ്യ ഗവർണ്മെന്റ് കൊടുക്കുകയും, അതിന്റെ അഞ്ചു ശതമാനം വരുന്ന സംഖ്യ, വാർഷികനിധിയിൽനിന്നും കുറച്ചുമാത്രം

വർഷാരണസംഖ്യ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. വാർഷികനിധിയായി നിശ്ചയിക്കുന്ന സംഖ്യയുടെ ഇരുപതിരട്ടിയിൽ കവിഞ്ഞാണ് ബാധ്യത കാണപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ ഇരുപതുമടങ്ങുവരെയുള്ള തുക ബാധ്യത ഉടമസ്ഥൻ കൊടുക്കുകയും പൊതുസ്ഥാപനത്തിന് യാതൊരു തുകയും കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ബാധ്യത ഉടമസ്ഥൻ ഭാഗികമായ നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതാണ് പ്രത്യേകത.

ഈ ഏർപ്പാടിന് വിധേയമായ ഭൂമിയുടെ ഉടമ ഗവണ്മെന്റായിത്തീരുന്നു. ഉടമസ്ഥാവകാരം നല്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ കൂടിയൻ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള കടിയനായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാരം വാങ്ങാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന അപേക്ഷ, കൂടിയനിൽനിന്നും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിൽ വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ അതിന്റെ നോട്ടീസു കിട്ടുന്ന മുറയ്ക്ക്, പൊതുസ്ഥാപനം, വാർഷികനിധിയേപ്പോടാണോ, പ്രതിഫലത്തുകയാണോ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് എന്നുകാണിച്ച് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ സ്റ്റേറ്റ്റ് മെൻറ് കൊടുക്കണം. അങ്ങനെ കൊടുക്കാത്തപക്ഷം പ്രതിഫലത്തുക ലഭിക്കുവാൻ മാത്രമേ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ സ്റ്റേറ്റ്റ് മെൻറിനെ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഉടൻതന്നെ ഗവർണ്മെന്റിലേക്കയക്കേണ്ടതും, ഭൂമിയുടെ ഉടമ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്ന നടപടി ഗവർണ്മെൻറ് പാസ്സാക്കി വിവരം തൊടുപ്പെടുത്തിയ ശേഷം വാർഷികനിധി, ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്. ഇതായിരുന്നു 1964 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പൊതുസ്വഭാവം.

1964 നശേഷം ഭൂനിയമ വ്യവസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചു് മൊത്തത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള മാറിയവീക്ഷണത്തിന്റെ അലയടികൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളെ ബന്ധിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളിലും പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനനുസരണമായ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ വിശദാംശങ്ങളിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടു്, 65 മുതൽ 71 വരെ വകുപ്പുകൾ ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ വിധമുള്ള പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ കീഴിലായി അനേകം ഭൂമികൾ, കുടിയാന്മാർ വച്ചുനഭവിക്കുന്നുണ്ടാവണം. അക്കാര്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ പരിഗണിച്ചു് 65 മുതൽ 71 വരെ വകുപ്പുകളുടെ ഒരു പരിഭാഷ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

വകുപ്പു് 65

ഉപവകുപ്പു് 1:- "53 മുതൽ 64 വരെ വകുപ്പുകളിൽ ഉള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, ഒരു കുടിയായ്മ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു് ഭൂഉടമയോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ പൊതുസ്വഭാവമുള്ള മതസ്ഥാപനമോ, ധർമ്മസ്ഥാപനമോ ആണെങ്കിൽ, പ്രസ്തുതസ്ഥാപനത്തിനു് വസ്തുവിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കണമെന്നും, അതിനുപകരം, സ്ഥാപനത്തിനു് ശാശ്വതമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർഷാശനം (annuity) ഗവണ്മെന്റുനൽകണമെന്നും, കുടിയാനിൽ നിന്നും ലഭിക്കാവുന്ന വിലവാങ്ങൽ പ്രതിഫലത്തിനു പകരമായിരിക്കണം അത്തരം വർഷാശനമെന്നും, ലാൻഡു് ബോർഡു് മുമ്പാകെ അപേക്ഷിക്കുവാൻ, അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

എന്നാൽ 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതിപ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ഈ വിധമുള്ള ഒരപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കുവാൻ പ്രസ്തുതസ്ഥാപനത്തിനു് അവകാശമില്ലാത്തതുമാകുന്നു."

72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതി ഇതിനകംതന്നെ ഗവൺമെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, ഇത്തരത്തിലുള്ള പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഇനിമേൽ വർഷാഗാനത്തിനുള്ള അപേക്ഷകൾ സർമുപ്പിക്കാവുന്നതല്ലെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. 1964-ലെ നിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ ഇതിനകം ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെമാത്രമേ, 65 മുതൽ 71 വരെയെടുക്കലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധിക്കുവാൻ സംഗതിയുള്ളൂ എന്ന് ഇതുകൊണ്ട് കാണാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ നിലവിലുള്ള 65 മുതൽ 71 വരെയെടുക്കലുകൾ, ഇതിനകം വന്നിട്ടുള്ള ഹർജികളുടെ അവസാനത്തീർച്ച വരുത്തി, കുടിയാനെ സ്വതന്ത്രനാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നടപടികൾ മാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ നിരോധനം സാരമായ പ്രത്യാഘാതമുള്ളതാണ്. 65-ാം വകുപ്പിന് മുറുപോലുള്ള ഭേദഗതികൾ വരുത്തി, ഈ കാലാവധി നിരോധം ഇളവുചെയ്യാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2: "സംഗതമായ മതസ്ഥാപനം അല്ലെങ്കിൽ ധർമ്മസ്ഥാപനം, അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം എന്നതു പൊതുസ്വഭാവമുള്ളതാണോ എന്ന പ്രശ്നം ഉദിക്കുന്നപക്ഷം, യുക്തമായവിചാരണയ്ക്കുശേഷം, ലാൻഡ് ബോർഡ് ഇക്കാര്യം തീർച്ചചെയ്യുന്നതാണ്. ലാൻഡ് ബോർഡിന്റെ തീരുമാനം, അവസാനത്തീർച്ച ആയിരിക്കുന്നതുംആണ്."

ഉപവകുപ്പ് 3: "കുടിയാന്മ വസ്തുവെ സംബന്ധിച്ചു, ഒരുസ്ഥാപനത്തിനു ലഭിക്കാവുന്നവർഷാശനം, താഴെ വിവരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്."

(a) സംഗതമായ സ്ഥാപനം വസ്തുവിന്റെ ഉടമയാണെങ്കിൽ, വസ്തുവിൽനിന്നും ലഭിക്കാവുന്ന മര്യാദപ്പാട്ടം

എന്ന തുകയിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുക്കൽ ചെലവുകൾക്കുവേണ്ടി രണ്ടരശതമാനം കഴിച്ചുകാണുന്ന സംഖ്യ, പ്രതിവർഷ വർഷാശനമായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.

(b) സ്ഥാപനം ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിയാണെങ്കിൽ, മേൽ വിവരിച്ചവിധം മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചു കിട്ടുന്ന സംഖ്യയിൽനിന്നും രണ്ടരശതമാനം കഴിച്ചുവരുന്നതിൽനിന്നും സ്ഥാപനം വസ്തുവിന്റെ ജന്മിക്കു കൊടുക്കുവാനുള്ള പാട്ടം കഴിച്ചുകാണുന്ന സംഖ്യ, വർഷാശനമായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്."

വിശദീകരണം 1 :- "ഈ വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യത്തിന്", മര്യാദപ്പാട്ടം എന്നത്, ഈ നിയമം 1969-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കണക്കു കൂട്ടപ്പെടുന്ന മര്യാദപ്പാട്ടം എന്നർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണ്".

വിശദീകരണം 2 :- "സ്ഥാപനത്തിന്" നൽകപ്പെടേണ്ട പാട്ടം സാധനങ്ങളായിട്ടാണ് കൊടുക്കേണ്ടതെങ്കിൽ അയത്ത്, വർഷാശനം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ തൊട്ടു മുമ്പുള്ള ആറുവർഷങ്ങളിൽ, പ്രസ്തുത ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന കമ്പോളവിലയുടെ ശരാശരിത്തുകയെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാണയമായി മാറ്റി കണക്കു കൂട്ടേണ്ടതാണ്".

വകുപ്പ് 66

ഉപവകുപ്പ് 1 :- "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് ബോധിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അപേക്ഷയിൽ, ഏതെല്ലാം വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചാണോ, വർഷാശനം എന്ന അടിസ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്ന്, സ്ഥാപനം വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ്".

ഉപവകുപ്പ് 2 :- “അപേക്ഷ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ന ഫാറമനുസരിച്ചായിരിക്കണം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതു്”.

ഉപവകുപ്പ്: 3 :- “ഈ വിധത്തിലുള്ള അപേക്ഷ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടനേ, പ്രസ്തുതസ്ഥാപനത്തിന് നൽകപ്പെടാവുന്ന വർഷാശനത്തുക തിട്ടപ്പെടുത്തണമെന്ന്, ലാൻഡ് ബോർഡ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് നിർദ്ദേശം നൽകണം. ഒന്നിലധികം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ അധികാരപരിധിയിലാണ് വസ്തുക്കൾ കിടക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ ട്രൈബ്യൂണലുകളോടൊണ്ണം ഈ വിധം നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 4:- “ സ്ഥാപനം പൊതുസ്വഭാവമുള്ളതല്ലെന്ന് വിചാരണയുടെ ഏതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിൽ ലാൻഡ് ബോർഡിന് ബോധ്യം വരുന്നപക്ഷം; ഈ വകുപ്പിലെ 9-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഹർജി തള്ളിക്കളയാവുന്നതാണ്.”.

എന്നാൽ ഈവിധം ഹർജി തള്ളുന്നതിനുമുമ്പ് സ്വന്തം വാദഗതി ഉന്നയിക്കുവാനുള്ള അവസരം സ്ഥാപനത്തിന് നൽകേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 5:- “മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചാൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഗവൺമെന്റു നിശ്ചയിക്കുന്ന റൂളുകൾക്കുവിയേതമായി, താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ നിജപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുപാസാക്കേണ്ടതാണ്.”.

- (i) 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമപ്രകാരം, ഈ നിയമമനുസരിച്ചുള്ള വസ്തുവിന്റെ മര്യാദപാട്ടം.
- (ii) കുടിയായ്മ വസ്തുവെ സംബന്ധിച്ചു് സ്ഥാപനത്തിന് നൽകാവുന്ന വർഷാശനത്തിന്റെ സംഖ്യ.

(iii) സ്ഥാപനത്തിന്റെ വകയായ ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള അവകാശത്തിന്മേൽ ബാധ്യതകൾ ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയതും ഒന്നിലധികം ബാധ്യതകളുണ്ടെങ്കിൽ അവയുടെ മുൻഗണനാക്രമവും.

(iv) നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടാവുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങൾ."

ഉപവകുപ്പ് 6:- "താഴെ പറയുംപ്രകാരം വേണം അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പിൻപ്രകാരമുള്ള വർഷാശനത്തുക നൽകേണ്ടതു. അതായതു്.

(i) ഒൻപതാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള നോട്ടീഫിക്കേഷന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കുടിയായ്മയാണെങ്കിൽ, ആ നോട്ടീസിൽ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള തീയതി മുതലാണു വർഷാശനം നൽകേണ്ടതു്"

(ii) സ്ഥാപനത്തിന്റേതായ ഉടമാവകാശം മുതലായതു കൈവശക്കുടിയാൻ വിലക്കു വാങ്ങിയതാണു ഭൂമിയെങ്കിൽ എഴുപത്തിരണ്ടാം വകുപ്പനുസരിച്ചോ ഈ വകുപ്പിലെ ഒൻപതാം ഉപവകുപ്പിലെ നോട്ടീഫിക്കേഷൻ അനുസരിച്ചോ, ഇതിൽ ഏതുഒടുവിൽ സംഭവിക്കുന്നുവോ അതനുസരിച്ചു് വസ്തുവിന്റെ ഉടമാവകാശം മുതലായവ ഗവണ്മെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായ തീയതിമുതൽ പ്രതിഫലം നൽകേണ്ടതാണു്."

(iii) മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കുടിയായ്മയാണെങ്കിൽ എഴുപത്തിരണ്ടാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതീയതിമുതൽ വർഷാശനം നൽകേണ്ടതാണു്."

ഉപവകുപ്പ് 7.- "അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്ന മര്യാദപാട്ടം 102, 103 എന്നീവകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി 72.A, 72D എന്നീവകുപ്പുകളുടെ പരിധിയിൽ വരുന്ന മര്യാദപാട്ടമായിരിക്കും".

ഉപവകുപ്പ് 8:- “അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് വർഷാശനതുക നിർണ്ണയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, കഴിയുന്നതുവേഗം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഫാറമനുസരിച്ചുള്ള ഒരുസ്റ്റേറ്റ് മെൻറ്, ഉത്തരവിൻറെ പകർപ്പു സഹിതം ലാൻഡ് ബോർഡിലേയ്ക്കു ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ അയക്കേണ്ടതാണ്”

ഉപവകുപ്പ് 9:- “അറുപത്തഞ്ചാം വകുപ്പിൻറെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അപേക്ഷയിൽ വിവരിക്കുന്ന എല്ലാകുടിയായ്കകളെയും സംബന്ധിച്ചുവർഷാശനതുക തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം-വിലവാങ്ങൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ കൊടുത്തുകുടിയായ്കകൾ ഒഴികെ—ഗവൺമെൻറ് ഒരുനോട്ടീഫിക്കേഷൻ ഗവൺമെൻറ് ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ഥാപനത്തിനു കുടിയായ്ക വസ്തുക്കളിലുള്ള സകലവീഡമായ അവകാശങ്ങളും നോട്ടീഫിക്കേഷനിൽ പറയുന്നതീയതിമുതൽ ഗവൺമെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുമെന്നു അതിൽ വിശദപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രഖ്യാപനം കൊണ്ടു അതിൽ പറയുന്ന സകലവീഡമായ അവകാശങ്ങളും എല്ലാവിധബാധ്യതകളിൽ നിന്നും മോചിക്കപ്പെട്ടവീട്രത്തിൽ ഗവൺമെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതുമാണ്”.

വകുപ്പ് 67

“ശാശ്വതമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ വർഷവും നിശ്ചിതമായ തീയതികളിലും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട രീതിയിലും, സ്ഥാപനത്തിനു നൽകപ്പെടേണ്ട വർഷാശനം ഗവൺമെണ്ടു നൽകേണ്ടതാണ്”.

എന്നാൽ അറുപത്തിമൂന്നാം വകുപ്പിലെ എട്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് വിലവാങ്ങൽ പ്രതിഫലത്തുക കൊടുക്കപ്പെടുമ്പോഴതാണെങ്കിൽ, ആ കുടിയായ്കയെ സംബന്ധിച്ച് വർഷാശനതുക കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

കൂടാതെ സ്ഥാപനത്തിന്റേതായുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായ തീയതിയിൽ ആയതു ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ബാധ്യതയ്ക്കു വിധേയമായിരുന്നു എങ്കിൽ താഴെ പറയുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അതായത്,

(i) ബാധ്യതയുടെ തുക അതു ലഭിക്കുവാനുള്ള വ്യക്തിക്കു കൊടുക്കണം.

(ii) വർഷാശനത്തുകയിൽനിന്നും ബാധ്യതയുടെ അഞ്ചുശതമാനം വരുന്ന തുക കുറവുചെയ്യേണ്ടതും, അതു കഴിഞ്ഞെന്നെങ്കിലും ബാക്കിചെല്ലുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതുമാത്രം കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്.

അതിനുംപുറമെ ബാധ്യതകളുടെ ആകെത്തുക വർഷാശനത്തുകയുടെ പതിനാറിരട്ടിയിൽ കവിഞ്ഞതാണെന്നു വന്നാൽ താഴെപറയുന്ന ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതായത്,

(i) ഒരു ബാധ്യതമാത്രമെ ഉള്ളപ്പോഴിൽ വർഷാശനത്തിന്റെ പതിനാറിരട്ടി വരുന്നതുകമാത്രം ബാധ്യത ഉടമസ്ഥനു നൽകേണ്ടതാണ്.

(ii) ഒന്നിലധികം ബാധ്യത ഉടമസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ വർഷാശനത്തുകയുടെ പതിനാറിരട്ടിവരുന്ന സംഖ്യബാധ്യതാ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ മുൻഗണനാക്രമമനുസരിച്ചുമാത്രം കൊടുക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

മേൽവിവരിച്ച രണ്ടുതരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ആണ് സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ സ്ഥാപനത്തിനു യാതൊന്നും തന്നെ കൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു."

വകുപ്പ് 68

“അറുപത്തഞ്ചാം വകുപ്പിന്റെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് മുൻപറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള സ്ഥാപനം ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു എന്നതും, അറുപത്തൊന്നാം വകുപ്പിലെ ഒൻപതാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് സ്ഥാപനത്തിനുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുക എന്നതും, സംഗതമായ കൂടിയായ്ക വസ്തുവിനെ അറുപത്തിമൂന്നു മുതൽ അറുപത്തിനാലുവരെ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച്, വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതിനുകൈവശ കൂടിയായുള്ള അവകാശത്തെ യാതൊരു തരത്തിലും ബാധിക്കുന്നതല്ലാത്തതുമാകുന്നു.”

വകുപ്പ് 69

പൊതു സ്വഭാവത്തിലുള്ള മതസ്ഥാപനം അല്ലെങ്കിൽ ധർമ്മസ്ഥാപനം അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം എന്നിവയുടെ അവകാശങ്ങൾ ഒരു കൈവശകൂടയാൻ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുകയും അറുപത്തഞ്ചാം വകുപ്പിലെ 1-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം സ്ഥാപനം പ്രതിഫലത്തിനുപകരം വർഷാശനം മതിയെന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഏതു അംഗവുമായും ഗണ്യമാക്കാതെ എഴുപതാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് വിലവാങ്ങൽ പ്രതിഫലത്തുക എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു ഗവൺമെന്റിനവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്”.

വകുപ്പ് 70

“സ്ഥാപനത്തിന്റെ അവകാശം ഒരു കൈവശകൂടയാൻ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുകയും സ്ഥാപനം വർഷാശനത്തുകയ്ക്ക് അർഹമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പക്ഷം ഗവൺമെന്റിൽ വ

സ്തു നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതുവരെ കുടിയാനിൽ നിന്നും, 69-ലെ ഭേദഗതി നിയമപ്രകാരം തിട്ടപ്പെടുത്തിയ മര്യാദപാട്ടം ലഭിക്കുവാൻ സ്ഥാപനത്തിനവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്."

വകുപ്പ് 71

ഉപവകുപ്പ് 1:- "അറുപത്തൊന്നാം വകുപ്പിലെ ഒൻപതാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച്, ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശം വിലയ്ക്കുവാങ്ങുവാൻ കൈവശകുടിയാൻ അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം അയാൾ സ്ഥാപനത്തിന്റെ കീഴിൽ കുടിയാനായിരിക്കുന്നതിനു പകരം ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിൽ കുടിയാനായി തുടരുന്നതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 2:- "പ്രസ്തുത കുടിയാൻ ഗവൺമെന്റിലേയ്ക്കു പാട്ടംകൊടുക്കുവാനുള്ളതു കൊടുക്കാതെ വിഴ്ചവരുത്തുന്നപക്ഷം കുടിശ്ശിഖത്തുകകൾ ഭൂനികുതി പുനപോലെ റവന്യൂ റിക്കവറി നടപടികളനുസരിച്ച് ഈടാക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്."

അദ്ധ്യായം പന്ത്രണ്ടു്

ചെറുകിടകൈവശക്കാരൻ

ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമങ്ങളുടെ സംവിധാനത്തിൽ, അതിപ്രധാനമായ ഒരു നിയമഘടകമായിരിക്കുകയാണ് ചെറുകിടകൈവശക്കാരൻ. നിണ്ണായകമായ ചില അനുവാകങ്ങളും പരാധീനതകളുമെല്ലാം ഇന്ന് ചെറുകിട കൈവശക്കാരനിൽ വന്നുചേരുന്നു.

ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിന്റെ രണ്ടാംവകുപ്പ് 64 പ്രത്യേകസംജ്ഞകൾക്ക് നിർവചനം നൽകുന്നു എന്ന് മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. "ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ" എന്ന സംജ്ഞ, പ്രസ്തുതവകുപ്പിൽ, 52-ാം ഇനമായി നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരാളുടെ പക്കലുള്ള ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണത്തിന്റെ മാനദണ്ഡത്തിലാണ് അയാൾ ചെറുകിടകൈവശക്കാരനാണോ അല്ലയോ എന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്. പരമാവധി ഭൂമി (സീലിംഗ് ഏരിയാ) യെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുന്നതിലും, ജന്മിയുടെ ഭൂമി, കടിയൻ വിലക്കു വാങ്ങുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം നടത്തുന്നതിലും, മിച്ചഭൂമിയെ വിതരണം ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയിലുമെല്ലാം ചെറുകിട കൈവശക്കാരനെപ്പു

ററിയുള്ള പരാമർശനങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

1961-ലെ നിയമത്തിൽ ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ എന്ന ഒരു സാങ്കേതിക പദം നിർവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 1964-ലെ നിയമത്തിൽ നിരവധി അവകാശങ്ങളോടു കൂടി, ചെറുകിടക്കാരൻ എന്ന് ഒരു ഇനം ജന്മിയെ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. താഴെക്കാട്ടെ ചർച്ചയിൽ നിന്നും, 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിന്റെ കാലമായപ്പോഴേക്കും, ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ കേവലം ശീട്ടിലെ രാജാവായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാകും.

ഇതരസരിച്ച് ചെറുകിട കൈവശക്കാരനെ സംബന്ധിച്ച് 1964-ലെ നിർവചനത്തിൽ നിന്നും വളരെ ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ട നിർവചനമാണ് 1969-ൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

1964-ലെ നിയമത്തിൽ, ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ എന്നാൽ 8 സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ, 24 സാധാരണ ഏക്കർ എന്ന പരിധിയിൽ കവിയാത്ത ഭൂമിയുടെ മേൽ, ഇതിൽ ഏതു കുറവായിട്ടുള്ളതാണോ, അതിന്മേൽ മാത്രം, ഉടമസ്ഥനെന്ന നിലയിലോ, മദ്ധ്യവർത്തിയെന്ന നിലയിലോ, കൈവശ കടിയാനെന്ന നിലയിലോ, ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടോ അതിലധികമോ രരത്തിലോ, അവകാശമുള്ളയാൾ എന്ന് നിർവചനം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. നിർവചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിന് റോറാരുപാധികൂടിവേണമായിരുന്നു. യാതൊരുകാരണവശാലും വീണ്ടെടുപ്പിനു വിധേയമല്ലാത്ത ഭൂമിനാലുസ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ നാലു ഏക്കർ എന്നതിൽ കവിയത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഭൂമി അയാൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമാരുത് എന്നതായിരുന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അത്യന്താപേക്ഷിതമായ

ഉപാധി. എന്നാൽ, 1957 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതിക്കു ശേഷം നടന്ന ഏതെങ്കിലും ഖേകമാറ്റം കാരണമായിട്ടാണ് മേൽവിവരിച്ച പരിധിയുടെ അകത്തുവന്നിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, അയാൾ ഒരു ചെറുകിടക്കാരനാണെന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല.

1957 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതിയിൽ, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞുഭൂമിയുള്ളവർ നടത്തുന്ന പ്രമാണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന തീയതിയാണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ സീലിംഗ് ഏരിയയെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

മേൽ വിവരിച്ച നിർവ്വചനം കൊണ്ട്, കേരളത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വസ്തു ഉടമകളും ചെറുകിടകൈവശക്കാരായിരിക്കും എന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

ചെറുകിട കൈവശക്കാർക്കു ലഭിക്കാവുന്ന സൗജന്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അവയുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം നിർവ്വചനത്തിൽ വരുത്തിയ മാറ്റം എന്താണെന്ന് വീശദമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

(1) എട്ടു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ 24 ഏക്കർ ഇതിൽ ഏതാണോ കുറവ് - എന്നതിനുപകരം, 8 സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ 10 ഏക്കർ ഇതിൽ ഏതാണോ കുറവ് എന്ന് മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

(2) യാതൊരു കാരണവശാലും വീണ്ടെടുക്കലിനു വിധേയമാകാത്ത ഭൂമി അയാളുടേതായി നാലു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ നാല് ഏക്കർ, ഇതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ എന്നവ്യവസ്ഥയ്ക്കു പകരം, ഇപ്പോൾ, രണ്ടരസ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ അല്ലെങ്കിൽ നാല് ഏക്കർ ഇതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ എന്നവ്യവസ്ഥയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

1957 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതിക്കുശേഷം നടത്തിയ, ഭാഗംമൂലമോ മറ്റുതരം കൈമാറ്റംമൂലമോ ഉള്ള വിസ്തീർണ്ണം കുറയ്ക്കൽ, ചെറുകിടക്കാരന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല എന്ന നിരോധനം ഇപ്പോഴും, കുറയ്ക്കപ്പെട്ട പരിധിയെ സംബന്ധിച്ചും നിലനിറുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ചെറുകിടക്കാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സൗജന്യം, കുടിയാന്റെ പക്കൽനിന്നും വസ്തുവിലിടേണ്ടുന്നതിനുള്ള അവകാശം അനുവദിക്കുന്ന ഭാഗത്താണ്, വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നത്. നിയമത്തിന്റെ 13-ാം വകുപ്പ്, ഏല്പാ കുടിയാനും കൈവശ സ്ഥിരത, അല്ലെങ്കിൽ കുടിയായ്മസ്ഥിരത ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, കരാറുകൾക്കോ നാട്ടുനടപ്പുകൾക്കോ, നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾക്കോ, കോടതി വിധികൾക്കുപോലുമോ, കുടിയായ്മ സ്ഥിരതയ്ക്ക് 13-ാം വകുപ്പുനൽകുന്ന ഉറപ്പിനെ ബാധിക്കാൻ പ്രാപ്തിയില്ലെന്നും ആണ് മുഖ്യമായ വ്യവസ്ഥ.

ഈ മൂലതലത്തിന് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യതിയാനങ്ങൾ 14 മുതൽ 22 വരെ വകുപ്പുകളിൽ നിജപ്പെടുത്തിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന്, കുടിയായ്മസ്ഥിരതയെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചയിൽ വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ, അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനം ചെറുകിടക്കൈവശക്കാരനായ ജന്മിക്ക്, കുടിയാനിൽനിന്നും, അൻപതുശതമാനം വിസ്തീർണ്ണം ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാം എന്നുള്ള സൗജന്യമായിരുന്നു എന്നും കാണാവുന്നതാണ്. സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശമുള്ള കുടിയാനിൽനിന്നും വസ്തുവിലിടേണ്ടുന്നതുള്ള അവകാശത്തെ അല്പം ഭിന്നമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാണേണ്ടതാണ്.

അതോടൊപ്പം, ഭൂമിവീണ്ടെടുക്കലിന് അപേക്ഷകൊടുക്കുവാനുള്ള കാലാവധി, അപൂർവ്വം ചിലസാഹചര്യങ്ങളിലൊഴിച്ചു, ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വന്നു് ഒരുകൊല്ലത്തിനകം ആയിരിക്കണം എന്ന ഒരു നിയന്ത്രണം 1964 ലെ നിയമത്തിൽ പതിനെട്ടാം വകുപ്പിന്റെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ നിയന്ത്രണത്തെ 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമം. സ്വർശിച്ചിട്ടേയില്ല. ഇതുകൊണ്ടു് സിദ്ധിക്കുന്നതു്, ചെറുകിടക്കാരന്, തന്റെ കുടിയാനിൽ നിന്നും അമ്പതുശതമാനം വസ്തുവീണ്ടെടുക്കാം എന്നുള്ള സൗജന്യവ്യവസ്ഥ 1964 ലെ നിയമം നടപ്പിലായി ഒരുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അതായതു് 1965 ൽതന്നെ അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നാണു്. കുടിയായ്മസ്ഥിരതയ്ക്കു് അർഹതയുള്ള യാതൊരു കുടിയാനേയും ഇനി ഒരുജന്മിയ്ക്കു് താൻ ചെറുകിടക്കാരനാണു് എന്ന അവകാശവാദത്താൽ വീണ്ടെടുക്കലിനു വിധേയനാക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുസാരം.

നിയമത്തിന്റെ മേൽ വിവരിച്ച പരിണതഫലം നൂതനമായ ഒരു പ്രശ്നം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1964 ലെ നിയമം നടപ്പിലിരുന്ന കാലത്തു് റെറി മുതലായി, സിവിൽകോടതി മുഖേന ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുമായിരുന്ന നിരവധി ഇടപാടുകൾ ഇപ്പോൾ കുടിയായ്മയുടെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. കുടിയായ്മയ്ക്കു് ധൽകപ്പെട്ട ഈ പരിധി വികസനം, 1967 ലും, ഒടുവിൽ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലുമായി ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാണു്. ചെറുകിടക്കാരന് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കാനുള്ള അവസാനത്തീയതി കടന്നുപോയതിനുശേഷമാണു് ഈ നൂതന കുടിയായ്മ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നർത്ഥം—അങ്ങനെപുതുതായി കുടിയായ്മയിലേയ്ക്കു് മാററപ്പെട്ട ഇടപാടുകളുടെ ജന്മി ഒരു ചെറുകിടക്കാരനായാൽ കൂടി, കുടിയായ്മയിൽപ്പെട്ട

ഭൂമിയുടെ ഒരംശംപോലും അയാൾക്ക് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ഇനി സാധ്യമല്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്, ഇപ്പോൾ സംജാതമായിട്ടുള്ള പുതിയ പ്രശ്നം. 1964 ലെ നിയമത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ട കാലാവധി കടന്നുപോയി, പുതുതായി കൂടിയായ മയായിത്തീർന്നവയിൽനിന്നും വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള തീയതി, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നീട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടുമാണ്.

ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് ചെറുകിടക്കാരന്മാർ വസ്തുവീണ്ടെടുക്കുവാൻ ഒറ്റ സാഹചര്യത്തിൽ മാത്രമേ അവകാശം ശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. അത് 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമം നൂതനമായി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള 16A എന്ന വകുപ്പിലാണ്. സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞു ഭൂമിയുള്ള ഒരു കുടിയാനിൽ നിന്നും, മാത്രം, ചെറുകിടക്കാരന്മാർ വീണ്ടുകിട്ടുന്നതുൾപ്പെടെ ഉള്ളതായ മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം അഞ്ചേക്കറിൽ കവിയാതെയും, കുടിയാന്മാർ, വീണ്ടെടുക്കൽ കഴിഞ്ഞു ശേഷിക്കുന്ന വിസ്തീർണ്ണം സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ താഴാതെയും വരുന്ന ഏകസാഹചര്യത്തിലാണ് ഈ സൗജന്യം നിലനിൽക്കുന്നത്. കുടിയാൻ പട്ടികജാതിയിലോ, പട്ടികവർഗ്ഗത്തിലോ പെട്ടയാളാണെങ്കിൽ, ഈ സൗജന്യവും, ചെറുകിടക്കാരന്മാർ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ചെറുകിടക്കാരന്മാർ കുടിയാന്മാർ ഭൂമിയിൽനിന്നും അൻപതുശതമാനം ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാം എന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന 17-ാം വകുപ്പ് ഇപ്പോഴും നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും, 18-ാം വകുപ്പിൽ നിജപ്പെടുത്തിയ ഒരു വർഷത്തെ കാലാവധി 1965 ൽ അവസാനിച്ചിരിക്കുകയാൽ, 17-ാം വകുപ്പ് ഇപ്പോൾ ഒരു പുരാതന ലിഖിതത്തിന്റെ നിലയിലേക്കു മാറിയിരിക്കുകയാണ് എന്ന വസ്തുത ശ്രദ്ധേയമാണ്.

1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം 1964-ലെ നിയമത്തിന്റെ 94-ാം വകുപ്പിനെ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. 64-ലെ ആക്ടിന്റെ 94-ാം വകുപ്പ് സുദീർഘമായ ആറു ഉപവകുപ്പുകൾ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മിച്ച ഭൂമി എന്ന നിലയിൽ ഗവൺമെണ്ടിലേക്കു വിട്ടുകിട്ടിയതോ ഗവൺമെണ്ട് ഏറ്റെടുത്തതോ ആയ ഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾക്കു വിധേയമാകുന്ന ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാർക്കറ്റു വിലയുടെ 55 ശതമാനം വിലയ്ക്കു അവ ചെറുകിട് കൈവശക്കാരന് പതിച്ചുകൊടുക്കണം എന്ന മുഖ്യവ്യവസ്ഥയാണ് 94-ാം വകുപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതു ഏതെല്ലാം ഉപാധികളിലായിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഇനിയപ്പോൾ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ട കാര്യമില്ല, അതു റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്.

1969-ൽ ഈ വകുപ്പിനെ റദ്ദുചെയ്തതു ഭൂവിതരണ സമ്പ്രദായത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ശീശ്രേണിയുള്ള മാറ്റങ്ങളുടെ സൂചനയാണ്. ചെറുകിട കർഷകന്റെ കൈവശം മിച്ചഭൂമി പതിവിന്റെ ഭാഗം ഇനിയും ചെന്നുചേരേണ്ട കാര്യമില്ല എന്നുരാഷ്ട്രം തീരുമാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അതുപോലെ 1964 ലെ നിയമത്തിന്റെ 96-ാം വകുപ്പിലും മുഖികമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ സാരമായ ക്ഷതമേറ്റ ഒരു വിഭാഗക്കാരൻ ചെറുകിട കൈവശക്കാരനാണ്. മിച്ചഭൂമികളെ പങ്കുവെക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ് 96-ാം വകുപ്പിന് ഉള്ളടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. 96-ാം വകുപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദ 'ചർച്ച' പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ട്. ചെറുകിട കൈവശക്കാരനെ സ്തുർശിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഭൂമികൾ ലഭിക്കുന്നതിന്റെ 25 ശതമാനം ഭാഗം ഭൂമി, വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്ന ചെറുകിട കൈവശക്കാർക്കും

മറുജന്മിമാർക്കും ആയിരിക്കണം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എന്നു അന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ വ്യവസ്ഥയും ഇപ്പോൾ എടുത്തുമാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇത്തരത്തിൽ, പല വശത്തുകൂടിയും ആക്രമിക്കപ്പെട്ട ചെറുകിട കൈവശക്കാരന്മാർക്കും ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ 109 A എന്ന് ഒരു പുതിയ വകുപ്പ് ചേർക്കപ്പെട്ടു. **Solajium to Small holder;** (ചെറുകിടക്കാരന്മാർക്കും ആശ്വാസപ്രതിഫലം) എന്നാണ് പ്രസ്തുത നൂതനവകുപ്പിന്റെ പേരുതന്നെ. ഈ വകുപ്പിലെ ചർച്ചാസംഗതി, വലിയ വിശദീകരണമൊന്നുംകൂടാതെ, വകുപ്പിന്റെ വായനകൊണ്ടുതന്നെ വിശദമാകുമെന്നതിനാൽ പ്രസ്തുത നൂതനവകുപ്പിന്റെ തർജ്ജമ താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1:- "72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച്, കൈവശക്കിടയാന്റെ കൈവശമിരിക്കുന്ന ഭൂമി ഗവൺമെന്റിൽ ലയിക്കുന്നത്, ഒരു ചെറുകിട കൈവശക്കാരന്മാർ ഉടമസ്ഥനെന്നോ, ഇതു രണ്ടുംകൂടിയതെന്നോ ഉള്ള അവകാശത്തിൽപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, ചെറുകിടക്കാരന്റെ അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്റെ ആശ്വാസപ്രതിഫലമെന്ന നിലയിൽ, ആ വസ്തുവിന്മേൽ, ചുമത്തിയിട്ടുള്ള ഈടുബാധ്യതകൾ, സംരക്ഷണച്ചെലവുകൾ, ഉപജീവനച്ചെലവുകൾ എന്നിവ തട്ടിക്കഴിച്ചു വരുന്ന പ്രതിഫലത്തുക നൽകുവാൻ ലാൻഡ് ബോർഡിനു ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കും.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരം കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ, ഒരു സാഹചര്യത്തിലും അഞ്ഞൂറുരൂപയിൽ കവിയാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

അതിനും പുറമെ താഴെ പറയുന്ന ഉപാധികൾ ഏതെങ്കിലും നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ ഈയിനത്തിൽ ഒരു സംഖ്യയും

ചെറുകിടക്കാരൻ പ്രതിഫലമായി നൽകാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണ്.

(i) പ്രതിഫലത്തുക രണ്ടായിരം രൂപായിൽ കവിഞ്ഞതാണെങ്കിൽ (Solatium കൊടുക്കാൻ പാടില്ല.)

(ii) 72-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് നിലവിലുള്ള കാർഷിക വർഷത്തിന്റെ ആരംഭംതൊട്ട് മൂന്നുവർഷം മുമ്പു മുതലുള്ള കാലഘട്ടത്തിനിടയ്ക്ക്, ഏതെങ്കിലും രണ്ടുകൊല്ലം അയാൾ, മുപ്പതിനായിരം രൂപയിൽ കുറയാത്തതുക ടേണോവർ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സെയിൽസ് ടാക്സിന് വിധേയനായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ (സോലേഷ്യത്തിന് അർഹതയില്ല.)

(iii) ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ച കാലഘട്ടത്തിൽ അയാൾ ഇൻകംടാക്സിന് വിധേയനാകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ (സോലേഷ്യത്തിന് അർഹതയില്ല)

വിശദീകരണം- "ചെറുകിടക്കാരനെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ അവകാശ മുൻഗാമികൾ ആരെങ്കിലും, രണ്ടാംവകുപ്പിന്റെ 57-ാം ഖണ്ഡികയിൽ വിവരിക്കുന്ന പരിധിയിൽ കുറയാത്ത ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശമോ കൈവശമോ, 1957 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതിയ്ക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് വച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ, ഈ അപേക്ഷകൻ ചെറുകിട കൈവശക്കാരനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിന് ചെറുകിടക്കാരനാണോ എന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടത് 1969 ൽ വരുത്തിയ പരിധി നിർണ്ണയമനുസരിച്ചല്ല, ഇതിനുമുമ്പുള്ള നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചായിരിക്കണം".

ഉപവകുപ്പ് 2:- "ഒന്നാം ഉപ വകുപ്പനുസരിച്ച് സോലേഷ്യം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുള്ളവർ. ഗവൺമെന്റു

നിയമിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തീയതിക്കും, അതിനുവേണ്ടി ലാൻഡ് ബോർഡുമുമ്പാകെ അപേക്ഷബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്”

ഉപവകുപ്പ് 3:- “പ്രസ്തുത അപേക്ഷ, നിർദ്ദിഷ്ടമാറത്തിലും, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തുമായിരിക്കണം.”

ഉപവകുപ്പ് 4:- “രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, യുക്തമായ വിചാരണ നടത്തിയ ശേഷം, രരാകമായിത്തന്നെ സൊലേഷ്യം ലാൻഡ് ബോർഡ്ഡുകൊടുത്തുകൊള്ളേണ്ടതാണ്”.

ഉപവകുപ്പ് 5:- “സൊലേഷ്യം ലഭിക്കുവാൻ അർഹതപ്പെട്ടയാൾ, തുകലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി മരിച്ചുപോകുന്നവകുപ്പും, അയാളുടെ നിയമാനുസരണപിൻതുടർച്ചാവകാശിക്ക് തുകനൽകേണ്ടതാണ്”.

അദ്ധ്യായം-പതിമൂന്നു്

ഔീവാക്കലുകൾ (Exemptions)

1964-ലെയും 1969-ലെയും നിയമങ്ങൾ ചേർന്നു് ഇപ്പോൾ നിലവിൽവന്നിട്ടുള്ള "പുതിയ നിയമ"ത്തിൽ 3 മുതൽ 80 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഭാഗത്തു രണ്ടാം അദ്ധ്യായമായിട്ടാണു് ആക്ടിൽ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അത്രയും ഭാഗത്തു് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന സംഗതികൾ, മുഖ്യമായും താഴെപ്പറയുന്നവയാണു്.

(1) 4 മുതൽ 12 വരെ വകുപ്പുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന, കുടിയാന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കുടിയായ്മകൾ.

(2) 13 മുതൽ 26 വരെ വകുപ്പുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന കുടിയായ്മ സ്ഥിരത, പാട്ടം ഈടാക്കൽ നടപടികൾ,

(3) മരയാദപ്പാട്ടം (വകുപ്പുകൾ 27 മുതൽ 52 വരെ).

(4) ജന്മിയുടെയും മദ്ധ്യവർത്തിയുടെയും ജന്മാവകാശം കുടിയാനു് വാങ്ങാനുള്ള അവകാശം. (53 മുതൽ 64 വരെ വകുപ്പുകൾ).

(5) പൊതു സ്വഭാവമുള്ള മതസ്ഥാപനങ്ങൾ; ആര്യനാസ്ഥനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ

സ്തുവേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേക നിബന്ധനകൾ. (65 മുതൽ 74 വരെ വകുപ്പുകൾ)

(6) മേലാൽ കൂടിയായ് മ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള നിദേശം (74-ാം വകുപ്പ്)

(7) 75 മുതൽ 80 വകുപ്പുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ക്ഷിപിക്കാരുടെ സംരക്ഷണം.

ഇതിൽ, കൂടിയായ് ജന്മിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളെയാണ് മുഖ്യമായും ഇതുവരെ വിശകലനം ചെയ്തത്. ശേഷിച്ച വിഷയങ്ങൾ പിറകാലെവിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിലേക്കു കടക്കുന്നതിനുമുമ്പായി, രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, ബാധകമാകുന്നതിൽനിന്നും ചില കാര്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ള സംഗതിയുടെ വ്യാപ്തിയെ പറ്റിയുള്ള ചർച്ച ഈ ഘട്ടത്തിൽ സംഗതമെന്നു കരുതുന്നു.

ഒരു അദ്ധ്യായംപോലെ നീണ്ട മൂന്നാംവകുപ്പാണ് ഈ കാര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ "തന്ത്രം" (Strategy) നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനഘടകമാണ്, എന്തെല്ലാം ഒഴിവുകൾ (Exemptions) അനുവദനീയമാണ് എന്ന കാര്യം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ 1969ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ, മൂന്നാം വകുപ്പ് സമഗ്രമായ ഇടപെടലിന് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ, അതായത് ആക്ടിന്റെ 3 മുതൽ 80 വരെ വകുപ്പുകൾ അടങ്ങുന്ന രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള യാതൊന്നും, താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ബന്ധിതമല്ല എന്ന പ്രസ്താവനയാണ് 3-ാം വകുപ്പിന്റെ ആദ്യഭാഗം. പിന്നാലെ വിവരിക്കുന്ന ഒൻപതു "കേസുകൾ"കളിലാണ് രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെമാറ്റി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നും കാണാം. അവയെ ഓരോന്നായി വിവരിക്കുന്നു.

I ഗവൺമെൻറു വകകൾ. “കേരളാ ഗവൺമെൻറു”, ഇൻഡ്യയിലെ മറോതെങ്കിലും സ്റ്റേറ്റ്, ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറു, മേൽവിവരിച്ച ഏതെങ്കിലും ഗവൺമെൻറിന്റെ ഉടമയിലോ നിയന്ത്രണത്തിലോ ഉള്ള പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണസ്ഥാപനം, കോർപ്പറേഷനുകൾ എന്നിവ—ഇവയുടെ ഉടമയിലുള്ളതും. ഇവയിൽ നിക്ഷിപ്തവുമായ, ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചു” ഈ അഭ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബന്ധിതമല്ലാ. കൊച്ചിൻ പോർട്ടുഗ്ലീനേയും കൂടി 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമം ഇപ്പോൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ കണ്ടക്ട്രിക്ട്രികൾ ഈ ഒഴുവിൽപ്പെടുന്നതല്ല. അതുതന്നെ, കണ്ടക്ട്രിക്ട്രി ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചു ഗവൺമെൻറു നൽകിയിട്ടുള്ള പാട്ടും, കണ്ടക്ട്രിക്ട്രിപാട്ടും എന്ന് നാം അറിയുന്ന കുടിയായ്മ, നിലനിൽക്കുന്നതനുസരിച്ചു കുടിയൻ കൈവശം വച്ചുനടവിക്കുകയോ കൈമാറ്റം കൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവയെല്ലാം ഗവൺമെണ്ടുഭൂമിയല്ലാഎന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമംമൂലം, കണ്ടക്ട്രിക്ട്രി തനതു എന്നയിനത്തിൽപ്പെട്ടു, ഗവൺമെണ്ടിന്റെ വകഭൂമിയെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമികളേയും കൂടി ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഭൂമിയെന്ന സങ്കേതത്തിൽ നിന്നുംമാറ്റി, കുടിയന്റെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

വിശദീകരണം I:- ഈ വകുപ്പിന്റെപരിധിയിൽ “ഗവൺമെൻറുഭൂമി”. എന്നതിന്, 1960ലെ ലാൻഡ് അസയിൻമെൻറു നിയമത്തിൽ പ്രസ്തുതസങ്കേതത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അന്യംനിന്നവഴി ഗവൺമെണ്ടിൽ വന്നുചേർന്നഭൂമി, ഗവൺമെണ്ടിലേയ്ക്കു ചേർന്നയവസര

ത്തിൽ പാട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട് ഒരുകുടിയാന്റെ കൈവശം ഇരുന്നതും. പ്രസ്തുത പാട്ടപ്രകാരമുള്ള കൈവശംനേരിട്ടോകൈമറിഞ്ഞോ ഈ നിയമം നടപ്പിൽവന്നയവസരംവരെ തുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ അത്തരംഭൂമികളും ഗവൺമെന്റു ഭൂമികളായി ഗണിക്കേണ്ടതില്ല.

ഒരുകാരും എടുത്തുപറയണമെന്നു തോന്നുന്നു. 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമപ്രകാരവും മറ്റും, കുടിയാനായി പരിഗണിക്കാൻ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരവധി കൈവശക്കാർക്ക് ഈ പ്രയോജനം ലഭിക്കുമോ എന്നുള്ളത് വകുപ്പുകൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. പാട്ടത്തിലിരിക്കുന്ന ഭൂമികളെന്നു മാത്രമാണ് ആക്ട്യിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്.

വിശദീകരണം 1A: (1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടത്). "72-ാംവകുപ്പിന്റെ വിവക്ഷകൊണ്ടും, 66 (a) വകുപ്പിന്റെ വിവക്ഷകൊണ്ടും ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്ന ഭൂമികളേയും ഗവൺമെന്റുഭൂമി എന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ല."

വിശദീകരണം 1 B:(1969-ൽ പുതുതായി ചേർത്തത്.) "കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞതോ അല്ലാത്തതോ ആയ പാട്ടത്തിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ഭൂമി ഇരിയ്ക്കേ, അത് ഒരു സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നെങ്കിലും, പ്രസ്തുതകൈവശം ഈ നിയമം നടപ്പിൽവന്ന തീയതിയിൽ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അങ്ങനെയുള്ള ഭൂമികൾ ഈ വകുപ്പനുസരിച്ച് ഒഴിവാക്കപ്പെടാവുന്ന സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനത്തിന്റെവക ഭൂമിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല."

ഈ വിശദീകരണംമൂലം, റവന്യൂവകുപ്പ് നൽകിയകത്തകപ്പാട്ടം മുതലായ അവകാശങ്ങൾ നിലനിൽക്കവേ പഞ്ചായത്തുകളിലേക്കും മറ്റും കൈമാറാം ചെയ്യപ്പെട്ടതായ ഭൂമികൾ, ഈ വകുപ്പിലെ ഒഴിവാക്കലിന്റെവിധിയിൽ

മുപ്പാത്തതാണെന്നും, കൈവശക്കാർക്ക് സാധാരണ ജന്മിയുടെ കീഴിലുള്ള കുടിയാൻറെതുപോലെയുള്ള സംരക്ഷണങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണെന്നുംകാണാവുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം II:- "ഈ ഖണ്ഡികയുടെ പരിധിയിൽ, കണ്ടുകൃഷിഭൂമി എന്നതിൽ, 1124 ലെ കണ്ടുകൃഷിവിളംബരത്തിൻറെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന കണ്ടുകൃഷിപ്പാട്ടം, കണ്ടുകൃഷിതനത്ത് എന്നീയിനങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന ഭൂമികൾ എല്ലാം ചേരും. എന്നാൽ 1958 ലെ കണ്ടുകൃഷിപതിവു റൂൾ അനുസരിച്ച് പതിച്ചു കൊടുത്തുപോയ ഭൂമികൾ അതിൽപെടുകയില്ല".

ഒഴിവാക്കൽ II:- ഒരു ഗൃഹം, പീടിക, സംഭരണശാല എന്നിവയും. അവയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന പരിസരവും, എന്നിവയെ മാത്രമായി പാട്ടമോ വാടകയോ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഇടപാടുകൾ രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പരിധിയിൽപെടുന്നതല്ല".

വിശദീകരണം. "ഒരു കുടികിടപ്പുകാരൻ വീട്ടുതാമസത്തിനുകൊടുത്തത് മേൽവിവരിച്ച കെട്ടിടം വാടകയ്ക്കുകൊടുത്തു എന്നതായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല".

ഒഴിവാക്കൽ III :- "വ്യാവസായികമോ, വ്യാപാരപരമോ ആയ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമായി ഭൂമിയോ കെട്ടിടമോ പാട്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതും രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൻറെ പരിധിയിൽ പെടുന്നതല്ല".

ഒഴിവാക്കൽ IV :- "അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ജനറൽ, ഒഫീഷ്യൽ ട്രസ്റ്റി, ഒഫീഷ്യൽ റിസീവർ, കോടതി നിയോഗിക്കുന്ന മറ്റു ഔദ്യോഗിക ഭാരവാഹികൾ എന്നിവർ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തെയോ, ഭൂമിയെയോ, ഇതു രണ്ടും കൂടിയുള്ളതോ ആയവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പാട്ടമോ കുടിയായ്മ ബന്ധങ്ങളോ, ആക്ടിൻറെ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നിബന്ധനകളിൽ പെടുത്താവുന്നതല്ല".

ഈ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമം, സമഗ്രമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച്, മുകളിൽ വിവരിച്ച ഒഴിവാക്കലിൽനിന്നും വിമുക്തമായി, കൈവശ കൂടിയാൻറെ പക്കൽചെന്നു ചേരുന്ന ഭൂമിയുടെ വ്യാപ്തിവർദ്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

(a) "മേൽ വിവരിച്ച ഔദ്യോഗിക വ്യക്തികളുടെ പക്കൽ ഭൂമി കൈവശം വന്നയവസരത്തിൽ അതു് കാലാവധി അനുസാനിച്ചതോ അല്ലാത്തതോ ആയ പാട്ടപ്രകാരം കൂടിയാൻറെ കൈവശത്തിലായിരുന്നതാണെങ്കിൽ, (രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ വകുപ്പുകൾ ഇവയേയും ബന്ധിക്കും").

(b) "മേൽ പ്രകാരമുള്ള കൂടിയാൻ കൂടിയായ്മ നീട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, (രണ്ടാമദ്ധ്യായം അവയെ ബാധിക്കും").

(c) "കോടതി നിയോഗിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വസ്തു ഏൽക്കുന്ന കാലത്തു് നിലവിലിരുന്ന നിയമപ്രകാരം, പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുകയും അതനുസരിച്ചുകൊടുത്ത പാട്ടം പുതുക്കപ്പെട്ടോ അല്ലാതെയോ, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽവന്ന തീയതിയിൽ മുപ്പതു കൊല്ലത്തിൽകുറയാത്ത പഴക്കം ചെന്നതായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും (രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ നിബന്ധനകൾക്കു് വിധേയമാവും)

രണ്ടാമദ്ധ്യായം ബാധിക്കുന്നവിധം നിജപ്പെടുത്തിയ മേൽ വിവരിച്ച സംഗതികളിൽതന്നെ, രണ്ടാം അദ്ധ്യായം ബാധിക്കാതെ, ഒഴിവുകളുടെ പ്രയോഗം ചിലപ്പോൾ വരുന്നതാണ്. അവ നിയമത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത് താഴെക്കാണ്.

(a) "ഒരു കോർട്ട് ആഫ് വാർഡ്സ് ഏർപ്പെടുത്തുന്ന കൂടിയായ്മയുടെ കാര്യത്തിൽ, കോടതിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നും വസ്തുവിട്ടുകഴിഞ്ഞു് ആറുമാസങ്ങൾക്കകം ജന്മി (ഏതു ജന്മിക്കുവേണ്ടി കോടതി കൂടിയായ്മ ഏർപ്പെടുത്തിയോ ആ ജന്മി) കൂടിയായ്മയെ അവസാനിപ്പിക്കുകയോ, അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു് രജിസ്റ്റേഡ് നോട്ടീസ്"

കൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള വസ്തു രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുന്നതാണ്.”

(b) “കോടതി നിയോഗിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൊടുത്ത പാട്ടും, വസ്തുവിന്റെ കൈവശത്തിനവകാശിയായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടയാൾ, അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനം കഴിഞ്ഞു അഞ്ചുവർഷത്തിനകം തനിക്കു വസ്തു കൈവശം കിട്ടാൻ നടപടി നടത്തിയിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം അങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളും രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നവയായിരിക്കും.”

ഒഴിവാക്കൽ V “കൈവശപണയക്കാരോ, അവരിൽ നിന്നും അവകാശം കിട്ടിയവരോ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ഭൂമിയേയോ കെട്ടിടത്തെയോ, രണ്ടും ചേർന്നതിനെയോ സംബന്ധിക്കുന്ന കടിയായ്കകൾ. (രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നതല്ല)”

ഈ ഒഴിവാക്കലിൽപ്പെടാതെ രണ്ടാമദ്ധ്യായം ബാധിക്കുന്നതായി ചില കടിയായ്കകളെ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു. അവതാഴെ ചേർക്കുന്നു.

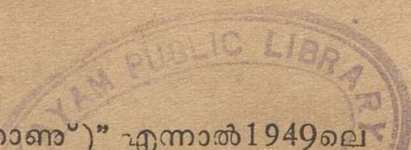
(1) “ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മലബാറിൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കടിയായ്കകൾ.”

(2) “1118-ലെ കൊച്ചി വേദം പാട്ടും ദാർനിയമം നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രദേശത്തു് 1943 മാർച്ച് 3-ാം തീയതിക്കുമുമ്പ് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കടിയായ്കകൾ.”

(3) “ഈ നിയമത്തിലെ 4 A വകുപ്പനുസരിച്ച്, കടിയായ്ക സ്ഥിരതയ്ക്കു് അർഹതപ്പെട്ടതായി, ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഏർപ്പെടുത്തിയ കടിയായ്കകൾ”

(4) “റോിക്കാരനോ അയാളുടെ അവകാശചിൻഗാമിയോ, ജനാവകാശം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഭൂമികൾ”.

ഒഴിവാക്കൽ VI “കേവലം ജീവനാശം മാത്രമുള്ള വ്യക്തികൾ, വസ്തുവിനേയോ, കെട്ടിടത്തേയോ, രണ്ടും ചേർന്നവയേയോ സംബന്ധിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തിയ കടിയായ്കകൾ (രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ വകുപ്പുകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ

നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്) എന്നാൽ 1949ലെ മദ്രാസ് ആലിയ സന്താന നിയമത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ "നിസ്സന്തതികാവൽ" എന്നു വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി, തനിക്ക് ജീവനാംശംമാത്രം അവകാശപ്പെട്ട ഭൂമിയെയോ കെട്ടിടത്തെയോ സംബന്ധിച്ച് നൽകിയിട്ടുള്ള ക്കിയായ്മകൾ ഈ ഒഴിവാക്കലിൽപ്പെടുന്നില്ല (രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽപ്പെടും എന്നു സാരം) (ഈ വ്യവസ്ഥ 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമംമൂലം വന്നതാണ്.)

അതേസമയം, ജീവനാംശമോ, മറ്റു പരിധിയുള്ള അവകാശമോ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, ക്കിയാന്, സ്ഥിരതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. 53 മുതൽ 72 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ മാത്രം, അവയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രബലപ്പെടുന്നതല്ല എന്നും വകുപ്പിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഒഴിവാക്കൽ VII പ്രൈവറു ഫാറസ്റ്ററുകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പാട്ടങ്ങൾ (രണ്ടാംഅദ്ധ്യായത്തിന്റെ പ്രയോജനം ഈവീയമുള്ള പാട്ടങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലാ),

എങ്കിലും, 1961 ജനുവരി 21-ാം തീയതിക്കു മുമ്പുനടപ്പിലിരുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമമനുസരിച്ച്, ക്കിയായ്മ സ്ഥിരത്ത് അവകാശം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങളെ മേൽവിവരിച്ച നിരോധനം ബാധിക്കുന്നതല്ല.

ഒഴിവാക്കൽ VIII:- "മുപ്പതേക്കറിൽ കുറയാത്ത വിസ്തീർണ്ണമുള്ള തോട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് (രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമല്ല)" എന്നാൽ, തോട്ടങ്ങളുടെയിടയിൽ കിടക്കുന്ന ഭൂമികൾ എന്നനിലയിൽ തോട്ടമായി പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന കൃഷിഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 53 മുതൽ 72' വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ മാത്രമേ, ഒഴിവിൽപ്പെടുകയുള്ളൂ. ശേഷിച്ച വകുപ്പുകൾഇവയെ സംബന്ധിച്ച് ബന്ധിതമാവും, എന്നർത്ഥം.

ഒഴിവാക്കൽ IX (റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) അൽപം വിശദീകരണത്തോടുകൂടി അവതരിപ്പിക്കേണ്ട പ്രധാനഭരകാര്യമാണിത്. 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനകടന്നാക്രമണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു ഇവിടെയാണ്.

1964 ലെ ഒന്നാം ആക്റ്റിൽ, "കുട്ടനാട്ടിലെ പാടശേഖരങ്ങളെ, രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ നിബന്ധനകളിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടാണ് 9-ാം ട്രൈബ്യൂണൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. കുറഞ്ഞപ്പട്ട നിരക്കിലുള്ള പാട്ടത്തുകയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെടുന്ന 73-ാം വകുപ്പും, ലാൽ കടിയായ്ക സൃഷ്ടിക്കുന്നത് നിരോധിക്കുന്ന 74-ാം വകുപ്പും, നിലവിലുള്ള കടിയായ്കകൾക്ക് സ്ഥിരതനൽകുന്നതിനും പാട്ടക്കരം നിജപ്പെടുത്തുന്നതിനും മറ്റും വ്യവസ്ഥകളുള്ള 4 മുതൽ 52 വരെ വകുപ്പുകളും, കുട്ടനാടൻ പാടശേഖരങ്ങളെ ബാധിക്കും എന്നും 1964 ലെ ആക്ടിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിരുന്നു. ജന്മിയുടെ അവകാശം കടിയായ്ക വില്പനവാങ്ങുവാൻ അവകാശം നൽകുന്ന 53 മുതൽ വകുപ്പുകളും, കുടികിടപ്പുകാർക്ക് പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ നൽകുന്ന 75 മുതൽ 80 വരെ വകുപ്പുകളുമാണ് കുട്ടനാടൻ പാടശേഖരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ബാധിക്കുകയില്ല എന്ന നിബന്ധന 1964 ലെ നിയമത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇപ്രകാരം ട്രൈബ്യൂണൽ ലഭിക്കുന്നത്, നാലാം ഷെഡ്യൂളിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പാടശേഖരങ്ങളിൽ, നെല്ല്, അല്ലെങ്കിൽ, ഗവൺമെന്റു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റു വിളകൾ കൃഷിചെയ്യുന്നിടത്തോളം കാലമാണ് (ഈ ട്രൈബ്യൂണൽ പ്രത്യേക പാടശേഖരങ്ങൾക്ക് അർഹമാവുന്നത്.) എന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരുന്നു.

നാലാം ഷെഡ്യൂളിൽ, പുളിങ്കുന്നു, ചേന്നങ്കരി; കൈനകരി, ആലപ്പുഴ, ആര്യപ്പുഴ, നാട്ടകം, തിരുവാർപ്പ്, കുമരകം, അയ്യപ്പനം, കൈയപ്പുഴ, വെച്ചൂർ എന്നീവില്ലേജുകളിലായി മൊത്തം 46 പേരെടുത്തു പറയപ്പെട്ട പാടശേഖരങ്ങളെയാണ്, ട്രൈബ്യൂണൽക്ക് അർഹതപ്പെട്ട പാടശേഖരങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ച് നിജപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്.

1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം ചെയ്തത്, ഒൻപതാം ട്രൈബ്യൂണൽ പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്ന വകുപ്പിനെ അപ്പാടെ എടുത്തു മാറ്റിക്കളയുക എന്നതായിരുന്നു. നാലാം ഷെഡ്യൂളും ഭേദഗതിനിയമത്തിൽ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ ഭേദഗതിയുടെ പ്രത്യാഘാതത്തെപ്പറ്റിയോ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയോ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നതേയില്ല. ഭേദഗതി പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ് എന്നുമാത്രം പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട്, പത്താമത്തെതിനും ഒഴിവിനെ വിവരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒഴിവാക്കൽ 10: ഹിന്ദുക്കളും മോസ്കം, പള്ളി വയുടെ വകയായ സ്ഥലങ്ങൾ, കുളങ്ങൾ. പരിസരങ്ങളും അവയുടെ വകയായ സ്ഥലത്തു മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്നതിനു് വിനിയോഗിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും, അവയുടെ ഓഫീസുകൾ. മറ്റു കെട്ടിടങ്ങൾ എന്നിവയും അവയുടെ പരിസരങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തി, പ്രസ്തുത ആരാധനാസ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അല്ലെങ്കിൽ മാനേജർ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കൂടിയായ്മകൾ (രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്.)

1964ലെ നിയമത്തിൽ മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്നതിനു് വിനിയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ആരുടെ വകയായാലും, അവ ഒഴിവാക്കപ്പെടണമെന്ന നിബന്ധനയാണുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അതുമാറ്റി, അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വകയാണെങ്കിൽമാത്രം, ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതാണ് എന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഈയിനത്തിൽപ്പെടുന്ന ഒരു കൂടിയായ്മ, ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ് ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കരാറോ, അന്നു് നിലവിലിരുന്ന നിയമമോ പ്രകാരം ലഭ്യമാകാനുള്ള പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ ഒന്നിന്നും, ഈ വകുപ്പ് ബാധകമാകുന്നതല്ല എന്ന് 1964 ലെ നിയമത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്കു് 1969 ലെ നിയമം മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല.

ഒഴിവാക്കൽ 11:- “വൃക്ഷങ്ങൾ മുറിച്ചു മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമായി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭൂമികൾ.”

ഒഴിവാക്കൽ 12:- വൃക്ഷങ്ങളിൽ അനുഭവം എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനുമാത്രമായും തെങ്ങു്, റബ്ബർ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു് ഒറ്റത്തടി വൃക്ഷങ്ങൾ എന്നിവ ചെയ്തുന്നതിനോ, കറയെടുക്കുന്നതിനോവേണ്ടി മാത്രം ഉള്ള ഇടപാടുകളിൽപ്പെട്ട ഭൂമികൾ.”

ഇത്രയുമാണ് നിലവിലുള്ള ഒഴിവാക്കലുകൾ.

ഉപവകുപ്പ് 2 1964ലെ ആക്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ടാം ഉപവകുപ്പ് റദ്ദുചെയ്ത് മാറ്റിക്കളയുകയാണ് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. റദ്ദുചെയ്യപ്പെട്ട വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്, തിരുവിതാംകൂർ ദേവസ്വം, കൊച്ചി ദേവസ്വം എന്നിവരുടെ കീഴിലുള്ള ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവയുടെ വകയായി നിലങ്ങൾ അല്ലാത്ത ഭൂമികളിന്മേലും, മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷനുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കെട്ടിടങ്ങളിലും ഭൂമികളിലും നിന്ന് പൊതുജന താൽപ്പര്യത്തിന് ആവശ്യമെന്നു ബോധ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, ഗസറ്റിൽ പരസ്യം മൂലം പാട്ടങ്ങൾ മുതലായ കുടിയാന്മാരുടെ, ഈ നിയമത്തിന്റെ ചില വകുപ്പുകളുടേയോ, എല്ലാ വകുപ്പുകളുടേയുമോ, പരിധിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കാൻ ഗവൺമെന്റിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ് എന്നത്രേ 1969-ലെ ആക്ടിന്റെ മൂന്നാം വകുപ്പിന്റെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ പരിരക്ഷ ഇപ്പോൾ എടുത്തു മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തിലെ ചരിത്രപരമായ സംഭവപരമ്പരകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലുണ്ടുള്ള കുടിയാന്മാരുടെ ഒരു ഗണ്യമായ വിഭാഗത്തെ സ്റ്റർശിക്കുന്നതാണ്, രണ്ടാം ഉപവകുപ്പ് എടുത്തു മാറ്റുന്ന ഈ ഭേദഗതിയും എന്നുമാത്രം പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ന്യായയുക്തമായ ഒഴിവാക്കലുകൾ എല്ലാറ്റിനേയുംനിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട്, മൂന്നാം വകുപ്പിൽ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ, കേരളത്തിൽ, വിശേഷിച്ചും തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിവിഭാഗത്തെ കൃഷി ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ച് മൗലികമായിത്തന്നെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സ്റ്റോടനാത്തകമായ പരിഷ്കാരത്തിന് വഴിതെളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് എന്നസംഗതി,മേൽകാണിച്ച വിവരങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

നാലാം ഭാഗം

മിച്ചഭൂമി

അദ്ധ്യായം 14	“സീലിംഗ്” ഏരിയാ”
അദ്ധ്യായം 15	ഭൂമി മരവിപ്പിക്കൽ
അദ്ധ്യായം 16	മിച്ചം കിട്ടുന്നഭൂമി

അദ്ധ്യായം 14

സീലിംഗ് ഏരിയാ

പരമാവധിവിസ്തീർണ്ണം അഥവാ "സീലിംഗ് ഏരിയാ" (Ceiling area) എന്ന ആശയം 1961 മുതൽ നമുക്ക് പരിചിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു വ്യക്തി, ഒരു കുടുംബം എന്നീ സാമൂഹ്യഘടകങ്ങളെ "അളവുകോൽ" അല്ലെങ്കിൽ "യൂണിറ്റ്" ആയി എടുത്തുകൊണ്ടാണ് സീലിംഗ് ഏരിയാ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത്. 1961ലെ നിയമത്തിലും 1964ലെ നിയമത്തിലും 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമത്തിലും സീലിംഗ് ഏരിയായുടെ തോത് ഗണ്യമായി ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ വന്ന വെട്ടിക്കറയ്ക്കലുകൾ മാത്രമാണ് എല്ലാവരെയും ആകാംക്ഷകുലരാക്കുന്ന ചിന്താക്ഷേപം. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണം എവിടെത്തുടങ്ങി, എവിടെ വന്നവ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഈ അദ്ധ്യായം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ആദ്യമായി നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം ഭൂമിയുടെ തരം തിരിവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താതെ, കേവലം ഏക്കറുകളുടെ കണക്ക് ഉദ്ധരിച്ച് പരമാവധിവിസ്തീർണ്ണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരിക്കലും യുക്തമാവുകയില്ല എന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില കോടതിവിധികളുടെ ചർച്ചാവിഷയവും ഇക്കാര്യത്തെച്ചൊല്ലിയുള്ളതായിരുന്നുവല്ലോ. ഭൂമിയുടെ തരം തിരിവിനെ അംഗീകരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം 1961-ലെ നിയമ നിർമ്മാണം തൊട്ടുതന്നെ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെ തൃപ്തികരമായ ഒരു രീതിയല്ലെന്നു കണ്ടിട്ട്, 1964-ലെ നിയമത്തിൽ "സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ" (Standard area) എന്ന ഒരു സങ്കേതം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സങ്കേതം വിശദാംശങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളോടെ 1969-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലും പിൻതുടരപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

1961 ലെ നിയമം ഇപ്പോൾ സംഗതമല്ലാതായിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും അതിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മാനദണ്ഡം പരിശോധനാർഹമാണ്. "ഇരുപ്പു കൃഷിനിധം" (Double Crop Nilam) എന്നതാണ് ഭൂപരിധിയുടെ അളവുകോലായി അന്ന് സ്വീകരിക്കുവാൻ സൗകര്യമായി തോന്നിയത്. ഇരുപ്പു നിലങ്ങളല്ലാത്ത വിവിധ തരം നിലങ്ങളേയും, തോട്ടങ്ങൾ പറമ്പുകൾ മുതലായവയേയും, സംബന്ധിച്ച് ഒരേക്കർ ഇരുപ്പു നിലത്തിന് തത്തുല്യമായി എത്ര പ്ലക്കർ മറ്റു ഭൂമി എന്നു കണക്കാക്കണം എന്നതായിരുന്നു അന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പോംവഴി.

പരമാവധി അനുവദനീയമായ ഭൂപരിധിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് പ്രസ്തുത നിയമത്തിൽ, 6 ഉപവകുപ്പുകളും, അവയ്ക്ക് മൊത്തം 3 വിശദീകരണങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സാമാന്യം ദീർഘമായ 58-ാം വകുപ്പും, ഗവണ്മെന്റു ചുവ്യാപിക്കുന്ന തീരതീരശേഷം, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞു വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഭൂമി, കൈവശം വയ്ക്കുന്നത് നിയമ വിരുദ്ധമായിരിക്കുമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്ത 59-ാം വകുപ്പും ആണ് ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഇരുപ്പു നിലമെന്നതിനോട് തത്തുല്യമായ മറ്റു ഭൂമി എന്നാൽ എന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് 1961 ലെ നിയമം, അതിന്റെ രണ്ടാം വകുപ്പായ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ വകുപ്പിൽ ഒൻപതാം ഖണ്ഡികയിൽ, താഴെക്കൊടുക്കുന്ന പട്ടിക ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരേക്കർ ഇരുപ്പു നിലം.

1. ഒരേക്കർ തെങ്ങിൻ പുരയിടം അല്ലെങ്കിൽ, ഒരേക്കർ കമുകിൻ പുരയിടം.
2. ഒന്നര ഏക്കർ തുല്യനിധം.
3. കുരുമുളകു തോട്ടം, ഓറഞ്ചു തോട്ടം, ഒട്ടുമാവിൻ തോട്ടം എന്നിവയുടെ ഒന്നര ഏക്കർ വീതം.

ഇവ ഓരോന്നും, ഒരു ഇരുപ്പു നിലത്തിന് തത്തുല്യമായി ഗണിക്കപ്പെടും.

അതുപോലെ, കളുത്തുണ്ടി മാവുപോകെ മറ്റു വിളകൾ വളർത്തുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന പുറയിടമാണെങ്കിൽ അതും ഒന്നര ഏക്കറാണ് ഒരേക്കർ ഇരുപ്പു നിലത്തിന് തത്തുല്യമായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത്. ഏസ്റ്റേറുകൾ പള്ളിയാൽ ഭൂമികൾ എന്നിവയും ഒന്നര ഏക്കർ വീതമാണ് ഒരേക്കർ ഇരുപ്പു നിലത്തിന് തത്തുല്യം.

പ്രധാനമായും കളുത്തു മാവു വളർത്തലിനുപയോഗിക്കുന്ന ഭൂമിയും, "താരിശുഭൂമി" എന്ന ഭൂമിയും രണ്ടേക്കർ വീതമാണ് ഒരേക്കർ ഇരുപ്പു നിലത്തിനു തുല്യമായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത്.

ഇത്രയും മാത്രമാണ് 1961 ലെ നിയമത്തിൽ ഭൂമിയുടെ തരം തിരിവിനു വേണ്ടി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അടിസ്ഥാനം.

ഇത്രയും വിശദാംശങ്ങളോടുകൂടി 1961 ലെ നിയമത്തിലെ പരിധി നിർണ്ണയത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന 58-ാം വകുപ്പിനെ ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1 "സീലിംഗ്" ഏരിയ താഴെപ്പറയും പ്രകാരമായിരിക്കും.

- (a) അഞ്ചു അംഗങ്ങളിൽ കവിയാതെ അംഗസംഖ്യയുള്ള കുടുംബത്തിന് 15 ഏക്കർ ഇരുപ്പു നിലമോ, അതിനു തത്തുല്യമായ വിസ്തീർണ്ണമോ ആകാം. അംഗസംഖ്യ അഞ്ചിൽ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, ഓരോ കൂടുതൽ അംഗത്തിനും ഓരോ, ഏക്കർ ഇരുപ്പു നിലം അല്ലെങ്കിൽ അതിനു തത്തുല്യമായ ഭൂമികൂടി ആകാം. എന്നാൽ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ എത്ര കൂടുതലായാലും, ഒരു

കുടുംബത്തിന്, മൊത്തം 25 ഏക്കർ ഇരുപ്പു നിലം അല്ലെങ്കിൽ അതിനു തത്തുല്യമായ വിസ്തീർണ്ണം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ഭൂമി വാടില്ല.

(b) പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു അവിവാഹിതൻ, ഏഴര ഏക്കർ ഇരുപ്പു നിലം അല്ലെങ്കിൽ അതിനു തത്തുല്യമായ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഭൂമി.

കുടുംബത്തിനോ, വ്യക്തിയ്ക്കോ കൈവശമുള്ളതായ, അല്ലെങ്കിൽ അവകാശപ്പെട്ടതായ ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിന് ഏതെല്ലാം ഇനത്തിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ പരിഗണിക്കണമെന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും സാമാന്യം വിശദമായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രസ്തുത വകുപ്പിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

1964 ലെ നിയമം വന്നപ്പോൾ സ്ഥിതിയാകെ മാറി. ഇരുപ്പുനിലം എന്നു സങ്കേതത്തെ ഒരു രൂണിററായി സ്വീകരിക്കുന്ന രീതി മാറി, പുതുതരം ഭൂമിയേയും "സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ" എന്ന പുതിയൊരു സങ്കേതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവക്ഷിക്കുന്നത് യുക്തമാണെന്ന തത്വം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നിയമനിർമ്മാണം മുമ്പോട്ടുകൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടത്. അതിനുവേണ്ടി; എല്ലാ ഭൂമികളേയും പത്തു തരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള വിവേചനം നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടു. അവ, (1) തോപ്പ് (Garden) (2) മൂഖ്യമായും കശുഅണ്ടിമാവു കൃഷി നടത്തുന്ന ഭൂമി (Dry land principally cultivated with cashew) (3) മറ്റു പറ്റുവകൾ (Other dry land) (4) പള്ളിയാൽ ഭൂമികൾ (Palliyal lands) (5) റബ്ബർ തോട്ടം (6) തേയിലതോട്ടം (7) കാപ്പി തോട്ടം (8) ഏലത്തോട്ടം (9) ഗ്രാമ്പൂതോട്ടം (10) കൊക്കോ

ത്തോട്ടം എന്നിവയാണ്, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പത്തു തരം തിരിവുകൾ. കേരളത്തിലെ വിവിധ ജില്ലകളിൽ മേൽവിവരിച്ച ഓരോ ഇനങ്ങൾ, ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ എന്നതിന് എത്ര വിസ്തീർണ്ണം വീതം ഓരോ തരം ഭൂമിയും ആകണം എന്ന് പട്ടികയിൽ നിശ്ചയിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് ജില്ലതോറും ഭിന്നവുമായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് രണ്ടു ജില്ലകളിലെ പട്ടിക വിവരം 1964 ൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് മാത്രം താഴെ കൊടുക്കുന്നു. ജില്ലതോറും, വ്യത്യസ്തമുണ്ട് എന്നു കാണിക്കാനാണ് ഈ ഉദാഹരണം കൊടുക്കുന്നത്.

തിരുവനന്തപുരം ജില്ല.

ഇനം	ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിന് എത്രഭൂമി എന്നത്
1 തോപ്പ്	ഒന്നര ഏക്കർ
2 പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3 മറവു പറമ്പുകൾ	നാലേക്കർ
4 പള്ളിയാൽ ഭൂമി	നാലേക്കർ
5 റബ്ബർ തോട്ടം	ഒന്നേമുക്കാൽ ഏക്കർ
6 തേയില തോട്ടം	മുക്കാൽ ഏക്കർ
7 കാപ്പിത്തോട്ടം	ഒരേക്കർ
8 ഏലത്തോട്ടം	ഒന്നര ഏക്കർ
9 ഗ്രാമ്പൂതോട്ടം	ഒന്നര ഏക്കർ
10 കൊക്കോതോട്ടം	ഒന്നര ഏക്കർ

എറണാകുളം ജില്ല

ഇനം	ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ റിന്റ എത്ര ഭൂമി എന്നതു്
തോപ്പു്	ഒരേക്കർ
പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	ഒന്നേമുക്കാൽഏക്കർ
മറ്റു പറമ്പുകൾ	മൂന്നേക്കർ
ചുള്ളിയാൽ ഭൂമി	മൂന്നേക്കർ
റബ്ബർ	രണ്ടേകാൽഏക്കർ
തേയിലതോട്ടം	ഒരേക്കർ
കാപ്പിത്തോട്ടം	ഒരേക്കർ
ഏലത്തോട്ടം	ഒന്നരഏക്കർ
ഗ്രാമ്പൂതോട്ടം	ഒന്നരഏക്കർ
കൊക്കോത്തോട്ടം	ഒന്നരഏക്കർ

ഇതുപോലെ ഭിന്നരീതിൽ, കേരളത്തിലെ ഒൻപതു ജില്ലകൾക്കും സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ എന്തായിരിക്കണമെന്നു് 1964 ലെ ആക്ടിലെ രണ്ടാം പട്ടിക വിശദപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

നിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിൻ്റെ നിർവചനം പട്ടികയിൽ പ്രത്യേകം രണ്ടാംഭാഗമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനു് ജില്ലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തരംതിരിവല്ല നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഒരു പ്ലാനിലവും ഇരുപ്ലാനിലവുമായി മാത്രം ഒരു താരതമ്യം മതിയാകുമായിരുന്നുതാനും. കേരളത്തിലെ വിവിധ താലൂക്കുകളിലെ നിലങ്ങളിൽ സാമന്യം പൊതുസ്ഥിതിയുള്ളതെന്നു കരുതപ്പെട്ട ഒന്നിലധികം താലൂക്കുകളിലെ നിലങ്ങളെ ഒരു ഗൂപ്പായി കണക്കിലെടുത്തു് അവയെ താരതമ്യപ്പെട്ടു്

ഇതുകയായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് 15 ഗ്രൂപ്പുകൾ പട്ടികയുടെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ കുറിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ നിലത്തിന് ചിലേടത്ത് ഇരുപ്പനിലമാണെങ്കിൽ ഒരേക്കർ നിലമെന്നും അവിടെത്തന്നെ ഒരുപ്പനിലമെങ്കിൽ രണ്ടേക്കർ വേണമെന്നും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ, മറ്റു ചില ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിന് ഇരുപ്പനിലം തന്നെ രണ്ടേക്കറും ഒരുപ്പനിലം മൂന്നേക്കറും എന്നും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥസ്വഭാവം വിശദപ്പെടുത്തുന്നതിന് കഴിഞ്ഞുപോയ പട്ടികയെപ്പറ്റി ഇത്രയും വിവരിച്ചതാണ്. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള പട്ടികയെപ്പറ്റി സവിസ്തരം താഴെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതുകൂടി താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമം വരുത്തിയ മാറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

കരഭാഗമായിട്ടുള്ള ഭൂമികളെ 1964 നിയമം പത്തു ഇനങ്ങളിലായി തരംതിരിച്ചിരുന്നതിനു പകരം 1969 ലെ പട്ടികയിൽ, കരഭാഗമായിട്ടുള്ള ഭൂമികൾ നാല് പ്രധാന തലക്കെട്ടുകളിലായി മൊത്തം ആറ് ഇനങ്ങളിൽ മാത്രമായി ഒതുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും പട്ടികയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

കേരള സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു കാലാകാലങ്ങളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ഉപഭേദങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ മാറ്റങ്ങൾ സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിന്റെ ധാരണകളിൽ വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

പട്ടിക ഒന്നാം ഭാഗം

നിലങ്ങളല്ലാത്ത ഭൂമികൾ

തിരുവനന്തപുരം ജില്ല

ഭൂമിയുടെ ഇനം

ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിന് എത്ര വിസ്തീർണ്ണം വേണമെന്നത്

1	തോപ്പുകൾ	
	(i) മുഖ്യമായും തെങ്ങു നട്ടിരിക്കുന്ന പുരയിടം	ഒരേക്കർ
	(ii) മുഖ്യമായും കമുകൂ നട്ടിട്ടുള്ള പുരയിടം	അരഏക്കർ
	(iii) മുഖ്യമായും കൂരുമുളക് നട്ടിട്ടുള്ള പുരയിടം	ഒന്നരഏക്കർ
2	മുഖ്യമായും പറങ്കിമാവ് നട്ടിട്ടുള്ള പുരയിടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പുരയിടങ്ങൾ	രണ്ടരഏക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമികൾ	നാലേക്കർ

കൊല്ലം ജില്ല

1	തോപ്പുകൾ	
	(i) തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	(ii) അടയ്ക്കാതോപ്പ്	അരഏക്കർ
	(iii) കൂരുമുളക്തോട്ടം	ഒന്നരഏക്കർ
2	മുഖ്യമായും കശുവണ്ടി നട്ടുന്ന പുരയിടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പുരയിടങ്ങൾ	രണ്ടരഏക്കർ
	പള്ളിയാൽ ഭൂമി	മൂന്നേക്കർ

ആലപ്പുഴ ജില്ല

1	തോപ്പുകൾ	
	(i) തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	(ii) അടയ്ക്കാതോപ്പ്	അരപ്പക്കർ
	(iii) കുരുമുളകുതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
2	മുഖ്യമായും കശു അണ്ടി നട്ടുന്ന പുരയിടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പുരയിടങ്ങൾ	രണ്ടരപ്പക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമികൾ	അല്ലേക്കർ

കോട്ടയം ജില്ല

1	തോപ്പുകൾ	
	(i) തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	(ii) അടയ്ക്കാതോപ്പ്	അരപ്പക്കർ
	(iii) കുരുമുളകുതോട്ടം	ഒന്നരപ്പക്കർ
2	പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പറമ്പുകൾ	രണ്ടേക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമികൾ	മൂന്നേക്കർ

എറണാകുളം ജില്ല

1	തോപ്പുകൾ	
	(i) തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	(ii) അടയ്ക്കാതോട്ടം	അരപ്പക്കർ
	(iii) കുരുമുളകുതോട്ടം	ഒന്നരപ്പക്കർ
2	പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പറമ്പുകൾ	രണ്ടരപ്പക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമികൾ	മൂന്നേക്കർ

തൃശൂർ ജില്ല

1	(i) തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	(ii) അടയ്ക്കാതോപ്പ്	അരഏക്കർ
	(iii) കുരുമുളകുതോട്ടം	ഒന്നരഏക്കർ
2	പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പറമ്പുകൾ	മൂന്നേക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമി	മൂന്നേക്കർ

പാലക്കാട് ജില്ല

1	(i) തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒന്നേകാൽഏക്കർ
	(ii) അടയ്ക്കാതോട്ടം	അരഏക്കർ
	[iii] കുരുമുളകുതോട്ടം	മൂന്നേക്കർ
2	പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പറമ്പുകൾ	രണ്ടരഏക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമി	നാലേക്കർ

മലപ്പുറം ജില്ല

1	തോപ്പുകൾ	
	[i] തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	[ii] അടയ്ക്കാതോട്ടം	അരഏക്കർ
	[iii] കുരുമുളകുതോട്ടം	മൂന്നേക്കർ
2	പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പറമ്പുകൾ	രണ്ടരഏക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമി	മൂന്നേക്കർ

കോഴിക്കോടു ജില്ല

1	[i] തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	[ii] അടയ്ക്കാതോട്ടം	അരഏക്കർ
	[iii] കുരുമുളകുതോട്ടം	മൂന്നേക്കർ
2	പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പറമ്പുകൾ	രണ്ടര ഏക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമി	മൂന്നേക്കർ

കണ്ണൂർ ജില്ല

1	തോപ്പുകൾ	
	[i] തെങ്ങിൻതോപ്പ്	ഒരേക്കർ
	[ii] അടയ്ക്കാതോപ്പ്	അരഏക്കർ
	[iii] കുരുമുളകിൻതോട്ടം	മൂന്നേക്കർ
2	പറങ്കിമാവിൻതോട്ടം	രണ്ടേക്കർ
3	മറ്റു പറമ്പുകൾ	രണ്ടര ഏക്കർ
4	പള്ളിയാൽ ഭൂമി	മൂന്നേക്കർ

പട്ടിക രണ്ടാം ഭാഗം

താലൂക്കുകൾ	ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിന് എത്ര ഏക്കർ ഇരുപ്പനിലം	1: സ്റ്റാ: ഏക്കറിന് എത്ര ഒരുപ്പനിലം
നെയാറ്റിൻകര		
1 തിരുവനന്തപുരം	ഒരേക്കർ	രണ്ടേക്കർ
നെടുമങ്ങാട്		
ചിറയിൻകീഴ്		
കൊല്ലം		
2 കൊട്ടാരക്കര	ഒരേക്കർ	രണ്ടേക്കർ

കുന്നത്തൂർ

പത്തനാപുരം

2 പത്തനംതിട്ട

കരുനാഗപ്പള്ളി

3 കാത്തികപ്പള്ളി
മാവേലിക്കര

ഒരേക്കർ

രണ്ടേക്കർ

ചെങ്ങന്നൂർ

4 തിരുവല്ല
കൂട്ടനാട്

ഒരേക്കർ

ഒന്നേമു
ക്കാൽ ഏക്കർ

5 അമ്പലപ്പുഴ
ചേൽതല

ഒന്നര
ഏക്കർ

രണ്ടര
ഏക്കർ

ചങ്ങനാശേരി

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി
പീരുമേട്

6 കോട്ടയം
വൈയ്ക്കം
മീനച്ചൽ
ദേവികുളം
ഉടുമ്പൻചോല

ഒരേക്കർ

രണ്ടേക്കർ

തൊടുപുഴ

7 മൂവാറ്റുപുഴ
കൊച്ചി
കണയന്നൂർ

ഒരേക്കർ

രണ്ടേക്കര

കുന്നത്തൂർനാട്

8 പറവൂർ
ആലുവാ

ഒന്നേക്കാൽ
ഏക്കർ

രണ്ടര
ഏക്കർ

ചെമ്മന്തൂർ

9	മുക്തപുരം തൃശ്ശൂർ തലപ്പള്ളി	ഒന്നേകാൽ ഏക്കർ	രണ്ടേക്കർ
10	ചിറൂർ ആലത്തൂർ പാലക്കാട്	മൂക്കാലേ ക്കർ	ഒന്നേകാൽ ഒന്നേകാൽ
11	ഒറപ്പാലം പെരിന്തൽമണ്ണ മണ്ണാർകാട് ഏറനാട്	ഒരേക്കർ	രണ്ടേക്കർ
12	ചാവക്കാട് പൊന്നാനി തിരൂർ	ഒന്നേകാൽ ഏക്കർ	രണ്ടേകാൽ ഏക്കർ
13	കോഴിക്കോട് കൊയിലാണ്ടി വടകര	ഒന്നര ഏക്കർ	മൂന്നേക്കർ
14	തെക്കേവയനാട് വടക്കേവയനാട്	ഒന്നേകാൽ ഏക്കർ	രണ്ടേകാൽ ഏക്കർ
15	തലശ്ശേരി കണ്ണൂർ തളിപ്പറമ്പ് ഹോസ്ദുർഗ്ഗ് കാസർകോട്	ഒന്നേ കാൽ ഏക്കർ	രണ്ടേകാൽ ഏക്കർ

1964 ലെ നിയമത്തിൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി കൊടുത്തിരുന്ന വിശദാംശങ്ങളുമായി താരതമ്യത്തിന് ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. 13-ാം ഇനത്തിൽ ചുട്ട കോഴിക്കോട്, കൊയിലാണ്ടി, വടകര എന്നീ

താലൂക്കുകൾക്ക് 1964 ൽ ഇരുപ്പുനിലം ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിന് രണ്ടേക്കറും ഒരുപ്പുനിലം നാലേക്കറും വേണം എന്നുണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ഒന്നരഏക്കറു മൂന്നേക്കർ എന്ന് മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 14-ാം ഇനത്തിൽ, ഇരുപ്പുവിന് രണ്ടേക്കറും ഒരുപ്പുവിന് മൂന്നേക്കറും വേണമായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ഒന്നേക്കാൽ ഏക്കറും രണ്ടേക്കാശ ഏക്കറും മതിയാവും എന്നു മാറ്റിയിട്ടുള്ളതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. 15-ാമതു ഗ്രൂപ്പിൽ, ഇരുപ്പുവിന് ഒന്നേമൂക്കാൽ ഏക്കറും ഒരുപ്പുവിന് നാലേക്കറും എന്നുണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ യഥാക്രമം ഒന്നേക്കാൽ ഏക്കറും രണ്ടേക്കാൽ ഏക്കറും എന്നു ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നിലങ്ങൾക്കും കരപ്പറമ്പുകൾക്കും സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർകണക്കിന് ആണ് പരമാവധി കൈവശംവയ്ക്കാവുന്ന ഭൂമി, എത്രയെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട വകുപ്പുകളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനുവേണ്ടി 1964 ലെ നിയമത്തിൽ 82, 83 എന്നീ വകുപ്പുകൾ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സുപ്രധാന ഭേദഗതികളോടെ, ഈ രണ്ടു വകുപ്പുവൾ 1969 നശേഷം എങ്ങിനെ നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന് താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

വകുപ്പ്-82

ഉപവകുപ്പ് 1 സീലിംഗ് ഏരിയാ, താഴെക്കാണുംപ്രകാരമായിരിക്കും.

- (a) പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു അവിവാഹിതൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരാൾ മാത്രം ശേഷിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബം—ഈ ഘടകത്തിന് അഞ്ചു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ. എന്നാൽ പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണം ഇങ്ങനെ അഞ്ചു സ്റ്റാൻഡേർഡ്

എക്കർ ആയി തിട്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ആയത് സാധാരണ എക്കറായ ആറേക്കറിൽ കുറയുകയുമാകൂ. പുഴര സാധാരണ എക്കറിൽ കവിയുകയുമാകൂ.

- (b) രണ്ടോ അതിൽ കൂടുതലും എന്നാൽ അഞ്ചിൽ കവിയാതെയും അംഗങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു കുടുംബത്തിന് നീലിംഗ് ഏരിയാ സ്റ്റാൻഡേർഡ് എക്കർ പതു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ തിട്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ സാധാരണ എക്കർ പന്ത്രണ്ടിൽ കുറയാനോ ഇരുപതിൽ കവിയാനോ പാടില്ല.
- (c) അഞ്ചു് അംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിന് അഞ്ചുകഴിഞ്ഞുള്ള ഓരോ അംഗത്തിനും സ്റ്റാൻഡേർഡ് എക്കർ ഒന്നു വീതം കൂടുതൽ ആകാം. അങ്ങനെ ചൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കുമ്പോൾ സാധാരണ എക്കറിന്റെ കണക്കിന് പന്ത്രണ്ടിൽ കുറയാനോ ഇരുപതിൽ കവിയാനോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.
- (d) ഒരു കൂട്ടുകുടുംബമെന്നു ഗണിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കോ കുടുംബത്തിനോ ആണെങ്കിൽ, പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണം പതു് സ്റ്റാൻഡേർഡ് എക്കർ, അതു സാധാരണ എക്കറായി കണക്കു വരുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ടിൽ കുറയാനോ പതിനഞ്ചിൽ കൂടാനോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു."

a] മുതൽ d] വരെയുള്ള മേൽവിവരിച്ച ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിനു പകരമായി 1964 ലെ നിയമത്തിലെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തയിരുന്നത് താഴെക്കാണുന്ന കണക്കാണ്.

[a] പ്രായപൂർത്തിയായ അവിവാഹിതൻ; അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചിൽ കവിയാതെ അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കുടുംബം എന്നതിന് പന്ത്രണ്ടു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ ആയിരിക്കും സീലിംഗ് ഏരിയാ.

[b] അഞ്ചിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളുള്ള കുടുംബത്തിന് പന്ത്രണ്ടു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിനു പുറമേ, അഞ്ചിൽ കൂടുതലായി ഉള്ള ഓരോ കൂടുതൽ അംഗത്തിനും ഓരോ സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ വീതം കൂടുതൽ ആകാം. എന്നാൽ ഇതു പരമാവധി ഇരുപതു സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറിൽ കവിയാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങനെ കണക്കു കൂട്ടി വരുമ്പോൾ [a] സീലിംഗ് ഏരിയാ ഒരു കേസിലും പതിനഞ്ചു സാധാരണ ഏക്കറിൽ കറയാനോ, [b] മുപ്പത്തി ആറു സാധാരണ ഏക്കറിൽ കവിയാനോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

“കുടുംബം [Family] എന്ന പദത്തിന് 1964 ൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട വ്യാപ്തി 1969 ൽ മററപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നിർവചനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ 14-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, കുടുംബം എന്നതിന് “ഭർത്താവ്, ഭാര്യ, അവരുടെ അവിവാഹിതരായ മൈനർ മക്കൾ” എന്നിവരോ, അവരിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവർ മാത്രമോ ഉൾപ്പെടും എന്നാണ് നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

‘സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ’ എന്ന പദത്തിന്റെ വിവക്ഷയനുസരിച്ച് സാധാരണ ഏക്കറിന്റെ അളവു നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ തന്നെ 1969 ലെ ഭേദഗതി, പട്ടികയിൽ സാരമായ കുറവു വരുത്തി എന്ന് മുകളിൽ വിവരിച്ചുവല്ലോ. അതിനു പുറമേ, കുടുംബം, വ്യക്തി എന്നിവയ്ക്കു് കൈവശം വയ്ക്കാവുന്ന പരമാവധി സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കറുകളുടെ

എണ്ണത്തിൽത്തന്നെ സാരമായ കുറവു വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സാധാരണ ഏക്കർ കണക്കെടുക്കുന്നതിൽ ഏറ്റെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നിയന്ത്രണവും കൂടി കണക്കിലെടുത്താൽ, ഇപ്പോഴത്തെ നിയമമനുസരിച്ചുള്ള പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിന്റെ അളവ് സാരമായി കുറവു ചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തും, ഇത്ര കർക്കശമായ "റേഷനിംഗ്" ഭൂമിയുടെ കാര്യത്തിൽ വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നത് ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

82-ാം വകുപ്പിന്റെ മറ്റു ഉപവകുപ്പുകൾ കൂടി പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 2 ഇതിൽ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല. അത് ഇങ്ങനെയാണ്. "ഈ അദ്ധ്യയത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കുന്നതിന്, ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഓരംഗം മാത്രമായോ, ഒന്നിലധികം അംഗങ്ങൾ കൂട്ടായോ, എല്ലാ അംഗങ്ങളും കൂടി കൂട്ടായോ, ഉടമസ്ഥാവകാശപ്രകാരമോ, കൈവശപ്രകാരമോ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ കൂടി കണക്കിലെടുക്കണം." (പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിന്റെ കണക്കു കൂട്ടലിൽ അതും പെടുത്തണം എന്നതാണ് പ്രധാന കാര്യം.)

ഉപവകുപ്പ് 3 ഇത് 1969 ൽ മാറി എഴുതപ്പെട്ടതാണ്.

"ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ അവിവാഹിതന്റെ ഭൂമി എന്നതിൽ. ആ കുടുംബം അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തി, ഒരു സഹകരണ സംഘത്തിന്റെ കീഴിൽ അവകാശപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി കണക്കുനോക്കേണ്ടതാണ്."

വിശദീകരണം.

“ഒരു കുടുംബാംഗത്തിന് ഉടിക്കാവുന്ന ഓഹരി അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു അവിവാഹിതന് ഒരു സഹകരണസംഘത്തിൽ ഉടമസ്ഥതയുള്ള ഭൂമി എന്നിവ കണക്കാക്കുന്നത്, കുടുംബത്തിൽ ഭാഗം വെച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ സഹകരണസംഘം വസ്തു അവകാശപ്പടി വീതിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് എന്തുകിട്ടുമായിരുന്നോ അത്രയും ഭൂമി എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം, പരമാവധി ഭൂമി എന്ന തത്വം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന് 83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഗവൺമെന്റ് നിശ്ചയിക്കുന്ന തീയതിയിൽ വരാവുന്ന കണക്കാണ് എടുക്കേണ്ടിയുള്ളത്.”

ഉപവകുപ്പ് 4 ഇതും നൂതനമായി മാറിയെഴുതപ്പെട്ടതാണ്.

“ഈ നിയമം നടപ്പിൽവന്നതിനുശേഷമുള്ള തീയതിയിൽ രണ്ടാംപട്ടികയിൽ വിവരിച്ച ഒരിനത്തിൽപ്പെട്ടതായി വിവരിക്കപ്പെടാവുന്നഭൂമി, മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നതായി മാറ്റപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിൽ, മാറ്റുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ഇനം ഏതാണോ, അതിൽപ്പെട്ടതായി ഗണിച്ച മാത്രമേ വിസ്തീർണ്ണം കണക്കു കൂട്ടാൻ പാടുള്ളൂ.”

തരിശായി കിടന്നിരുന്ന ഭൂമിയെ ഒരാൾ സ്വന്തം അധ്വാനം കൊണ്ട് തെങ്ങിൻപുരയിടമോ കമുകീൻപുരയിടമോ ആക്കിമാറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അയാളുടെ അധ്വാനത്തിന്റെ അംഗീകാരമായി അനുവദിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സൗജന്യമാണിതെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്,

ഉപവകുപ്പ് 5 അഞ്ചും ആറും ഉപവകുപ്പുകൾക്ക് മാറ്റമൊന്നും വന്നിട്ടില്ല.

(5) “ഒരു സ്വകാര്യട്രസ്റ്റ്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്വകാര്യസ്ഥാപനം എന്നിവ കൈവശം വയ്ക്കുന്ന ഭൂമിയെ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ, പ്രായുത ട്രസ്റ്റ് അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപനം സ്ഥാപിച്ച വ്യക്തിയുടെ വക സ്ഥലമാണ് അത് എന്നും സ്ഥാപകൻ മരിച്ചുപോയിയെങ്കിൽ, അയാളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാർ കൈവശംവയ്ക്കുന്ന ഭൂമി എന്നും അതിനെ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.”

ഉപവകുപ്പ് 6 “സീലിംഗ് ഷ്യൂറിയാ കണക്കാക്കുന്നതിൽ 81-ാം വകുപ്പിൽ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഒഴിവുകളിൽപ്പെടുന്ന ഭൂമി പരിഗണിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.”

വിശദീകരണം 1

“ഒരു വ്യക്തിക്ക് നിയമാനുസരണം വിവാഹം ചെയ്തുപ്പെട്ട രണ്ടോ അധികമോ ഭാര്യമാർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അവരിൽ ഭർത്താവ് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന ഭാര്യയും അവരുടെ അവിവാഹിതരായ മൈൻ കുട്ടികളും ചേർന്ന് കുടുംബമെന്ന പരിഗണനയിൽ പെടേണ്ടതാണ്. മറ്റുള്ള ഓരോ ഭാര്യമാരും അവരുടെ അവിവാഹിതരായ മൈൻ കുട്ടികളും വേറെ കുടുംബമായി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്.”

വിശദീകരണം 2

“പ്രായപൂർത്തിയായ അവിവാഹിതൻ എന്ന പദത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വിവാഹമോചനം നടത്തി, പിന്നീട് വിവാഹം ചെയ്യാത്ത ഭാര്യ—അങ്ങിനെയുള്ള ഭർത്താവ്—എന്നിവരും പെടുന്നതാണ്. അവിവാഹിതരായ മൈൻ കുട്ടികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഒരു കുടുംബമായി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്.”

വകുപ്പ് 83

അതിപ്രധാനമായ ഒരു പൊളിച്ച് എഴുത്തിലൂടെ, പരമാവധി കൈവശം വയ്ക്കാവുന്ന ഭൂമിയുടെ പരിധിയിൽ ഗണ്യമായ വെട്ടിച്ചുരുക്കൽ വരുത്തിയ എൻപത്തിമൂന്നാം വകുപ്പിനെക്കൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു.

1964 ലെ നിയമത്തിലെ 83-ാം വകുപ്പിനു രണ്ട് ഉപവകുപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച്, ഒരു കുടുംബത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരാൾക്ക് പരിധിനിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ, അയാളുടെ മരണശേഷം, അവകാശികളായി വരാവുന്നവരായി ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള പ്രായപൂർത്തിയായ മക്കളേയും കൂടി കണക്കിലെടുത്ത്, അപർക്ക് അവകാശം കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നവരുടെ പേരിൽ സീലിംഗ് ഏരിയയെ ചെറുതാക്കുന്നതിനുവേണ്ടുന്ന ഭൂമിയുംകൂടി, 82-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കൈവശം വയ്ക്കാതെയിരുന്ന സാഹചര്യമാണ് 83-ാം വകുപ്പിന്റെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ ചേർത്തിരുന്നത്. ഈ സൗജന്യം കൂടാതെതന്നെ ഒരു കുടുംബത്തിന് പരമാവധി 36 സാധാരണ ഏക്കർവരെ കൈവശം വയ്ക്കാമായിരുന്നു എന്ന് മുകളിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ അതിനുപുറമെ ഭാവിയിൽ മക്കൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഘടകത്തിനുമത്രം മുപ്പത്താറ് ഏക്കർവരെ കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോഴേ ഭൂമി കരുതിവയ്ക്കാവുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, നാളെ കൈവശം എടുത്ത് അനുഭവിക്കാവുന്ന ഭൂമിയുടെ മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം അതിരില്ലാതെ വികസിപ്പിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ എന്നനില 1964 ലെ നിയമത്തിൻകീഴിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സാരം. ഈ ചുരുവാട്ടുകളെയെല്ലാം സമഗ്രമായി നിരോധിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിനെ റദ്ദാക്കി, 83-ാം വകുപ്പ് പൊളിച്ച് എഴുതുന്നതു

കയാണ് 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ള 83-ാം വകുപ്പ് താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

“ഗവൺമെന്റ് ഗസറ്റിൽ പർസ്യൂട്ടുലം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ, ഒരു വ്യക്തിക്കും (No person) ഉടമസ്ഥതയിലോ, ഒറ്റിപ്രകാരമുള്ള കൈവശത്തിലോ, മൊത്തം സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമിക്ക് ഉടമാവകാശമോ വയ്ക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.” ഇത്രയുംമാത്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ 83-ാം വകുപ്പ്.

ഈ വകുപ്പിൽ, വ്യക്തി എന്ന പദം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്പം തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്ക് ഇടം നൽകുന്നതാണ്. Person എന്നു ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്ന പദത്തിന്റെ വിവർത്തനത്തിന് മലയാളത്തിൽ യുക്തമായ മറ്റൊരു പദം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് വ്യക്തി എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചതാണ്. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള Person എന്ന പദത്തെ, നിയമസങ്കേതത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്, വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിലാണ്. പ്രകൃതിയാൽ ജനനം ലഭിക്കുന്ന ആളുകൾ എന്ന അർത്ഥത്തിന് പുറമെ; മനുഷ്യർ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പലതിന് കൂടിയും Person എന്ന പദം നിയമശൈലിയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച്, മനുഷ്യനാൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചില സ്ഥാപനങ്ങളും, തിര്യമ അർത്ഥത്തിൽ വ്യക്തികളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുവാറുണ്ട്. സഹകരണസംഘം, കമ്പനി, കൂട്ടുകൂട്ടംബം, മതമക്കത്തായം തൊവാട്ട് എന്നിവയെല്ലാം ഈ അർത്ഥത്തിൽ വ്യക്തിയാണ്—നിയമത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ.

മേൽ കാണിച്ച ചർച്ച നടത്തിയതിന് പ്രത്യേകം ഒരുഭേദമുണ്ട്. 1964-ലെ 1-ാം ആക്റ്റിൽ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഈ പദം വളരെ ബോധപൂർവ്വം 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

1964 ലെ നിയമത്തിൽ പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിഞ്ഞു ഭൂമി ഉടമസ്ഥതയോ കൈവശമോ വയ്ക്കുന്നതിന്, നിരോധനം ഉണ്ടായിരുന്നതു് ഒരു കുടുംബം അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ അവിവാഹിതൻ എന്നിവർക്കു മാത്രമായിരുന്നു. ഇന്ന് 83-ാം വകുപ്പു മാറിയെഴുതിയപ്പോൾ "Person" എന്ന സാങ്കേതിക സംജ്ഞയുടെ അർത്ഥം വ്യാപ്തി മുഴുവനും ഈ നിരോധനത്തിന്റെ പിടിയിൽ അമരുന്നു. കമ്പനികൾ സഹകരണസംഘങ്ങൾ മുതലായി, വളരെയേറെ വസ്തു കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നതായ സ്ഥാപനങ്ങളെക്കൂടി നിരോധനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരികയാണ് ഇതുവഴി സാധിച്ചിരിക്കുന്ന മരലികമായ നേട്ടം അല്ലെങ്കിൽ കോട്ടം. ഈ ആശയത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്, കക്ഷികൾ നടത്തുന്ന ഇടപാടുകളെ സംബന്ധിച്ച നിയന്ത്രണങ്ങൾ എടുത്തു നൂ 84-ാം വകുപ്പിൽ, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം രണ്ടാം ഉപവകുപ്പു ചേർത്തതു്. ഭൂമി മരവിപ്പിക്കൽ എന്ന അടുത്ത അധ്യയത്തിൽ ഇക്കാര്യം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

തെറ്റിദ്ധാരണ ഒഴിവാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ഇവിടെ കുറിക്കേണ്ടിയുണ്ട്. 98 A എന്ന ഒരു പുതിയ വകുപ്പുമൂലം സഹകരണസംഘങ്ങളെ പ്രത്യേകവിധിയായി ഈ പരാധീനതയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. കമ്പനികൾ മുതലായ "Persons"നെ 84(2)-ാം വകുപ്പു് ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

1957 ൽ കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ജനകീയ മന്ത്രിസഭ അധികാരമേറ്റെടുത്തതു മുതൽ, ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമനിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം കേരളജനതയിൽ വേരൂന്നിയതാണ്. അന്നുമുതൽ, അഥവാ ശ്രീ. പി. എസ് നടരാജപിള്ള അവർകൾ, ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തിനുള്ള

ബില്ലുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതുകൊണ്ട് തന്നെ, പരമാർത്ഥമായി കൈവശം വയ്ക്കാവുന്ന ഭൂമിയുടെ തോത് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമെന്നും, മിച്ചമുള്ള ഭൂമി മരവിപ്പിക്കലിന് വിധേയമാവുമെന്നും സാമാന്യം അധികരിച്ച വസ്തു ഉടമസ്ഥതയുള്ള എല്ലാവരും ധരിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയുള്ളതാണ്. അന്നു മുതൽ കൈവശമുള്ള ഭൂമികളെ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ, ക്രമീകരിക്കുവാനുള്ള ഇടപാടുകൾ മുൻകരുതലെന്ന നിലയിൽ, വസ്തുഉടമകൾ നടത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. അതും ഒരു തരത്തിൽ, നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പ്രക്രിയ ആയി പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതായിരിക്കാം. ഏതായാലും 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമമൂലം വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള അത്യന്തം കർശനമായ പരിധിനിർണ്ണയത്തിന്റെ തുടർച്ചയായിട്ടുള്ളതും, മിച്ചഭൂമികളെത്താനുള്ള സംരംഭത്തിലൂടെ വളരെയൊന്നും മിച്ചഭൂമി നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധ്യതയില്ലാത്ത ചുരുപാടാണ് കേരളത്തിലുള്ളതെന്നാണ്, ഗവൺമെന്റിന് ലഭ്യമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

1969 ജനുവരി 15-ാം തീയതി, കേരളാ ലാ അക്കാദമി തിരുവനന്തപുരത്ത് വി. ജെ. ടി. ഹാളിൽ ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ച സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു സിംപോസിയത്തിൽ, കേരളാ റവന്യൂവകുപ്പ് മന്ത്രി ശ്രീ. കെ. ടി. ജേക്കബ് നടത്തിയ ഒരു പരാമർശനം കൂടി ഇവിടെ കുറിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. 1969 ഡിസംബറിൽ ഡൽഹിയിൽ വെച്ചുകൂടിയ മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെ ഒരു സമ്മേളനം സാമ്പത്തികങ്ങളിലെ ഭൂപരിഷ്കരണ നയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്തതുവരെ നമ്മുടെ റവന്യൂമന്ത്രിയാണ്, കേരളത്തിനുവേണ്ടി അതിൽ പങ്കെടുത്തത്. ഭൂപരിഷ്കരണ

മനസാരംകളിൽ, സാമാന്യം ശക്തമായ നടപടികൾ
 സ്വീകരിച്ചു എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ആന്ധ്രയിലെ ഭൂപരിഷ്കരണ
 നിർണ്ണയത്തെപ്പറ്റി അവിടത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ.
 ബ്രഹ്മാനന്ദരവ്വേലി യോഗത്തിൽ നടത്തിയ പരാമർശന
 ങ്ങളിൽ വ്യക്തമായതു്, പല കണക്കു കൂട്ടലുകളും,
 വച്ചു നോക്കിയാൽ, ഒരു കടുംബത്തിനു് 250 ഏക്കർ
 വരെ ഭൂമിക്കൈവശം വസ്തുമാണെന്ന നിലയിലാണു് ന
 യമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതെന്നാണു്. മറ്റു സംസ്ഥാന
 ങ്ങളിലെ സ്ഥിതി ലക്ഷ്യത്തോടു് അത്ര തന്നെയും അടുത്തി
 ട്ടില്ല എന്നാണു് പ്രസ്തുത സംസ്ഥാനത്തിൽ വെളിവാക്കു
 തെന്നും റവന്യൂ മന്ത്രി റൺ ഹാളിലെ യോഗത്തിൽ വിശ
 ദീകരിച്ചു. ഈ നിലയിൽ, കേരളത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന
 നിയമ വ്യവസ്ഥ, ഭൂമിയുടെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണമാണു്
 പുരോഗതിയുടെ മാനദണ്ഡമെങ്കിൽ, പുരോഗമനത്തിന്റെ
 പരമോച്ച കോടിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറ
 യാവുന്നതാണു് എന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ചൂണ്ടിക്കാ
 ണിക്കുകയുണ്ടായി.

അദ്ധ്യായം പതിനഞ്ചു്

ഭൂമി മരവിപ്പിക്കൽ

ഭൂപരിഷ്കരണത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ഏതു നിയമ നിർമ്മാണത്തിലും, ഒരു വ്യക്തിയ്ക്കു് കൈവശം വയ്ക്കാവുന്ന ഭൂമിയുടെ പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണം നിയന്ത്രിക്കുക എന്ന തന്ത്രത്തിനു് അതിരറ്റ പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഉറപ്പു ചെയ്തിട്ടുള്ള മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, പരമാവധി നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള ഏതു ശ്രമവും, നിരവധി വൈതരണികളെ നേരിടാതിരിക്കുകയില്ല. ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ വ്യാപ്തി, കോടതികളിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടതെങ്ങനെയെന്നു വിശദപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ശ്രമം നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഭൂപരിധിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, മിച്ച ഭൂമിയായി വരാവുന്നവ, മറവും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ തടയുന്നതിനു്, നിയമ നിർമ്മാണത്തിൽ എടുത്തിട്ടുള്ള നടപടികളെപ്പറ്റി ഒരു ചെറിയ വിവരണം നല്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു കരുതുന്നു.

അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളുടെ ഘട്ടത്തിൽ, സാമൂഹ്യ നീതിയ്ക്കുതകുന്നവിധം റേഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് സാധനങ്ങൾ മരവിപ്പിക്കുന്നതിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു നടപടിയാണ് ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും കേരളത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തു പോന്നിട്ടുള്ളത്.

1961-ലെ കർഷകബന്ധനിയമത്തിലെ 60-ാം വകുപ്പും 1964 ലെ 1-ാം ആക്ടിലെ 84-ാമതു വകുപ്പും 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ 84-ാം വകുപ്പും വരുത്തിയിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളാണ്, ഈ തന്ത്രത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന് നമ്മുടെ നിയമസഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിരമനിർമ്മാണ നടപടികൾ. സൂക്ഷ്മമായ പഠനം വ്യക്തമാക്കുന്നത്, ഈ എല്ലാ വകുപ്പുകളിലെയും ചൊതുരതയും ഒന്നുതന്നെയെന്നും കാലത്തിനൊത്ത രീതിയിൽ; നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന തീയതികളിലാണ് മുഖ്യമായ മാറ്റം വരുത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നുമാണ്.

1964-ലെ 60-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച്, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി, 1960 ജൂലായ് 27-ാം തീയതിയ്ക്കുശേഷം, പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണം ഭൂമിയ്ക്കുമേൽ വസ്തു കൈവശമുള്ള ഒരു കുടുംബാംഗമോ. പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു അവിവാഹിതനോ നടത്തുന്ന സ്ഥാപനവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ കൈമാറ്റങ്ങളും അസാധുവായിരിക്കുന്നതാണ്. സംഗതമായ നിയമത്തിൽ, ഭൂമിയിന്മേൽ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തേയും. മിച്ച ഭൂമി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനേയും തോൽപ്പിക്കണമെന്നുള്ള

ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന കൈമാറ്റങ്ങളാണെന്നു നിയമദ്രാഢ്യ ഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ അസാധുവാക്കൽ പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നും വകുപ്പിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിരുന്നു.

1961-ലെ നിയമത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിരുന്ന ഉപാധികൾ താഴെപ്പറയുന്നവയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത തീയതിക്കു ശേഷവും—

(1) ഭാഗംചെയ്യൽവഴിയുള്ള കൈമാറ്റം അസാധുവല്ല.

(2) സഹജമായ സ്നേഹത്തിന്റെയോ വാത്സല്യത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തുന്ന കൈമാറ്റം അസാധുവല്ല.

(3) 27-7-1960 നു മുമ്പു മുതൽ കൈമാറ്റത്തിന്മേലായിരിക്കുന്നവയായിരുന്ന വ്യക്തിയുടെ പേരിൽ നടത്തുന്ന കൈമാറ്റവും അസാധുവായിരിക്കുകയില്ല.

മറ്റേതു തരത്തിലുള്ളതുമായി പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിഞ്ഞു ഭൂമി കൈവശമുള്ള ഒരു കുടുംബാംഗമോ പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരവിവാഹിതനോ നടത്തുന്ന വസ്തു കൈമാറ്റങ്ങളും അസാധുവായിരിക്കുന്നതാണ്, എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ.

1964 ലെ ഒന്നാം ആക്റ്റിൽ ചില പ്രധാന വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തപ്പെട്ടു. അതിപ്രധാനമായ സാമൂഹ്യപ്രശ്നം

ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മാറ്റം, നിരോധനത്തീയതിയെ പിറകോട്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു എന്നതാണ്. മുൻപ് നിരോധനത്തീയതി ആരംഭിക്കുന്നതു, 1960 ജൂലായ് 27-ാം തീയതി ആയിരുന്നല്ലോ. അതിനു പകരം, 1963 ലെ ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം ഗസറ്റിൽ പരസ്യംചെയ്ത തീയതിമുതലുള്ള കൈമാറ്റങ്ങൾക്കുമാത്രം വിലക്കു മതിയാവും എന്ന വ്യവസ്ഥ 1964 ൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടു. 1961 ലെ നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ, അതിലെ നിരോധനത്തിന്റെ മേഖല കടന്നുകൊണ്ട് നടത്തപ്പെട്ട കൈമാറ്റങ്ങൾ അങ്ങനെ സാധൂകരിക്കപ്പെട്ടു. 1964 ലെ നിയമത്തിൽ മാറ്റി സ്ഥാപിച്ച നിരോധനത്തീയതി 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലും സാധൂകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കാര്യം ഈ വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാമെങ്കിലും, 1961 ലെ നിയമത്തിൽ അനുവദനീയമായിരുന്ന പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണം എന്നതിൽ സാരമായ വെട്ടിക്കുറവ് 1964 ലെ നിയമം ഏർപ്പെടുത്തി എന്നതുകൊണ്ട്: നിരോധനത്തീയതിയിൽ വരുത്തിയ ഇളവ്, ഒരു പരിധിവരെ ഭൂമിയുടെ മർവിപ്പിക്കൽ എന്ന ലക്ഷ്യത്തിന് ഹാനിവാദത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

1954 ലെ നിയമം വരുത്തിയ മറ്റൊരു ഭേദഗതി, പൊതുസ്വഭാവമുള്ള മതസ്ഥാപനങ്ങൾ ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൈമാറ്റങ്ങൾ നിരോധനത്തീയതിക്കുശേഷമായാലും സാധൂകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ് എന്ന വ്യവസ്ഥ 1969 ലും മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

1963 ലെ ഭേദഗതിനിയമം 84-ാം വകുപ്പിന് ഒരു രണ്ടാം ഉപവകുപ്പ് നൂതനമായി ഷുർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1969 ജൂലായ് ഒന്നാം തീയതിക്കുശേഷം ഉള്ള ചില കൈമാറ്റങ്ങളിന്മേൽ നിരോധനം ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബാംഗമെന്ന വ്യാപ്തിയിലോ, പ്രായപൂർത്തിയായ അന്ധിവാഹിതനെന്ന നിലയിലോ പെടാത്ത വ്യക്തികൾ പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമിയുള്ള പക്ഷം, പ്രസ്തുത തീയതിക്കുശേഷം നടത്തുന്ന ഏതു വസ്തു കൈമാറ്റവും അസാധുവായിരിക്കും, എന്നതാണ് ആ വ്യവസ്ഥ. ഈ നിർവചനത്തിൽ പെട്ടതായി നടത്താവുന്ന കൈമാറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച്, സഹജമായ സ്റ്റേഹം വാത്സല്യം എന്നിവയും സാധുക്കരണത്തിന് ഇടം നൽകുന്നില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഗമനുസരിച്ചുള്ള കൈമാറ്റവും ;കുടിയായ് കൊടുക്കുന്ന അവകാശ കൈമാറ്റവും, മതസ്ഥമാപനങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥമാപനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥമാപനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്ന കൈമാറ്റവും, ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിലേതുപോലെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. കമ്പനികൾ മുതലായ വ്യക്തികളുടെ വസ്തുക്കളെയാണ് ഈ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം വ്യക്തമാണ്.

നിയമനിർമ്മാണംകൊണ്ട്, മിച്ചഭൂമിയെ വിടിച്ചെടുത്തു വിതരണംചെയ്യുവാൻ രാഷ്ട്രാധികാരം ശ്രമം ചെയ്യുവാൻവേതന്നെ. അതിന്റെ മുന്നോടിയായി വ്യക്തികൾ നടത്തുന്ന ചുരുക്കം ചില തരത്തിലുള്ള പുനർവിതരണത്തിന് ഒരു ചരിധിവരെ അംഗീകാരംകൊടുക്കുകയും മറ്റൊറ്റാ വിധത്തിലുമുള്ള കൈമാറ്റങ്ങളെയും ക്രയങ്ങളെയും തടയുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് നിയമനിർമ്മാണം

സഭയുടെ സമീപനത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവം എന്ന് ഇതുകൊണ്ട് കാണാവുന്നതാണ്. അംഗീകാരവും സാധൂകരണവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൈമാറ്റങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ ഉത്തമവിശ്വാസമായി ചെയ്യപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, ഭൂമിയ്ക്കുപകരം നാണയം ഉടമസ്ഥന്റെ കയ്യിൽ വന്നുചേരുന്ന പര്യാപ്തമാകുന്ന ഇടപാടുകളല്ലെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. അവയാണ് സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, മിച്ചഭൂമിയെ വിറ്റുപണമാക്കി മാറ്റുന്നതിനുള്ള പ്രവണതയെയാണ് ഫലപ്രദമായി തടാൻ നിയമസഭ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് അനുമാനിക്കാം.

അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഇനങ്ങളിൽപ്പെട്ടതൊഴികെയുള്ള എല്ലാ കൈമാറ്റങ്ങളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, മിച്ചഭൂമിയുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം, മറ്റു വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി മരവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. 1960 ജൂലായ് 27-ാം തീയതിയ്ക്കുശേഷവും 1963 ലെ ബിൽ നിയമസഭയിൽ ഹാജരാകുന്നതുവരെയും നടന്ന കരണങ്ങൾ 1964 ൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് മുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സംരക്ഷണംകൊണ്ട് ആകെ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രസ്തുത കാലഘട്ടത്തിൽ നടന്ന കരണങ്ങൾ പ്രകാരം വസ്തു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയവരുടെ അവകാശമാത്രമാണ്. വസ്തു വിറ്റയാളിന്, സീലിംഗ് ഏരിയാ കഴിച്ച് മിച്ചമുള്ള ഭൂമി 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം അനുസരിച്ച്, ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടി വര

ബോൾ, മേൽപറഞ്ഞ കാലഘട്ടത്തിനകത്തു് (അതായതു് 1960 ജൂലായു് 27-ാം തീയതിയ്ക്കുശേഷം 1963 ലെ ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുവരെയുള്ള തീയതികളിൽ) വിറുദപോയിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളുടെ വിസ്തീർണ്ണം കൂടി കണക്കിൽ കൊള്ളിച്ചു്, അതു കൂട്ടിയശേഷം മിച്ചമുള്ളതായി കാണുന്ന ഭൂമി മുഴുവനും വിട്ടു കൊടുക്കേണ്ടി വരും എന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്. 85-ാം വകുപ്പിനെപ്പറ്റി പിറകേ നടത്തുന്ന ചർച്ചയിൽ ഇക്കാര്യം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

അദ്ധ്യായം പതിനാറ്

മിച്ചം കിട്ടുന്ന ഭൂമി

കേരളാ ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ 81 മുതൽ 98 വരെ വകുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മൂന്നാം അദ്ധ്യായമാണ്, ഭൂപരിധി നിർണ്ണയത്തേയും, മിച്ചഭൂമിയെ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട വിധത്തേയും പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അതിനകത്തുള്ള, സീലിംഗ് ഏരിയയെ സംബന്ധിച്ച 82, 83 എന്നീ വകുപ്പുകളും ഭൂമിമരവിപിക്കലിനെ സംബന്ധിച്ച 84-ാം വകുപ്പും പ്രത്യേകം എടുത്ത് ആദ്യമേ ചർച്ച ചെയ്തതാണ്. ശേഷിച്ച വകുപ്പുകളാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ചർച്ചാ വിഷയം.

മിച്ചഭൂമിയെയും പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തേയും സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കലുകൾ (exemptions) അനുവദിക്കുന്ന 81-ാം വകുപ്പോടുകൂടി അദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 81 ഒഴിവാക്കലുകൾ

ഈ വകുപ്പിന്, സാരമായ ഭേദഗതികൾ 1969 ൽ വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉപകവപ്പ് 1 “താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾക്ക് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒന്നും ബാധകമാകുന്നതല്ല. അതായത്.

- (a) കേരളാഗവൺമെന്റ്, ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റൊരു തെങ്കിലും സംസ്ഥാനം, ഇൻഡ്യാഗവൺമെന്റ്, പ്രാദേശികഭരണസ്ഥാപനം, കൊച്ചിൻ പോർട്ട് ട്രസ്റ്റ്, ഗവൺമെന്റ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന മറ്റൊരു തെങ്കിലും ഭരണഘടകം എന്നിവയിൽ ഏതിന്റെയും തെങ്കിലും ഉടമസ്ഥതയിലോ, കൈവശത്തിലോ ഉള്ള ഭൂമികൾക്ക് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകുന്നതല്ല.”

വിശദീകരണം 1

“ഈ ഖണ്ഡികയുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ, കേരളാഗവൺമെന്റിന്റെ ഭൂമി എന്നതിന്, 1960 ലെ കേരളാ ഗവൺമെന്റ് ഓർഡ് അസൈൻമെന്റ് ആക്ടിന്റെ രണ്ടാം വകുപ്പിലെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ ഗവൺമെന്റ് ഭൂമി എന്ന പ്രയോഗത്തിന് നിർദ്ദിഷ്ടമായ അർത്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഈ ആക്ടിന്റെ 13-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് കടിയായ സ്ഥിരതയ്ക്ക് അവകാശമുള്ള കടിയായവരുടെ കൈവശമുള്ളതായി, ഗവൺമെന്റിന്റെ പക്കൽ, അന്യം നിന്നു വന്നുചേർന്ന ഭൂമികൾ

ഗവൺമെന്റുഭൂമി എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതുമല്ല.”

വിശദീകരണം 2

(ഇത് 1969 ൽ നൂതനമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്.)

ഈ ആക്ടിന്റെ 66-ാം വകുപ്പിലെ 9-ാം ഉപവകുപ്പിന്റെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചും, 72-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചും ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്ന ഭൂമികളും, “ഗവൺമെന്റുഭൂമി” എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നതല്ല.

- (b) കോർട്ട് ഓഫ് വാർഡ്സിന്റെ ഭരണത്തിൽ എടുക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ (ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമല്ല) എന്നാൽ, ഈ നിയമനടപ്പിൽ വന്ന് മൂന്നു കൊല്ലം കഴിയുന്ന തോട്ടുകൂടി ഈ സൗജന്യം അവസാനിക്കുന്നതാണ്.
- (c) മില്ലുകൾ, ഫാക്ടറികൾ, വക്ഷേഷോപ്പുകൾ എന്നിവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും, പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതുമായ ഭൂമികൾ (ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമല്ല.)
- (d) പ്രൈവററു ഫാറസ്റ്റുകൾ
- (e) എസ്റ്റേറ്റുകൾ
- (f) (റദ്ദാക്കപ്പെട്ട) ഈ നിയമം (1964 ലെ നിയമം) നടപ്പിൽ വരുമ്പോൾ നിലവിലുള്ളതും, തുടർച്ചയായ വിസ്തീർണ്ണമായി പത്തേക്കറിൽകവിഞ്ഞ ഏരിയാ ഉള്ളതുമായ പാർക്കിംഗ് തോട്ടങ്ങൾ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന 1964 ലെ വ്യവസ്ഥ

യാണ് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം മൂലം റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

- (g) റദ്ദാക്കപ്പെട്ടു. (1964 ലെ ആക്ടിൽ, അഞ്ചേക്കറിൽ കുറയാത്ത വിസ്തീർണ്ണമുള്ള കുരുമുളകു തോട്ടങ്ങളും അടയ്ക്കാ തോട്ടങ്ങളുമാണ് ഈ ഖണ്ഡികയിൽ ഒഴിവാക്കലിന്റെ പ്രയോജനം നേടിയിരുന്നത്)
- (h) ഗവണ്മെന്റിനോ, ലാൻഡ് മോർട്ട്ഗേജ് ഉൾപ്പെടെ സഹകരണനിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതെന്നു ഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന സഹകരണ സംഘങ്ങൾ, കേരളാ ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ, കേരളാ ഇൻഡസ്ട്രിയിൽ ഡവലപ്റ്റ് മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ, സ്റ്റേറ്റ് സ്മാൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ് കോർപ്പറേഷൻ, എന്നിവയിലേതിന്റെയെങ്കിലും പേരിൽ പണയം വയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ പണയം നിലവിലിരിക്കുന്ന ഘട്ടം വരെ മാത്രം (ഈ അധ്യായത്തിലെനിബന്ധനകളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.) എന്നാൽ ഈ നിയമം (1964 ലെ നിയമം) നിലവിൽ വന്ന് മൂന്നു കൊല്ലം കഴിയുന്നതോടുകൂടി ഈ സൗജന്യം അവസാനിക്കുന്നതാണ്.
- (i) കേരളാ കോവാപ്പറേറ്റീവ് ലാൻഡ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്ക് ആക്ട് 1960 ലെ 18-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, കേരളാ കോവാപ്പറേറ്റീവ് ലാൻഡ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്ക് വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയിട്ടുള്ള ഭൂമി, പ്രസ്തുത ഭൂമി ബാങ്കിന്റെ കൈവശത്തിലിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം. (ഒഴിവാക്കപ്പെടും.)

- (j) സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ ആക്ട് 1951 ന്റെ 33- വകുപ്പനുസരിച്ച് കേരളാ ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയോ മാനേജ്മെന്റിൽ എടുക്കുകയോ ചെയ്ത ഭൂമി, പ്രസ്തുത ഉടമാവകാശം, അല്ലെങ്കിൽ മാനേജ്മെന്റ്. നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം (ഔദ്യോഗികപ്പെട്ടു) എന്നാൽ, 1964 ഏപ്രിൽ ഒന്നാം തീയതിയ്ക്കുശേഷമാണ് കോർപ്പറേഷൻ ഈ ഭൂമി മാനേജ്മെന്റിൽ ഏറ്റെടുത്തതെങ്കിൽ ഈ ഔദ്യോഗികത ബാധിക്കുകയില്ല, (ഈ വ്യവസ്ഥ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിമിത്തം കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്)
- (k) വ്യാവസായികമോ, വാണിജ്യപരമോ ആയ സമാപനങ്ങൾ, അവയുടെ സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി ഉടമസ്ഥാവകാശമോ കൈശമോ വച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമി. (ഔദ്യോഗികപ്പെടുന്നതാണ്) എന്നാൽ കളക്ടർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കാലയളവിനുള്ളിൽ പ്രസ്തുത സ്ഥലം, ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യത്തിന് വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ സൗജന്യം അവസാനിക്കുന്നതാണ്.
- (l) റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു,
(1964 ലെ ആക്ടിന്റെ നാലാം പട്ടികയിൽ വിവരിച്ച കട്ടനാടൻ പാടശേഖരങ്ങളാണ് ഈ സൗ സൗജന്യത്തിന് അർഹമായിരുന്നത്)
- (m) ഗൃഹപരിസരം. അതായത്, താമസിക്കുന്നതിനുള്ള കെട്ടിടം. കുളങ്ങൾ, കിണറുകൾ, മറ്റു എടുപ്പുകൾ എന്നിവയും, അവയെ, സൗകര്യപ്രദമായി അനുഭവിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ

സ്ഥലപരിധിയും ഉൾപ്പെടുന്നിടത്തോളമുള്ള ഭൂമി [ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്.]

- (n) (റദ്ദം ചെയ്യപ്പെട്ട)
- (o) ക്ഷേത്രങ്ങൾ, പള്ളികൾ, മോസ്കുകൾ, സിമിത്തേരികൾ, ശവസംസ്കാര സ്ഥാനങ്ങൾ, ശവദാഹ സ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ
- (p) സംഭരണശാലകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ ചരിനര ഭൂമികൾ
- (q) വ്യാപാര സ്ഥലങ്ങൾ (ഒഴിവാക്കപ്പെടും)
- (r) വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ, സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും അറയുടെ കളി സ്ഥലങ്ങളുടേയും സൗകര്യപ്രദമായ ഉപയോഗത്തിന് ആവശ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾ.
- (s) ഭദ്രാന യജ്ഞ കമ്മററിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഭൂമികൾ
- (f) താഴെപ്പറയുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വക സ്ഥലങ്ങൾ
 - i) യൂണിവേഴ്സിറ്റി
 - ii) പൊതുസപഭാവമുള്ള മതസ്ഥാപനം, ധർമ്മസ്ഥാപനം, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം,
 - iii) പൊതുസപഭാവമുള്ള ട്രസ്റ്റ് (വകുഫ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും)

എന്നാൽ, ഈ സൗജന്യം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

- i) ആദായം മുഴുവനും സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചെലവിനു തന്നെ എടുക്കുന്നതായിരിക്കണം.
- ii) ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു ശേഷമാണ് ഈ വിധം ഉള്ള വസ്തു പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ പക്കൽ വരുന്നതെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത ഭൂമി

സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉത്തമ വിശ്വാസമായ ഉപയോഗത്തിന് ഈ ഭൂമി ആവശ്യമാണെന്ന് ഗവർണ്മെന്റു മുൻകൂട്ടി അനുവാദം കൊടുത്ത കിൽ മാത്രമേ, ഈ സൗജന്യം അനുവദനീയമാവുകയുള്ളൂ.

(u) സേനാംഗത്തിന്, ധീരക്രത്യ പാരിഭാഷികമായി നല്ലപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭൂമി.

ഈ വിധം (a) മുതൽ (u) വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ ചിവരിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഉടമസ്ഥതയോ, കൈവശമോള്ള ഭൂമികളാണ് സീലിംഗ് ഏരിയായുടേതു ഉൾപ്പെടെ ഈ അഭ്യന്തരത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പരിധിയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഉപവകുപ്പ് 2 "ഈ ഉപവകുപ്പിനെ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം റദ്ദു ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്".

പൊതു നന്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നടത്തുന്ന വ്യാവസായികമോ, വ്യാപാരപരമോ ആയ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഉത്തമ വിശ്വാസമായി ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് കാണുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പുതിയ ഇളവുകൾ അനുവദിക്കുവാൻ ഗവർണ്മെന്റിന് അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതായിരുന്നു, 1964-ാം ആക്ടിൽ ഈ വകുപ്പിന് രണ്ടാം ഉപവകുപ്പായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യവസ്ഥ.

ഉപവകുപ്പ് 3 ഈ ഉപവകുപ്പ് 1969 ൽ സമഗ്രമായി പൊളിച്ചെഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിലവിലുള്ള വകുപ്പ് ഇങ്ങനെയാണ്.

"ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളോടും, വ്യവസ്ഥകളോടുംകൂടി, ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്യുന്ന പ്രഖ്യാപനംവഴി താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾക്ക് പൊതുജനതാൽപര്യത്തിനു വേണ്ടതാണെന്നുണ്ടെ

കിൽ, ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്നും ഉള്ള ഇളവ് അനുവദിക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അതായത്

- (a) ഒരു ഭൂമി ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ടതാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ;
- (b) എസ്റ്റേറ്റുകളാക്കി മാറ്റുന്നതിനോ, വിലവിലുള്ള എസ്റ്റേറ്റിനു വികരണം നൽകുന്നതിനോ പ്രയാസപരമായിരുന്നോ, വാണിജ്യപരമോ വിദ്യാഭ്യാസപരമോ ആയ കാര്യത്തിന് ഭൂമി വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ,”

മേൽപറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിന് ബോധ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം : ഇളവുകൾ അനുവദിക്കാം, ഒഴിവാക്കലുകളെ (Exemptions) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന 81-ാം വകുപ്പ് ഇതോടെ അവസാനിക്കുന്നു,

മിച്ച ഭൂമികൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനും ഉള്ള വ്യവസ്ഥകളും വകുപ്പുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 85 മുതൽ 98 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളുടെ സാരം ശമാണ് ഇനി പ്രതിപാദിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

വകുപ്പ് 85

ഈ വകുപ്പിൽ സാരമായ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 1 “83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഗവൺമെൻറ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തീയതിയിൽ, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ ചുവടെ നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് മിച്ചഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ് (Such excess land shall be surrendered as hereinafter prescribed)

1964 ലെ ആക്ടിൽ, വ്യക്തി എന്നതിനു പകരം, "കുടുംബം അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ അവിവാഹിതൻ" എന്ന പരിധികളിൽപ്പെടുന്നവർ ഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കണം എന്നു മാത്രമായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് കമ്പനികൾ, കൂട്ടുകുടുംബങ്ങൾ മുതലായവയും, മിച്ചഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കണം എന്ന നില വന്നിരിക്കുന്നു. വ്യക്തി (person) എന്ന പദം മാറ്റിയിട്ടുകൊണ്ട് ഈ വ്യതിയാനം സാധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

എന്നാൽ, തന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലോ കൈവശത്തിലോ ഉള്ള ഭൂമി, ഒരു കൈവശക്കുടിയെന്നോ, കുടികിടപ്പുകാരനോ വിലയ്ക്കുവാങ്ങാനുള്ള അവകാശത്തിൽപ്പെട്ടതാണെന്നോ, തന്റെ ജന്മിയായ ആൾക്ക് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നോ ഉത്തമവിശ്വാസമായി കരുതുന്ന ഒരു വ്യക്തി, അങ്ങനെ കരുതുന്നതിന് കണക്കാക്കിയ വിസ്തീർണ്ണത്തെ സീലിംഗ് ഏരിയാ കണക്കുകൂട്ടുന്നതിൽ പെടുത്തണമെന്നില്ല. സംഗതമായ വ്യക്തി, കുടുംബത്തിലെ അംഗമായാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെങ്കിൽ, അയാൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ച് മേൽവിവരിച്ച സങ്കേതംതന്നെ കണക്കുകൂട്ടലിന് സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം.

"ഒരു വ്യക്തി, തന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ, അല്ലെങ്കിൽ കൈവശത്തിൽ, ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂമി, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞതായിരിക്കേ, 1957 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതിക്കുശേഷവും 1963 ലെ ഭൂപരിഷ്കരണബിൽ ഗുസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീയതിക്കു മുമ്പുമായി, കൈമാറ്റം ചെയ്തവെങ്കിൽ, ആയതും കൂടി, കൈമാറ്റം നടന്നില്ലെന്ന് ഗണിച്ച് കണക്കിൽപ്പെടുത്തി വേണം, സീലിംഗ് ഏരിയാ കഴിച്ച എന്തുമാത്രം ഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു കണക്കുകൂട്ടേണ്ടത്. ഈ കണക്കെടുപ്പിലും.

84-ാം വകുപ്പിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നാലു തരം കൈമാറ്റങ്ങൾ പ്രകാരം വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഭൂമികൾ ഒഴിവാക്കി കണക്കു കൂട്ടൽ നടത്താവുന്നതാണ്. അതായത് ഭാഗം ചെയ്യൽ, സ്റ്റേഫം, വാത്സല്യം എന്നിവയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഇഷ്ടദാനങ്ങൾ, 1957 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതിക്കുമുമ്പുള്ള കുടിയാനാകൊടുത്ത കൈമാറ്റം, മതസ്ഥാപനങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു കൊടുത്ത കൈമാറ്റങ്ങൾ എന്നിവയാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കൈമാറ്റങ്ങൾ. ഒരു പ്രത്യേകകാര്യം ഇത്തരഗണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. 1957 ഡിസംബർ 18-ാംതീയതിക്കും 1963-ലെ ബിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീയതിക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരാൾ വസ്തുക്കൾ ക്രയം ചെയ്തു എങ്കിൽ, ആ ഇടപാട് ശാശ്വതമല്ല എന്നു വരുമ്പോൾ എന്ന് മുൻപ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വകുപ്പനുസരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ക്രയം അനുസരിച്ചു വസ്തുവാങ്ങിയ ആളിനു അവകാശം കിട്ടുമെങ്കിലും ക്രയം കൊടുത്തയാളിനു പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണം കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ ക്രയത്തിൽപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്

ഉപവകുപ്പ് 2 “83-ാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള തീയതി ഗവണ്മെന്റു പ്രഖ്യാപിച്ചു” മൂന്നു മാസത്തിനകം, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞ മിച്ചഭൂമി കൈവശമുള്ള വ്യക്തി, താൻവിട്ടു കൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഭൂമിയെ വിശദപ്പെടുത്തിയും, 81-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു ഒഴിവാക്കപ്പെടാവുന്ന ഭൂമികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയുടെ സ്ഥാനം, വിസ്തീർണ്ണം റൂളുകളിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റു വിശദാംശങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്റ്റേറ്റുമെന്റ് ലാൻഡ് ബോർഡു മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്”

വിശദീകരണം:I- "ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ വകഭൂമി, കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ കൂടുതലാളുകളുടെ വേരിലാണ് നിലവിലിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മേൽവിവരിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസർ കൊടുക്കുന്നത് കഴിയുന്നിടത്തോളം അങ്ങനെയുള്ള എല്ലാവരുടെയും സമ്മതത്തോടുകൂടി വേണ്ടതാണ്."

വിശദീകരണം:-II "ഭൂമി ഉടമസ്ഥതയിലോ, കൈവശത്തിലോ വച്ചിരിക്കുന്നവർ, രണ്ടോ അധികമോ ആളുകളാണെങ്കിൽ, മുകളിൽ വിവരിച്ച സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസർ കഴിയുന്നിടത്തോളം എല്ലാവരുടേയും സമ്മതത്തോടുകൂടി വേണം കൊടുക്കേണ്ടത്."

വിശദീകരണം:-iii "ഒരു വ്യക്തിക്കെകെവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമി മിച്ചഭൂമിയുടെ കണക്കിൽ പെടുന്നത്, ഒരു സഹകരണ സംഘത്തിൽ അയാൾക്കുള്ള വസ്തു ഭാഹരി ഉൾപ്പെടെയാണെങ്കിൽ, വിട്ടുകൊടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഭൂമി, സഹകരണ സംഘത്തിൽ ഉള്ള ഭാഹരിയിൽപ്പെട്ട ഭാഗം ഭൂമിയാകരുത്."

വിശദീകരണം:iv:- (ഈ വിശദീകരണം 1969ൽ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്). "ലാൻഡ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്ക്, ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ, ഇൻഡസ്ട്രീസ് കോർപ്പറേഷൻ, മുതലായവയും പണയം വയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭൂമികളും, മൂന്നാം വിശദീകരണത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, വിട്ടുകൊടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുടെ പട്ടികയിൽ പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു." (വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഭൂമി വേറേയായിരിക്കണം എന്നർത്ഥം.)

ഉപവകുപ്പ് 2 A. (ഇത് 1969 ൽ ഭേദഗതി നിശ്ചയിക്കുന്ന കൂടുതലായി ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്).

"രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസർ കൊടു

ക്കുന്നതിൽ, താഴെപ്പറയുന്ന നിബന്ധനകൾ, പാലിക്കപ്പെടുമെന്നതാണ്.

(a) പ്രായപൂർത്തിയായ അവിവാഹിതനാണ് സ്റ്റേറ്റ് റൂറുമെൻറുകൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ, അയാൾ തന്നെ ആയത് സമർപ്പിക്കണം.

(b) ഒരു മൈൻ, ബുദ്ധിസ്ഥിരതയില്ലാത്തയാൾ, ഊമ, അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെ ഏതെങ്കിലും നിയമപരമായ അയോഗ്യതയുള്ളയാൾ എന്നിവരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ് സ്റ്റേറ്റ് റൂറുമെൻറുകിൽ, ആ വ്യക്തിയുടെ നിയമപരമായ രക്ഷകർത്താവോ, വസ്തുവിന്മേൽ മാനേജ്മെൻറു വഹിക്കുന്നയാളോ വേണം സ്റ്റേറ്റ് റൂറുമെൻറു കൊടുക്കാൻ.

(c) ഒരു കുടുംബത്തിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ് സ്റ്റേറ്റ് റൂറുമെൻറുകിൽ, ഭർത്താവ്, ഭർത്താവായ ആൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യ, ഇവർ രണ്ടുപേരും ഇല്ലെങ്കിൽ, മൈൻറുകളുടെ രക്ഷകർത്താസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നയാൾ, ഇവരിലാരെങ്കിലും സ്റ്റേറ്റ് റൂറുമെൻറു കൊടുക്കണം.

(d) മരേറതെങ്കിലും തരത്തിൽപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെതാണെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിയെ (Person) പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ നിയമപരമായ അവകാശം ഉള്ളയാൾ സ്റ്റേറ്റ് റൂറുമെൻറു കൊടുക്കണം."

ഉപവകുപ്പ് 3:- 1964-ലെ നിയമപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിനെപ്പോലിച്ചെഴുതി 1969-ൽ പുതുക്കിയിരിക്കുന്നു. അതാണ് താഴെക്കൊടുക്കുന്നത്.

"ഒരു കുടിയാൻ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുവിൽനിന്നും ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള നടപടികൾ പൂർത്തിയായിക്കഴിയുമ്പോൾ, ആ കുടിയാനായ വ്യക്തി സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നു

വെങ്കിലും. കുടിയായ് ജന്മിയുടേയും മദ്ധ്യവർത്തിയുടേയും അവകാശം വിലയ്ക്കുവാങ്ങുവാനുള്ള അവകാശപ്പടി വിലയ്ക്കുവാങ്ങൽ നടപടി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന ആൾ, സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, താഴെപ്പറയുന്ന നിബന്ധനകളനുസരിച്ച് മിച്ചഭൂമി, വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3A:- മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ച വീണ്ടെടുക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ വിലയ്ക്കുവാങ്ങൽ പൂർത്തിയായി കഴിഞ്ഞു മൂന്നുമാസത്തിനകം, സ്റ്റേറ്റുമെന്റു കൊടുക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ടയാൾ, മിച്ചഭൂമിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന സ്റ്റേറ്റുമെന്റിനെക്കുറിച്ച് മുകളിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ നിബന്ധനകളേയും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്റ്റേറ്റുമെന്റ് ലാൻഡ്ബോർഡ് മുമ്പാകെ ഫയൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 4:- (ഈ ഉപവകുപ്പ് ഭേദഗതിയൊന്നുംകൂടാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.)

"ഒരു കൂട്ടുകടംബത്തിലെ ഒരംഗം, കുടുംബവകയിലെ ഏതെങ്കിലും ഭൂമി, ഈ വകുപ്പനുസരിച്ച് ലാൻഡ്ബോർഡ് മുമ്പാകെ വിട്ടുകൊടുത്തു സ്റ്റേറ്റുമെന്റു ചെയ്യപ്പെടാൻ, അന്നുമുതൽ പ്രസ്തുത അംഗം, കൂട്ടുകടംബത്തിൽനിന്നും ഭാഗംപിരിഞ്ഞ ആളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതും, ലാൻഡ്ബോർഡ് ഏതെങ്കിലും ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിനു വിധേയമായി, വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ, കുടുംബഭാഗത്തിൽ, ആ അംഗത്തിന്റെ ഓഹരിക്കു തിരിച്ചു വസ്തുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 5:- ഉപവകുപ്പുകൾ 3, 3A എന്നിവ അനുസരിച്ചുള്ള സ്റ്റേറ്റുമെന്റു ലഭിച്ചാൽ ലാൻഡ്ബോർഡ് താഴെപ്പറയുന്ന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

(a) സ്റ്റേറ്റുമെന്റിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ഏർപ്പാടാക്കണം.

(b) സ്റ്റേറ്റുമെന്റുകൊടുത്ത വ്യക്തി സ്റ്റേറ്റുമെന്റിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമികൾക്കു പുറമേ, വേറെ ഭൂമി ഉടമയോ കൈവശമോ ഉള്ള വ്യക്തിയാണോ എന്ന് തിട്ടംവരുത്തണം.

(c) വിട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു അതിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം മുതലായ സംഗതികൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി ഉത്തരവു പാസ്സാക്കണം."

ഉപവകുപ്പ് 6:- "ഏതു വസ്തുവാണു് ഉത്തരവിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നു് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു്, ഉപവകുപ്പ് (2) ഉപവകുപ്പ് (3 A) എന്നിവയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ക്രമം, കഴിയുന്നിടത്തോളം മാനിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്."

എന്നാൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങൾ ബാധിക്കപ്പെടുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മറ്റവകാശികൾ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമ്പോൾ ഒഴികെ, അവരുടെതർക്കങ്ങൾകൂടി ലാൻഡ് ബോർഡ് കേട്ടുവേണം യുക്തമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടതു്."

ഉപവകുപ്പ്:-7 "ഉപവകുപ്പ് (2), (3), (3A) എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള സ്റ്റേറ്റുമെന്റു് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ ആരെങ്കിലും വീഴ്ച വരുത്തുന്നപക്ഷം, യുക്തമായ അന്വേഷണങ്ങളോ, തൊളിവെടുപ്പോ നടത്തിയ ശേഷം, ലാൻഡ് ബോർഡ് തന്നെ വിട്ടുകിട്ടേണ്ട ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം മുതലായ വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉത്തരവുപാസ്സാക്കേണ്ടതാണു്."

അങ്ങനെയെടുക്കുന്നതിനടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, അവസാനത്തിൽ ലാൻഡ് ബോർഡ് കൽപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി, വസ്തുവിൽ അവകാശമുള്ളവരുടെ തർക്കം ഉള്ളതു് കേൾക്കേണ്ടതാണു്."

ഉപവകുപ്പ് 8:- “വസ്തുവിൽ അവകാശമുള്ളവരുടെതർക്കം കേൾക്കാതെ ലാൻഡ് ബോർഡ്, അവസാനഉത്തരവു പാസാക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ, പ്രസ്തുത ഉത്തരവുപാസ്സായി അറുപതു ദിവസത്തിനകം, ഉത്തരവിനെ പുനഃപരിശോധനചെയ്യണമെന്നു കാണിച്ചു അപേക്ഷകൊടുക്കുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. സമയത്തിന് ഹാജരാകുന്നതിന് വീഴ്ചവന്നതു് തക്കതായകാരണത്താലാണെന്നു് അയാൾ ലാൻഡ് ബോർഡിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, ഉത്തരവിനെ അന്ധിരപ്പെടുത്തി, ഉപവകുപ്പ് (5) അല്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (7) എന്നിവയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ലാൻഡ് ബോർഡ് തീർച്ചചെയ്യേണ്ടതാണു്”.

വിശദീകരണം. “ഈ വകുപ്പിന്റെയും 86-ാം വകുപ്പിന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾക്കു് കൈവശം വയ്ക്കുക (possess) എന്ന പദത്തിനു്, കൈവശത്തോടുകൂടിയ ഒറിപ്രകാരം വസ്തു അനുഭവിക്കുക എന്നതുംകൂടി ഉൾപ്പെടുന്നതാണു്”.

വകുപ്പ് 86 ഈ വകുപ്പിൽ 1969ലെ ഭേദഗതിനിയമം, യാതൊരുമാറ്റങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടില്ല.

ഉപവകുപ്പ് 1:- “ഉടമാവകാശം, കൈവശം എന്നിവ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ട ഭൂമികളുടെ വിന്ധിർണ്ണം, വസ്തുക്കളു്, മുതലായ വിവരങ്ങൾ, നിണ്ണയിക്കപ്പെട്ടശേഷം, അവയുടെ ഉടമസ്ഥനു്, അല്ലെങ്കിൽ കൈവശക്കാരനു്, ലാൻഡ് ബോർഡ് നോട്ടീസുകൊടുക്കണം. ഉത്തരവിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അധികാരസ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കു് വസ്തുക്കൾ, ഒരുനിശ്ചിതതീയതിയ്ക്കകം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണു് എന്നതായിരിക്കണം നോട്ടീസിലെ താല്പര്യം. നോട്ടീസുകിട്ടി മുപ്പതുദിവസത്തിൽ കുറയാത്തകാലാവധി അതിലേയ്ക്കു് അനുവദിച്ചുവേണം വസ്തുവിടാനുള്ള

തീയതി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. ഭൂമി സ്വന്തമായാ വിട്ടുകൊടുക്കാത്ത പക്ഷം, സംഗതമായ വസ്തുക്കളുടെ ഉടമാവകാശം, അല്ലെങ്കിൽ കൈവശം, അല്ലെങ്കിൽ ഇതുരണ്ടും, ഒരു നിശ്ചിതതീയതിയ്ക്കു് ഗവൺമെണ്ടു നേരിട്ടെടുക്കുന്നതായിരിക്കും എന്നും നോട്ടീസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കണം."

ഉപവകുപ്പ് 2:- "ഈനോട്ടീസു കൈയ്യാറുന്നതോടുകൂടി, അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ നോട്ടീസുകക്ഷി ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നതായിരിക്കും".

ഉപവകുപ്പ് 3:- "നോട്ടീസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് സ്വന്തമായാ ഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ, നോട്ടീസുകക്ഷി വീഴ്ചവരുത്തുന്നപക്ഷം, റൂളുകളിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനു് എന്തെങ്കിലും ഒരാഫീസറെ ലാൻഡ്ബോർഡു ചുമതലപ്പെടുത്തി നിയോഗിക്കേണ്ടതാണു്".

ഉപവകുപ്പ് 4:- "രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു് ഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു് ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി, സകല ബാധ്യതകളിലും നിന്നുവിമുക്തമായി, വസ്തു ഗവൺമെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണു്".

വകുപ്പ് 87

ഉപവകുപ്പ് 1:- ഈ ഉപവകുപ്പ് 1969ൽ മാറി എഴുതപ്പെട്ടു. രണ്ടിന്റേയും മൗലികതത്വം ഒരുപോലെതന്നെ നിലവിലുള്ള വകുപ്പ് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

"83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്കുശേഷം, ഇഷ്യുദാനം, വിലവാങ്ങൽ, കൈവശക്കൊടുപ്പം, സ്വന്തമായാ വിട്ടുകൊടുക്കൽ, കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഇ

ഘുപ്പെട്ട ചെയ്യുന്ന മരോതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കൈമാറ്റങ്ങൾ, പിൻതുടർച്ചാവകാശം എന്നിവ ഏതെങ്കിലും മുഖേന ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഭൂമി സമ്പാദ്യമുണ്ടാവുകയും, അതു മൂലം ഉടമസ്ഥത കിട്ടുകയോ, കൈവശം വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ മൊത്ത വിസ്തീർണ്ണം സീലിംഗ് ഏരിയയിൽ കവിയുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അങ്ങനെ അധികം വരുന്നഭൂമി, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന അധികാരസ്ഥാനത്തേക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്."

വിശദീകരണം:- "ഏതെങ്കിലും ഭൂമി, 81-ാം വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കുകയും, 83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന യവസരത്തിൽ പ്രസ്തുതഒഴിവാക്കൽ നിലവിലിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ഒഴിവാക്കലിന്റെ സമയപരിധി അവസാനിക്കുന്നതോടുകൂടി പ്രസ്തുതഭൂമിയും, 83-ാം വകുപ്പിൻപടി പ്രഖ്യാപിച്ച തീയതിക്കുശേഷം സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്." (ഈ വിശദീകരണം 1964ലെ നിയമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.)

ഉപവകുപ്പ് 1 A:- ഈ വകുപ്പ് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്. അത് ഇങ്ങനെയാണ്. "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി, 85-ാം വകുപ്പ് 2-ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്റ്റേറ്റ് മെൻറ്, സമ്പാദ്യം ലഭിച്ച മൂന്നുമാസത്തിനകം ഖയൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 2:- ഇതിനുമാറ്റമില്ല. "ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവക്ഷിച്ചഭൂമി, ഗവൺമെന്റിന്റേതല്ലെന്ന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതും, ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതു സംബന്ധിച്ച് യുക്തമാവുന്ന പരിധിവരെ, 85-ാം വകുപ്പിന്റെയും 86-ാം വകുപ്പിന്റെയും വ്യവസ്ഥബാധിക്കുന്നതാണ്."

പ്രതിഫലം

വകുപ്പ് 88-1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം, 88-ാം വകുപ്പിന് യാതൊരുമാറ്റങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടില്ല. വസ്തു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സാമാന്യം ദീർഘമായ വകുപ്പാണിത്.

ഉപവകുപ്പ് 1:- 86-87 എന്നീ വകുപ്പുകളനുസരിച്ച്, ഒരു വ്യക്തിഭൂമിയുടെമേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശമോകൈവശമോ വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ, അയാളിൽ നിന്ന് അവഹ്യാദൊടുക്കപ്പെടുകയോ, ഭൂമിഗവൺമെന്റിൽനിക്ഷിപ്തമാവുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ വ്യക്തിയ്ക്ക് പ്രതിഫലത്തിന് (Compensation) അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിയുടെ അവകാശങ്ങൾ അവസാനിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾക്കും പ്രതിഫലത്തിന് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 2:- വസ്തുവിട്ടുകൊടുക്കുകയോ, വസ്തു ഏറ്റെടുക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതു വഴി, ഉടമസ്ഥാവകാശം, കൈവശം എന്നിവയ്ക്ക് പ്രതിഫലം, വസ്തുവിന്റെയും ഭേദഘടനയുടെയും കമ്പോളവില നിരക്കിന്റെ അമ്പത്തഞ്ചു ശതമാനമായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 3:- മേൽ വിവരിച്ച അൻപത്തഞ്ചു ശതമാനം വരുന്ന സംഖ്യകളെന്ന് ഒരുങ്ങിവേണം, വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ, മദ്ധ്യവർത്തി, കൈവശക്കുടിയൻ എന്നിവർക്കെല്ലാം പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. അതു് വീതിക്കുന്നതു് താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചായിരിക്കും.

(i) കെട്ടിടങ്ങൾ, മറ്റുഭേദഘടനകൾ എന്നിവയുടെ വിഹിതമായി കണക്കിൽ വരുന്നതുക, അവയുടെ ഉടമസ്ഥനായ ആളിനു മാത്രമായി നീക്കിവയ്ക്കണം.

(ii) കെട്ടിടമോ, കുടികിടപ്പോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭാഗം ഭൂമിയുടെ വില വിഹിതത്തിൽ തൊണ്ണൂറുശതമാനം മൊത്തം പ്രതിഫലത്തുകയിൽനിന്നും, പ്രത്യേകം നീക്കി വെക്കേണ്ടതാണ്.

(iii) മേൽ 1-ാം 2-ാം ഖണ്ഡികകളിൽ പറഞ്ഞ സംഖ്യയുടെ ആകെത്തുകപോകെ ശേഷിക്കുന്ന സംഖ്യ, വസ്തുവിൽനിന്നും ഓരോരുത്തർക്കും ഏതു ആദായം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ച്, വസ്തു ഉടമ, മദ്ധ്യവർത്തി, കൈവശകുടിയൻ എന്നിവർക്കായി വിതരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദായം ലഭിച്ച തീയതിയായി ഗണിക്കേണ്ടതു്, വസ്തു വിട്ടുകൊടുത്ത തീയതി എന്ന ഘട്ടത്തിലുള്ള ആദായം എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

വിശദീകരണം:- "വസ്തുവിൽനിന്നും ലഭ്യമായിരുന്ന ആദായം എന്നതു കണക്കാക്കേണ്ടതു് താഴെപ്പറയുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളിലായിരിക്കണം.

(i) വസ്തു ഉടമയുടെ കാര്യത്തിൽ, അയാളുടെ തൊട്ടുപിന്നാലെയുള്ള കുടിയാനിൽനിന്നും അയാൾക്കു കിട്ടിയിരുന്ന പാട്ടം.

(ii) ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, അയാളുടെ കീഴിലുള്ള കുടിയാനിൽനിന്നും അയാൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന പാട്ടവും, അയാൾ ജന്മിക്കു കൊടുക്കുവാനുള്ള പാട്ടവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

(iii) കൈവശകുടിയന്റെ കാര്യത്തിൽ, അയാൾക്കു ലഭിക്കുന്ന അററാദായവും, അയാൾക്കൊടുക്കാനുള്ള പാട്ടവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. പാട്ടസംഖ്യകൾ കണക്കാക്കേണ്ടതു്, ഇഴനിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമായിരിക്കണം."

ഉപവകുപ്പ് 4:- ഒരു കൈവശ ഒറ്റിക്കാരൻ തന്റെ കൈവശമുള്ള ഒറ്റിവസ്തു ഗവർണ്മെന്റിലേക്കു് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ.

(i) വസ്തുവിന്റെ ഉടമ, അതിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഗവർണ്മെന്റിലേയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു എങ്കിൽ, റെറിക്ടറൻ, വസ്തുവിൽ ചുമത്തുന്ന ഒരു ബാധ്യതയുടെ ഉടമസ്ഥനായി പരിഗണിക്കപ്പെടും. ഈ ബാധ്യത, 91,92 എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് കൊടുത്തു തീർക്കപ്പെടും.

(ii) മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളിൽ, റെറിക്ടറൻസിദ്ധിക്കാനുള്ള അർത്ഥത്തുക, ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഗവർണ്മെന്റുതന്നെ (പണയസംഖ്യ) റെറിക്ടറൻ കൊടുത്തു തീർത്തുകൊള്ളുന്നതും, ഗവർണ്മെന്റ് പ്രസ്തുതഭൂമി, ഒരു റെറിക്ടറന്റെ അവകാശങ്ങളോടും ബാധ്യതകളോടുംകൂടി കൈവശം വയ്ക്കേണ്ടതുമാണ്”.

വകുപ്പ് 89:- (ഈ വകുപ്പിന് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല.)

“പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നടപടികൾ, പൂർത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പായിത്തന്നെ, അവ നിലവിലായിരിക്കുമ്പോൾ, അവകാശമുള്ള ആളാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുന്നയാളിന്, തക്കതായ ജാമ്യത്തിന്മേൽ, പ്രതിഫലത്തുകയുടെ യുക്തമായ ഒരു ഭാഗം, മുൻകൂർ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് ലാൻഡ് ബോർഡിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതും, തുകവിവരം തിട്ടപ്പെടുത്തിയശേഷം, പ്രതിഫലത്തുകയിൽ മുൻകൂർ കൊടുത്തുപോയതുപോകെയുള്ള ബാക്കിത്തുകമാത്രം ലാൻഡ് ബോർഡ് കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്”.

പ്രതിഫലസംഖ്യരജിസ്റ്റർ

വകുപ്പ് 90:- ഈ വകുപ്പിൽ സാധാരണചില മാറ്റങ്ങൾ 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം വരുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഉപവകുപ്പ് 1. ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ മാറ്റമൊന്നും വന്നിട്ടില്ല. "ഉടമാവകാശമോ കൈവശ്ശമോ വിട്ടുകിട്ടുവാളുള്ള ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ച വിസ്തീർണ്ണം മുതലായ വിശദാംശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, കഴിയുന്നത്രവേഗത്തിൽ, ആവശ്യമുള്ള റിക്കാർഡുകൾ സഹിതം, ലാൻഡ്ബോർഡ്, താഴെ പറയുന്ന വിവരങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു പ്രതിഫലലിസ്റ്റ് (compensation-roll) തയ്യാറാക്കി ലാൻഡ്ബോർഡിനയയ്ക്കണമെന്ന് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനെ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതാണ്."

(a) വിട്ടുകിട്ടുകയോ, ഏറ്റെടുക്കുകയോ ചെയ്യുവാനുള്ള ഭൂമിയുടെ വിവരണവും, അതിൽ ചുമന്നിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളും.

(b) ഭൂമിവിട്ടുകൊടുത്തയാളിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ ആരിൽനിന്നും ഭൂമി ഏറ്റെടുത്തുവോ, ആ ആളിന്റെപേരും മേൽവിലാസവും.

(c) വസ്തുഉടമ, മദ്ധ്യസ്ഥൻ, കൈവശകുടിയാൻ, എന്നിവരുടെ പേരും മേൽവിലാസവും, അവർക്കും ചെയ്തതുകൊടുത്ത പ്രതിഫലത്തുകയും.

(d) വസ്തുവിൽ ചുമന്നതായിുള്ള ബാധ്യതകൾ, സംരക്ഷണച്ചെലവു ബാധ്യതകൾ, ഉപജീവനച്ചെലവു ബാധ്യതകൾ, എന്നിവയുടെ ഉടമകൾ ആരെന്നും, അവർക്ക് എത്ര വിലപിടിപ്പാണുള്ളതെന്നുമുള്ള വിവരങ്ങൾ."

(e) നിയുക്തമായ മറ്റു വിവരങ്ങൾ.

ഉപവകുപ്പ് 2:- രണ്ടാം ഉപവകുപ്പു മുഴുവനും 1969ൽ മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള ഉപവകുപ്പ് താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

"ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവക്ഷിച്ച നിർദ്ദേശം (ലാൻഡ്ബോർഡിൽനിന്നും) ലഭിച്ചാൽ, ബന്ധപ്പെട്ടുക

ക്ഷികൾക്ക് നോട്ടീസുകൊടുത്തും, യുക്തമെന്നതോന്നുന്ന മറ്റു തെളിവെടുപ്പു നടത്തിയും കഴിഞ്ഞശേഷം, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഒരു പ്രതിഫലരജിസ്റ്റർ (compensation-roll) നൽകലായി തയ്യാറാക്കണം. അതിന്റെ പകർപ്പ് ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്ക് കൊടുക്കുകയും, ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയത് ക്ലിപ്തീയതിക്കകം ബോധിപ്പിക്കണമെന്ന് അതോടൊപ്പം നോട്ടീസുകൊടുക്കുകയും വേണം. അതിനുള്ള കാലാവധി മുപ്പതുദിവസത്തിൽ കറയാതിരിക്കുകയും വേണം,

ഉപവകുപ്പ് 2 A:- "നിയുക്തമായ രീതിയിൽ, പ്രതിഫലരജിസ്റ്ററിന്റെ പകർപ്പ് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം.."

ഉപവകുപ്പ് 3:- ഇത് പഴയതുതന്നെ. "ഗവൺമെണ്ടി ലേയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഗവൺമെണ്ടു ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഭൂമി, ഏതെങ്കിലും കടിക്കടത്തിനോ, സംരക്ഷണ ചെലവുകൊടുക്കുന്ന ബാധ്യതയ്ക്കോ, ഉപജീവനച്ചെലവു കൊടുക്കുന്ന ബാധ്യതയ്ക്കോ, വിധേയമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആയവ വീട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി, തുകകളെ വീതിക്കുന്നതിൽ, ഗവൺമെൻറു ഏറ്റെടുക്കുന്നതോ ആയ ഭൂമിയെ, ഒരുപക്ഷത്തും, ബാധ്യതകൾക്ക് ഈടായിനിൽക്കുന്ന മറ്റുവസ്തുക്കളെ മറുപക്ഷത്തും കണക്കെടുത്ത്, അവയുടെ അനുപാതമനുസരിച്ച്, ബാധ്യതകളേയും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്."

ഉപവകുപ്പ് 4:- ഈ ഉപവകുപ്പ് പൂർണ്ണമായും മാറിയെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

"രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവക്ഷിച്ച ആക്ഷേപങ്ങളെ പരിഗണിച്ചശേഷം, ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ നിർദ്ദേശിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു മെമ്മറൽ പ്രതിഫല

രജിസ്റ്റർ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണ്. അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന ഓരോതീർപ്പിനും കാരണം വിശദീകരിക്കേണ്ടതാണ്. തർക്കങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഓരോ സംഗതികളെ തള്ളുന്നതിനോ സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള കാരണങ്ങളും വിശദീകരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 5: ഇത് നൂതനവകുപ്പാണ്. നാലാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഫൈനൽ രജിസ്റ്ററിനെ ലാൻഡ് ബോർഡിലേക്ക് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ അയച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 91:- പ്രതിഫലംനൽകാനുള്ള വ്യവസ്ഥകളുള്ള ഈവകുപ്പിൽ 1969-ലെ ഭേദഗതിനിയമം മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല.

ഉപവകുപ്പ് 1:- തൊണ്ണൂറാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഫൈനൽ ആക്കപ്പെട്ട പ്രതിഫല രജിസ്റ്റർ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, താഴെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം പ്രതിഫലത്തുക കൊടുക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 2:- ഉടമാവകാശമോ കൈവശമോ ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായിത്തീരുന്നവസ്തു, കുടിക്കടം, അല്ലെങ്കിൽ സംരക്ഷണച്ചെലവ്, ഉപജീവനച്ചെലവ് എന്നീ ബാധ്യതകളിൽപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത ബാധ്യതയ്ക്ക് ഉത്തരവാദിയായ ആളിന് ചെല്ലുവാറുള്ള പ്രതിഫലസംഖ്യയിൽ നിന്നും, മേൽപറഞ്ഞ ബാധ്യത നിവർത്തിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സംഖ്യ നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ബാധ്യതതീർക്കാൻ ആവശ്യമുള്ള സംഖ്യ, പ്രതിഫലത്തുകയേക്കാൾ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, മേൽപറഞ്ഞ ബാധ്യതക്കാരിൽ, മുൻഗണനക്രമമനുസരിച്ച് തുക കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3. 88-ാം വകുപ്പിന്റെ 4-ാം ഉപവകുപ്പ് 11-ാം ഖണ്ഡികയിൽ വിവരിക്കുന്നതരത്തിലുള്ളതായി ഒറ്റിക്കാരൻ ചെല്ലേണ്ടതായ അർത്ഥത്തുകയും ലാൻഡ് ബോർഡുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 92

ഉപവകുപ്പ് 1:- പ്രതിഫലത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ ബാധ്യതകളുടെ സംഖ്യ റോക്കുമായോ, പതിനാറുകൊല്ലംകഴിഞ്ഞു വീണ്ടെടുക്കാവുന്ന കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ബോണ്ടുകളായോ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ബോണ്ടുകൾക്ക് നാലരശതമാനം പലിശയായിരിക്കും. 86-ാം വകുപ്പും, 87-ാം വകുപ്പും അനുസരിച്ച് ഭൂമി ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്ന തീയതി മുതൽ ആയിരിക്കണം ഈ ബോണ്ടുകളുടെ പ്രാബല്യം.

ഉപവകുപ്പ് 2:- 63-ാം വകുപ്പിന്റെ (7) (8) (9) എന്നീ വ്യവസ്ഥകൾ യോജിക്കുന്നിടത്തോളം പരിധിവരെ. പ്രതിഫലം വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന്റെ നടപടികളിലും പാലിക്കേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 93:- തൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരണമായി പ്രതിഫലത്തുക കൊടുക്കുകയെന്നത്, പ്രതിഫലം പറ്റാനുള്ള അവകാശങ്ങളുടേയും, കൊടുക്കാനുള്ള ബാധ്യതയുടേയും പരിപൂർണ്ണ നിവർത്തിക്കൽ ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 94. (റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

1964-ലെ 1-ാം ആക്ടിലെ 94-ാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് ഗവർണ്മെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്ന ഭൂമി ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചെറുകിട കൈവശക്കാർക്ക് (small holder) കൊടുക്കുവാനുള്ള വയാകമെന്നായിരുന്നു. അതായത് 86-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ബാധ്യത കൊടുത്തു തീർക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒരു ചെറുകിടക്കാരനാണെങ്കിൽ, കമ്പോളവിലയുടെ അൻപത്തഞ്ചു ശതമാനം തുകയ്ക്ക് ഭൂമി അയാൾക്ക് കൊടുക്കാമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. അത് ഇപ്പോൾ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ റദ്ദാക്കലിനെപ്പറ്റി "ചെറുകിട കൈവശക്കാരൻ" എന്ന മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വകുപ്പ് 95:- ഒട്ടുംതന്നെ ഭൂമി കൈവശമില്ലാത്ത യാൾക്കോ, കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതു് ഒരേക്കറിൽ കവിയാതെയുള്ളതു മാത്രമേുള്ളൂ. എന്നയാൾക്കോ, തനിക്കു ഭൂമി പതിച്ചുകിട്ടണമെന്നു് ലാൻഡ് ബോർഡ് മുമ്പാകെ അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണു്.

1961 ലെ നിയമത്തിലെ 95-ാം വകുപ്പിൽ, അഞ്ചേക്കറിൽ കവിയാതെ ഭൂമിയുള്ളവർക്കുവരെ ഈവിധത്തിൽ അപേക്ഷിക്കാം എന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു.

വകുപ്പ് 96:-

ഉപവകുപ്പ് 1:- 1 ഗവൺമെണ്ടിൽ ലഭിച്ച ഭൂമിയിൽ നിന്നും ഓരോ വില്ലേജിലും, ചൊതുആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നഭൂമി നീക്കിവച്ചശേഷം, ശേഷിച്ചഭൂമിയെ താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു് ലാൻഡ് ബോർഡ് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

(1) ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിൽ കുടികിടപ്പുകാരുണ്ടെങ്കിൽ, ആഭൂമി കുടികിടപ്പുകാരനുതന്നെ പതിച്ചുകൊടുക്കണം. (1964 ലെ നിയമത്തിൽ, കഴിയുന്നിടത്തോളം കുടികിടപ്പുകാരനുതന്നെ നൽകണം എന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നതിനെ മാറ്റിയിരിക്കുന്നു)

(2) പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു് ബാക്കിയുണ്ടാകാവുന്ന ഭൂമിയിൽനിന്നും,

(a) എൺപത്തിഏഴരശതമാനം ഭൂമി, ആവില്ലേജ് ലോ, അടുത്തവില്ലേജിലോുള്ള ഭൂരഹിതരായ കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു് പതിച്ചുകൊടുക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ എൺപത്തേഴരശതമാനം ഭൂമി ഭൂരഹിതരായ പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കു് തന്നെ കൊടുക്കണം.

(b) പന്ത്രണ്ടരശതമാനം ഭൂമി ചെറുകിടകൈവശക്കാർക്കും, ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവസരമില്ലാത്ത മറ്റു ജന്മികൾക്കും, ഒരേക്കറിൽ കവിഞ്ഞു് ഭൂമിയില്ലാത്ത ജന്മമാർക്കുമായി പതിച്ചുകൊടുക്കണം.

ഈ ഖണ്ഡികയനുസരിച്ച് പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ അവകാശമുള്ളവർ മുമ്പ് അഞ്ചേക്കറിനു താഴെ ഭൂമിയുള്ളവരുമാകാമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് മേൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അതനുസരിച്ച് പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ അർഹതയുള്ളവർ സഹകാണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നപക്ഷം അങ്ങനെയുള്ള സഹകരണസംഘങ്ങൾക്ക് മുൻഗണനനൽകിവേണം പതിവു നടത്തേണ്ടത് എന്ന് 1964-ലെ നിയമത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സുപ്രധാനമായ ഈ റദ്ദാക്കലിന്റെ ലക്ഷ്യം വ്യക്തമാണ്.

വിശദീകരണം:- ഈ വകുപ്പിന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് കീഴിലുള്ളവകാശം, ഒരുക്കിയിരിപ്പിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ കിടയാനം, ഭൂമിയില്ലാത്തവരായി കരുതപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഉപവകുപ്പ് 2:- യാതൊരു കാരണവശാലും ഒരേക്കറിൽ കവിഞ്ഞഭൂമി, ലാൻഡ് ബോർഡ് ഒരുവ്യക്തിയ്ക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. (1964 ലെ നിയമത്തിൽ, അഞ്ചേക്കർ എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ)

ഉപവകുപ്പ് 3:- കുറെ ഭൂമി കൈവശമുള്ളയാളിനാണ് പതിവുനൽകുന്നതെങ്കിൽ, പതിച്ചുകിട്ടുന്നതു ഉൾപ്പെടെ അയാളുടെ പക്ഷം ഒരേക്കറിൽ കവിയാത്ത വിധം വേണം പതിവ് അനുവദിക്കേണ്ടത് (1964ലെ നിയമത്തിൽ ഇതും അഞ്ചേക്കർ എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്).

വകുപ്പ്:- 97 ഈ വകുപ്പിന് 1969ലെ ഭേദഗതി നിയമം മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല.

ഉപവകുപ്പ് 1:- രജിസ്റ്റർപതിവുവേലം ലഭിക്കുന്നഭൂമിയ്ക്ക് വിലയായി നൽകേണ്ടത്, പ്രസ്തുതവസ്തുവിന് കമ്പോളവിലയായി റാവാറുന്നതിന്റെ അൻപത്തിഅഞ്ചുശതമാനമായിരിക്കും. ഈ വിലത്തുക ഒന്നായോ പതിനാറു തുല്യവാർഷിക ഗഡുക്കളായോ, കൊടുത്താൽ മതിയാവുന്നതുമാണ്. വിലത്തുക ഒന്നിച്ചുകൊടുക്കുകയോ, തവണയായി കൊടുക്കുകയോ, തവണകളായി കൊടുക്കുന്നതിൽ, ആദ്യത്തെ തവണകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തശേഷമാണ് പതിവുനൽകപ്പെടേണ്ടത്.

ഉപവകുപ്പ് 2:— “വിലസാഖ്യ തവണകളായി കൊടുക്കുന്നതിൽ, ഓരോ തവണയും കൊടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, ബാക്കി നിൽപ്പുള്ള സംഖ്യയ്ക്ക് ആണ്ടിൽ നാലുശതമാനം നിരക്കിൽ പലിശ കൂട്ടുന്നതായിരിക്കും.”

ഉപവകുപ്പ് 3:— “പതിവു ലഭിക്കുന്ന വ്യക്തിയിൽ നിന്നും ബാക്കി ഇടയായി കട്ടുവാറുള്ള സംഖ്യയ്ക്കുവാനും, വസ്തുവിൽ ആദ്യ ഘർജ്ജയായിരിക്കുന്നതും, ഭൂമിയിൽ മനേജ്മെന്റിലെ പദ്ധതിക്കുവേണ്ടി നടപടികൾ മുഖാന്തിരം ഈടാക്കപ്പെടാവുന്നതുമാണ് .”

റീകപ്പ് 98:— 94-96 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്ന ഭൂമികൾ, പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതുവരെ, ഗവൺമെന്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ലാൻഡ് ബോർഡ് കൈവശം വയ്ക്കേണ്ടതും അപയുടെ കൃഷിക്കാര്യത്തിനും സാരക്ഷണത്തിനും ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്.

റീകപ്പ് 98A— “ഇതുനൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ട വകുപ്പാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, “വ്യക്തി” (Person) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ, ഒരു സരകരണസംഘമോ, പൊതുസ്വഭാവത്തിലുള്ള മത സ്ഥാപനം, ധർമ്മസ്ഥാപനം വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം എന്നിവയോ, സരറി ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് ട്രസ്റ്റിന്റെ ട്രസ്റ്റീബോർഡോ ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല”.

അഞ്ചാം ഭാഗം

ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും
എടുത്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന

അദ്ധ്യായം 17

എടുത്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന പൊതു
സംഭാവം.

അദ്ധ്യായം 18

പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥ സൃഷ്ടി.

അദ്ധ്യായം 17

എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ പൊതുസ്വഭാവം

ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിന്റെ നിർവഹണ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭൗദ്യോഗിക ശ്രംഖലയെ പറ്റി വിവേക വരുന്ന ഒരദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുവരെ കടന്നുപോന്ന ചർച്ചകളിൽനിന്നും, വ്യക്തമാകുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി, ഈ നിയമത്തിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിനുള്ള സകല നടപടികളും, 'ലാൻഡ് ബോർഡ്'; 'ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകൾ, ഡിസ്ട്രിക്ട് കളക്ടർ, റവന്യൂ ഡിവിഷണലാഫീസർ, തഹശീൽദാർ, എന്നീ ഭൗദ്യോഗിക മേഖലകൾ വഴിയാണ് നടത്തേണ്ടതെന്നുള്ള നിരകശമായ വ്യവസ്ഥകളാണ്, ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ട രീതിയിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതി എന്നതാണ്. സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും. കഴിഞ്ഞകാലത്തു് ഈ വിധ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സീവിൽ കോടതികളിൽ മാത്രമാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതും. അവിടെനിന്നുമാറ്റിസകല

ഇം എക്സിക്യൂട്ടീവ് അധികാരികളുടെ വിചാരണ ചെയ്യലിനും തീരുമാനിക്കപ്പെടലിനും വിട്ടുകയെന്നതാണ് ഈ നിയമം ഉപ്ലോമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം, സമഗ്രമായി പരിശോധിച്ചാൽ കുടികിട്ടപ്പുകാരനെ അവൻ ഉപ്ലോമ അധിവസിക്കുന്നിടത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് മാറ്റുന്നതിന് മില ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി സിവിൽ കോടതിയിൽ വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിക്കാം, എന്ന വ്യവസ്ഥമാത്രമാണ്, കോടതിക്കു കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതിയെന്നു കാണാം. കുടിയേറുന്നവകാശപ്പെടുന്ന ഒരാളിനെ, വസ്തുവിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതന് തടസ്സപ്പെടുത്തുവോൾ, അയാൾക്ക് കൃഷിചെയ്യാനുള്ള അവകാശമുണ്ടോയെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനം നടപ്പാക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം തഫശിൽദാക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന 29 A എന്ന വകുപ്പുവരെ ഈ നിയമത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ളതു്, എക്സിക്യൂട്ടീവിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്ന അധികാരത്തിന്റെ സീമകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ് .

സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച നിരവധിതക്കങ്ങൾ ആദിതനു സിവിൽകോടതിയിലെ ചർച്ചകളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ വിചാരണാമണ്ഡലം. ഭൂപരിഷ്കരണം നടപ്പിലാക്കുന്നതു മുതൽ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ, സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിക്കുന്ന തക്കങ്ങളെ മിക്കവാറും പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ഈ രാജ്യത്തെ സിവിൽസഭാ വമുള്ള സംഗതികളുടെ മേഖലയെ ഏതാണ്ടു പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ രംഗത്തേയ്ക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കുകയെന്ന പ്രക്രിയയാണ് ഈ നിയമം സാധിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രധാനമായ ഒരു പരിവർത്തനം.

അത്യധികമായ പ്രാധാന്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ പരിഷ്കാരം, ധീരമായ ഒരു നടപടിയാണ്. ഇന്നത്തെ കോടതികളുടെ നടത്തിപ്പിൽ, നീതിലഭ്യമാകുന്നതിനു നേരിടുന്ന കാലതാമസത്തിൽ നിന്നും മോചനം നേടുകയെന്നതു് പ്രധാനലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ വ്യതിയാനം, അത്യ

നാം സ്വാഗതാർഹമ ണ് എന്ന്, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സമ്മതിക്കാ
 തെ തരമില്ല. ജനതയെയാകെ, ഒറ്റ മന്ത്രവാചകംകൊണ്ടു്
 പുതിയൊരു സങ്കേതത്തിലേയ്ക്കു് പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്ന ഈ
 നടപടി, ജനങ്ങളെ എവിടെ പാണ് ഹാജരാക്കിനിറുത്തിയി
 രിക്കുന്നതു് എന്ന കാര്യം പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നതു
 കൊണ്ടു് തരക്കേടൊന്നും വരാനില്ല. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു
 ചർച്ചയാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ നടത്തുന്നതു്. ഈ ചർച്ച
 യിൽ, ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു് ഒരു അഭിഭാഷകൻ എന്നനില
 യിൽ കഴിഞ്ഞകാലത്തു് അനുഭവത്തിലൂടെ ബോദ്ധ്യമായിട്ടുള്ള
 ചില ഉദാഹരണങ്ങളും പരാമർശിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു
 എന്നു് ക്ഷമാപണസമേതം മുന്നറിയിപ്പു തന്നുകൊള്ളുന്നു. അ
 ണ്ണനെയുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെ പരാമർശത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായ
 വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതുമാണു്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസ
 ണ്ണർ ഉള്ളവർ, അവരുടേതായ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ പശ്ചാത്ത
 ലത്തിൽ, ഈ ചർച്ചയെ വിലയിരുത്തിയാൽ മതിയാവും
 എന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോടതികളുടെ അധികാരസീമയിൽ നിന്നും, എടുത്തുമാ
 റി, എക്സിക്യൂട്ടീവു് മേഖലയ്ക്കു് നിയമപ്രകാരം നൽകുന്ന
 വിചാരണചെയ്യലിന്നും, വിധിത്തീപ്പിന്നും ഉള്ള അധികാരത്തി
 ന്റെ ഉത്തമമായ രണ്ടു് ഉദാഹരണങ്ങൾ, സഹകരണനിയമ
 പ്രകാരമുള്ള ആർബിട്രേഷൻ കേസുകളും പശ്ചാത്ത നിയമ
 പ്രകാരമുള്ള ചില നടപടികളുമാണു്. ഇന്നു് നിലവിലുള്ള മ
 ററപല നിയമങ്ങളും ബൃഹത്തായ, വിലപിടിപ്പുള്ള നിരവ
 ധി തർക്കസംഗതികളെ, മറ്റു എക്സിക്യൂട്ടീവു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാ
 റിലേയ്ക്കും, റവന്യൂബോർഡു്, ഗവർണ്മെണ്ടു് മുതലായ എക്സിക്യൂ
 ടീവു അധികാരികളിലേയ്ക്കും, വിചാരണയ്ക്കും വിധിത്തീപ്പി
 ന്നും വേണ്ടി നീക്കിനിറുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അണനെയുള്ള നി
 രവധി സംഗതികളിൽ, ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും, ഈ ഗ്രന്ഥകാര
 ന്റെ സഹൃത്തുക്കളായ നിരവധി അഭിഭാഷകന്മാരും, സം
 സ്ഥാനമൊട്ടാകെ ഹാജരായി വ്യവഹരിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. മ
 നോ വേദനയോടുകൂടിയും അനീതിപരമായ തീരുമാനത്തി
 ന്റെ ഫലമായി തകർപ്പെട്ട മനശ്ശാസ്യത്തോടുകൂടിയും, അഭി

ഭാഷകന്മാരെ, എക്സിക്യൂട്ടീവ് അധികാരികളുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക് വക്കാലത്തു കൊടുത്തു കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ആയിരക്കണക്കിനു പൊതുജനങ്ങളും, ഈ നാട്ടിലുടനീളമുണ്ട്. അവരുടെ അനുഭവങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാണ് ഉദാഹരണത്തിനുവേണ്ടി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഒരു മുനിസിപ്പിന് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന തർക്കസംഗതി, പരാധവധി അയ്യായിരം രൂപാ "സല"യുള്ളതേ ആകാവൂ, എന്നാണ് ഇന്നത്തെ ചട്ടം. സമീപകാലം വരെ ഈ പരിധി മൂവായിരം രൂപാ വിലപിടിപ്പുള്ള "സല", എന്നായിരുന്നു. ഈ ചട്ടങ്ങൾ നിലവിലിരുന്ന കാലത്തു, ഒരു സഹകരണസംഘത്തിലെ തർക്കങ്ങളുടെ വിചാരണ സംഗതിക്കും, സല സംബന്ധമായ പരിധി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സാധാരണ, ഒരു സഹകരണ ഇൻസ്പെക്ടർ, മുതൽ വിധികർത്താവായി വരാറുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് നിയമത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്ന പേരും "ആർബിട്രേറ്റർ" എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിചാരണ ചെയ്തു തീർപ്പു കല്പിക്കുന്ന തർക്കസംഗതി സഹകരണസംഘത്തിൽ നിന്നും വായ്പ വാങ്ങിയ മെമ്പർ, കുടിശ്ശിക വരുത്തിയ പത്തുരൂപാമുതൽ സംഘം സെക്രട്ടറിയോ, സംഘം പ്രസിഡന്റോ, സംഘത്തിന്റെ വില്പനഏജന്റോ, ഭീർഘകാലമായി നടത്തിവന്നിട്ടുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ പണംപഹരത്തിന്റെ ആകെത്തുകയായ ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള രൂപായുടെ വലിപ്പം വരെയുള്ള വിലപിടിപ്പുള്ള, തർക്കസംഗതിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. പതിനായിരക്കണക്കിന് രൂപായുടെ ബാധ്യതയെ പരാമർശിക്കുന്ന തർക്കങ്ങൾ, നിരവധി വ്യവസായസഹകരണസംഘങ്ങളിൽ ഉണ്ടായി വന്നിട്ടുള്ളതും, ഞാൻ തന്നെ നേരിട്ടുകണ്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഒരു മുൻസിഫ് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന തർക്കശാസ്ത്രത്തേക്കാൾ, എത്രയോ മടങ്ങും, വർദ്ധിച്ച തോതിലുള്ള തെളിവെടുപ്പും, സത്യം കണ്ടുപിടിക്കലുമാണ് ഇത്തരം കേസുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടിവരാറുള്ളത്! സത്യം കണ്ടുപിടിക്കുകയും, തർക്കത്തിൽപ്പെട്ട തുകയഥാർത്ഥത്തിൽ എത്രയാണ് എന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, അനേകവർഷങ്ങളിലൂടെ അത്യന്തം കർഷ

പിടിച്ച നിരവധി രേഖകളെ തെളിവിൽ സ്വീകരിച്ചു, നമുക്രമായി പരിശോധിച്ചു, അവയുടെ പൊതു കശാഗ്രബുദ്ധിയോടെയും, ന്യായദീക്ഷയോടെയും പരിശോധിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിരപരാധിയായ വ്യക്തിയുടെമേൽ, അനർഹമായ തീർപ്പു കല്പിക്കൽ സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സഖ്യ മോഷ്ടിച്ചവ്യക്തി, രക്ഷപ്രാപിച്ചു നഷ്ടകണനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തകർന്നതിനു വഴി തെളിച്ചു എന്നും വരാവുന്നതാണ്. തർക്കസംഗതിയുടെ വലിപ്പവും, അവയെ നിലവിലുള്ള യഥാർത്ഥങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിലയിരുത്താനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അനുഭവപ്പെടാവുന്ന കഷ്ടതയും പരിഗണിച്ചാൽ, സദാസമയവും നീതിനിർവ്വഹണം മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്—കോടതിക്ക്—ഓലം ശ്രമകരമായ ഒരു കാര്യമായിരിക്കും ഇത്. ഇതിനെ വിജയകരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പക്ഷം, അതിൽ ബന്ധപ്പെട്ട പരമ്പരാർത്ഥം നീതി നിഷേധം കഴിഞ്ഞു തന്നെ ചെയ്യും.

ഒരു ആർബിട്രേഷൻ കേസു വിചാരണ ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്, എല്ലാ ഉദാഹരണങ്ങളിലും ഇതിനുള്ള പ്രാപ്തിയുണ്ടായെന്നു ഏതു അവകാശപ്പെടാമോ? പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുന്നവെങ്കിൽ തന്നെ, അയാൾ, സംഗതമായ എല്ലാ വശദാർശങ്ങളും അവയുടെ ശരിയായ നിലപാടിൽ വിലയിരുത്തുവാൻ മെനക്കെട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നു് അവകാശപ്പെടാമോ? അവയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഉള്ള സ്വതന്ത്ര്യം പ്രയോഗിച്ചു് തർക്കസംഗതിയെ കേവലം ലാഘവബുദ്ധിയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്തു്, ബോധിച്ചുപോലൊരു വിധിയില്ലെങ്കിൽ, കക്ഷികളുടെ മുഖത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടുള്ള എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ മേഖലയിൽ നിത്യേന കാണാനുണ്ടു്! കക്ഷികൾക്കു് തെളിയിക്കുവാനുള്ള റിക്കോർഡുകൾ തെളിയിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വമോ, അജ്ഞതകൊണ്ടോ, അനുവാദം നല്കാത്ത ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. കക്ഷികൾക്കു വശദീകരിക്കുവാനുള്ളതു് മുഴുവൻ അടുക്കിനു് വിശദീകരിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ, ആർബിട്രേറ്റർ ചോദിക്കുന്ന ചോ

ഭൃങ്ങരക്കു മാത്രം ഉത്തരം മതി എന്ന നിലപാടു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭമാണ്. പലേ കേസുകളിലും വേദാന്തമായ കക്ഷികൾക്ക് അറിയിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ പോലും, ക്ഷണിക്കപ്പെടാതെയും, ഹാജരാക്കിയാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെയും കേസുകൾ തീരുമാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. കേസുകളുടെ സാരാംശം നോക്കാതെ, തനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായ വിധി എ തിയിട്ടു പോകുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളും, ധാരാളം കണ്ടുമുട്ടാറുണ്ട്.

സ വിധി കോ തികളിൽ വിധിയെഴുതുന്നതിന് കാര്യകാരണ സഹിതം ചർച്ചവേണമെന്നും നിർബന്ധമായ ചട്ടമുണ്ട്. ആർബിട്രേററന്മാരുടെ വിധികളിൽ, ഈ ഘടകം പൂർണ്ണമായും തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയെന്നതാണ് സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുള്ളത്. കക്ഷികളുടെ തർക്കങ്ങൾ എന്താണ് എന്ന വിവരണം കഴിഞ്ഞാൽ, ഒന്നോ രണ്ടോ വാചകങ്ങളിൽ കേഴ്ത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു വിധിത്തീർപ്പ് കൊടുത്ത് കക്ഷികളെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്രവേണമെങ്കിലും കണ്ടുമുട്ടപ്പെടാവുന്നതാണ്. വിധികളുടെ സ്വാഭാവം നോക്കിയാൽ, ആർബിട്രേറർ, സത്യവിരുദ്ധമായി വശീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന്, വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്ന തരം തീർപ്പുകൾ ഈ മേഖലയിൽ വളരെയേറെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന വിധികളിന്മേൽ, അപ്പീൽ, റിവീഷൻ എന്നീ പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങളും സഹകരണ നിയമം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു. അതും എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയിലാണ്. ഈ നിയമസംരക്ഷണത്തിൽ, തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന പൗരൻ നീതിനിഷേധത്തിൽനിന്നും മോചനം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി അപ്പീലധികാരിയെ സമീപിക്കാറുണ്ട്. അവിടത്തെ ഗതിയോ? സാർവ ഭൗമനാണ് താനെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധികാരി, സങ്കടക്കാരന്റെ പരാതിയും വാദവും കേൾക്കു ന്നവരും. കേട്ടില്ലെന്നുവരും. സംഗതികളുടെ പരാമർശം വിധിയെ നെന്ന് പരിശോധിച്ചു എന്നും ഇല്ലെന്നുവരാറുണ്ട്. ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്ന നിലയിൽ പ്രകാര്യത്തിൽ, അദ്ദേഹം അനുവദിക്കുന്ന പരിധിക്കപ്പുറം

ത്തുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ആർക്കും അവകാശപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ കിടപ്പ് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയെന്നും, മനസ്സിലാക്കാൻ മെനക്കെട്ടില്ലെന്നും വരും. യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയാർക്കുളി, പ്രബലനായി, ഹൈന്ദവ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളും വിരളമല്ല എങ്കിലും സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയിൽ ഇതൊക്കെ നടക്കാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും, സാധാരണ ഗതിയിൽ അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെടാൻ ഉള്ള വിധിയും, ഒരാൾക്കു തടയാൻ കഴിയാത്തതാണ്. ഭൂരിപക്ഷം ഉദാഹരണങ്ങളിലേയും സ്ഥിതി.

എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഈ പ്രവണതയുടെ മൂലകാരണമെന്തെന്ന് കീഴ്ദ്വേഗസ്ഥനെ പ്രണയിക്കുന്നതിൽ മേലുദ്യോഗസ്ഥന് തേങ്ങുന്ന വൈമനസ്യമാണ്. മേലുദ്യോഗസ്ഥൻ കാണിക്കാൻ ഉള്ള തോന്നുസങ്ങൾക്കും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള നീതിനിഷേധത്തിനും പലതവണകൂട്ടിനിന്നും പശ്ചാത്തലമൊരുക്കി അടുത്തായിരിക്കും ഈ കീഴ്ദ്വേഗസ്ഥൻ. പല കാര്യങ്ങളിലും അവർ തമ്മിൽ പരസ്പരധാരണകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്. പരസ്പരം ആദരിക്കുകയും, ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട നിരവധി ചുരുക്കപ്പാടുകൾ അവർ തമ്മിലുള്ള ഒരുദ്യോഗികബന്ധത്തിൽ കാണാനിടയുള്ളതാണ്. കീഴ്ദ്വേഗസ്ഥനെ ഉത്തരവു വായിച്ചാൽ തന്നെ അത് മനഃപൂർവ്വം തെറ്റായി ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണെന്നും വ്യക്തമാക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ മനഃപൂർവ്വം ചെയ്ത ഒരു സംഗതിയിൽ, "താനായിട്ടു ഇടപെടേണ്ട" എന്ന മനഃശാസ്ത്രം മൂലവും, ഒരാൾക്കു തടയാൻ കഴിയാത്തതും പുറത്തുവരാറുണ്ട്. തെറ്റുവന്നു പോയെങ്കിൽ, അതു തിരുത്തപ്പെടണം എന്ന തത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ജൂഡീഷ്യൽ നിർവ്വഹണത്തിൽ, ഈ അപകടം, പ്രായേണ കുറവാണ്.

ഏറ്റവും പ്രശംസനീയമായ സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി സഹകരണ മേഖലയിൽ നടപ്പാക്കിയ ഒരു പരിഷ്കരണത്തെപ്പറ്റി അല്പം വിശദീകരിച്ചുവെന്നുള്ളൂ. മറ്റു നിയമസഭകൾക്കെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലകളിലും, ചൊതുജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള തക്കത്തിന് വിധി പറയുന്ന കാ

രൂത്തിൽ, ഇതേസ്വഭാവത്തിലുള്ള പ്രവണത സർവത്ര ദൃശ്യമാണു് കളക്ടർ, മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾ, റവന്യൂബോർഡു്, എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം, നിന്നു്, തർക്കസ്വഭാവങ്ങളെ യഥാവിധി പരിഗണിച്ചതേയില്ല എന്നു് വിളിച്ചുറയിക്കുന്ന ഒറ്റ വാചക ഉത്തരവുകൾ, സർക്കുലറൻ്റെ ഏദയം പിളന്നു കൊണ്ടു്, അത്യന്തം ലാഘവബുദ്ധിയോടെ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടുകഴിയുന്നതു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിത്യസംഭവങ്ങളാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അടിസ്ഥാനപരമായ ഭരണാധികാരികളായിരുന്നേൽക്കും. സർക്കാർകാര്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണ സംഗതിയിൽ, അവർ അതുല്യമായിരിക്കാം. എന്നാൽ, അവരുടെതായ ന്യായവാദങ്ങളിൽ അടിയറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു്, പരസ്പരം എതിർക്കുന്ന കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിൽ ന്യായയുക്തമായ ഒരു തീർപ്പു് കല്പിക്കുന്നതിനു് അവർക്കുള്ള പ്രഗത്ഭത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതേയുള്ളു. ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ സത്യാന്വേഷണം നടത്തി, ഒരു തീരുമാനം കല്പിക്കുവാനുള്ള പോരായ്മയാണു് ഏതു നിയമവും വിഭാവന ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തിപഥം. അതായത് വിജയകരമായി പിൻതുടരണമെങ്കിൽ, അടിസ്ഥാനപരമായ ചില ബോധനങ്ങൾ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്. എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖല, ഈ ബോധത്തിൽ ശിക്ഷിതരല്ല. പിന്നെതു സംഗതിയിലാണു് അവർ ശിക്ഷണം നേടിയിട്ടുള്ളതു് എന്ന ഒരു ചോദ്യം ഉദിക്കാവുന്നതായുണ്ടു്; അതു് ഇവിടെ സംഗതമല്ല.

ശാസ്ത്രീയമായ സത്യാന്വേഷണസമ്പ്രദായത്തിൽ എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷണത്തിൻ്റെ അപര്യാപ്തത കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടായ തർക്കം തീർക്കലിൻ്റെ പ്രശ്നത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണു്. കക്ഷികൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള തർക്കങ്ങളേയും, അവയ്ക്കു സംഗതമായി, അക്കാര്യത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന വിശദാംശങ്ങളേയും സമ്യക്കാകുവർണ്ണം കോർത്തിണക്കി ചർച്ചയിലൂടെ തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കുവാനുള്ള അവരുടെ പ്രാപ്തിയില്ലായ്മയും സങ്കോചവും തന്നെയാണു്, ഒറ്റവാചകത്തിലുള്ള തീർപ്പുകളുടെ പിന്നിൽ ഒളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മൗലികമായ മറ്റൊരു കാരണം. എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖല

ലയിൽ, അതായത് ഭരണമണ്ഡലത്തിൽ, അവർഎത്തിച്ചേർന്നു
രക്ഷണ പ്രതാപത്തിന്റെ പരിവേഷം, ഈ കഴിവില്ലായ്മയെ
സമ്മതിച്ച് ജനങ്ങളോടു മാപ്പ് ചോദിക്കുവാൻ അവരെ ഒര
ക്കല്പം അനുവദിക്കുകയുമില്ല.

മേൽ കുറിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിപാദനത്തിൽ, അല്ലമെങ്കിലും
കഴമ്പുണ്ടെങ്കിൽ, ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിന്റെ സകലവിധ
മായ നിർവഹണത്തിന്റെയും ചുമതല, ഏറ്റെടുക്കുന്ന എക്സി
ക്യൂട്ടീവ് മേഖല, പൗരന്മാർക്കും നീതിദൽകവാൻ പ്രാപ്തമായി
രിക്കും എന്നതിന് എന്താണ് ഉറപ്പ്? ഒരു ജനിയ്ക്ക് കുടി
യാനൽ നിന്നും എത്രമാത്രം വിസ്തീർണ്ണം വീണ്ടെടുക്കാൻ
അവകാശമുണ്ട് എന്ന് തീർപ്പ് കല്പിക്കണമെങ്കിൽ, ചില കേ
സുകളിൽ, ജനിയെ ബന്ധിക്കുന്ന നിയമം, ഉദാഹരണം, ഹിന്ദു
നിയമം ജില്ലകിൽ മുസ്ലീം നിയമം, എന്നിവയുടെ തലനാരിഴ
കീറുന്ന ചർച്ചകൾ നടത്തപ്പെടേണ്ടിവരും. അതുപോലെ
തന്നെ മിച്ചഭൂമിയുടെ കാര്യം നിശ്ചയിക്കുന്നതിലും, വിഷമ
കരമായ സങ്കേതങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടിവരും. ഒറ്റവാ
ചക ഉത്തരവുകാർ, ബോധിച്ചുപോലെ ഇതൊക്കെ ചെയ്തുകൊ
ള്ളട്ടെ എന്നാണ് ഭൂപരിഷ്കരണനിയമമെന്ന് ധരിക്കാനും
വകയില്ല. ഈ രംഗങ്ങളിൽ, ഒറ്റവാചകവിധി പ്രസ്താവി
ക്കുന്നതിൽ, മിടുമിടുക്കു കാണിക്കുന്ന എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗ
സ്ഥന്മാർ പൗരന്മാർക്കും നീതിയല്ല, വീതിച്ചുകൊടുക്കുക, ഒരി
ക്കല്പം അണയാത്ത ഹൃദയവ്യഥയായിരിക്കും.

നിയമസങ്കേതങ്ങളുടെ കാര്യമാണു മേൽ ഉദാഹരിച്ചത്.
തെളിവുകളുടെ കാര്യമാണെങ്കിലും, ഒരു കോടതിയിൽ സ്പീക
രിച്ചുപോരുന്ന സകല നടപടിക്രമവും അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ
നീതിയുടെ അയലത്തുപോലും എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കാത്ത
എത്രയോ നടപടികൾ ഈ നിയമത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യ
പ്പെടേണ്ടിയുണ്ട്! കുടികിടപ്പുകാരന്റെ ഇരുസ്മെൻറ് മുത
ലായ അവകാശങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ; മര്യദപ്പാട്ടത്തി
ന്റെ തോതു നിശ്ചയിച്ച് പ്രതിഫലത്തുക കണക്കുകൂട്ടുന്നതിൽ;
മിച്ചഭൂമിയുടെ മാർക്കറ്റിലയിടുന്നതിൽ; പാട്ടയിളവിനു
ള്ള അപേക്ഷയുടേയും, അതിനെതിരായ തർക്കത്തേയും പരിശ

ണിക്കുന്നതിൽ; റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെറ്റർസ് തയ്യാറാക്കി അവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിൽ; കൃഷി ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം ആക്കാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ; എന്നു തുടങ്ങി എണ്ണമറ്റ കാര്യങ്ങളിൽ, രണ്ടു ഭാഗക്കാരും, നിശ്ചിതമായ തക്കം ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ്. അവിടെയൊക്കെ, നിയമസങ്കേതങ്ങളേയും, തെളിവു നിയമങ്ങളേയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടോ അവയെ ന്യായാനുസരണം ചർച്ചചെയ്യാതെയോ, ഉത്തരവു പാസ്സാക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ, എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയിൽ സുലഭമാണ്.

ഒരു കോടതിയിൽ വിചാരണ നടക്കുന്ന ഒരു വ്യവഹാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിധി കർത്താവിനെ വീട്ടിലോ, ഓഫീസിലോ ചെന്നുകണ്ട് രഹസ്യമായ ചർച്ച ചെയ്ത് വിധിയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക പില്ല. അപ്പർവ്വചില കേസുകളിൽ വിധി കർത്താവ് അറിഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന ചില താലോലിപ്പുകൾ ഉണ്ടായെന്നു വരുന്നെന്നു ഉള്ളൂ. എന്നാൽ, വിലയം ചെയ്തതായ ഏതു സംഗതിയ്ക്കും, ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ വീട്ടിലും ഓഫീസിലുമായി, വേണ്ടപ്പെട്ട രീതിയിൽ സ്വകാര്യ ചർച്ചയ്ക്കു വിധേയരാക്കി, തീരുമാനം സമ്പാദിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭമാണ് എന്ന് ഒരാൾ ആരോപിച്ചാൽ, അത് സ്വീകാര്യമാണോ അല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വായനക്കാർക്ക് വിട്ടു. അങ്ങനെ ഉണ്ട് എന്നാണ് വായനക്കാരൻ സമ്മതിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ നിർവ്വഹണ മേഖലയിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് അവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ, വേണ്ടപ്പെട്ടവർ മുഖേന ക്ഷികൾ സമീപിക്കുകയല്ല എന്നതിന് എന്താണർപ്പ്?

ഒരു കോടതിയിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന വിധിന്യായം, കുറമെറ്റതല്ല എന്നു സ്ഥാപിക്കലല്ല മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ചർച്ചയുടെ ലക്ഷ്യം. ഒരു കോടതിയിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന സംഗതി, കക്ഷികളുടെ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയെങ്കിലും, പരസ്യമായി ജനങ്ങൾ കൂട്ടുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തുവെച്ച് ഇരുകക്ഷികളുടേയും ബോധ്യത്തിൽ സമഗ്രമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

നീതി നിർവ്വഹണത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം നിയുക്തനായിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ മുന്നിലാണ് ഈ പരസ്യമായ ചർച്ച നടത്തപ്പെടുന്നത്. ഈ ചർച്ചയ്ക്കുശേഷം പ്രകടവും മനഃപൂർവ്വവുമായ നീതിനിഷേധം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന ഒരു തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുവാൻ ന്യായാധിപന് അത്ര എളുപ്പമല്ല. തീർപ്പ് വിശദമായ ചർച്ചയോടുകൂടി പുറത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട്, തെറ്റപറ്റിയിരിക്കുന്നത് എവിടെയാണെന്ന്, മേൽകോടതിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സങ്കടക്കാരന് കൂടുതൽ അവസരമുണ്ടാകുന്നു. നീതി നടത്തിയാൽ മാത്രം പോര, നീതിയാണു നടത്തുന്നതെന്ന് പ്രകടമാവുകയും കൂടി വേണം എന്ന തത്വത്തിൽ അധഃശിതമായ ഈ പാരമ്പര്യം, ഒരു പരിധിവരെ തോററ കക്ഷിയ്ക്കുകയും സമാധാനം നൽകാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഈ സൗകര്യങ്ങളൊന്നും എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയെ ബന്ധിക്കുന്നില്ല. ഫലമോ, തീരാപ്യമയ്ക്ക് കക്ഷികളെ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന പ്രക്രിയ, ധാരാളമായുണ്ടാകാപുന്നതാണ് എന്നതത്രേ.

നിലവിലുള്ള കോടതികളിൽ, നീതി നിർവ്വഹണവും, വ്യവഹാര ഭരണവും വലുതായ കാല വിളംബം വരുത്തുന്നു എന്ന ചാമൊത്ഥമാണ്, കോടതികളെ മുഖ്യമായും അവഹേളനാപാത്രമാക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ്കാരൻ ഇവിടെ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് നിജപ്പെടുത്തി നടപ്പിലാക്കിയ സിവിൽ പ്രൊസിഡ്യൂർ കോഡ്, ക്രിമിനൽ പ്രൊസഡ്യൂർകോഡ്, ഇന്ത്യൻ തെളിവു നിയമം എന്നു തുടങ്ങിയ ചില നടപടിച്ചട്ടവട്ടങ്ങളാണ്, കോടതികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കാല താമസത്തിന്റെ മുഖ്യ കാരണം. അങ്ങനെയുള്ള നൂലാമാലകളിൽ കിടന്നു വലയാതെ, ഭൂമിഷവേണ്ടി ഓഹറുണ്ടു കിടക്കുന്നുകുടിയാനും കുടി കിടപ്പുകാരനും, ശീശ്രുതിയിൽ ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടി, കാലതാമസമെന്ന ദീനയെ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്, ജിഡീഷ്യറിയെ കൈവെടിഞ്ഞുകൊണ്ട്, എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ ചുമതലകളേല്പിക്കുവാനുള്ള നിയമനിർമ്മാണം നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടതെന്ന കാര്യം വ്യക്തമാണ്. കാലതാമസമെന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ എക്സിക്യൂട്ടീവിന് സാധിക്കുമെന്ന് സമ്മ

തിച്ചാൽ തന്നെ, പരസ്പരം തർക്കിക്കുന്ന വാദഗതികളുന്നയിക്കുന്ന പൗരന്മാർക്കു്, മനസ്സിനു് സമാധാനം എന്നതുകൂടി ഉണ്ടാക്കാതെ, കാലതാമസം ഒഴിവാക്കാൻ മാത്രം നടപ്പിലാക്കുന്നതു് മത യാദൃച്യം എന്നതു് ചന്തയ്ക്കു് വക നല്ലുണ്ട ഒരു കാര്യമാണു്. ഒരു ഫലമില്ലാത്ത പീഠഭേദ അന്വേഷിക്കാൻ വേണ്ടപ്പെട്ട ആളില്ലെങ്കിൽ, എക്സിക്യൂട്ടീവു് മേഖലയിൽ ഇന്നു പോലും കാലതാമസം ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള സംഗതിയും പരിഗണനാർഹമാണു്. ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ നിർവഹണ സംഗതിയുടെ വലിച്ചഭാരം കൂടി ഈ മേഖലയിൽ വന്നുചേരുന്നവോഴത്തെ സ്ഥിതി ഉഴഹിക്കുകയാണു ദേദം.

എന്തൊക്കെ ഉപാധി ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടാലും, പൊതുജനങ്ങളോടുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ വൃക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും, ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്കു് സർവ്വ പ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളാണു് താൻ നിർവഹിക്കുന്നതെന്ന ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തിലും നമ്മുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവു് മേഖല ഇന്നത്തേതിൽനിന്നും വളരെയേറെ ഉയരാത്തപക്ഷം, കാര്യങ്ങൾ ശാപത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയേയുള്ളൂ.

ഈ വക സംഗതികൾ നാടിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, വഴിപിഴച്ച നയത്തിൽനിന്നു് എക്സിക്യൂട്ടീവു് മേഖലയെ രക്ഷിച്ചുനിർത്തുന്നതിനു് പൊതുജനങ്ങൾ ദത്തശ്രദ്ധരായി ഉണ്ടാണു്കിലേ പരമകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം, നാട്ടിൽ അരാജകത്വം സൃഷ്ടിക്കാൻ പോലും, എക്സിക്യൂട്ടീവു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ചെയ്തികൾ പര്യാപ്തമായി എന്നു വരാവുന്നതാണു്. ചൈനയിലെ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകമേഖല, യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾ, എക്സിക്യൂട്ടീവു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നേരെ തിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നതായി കേട്ടുകേൾവിയുണ്ടു്. കാലതാമസത്തിനു് ഇടം കൊടുക്കുകയോ, നാട്ടിൽ ബോധ്യപ്പെട്ടതിനെ തിരായി തീർപ്പുകല്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അധർ നേരിട്ടിരുന്നു എന്തായിരുന്നു. ഈ മേഖലയിലെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രധാനരീതി എന്നാണു് പറയപ്പെടുന്നതു്

ചൈനയിലെ സംസ്കാരത്തെ അതേപടി നാം പിൻതുടർന്നി
 ല്ലെങ്കിലും, നമ്മുടെ സംസ്കാരം അനുസരിച്ച് പൊതുജനങ്ങൾ
 ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിന്റെ ചീർവഹണത്തിന്റെ വിജയ
 പ്രാപ്തിക്ക് യുക്തമായവിധത്തിൽ ചെറിയ യൂണിറ്റുകളായി
 സംഘടിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഒരു പക്ഷേ പ്രയോജനപ്പെട്ടേ
 യ്കാവുന്നതാണ്. മന്ത്രിമാരും നേതാക്കന്മാരും ഇക്കാര്യത്തിന്
 അവ്യക്തമായ രൂപത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യു
 നമുണ്ട്. അങ്ങനെ സംഘടിപ്പിച്ച് ജാഗ്രത പുണ്ടില്ലെങ്കിൽ
 ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖല കൈകാര്യ
 ചെയ്യുന്നത് ആപത്തിലേയ്ക്ക് വഴിതെളിക്കുന്ന പ്രതിഭാസ
 മായി വരാവുന്നതേയുള്ളൂ.

കുടികിടപ്പുകാരനും, കർഷകത്തൊഴിലാളിക്കും, പാട്ടക്കാ
 രനും, ജന്മിക്കും, മധ്യവർത്തിക്കും ഒരുപോലെ താല്പര്യം വരു
 ന്ന ഈ നിയമത്തിന്റെ നിർവഹണ മേഖല ഏല്പിക്കപ്പെട്ടി
 രിക്കുന്ന എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള ഭാവന
 യും സമീപനവും ഇന്ന് എത്രത്തരത്തിലാണെന്ന കാര്യവും
 പൊതുജനങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധാരണ കൂടാതെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊ
 ണ്ടുവേണം മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനുള്ളത്.

കേരളസംസ്ഥാനം പിരിച്ചെടുക്കുന്ന മൊത്തം നികുതി
 യുടെ അറുപതുശതമാനത്തോളമുള്ള സംഖ്യ ഇന്ന് ചെലവാ
 ക്കപ്പെടുന്നത്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതി
 നാണ്. കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് ഇക്കാര്യത്തിന് എത്ര ശതമാ
 നം ചെലവിടുന്നു എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന് നീശ്ചയമില്ല. അ
 മേരിക്കയിൽ അംഗീകാരം നേടിയിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക തത്പരാ
 സ്യങ്ങൾ ഉൾരിക്കുന്നത്, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മൊത്തം വരുമാനത്തി
 ന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചു ശതമാനത്തിൽ കവിഞ്ഞ സംഖ്യ ഭരണ
 ചെലവിന് വിനിയോഗിച്ചാൽ, രാഷ്ട്രം രക്ഷപ്പെടുകയില്ല എ
 ന്നാണ്. യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ, പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നത്,
 മുപ്പതുശതമാനത്തിൽ കവിഞ്ഞ സംഖ്യ ഭരണചെലവിന് വി
 നിയോഗിക്കരുതെന്നാണ്. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ, അ
 ത്യാവശ്യമുള്ള റോഡുകളും പാലങ്ങളും പണിത്തു കിട്ടാത്തതാ
 ന്റെയും, ആയിരക്കണക്കിന് അടിപൊക്കത്തിൽ മേഘങ്ങൾ

എത്തിക്കുന്ന അറബിക്കടലിലെ വെള്ളം, നമ്മെ കൊണ്ടു
 നം കുത്തിക്കൊണ്ടു്, യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലാതെ തിരിച്ചു്
 അറബിക്കടലിൽ തന്നെ ചെന്നുവീഴാൻ സംഗതിയാവുന്നതു
 മെല്ലാം, പിരിച്ചെടുക്കുന്ന നിക്ഷേപയുടെ മൂപ്പതുശതമാന
 ത്തിൽ കവർത്ത സംഖ്യ, ശമ്പള വരുമാനത്തിൽ
 ചെലവുവീടുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു്. വ്യവസായങ്ങൾക്കു്,
 അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സഹായധനങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നതിനും,
 ഏറ്റവും ചെറിയ കുടിപ്പിൽതന്നെ അന്തിയുറപ്പുവന്നവനെമൺ
 കട്ടുകൊണ്ടുമാറിച്ചു ഗൃഹത്തിലേക്കു് മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കുന്നതി
 നും ഗവർണ്മെൻറുകൾക്കു് കഴിയാത്തതിന്റെ കാരണവും മ
 റൊന്നാമല്ല. അഭ്യസ്ഥവിദ്യാരായ യുവാക്കന്മാക്കു് സർക്കാർ
 സേവനമല്ലാത്തതുളള തൊഴിൽ മേഖലകൾ, ഈ നാട്ടിൽ പെട്ടി
 വിരിയാത്തതിന്റെ മൗലിക ഹേതു അന്വേഷിക്കുന്നതിനും
 നാം മറ്റൊരാൾക്കു് തടവിനടക്കേണ്ടതില്ല.

സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ കിടന്നു കയ്യുപ്പെടുന്നവ
 റ്ന്റെ ജീവിത നിലവാരത്തിൽ അല്പം ഉയർച്ച ഉണ്ടാക്കിക്കൊ
 ട്ടുക്കുന്നതിനുള്ള പോലീസുകൾ ആലോചിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി,
 നമ്മുടെ ഭാഗിച്ച ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗപ്രമുഖന്മാർ വള
 രെ വ്യയഹേതുക്രമായ, വിമാന യാത്രകളും മറ്റും നടത്തി ക്ലേ
 ശിച്ചു് കോൺഫറൻസുകൾ കൂട്ടുകയും മറ്റു ധനങ്ങളായ ചർച്ചകളും
 പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി, തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
 ത്തു് ഇടതടവില്ലാതെ നടത്തിപ്പേറ്റി കഴിയാണു്. കീഴടക്കിയ
 ലുള്ളവനെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടി അഹോരാത്രാഹ
 യൽ നോക്കുകയും, പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉന്നത
 രായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ആദ്യപടിയെന്ന നിലയിൽ സു
 രക്ഷിതരായിരിക്കട്ടെ എന്ന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിർവ്വഹണം അനു
 സരിച്ചു്, അവർക്കു് ശമ്പളത്തിനും, യാത്രപ്പടികൾക്കും
 പുറമെ ആശുപത്രികളിൽ അവർക്കു കൂടുംബാംഗങ്ങൾക്കും
 സൗജന്യ ചികിത്സകളും, വിചിത്രമായ മരുന്നുകൾ, ടോണി ക
 കൾ എന്നീ വിവിധങ്ങളും കൂടുംബാംഗങ്ങളും അവരും ഉപയോഗി
 കുന്നതിനു് ബിൽ അനുസരിച്ചുള്ള തുകയും രാഷ്ട്രം നിയമാ
 മനുസരണം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, യഥാർത്ഥ

ത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്, സുഖകരമായ ഈ സൗജന്യങ്ങൾ മുൻഗണനയനുസരിച്ച് നികുതിഭംഗധാരത്തിൽ നിന്നും തുക ചെലവിടുന്നതുകൊണ്ട്, ഒരു രൂപാ പ്രതിദിന വരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സാമാന്യ ജനതയിലെ അംഗം വർദ്ധം മുക്കാൽ രൂപയുടെ സൗകര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ലഭിക്കാൻ ഇടം കൂട്ടുന്നുള്ളൂ എന്ന സ്ഥിതി സംജാതമാകുന്നു എന്നതാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവികളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കും പ്രതാപം നിലനിർത്തൽ നിലനിർത്തലുമായി സമ്പത്തുസംഭരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള നികുതിചുമതലയാണ് സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിനിലവാരത്തെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുന്നത്. പുതിയ മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾക്ക് ചുമത്തിയിട്ടുള്ള എക്സൈസ് ഡ്യൂട്ടി, അവയുടെ വിലയുടെ ശതമാനമാണ്. അവ പഴകിയാലും, ഭൂമിയിലൂടെയും തിരോധനം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഭാരിച്ച തോതിലുള്ള വെഹിക്കിൾ ടാക്സിന് ഡിസേയർമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാണുപരിഷ്കാരം. ഈ നികുതികൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്നും ഒരു മൈൽ ബസ്സിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും അഞ്ചു പൈസാ നിരക്കിൽ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ചാർജ്ജ്, മൈലിന് രണ്ടുപൈസയായി താഴ്ന്നതിൽക്കുമായിരുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആഹാരം ഒരു നേരത്തേതെങ്കിലും മുടക്കുവാൻ, താഴേക്കിടയിലുള്ള കുടുംബസ്ഥാനങ്ങൾ സാധാരണ നിർബന്ധിതരാകാറുള്ളതു് ഒരു ഉപഭോക്താവെന്ന നിലയിൽ അവർ വാങ്ങേണ്ട സാധനങ്ങൾക്കും മറ്റും, വലിയ നികുതി നിമിത്തം കൂടുതൽ വികോടകേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടാണു്.

ഇങ്ങനെ നാനാവിധത്തിലും തെരുക്കപ്പെടുന്ന സാധാരണക്കാരനാണ് സമൂഹത്തിന്റെ തൊണ്ണൂറ്റി അഞ്ചു ശതമാനവും. അതുകൊണ്ട് നികുതി ഭാരത്തിന്റെ തൊണ്ണൂറ്റി അഞ്ചു ശതമാനവും. അവരാണ് താങ്ങുന്നതു്. എന്തിനുവേണ്ടി? ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രളക്കന്മാർക്ക്, സുഖമായി കാനിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും ലോഭമില്ലാതെ ധനം വ്യയം ചെയ്യുന്ന കോൺഫറൻസുകൾ കൂട്ടുന്നതിനും വേണ്ടി കടം പറയാതെ, ഭവനീയിൽനിന്നും പണം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി.

നമ്മുടെ സമൂഹം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക തരമാ

ഒരു രീതി യെപ്പറ്റി അല്പം വിശദമായി ഈ ചർച്ച നടത്തിയത് ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം ഉന്നിപ്പറയുന്നതിനാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ ക്ഷേക്കിടപിലുള്ള സാധാരണക്കാരന്റെയും അറപ്പുറ്റിണക്കാരന്റെയും വിചിത്രങ്ങളുടെയും അർത്ഥവും ഉപ്പുരസവും മാറി ശുദ്ധീകരിച്ച രീതിയർ, അതിന്റെ ഗുണഫലങ്ങൾ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുഭവിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾ, സാധാരണക്കാരനെ എങ്ങനെയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കാണുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ ചർച്ച നടത്തിയത്. പട്ടിണി കിടക്കുന്നവനും, കൈവണ്ടി വലിക്കുന്നവനും, ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മറ്റേതാണ്. നമ്മുടെ ജനകീയം വന്നതിനുശേഷം സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്ന്, പ്രകൃതിയുടെയും മനുഷ്യത്തിന്റെയും ഒരു വലം സൃഷ്ടിച്ച് സാധാരണക്കാരന്റെ വിചിത്രങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗന്ധം നിന്നും വിദൂരമായിരിക്കുവാൻ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾ ഇന്നോളം പ്രവണത കാണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ദൈവികതയെന്ന നാമത്തിന്റെ പക്ഷത്താണ് ആരോപണമുണ്ട്. അത് ശരിയല്ലെന്നതന്നെ തിരിച്ചറിയട്ടെ. നമ്മുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവിൽ വലിയവനും, സാധുവായവനും ഒരു രീതിയിൽ പരിഗണന ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ വലിയവന്റെ കാര്യങ്ങൾ എഴുപ്പം സാധിക്കുകയും അവിമലമാകുകയും, അവിമലമാകാൻ തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, തുല്യ പദവികാരനെക്കൊണ്ട് ശുപാർശ പറയിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാത്ത സാധുവിന്റെ കാര്യം, ബോധിച്ചപാട് തീർച്ചപ്പെടുത്തണമെന്നുണ്ടാവുന്നതു് എന്നു് ഒരു ആരോപണം ഉന്നയിച്ചാൽ എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ സമ്മതിച്ചു അതു് എത്രമാത്രം ശരിയാക്കി എന്നു് വായനക്കാർ സ്വയം ചിന്തിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഒരു പ്രമാണി ചെന്നുപറയുന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധയോടെയും, പെരുമാറ്റത്തിൽ മര്യാദയോടെയും ചെവികൊള്ളുമ്പോൾ, ഒരു സാധുവായ മനുഷ്യൻ ചെന്നുപറയുന്ന കാര്യം, ക്ലാക്കിനോട് ചർച്ചനടത്തുന്നതിനിടയിൽ എത്രമാത്രം കേട്ടു്, സങ്കടംകൊണ്ടു പഠിക്കുന്നതു് പ്രാണമെ

ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളിൽ ഇല്ലയോ, എന്ന ചോദ്യവും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉന്നയിച്ചു കൊള്ളുന്നു. സമീപകാലത്തായി, സ്റ്റേറ്റ് റെവന്യൂക്കുള്ള സാമാന്യം ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അവരുടെ ഓഫീസ് മുറികളുടെ വാതിലുകളിലും ജനലുകളിലും കർട്ടൻ സ്ഥാപിക്കുകയും, സാധാരണക്കാർ കടന്നുവരാത്തവിധം ശിപായിയെ കാവൽ നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം, ഏതാണ്ട് ഒരേകാലത്തു നടപ്പാക്കി. ഒരു സർക്കാർ ഓഫീസിനെ ഭംഗിയായും ചിട്ടപ്പടിയും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനോട് വിരോധിപ്പുള്ളതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം പരാമർശിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ, തന്റെ അന്നദാതാവും വളർത്തുപിതാവുമായ സമുദായത്തിന്റെ കീഴേത്തട്ടിലുള്ളവനിൽ നിന്നും, ഒരു പടികൂടി അകലുവാനുള്ള പ്രകടമായ ഒരു നടപടിയാണ് ഈ മറസ്ഥാപിക്കലിൽ ദൃശ്യമാകുന്നത് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഇക്കാര്യം എടുത്ത പറയുന്നവെന്നുവേണ്ടു. ഒരു പ്രമാണിയായ മനുഷ്യന് ഏതു നിമിഷവും അനുവാദം കൂടാതെ മറ നീക്കി അവിടെ പ്രവേശിക്കാം.

രാജാധികാരവും, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണവും, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും തിരോധം ചെയ്ത ശേഷം, സമുദായത്തിന്റെ ആസ്ഥികളിൽ, സമ്പത്തിന്റെ മേഖലയിലും, പ്രാധാന്യത്തിന്റെ മേഖലയിലും പ്രത്യേകതരമായ ഒരു വർഗ്ഗം എന്ന നിലയിൽ തന്നെ പിടിച്ചുപറ്റിക്കും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രാജകുമാരവംശം, എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥമേഖലയിൽ വേരുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സന്ദർഭവശാൽ, മഹനീയമായ സ്ഥാനത്തു് തങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നതാണെന്നും, അതിനെ ആസ്പദം കരങ്ങളായ സകല അനുഭൂതികൾക്കും സാമ്പത്തികസംവിധാനം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് ഇന്നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ടവനും പട്ടിണിക്കാരനും ആണ് എന്ന ബോധത്തോടുകൂടി ഓഫീസിലെ കർട്ടനുകളെ അഴിച്ചുമാറി, സാമാന്യജനതയുടെയിടയിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിവരാൻ ഈ രാജകുമാരവംശം തയ്യാറാകാതിടത്തോളം കാലം, ഈ രാജ്യം പുരോഗതിയുടെ പന്ഥാവിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.

ദർഭാഗ്യവശാൽ, ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായി, അധികാരത്തിലേറാപ്പെട്ട ഭരണാധികാരികളും, ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമു

ഖനാരുടെ വലയിൽപ്പെട്ടു കരങ്ങുന്നതിനു മാത്രമേ, കഴിവു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഒരു നിയമസഭാസമാജികൻ മന്ത്രിപദത്തിലേയ്ക്കു അവരോടിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കേട്ടാലുടൻ, ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രമുഖന്മാർ, ഓഫീസിന്റെ പടിക്കൽവരെ പട്ടുവീരിച്ചു മന്ത്രിമാരെ, അതിലൂടെ നടത്തി, ഭരണാധികാരത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിൽ കൊണ്ടിരുത്തുകയായി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മ, മന്ത്രിമാർക്കു ഒരു പരിധിവരെ ഉണ്ടെന്നു ധരിച്ചിട്ടുള്ള കുശാഗ്രബുദ്ധികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രമുഖന്മാർ, അപ്പോൾ മുതൽ മന്ത്രിമാരുടെ സേവകന്മാരും പൂജ്യരല്ലെന്നു ആരാധകരുമായി മാറുന്നു. മന്ത്രിമാരെ സമീപിക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന തെങ്ങിയോടും പട്ടിണിപ്പാവത്തിനോടും, "മന്ത്രി, ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്"; നിന്നേക്കാളും എത്രയോ ഉയർന്ന പടിയിൽനിൽക്കുന്ന ഞാൻതന്നെ സേവന മനോഭാവത്തോടുകൂടി പാദസേവ ചെയ്യുന്ന മന്ത്രിയുടെ പക്കൽ, നിനക്കെന്തു കാര്യം? വിവരവും വിവേകവും നിനക്കുണ്ടോ? നിനക്കു വല്ലതും സാധിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ, അതു കടം സിലെഴുതി കൊടുത്തിട്ടുപോയിരിക്കാമല്ല; സർക്കാർകാര്യം മുറുപോലെ നടക്കും; ആ മുറുപ്പിശ്ചയിക്കേണ്ടവർ, നിന്റെ മന്ത്രിപോലുമല്ല, ഞങ്ങളാണ്" എന്ന വചനങ്ങളിലൂടെ പ്രകാശിപ്പിക്കാവുന്ന ഭാവനയുടെ സ്വരത്തിലാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രമുഖരുടെ പ്രതികരണം. ഭരണകാലത്തിനിഷ്ട മന്ത്രിമാരോടു, വേണ്ടപ്പോൾ ഇണങ്ങിയും, വേണ്ടപ്പോൾ പിണങ്ങിയും, മറ്റു പച്ചവിടത്തിലുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു, മന്ത്രി അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും, സ്വന്തമായി നിരവധി ആനുകൂല്യങ്ങൾ നേടിയെടുത്തും, ഖജനാവു ചോർത്തിയും കൂടുതൽ ശക്തന്മാരാകുന്നതിനാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രമുഖന്മാർ മുഖ്യമായും ശ്രദ്ധിക്കാറുള്ളതു്. കൂട്ടത്തിൽ, സർക്കാർ കാര്യം മുറുപോലെ നടക്കുന്ന തത്പരനസരിച്ചു, നാട്ടിലെ പൊതുക്കാര്യങ്ങളും ചിലതു നടക്കും. അവയിൽത്തന്നെ ഭൂരിഭാഗവും, പ്രമാണിമാരായവരുടെ കാര്യസാധ്യങ്ങളുമായിരിക്കും.

മുക്കുറുത്തട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ടു്, ഈ വിധമുള്ള ചെമ്പികൾ നത്തുന്നവരെ, ഭാഗ്യവാന്മാരെന്നും പ്രമാണികളെന്നും ഗണി

കുന്നവരാണ്, അതിന്താഴോട്ടുള്ള വിവിധപടികളിൽ ഉദ്യോഗം വഹിച്ച സർക്കാർസേവനം നടത്തുന്ന വിപുലമായ ഒരു ശൃംഖലയിലേയ്ക്കാണ് കൂടികിടപ്പുകാരന്റെയും, കുടിയാന്റെയും, ജനിയുടേയും തക്കങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് ബൃഹത്തയ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുകയെന്നത് ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ നിർവ്വഹണമേഖല ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇന്ന് സിവിൽ സർവീസിൽ കാണുന്ന സ്വഭാവത്തിന്റെ മാനദണ്ഡവും സമീപനരീതിയും, അലകും പിടിയുംമാറിയാലല്ലാതെ, ഈ സമുദേശം സഫലീകരിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. ഈ സംഗതിയിലാണ്, പൊതുജനങ്ങൾ, ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതു്.

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉയർന്നതാക്കന്മാരും, കൂടുതൽ മാനുഷമായ സ്വഭാവശുദ്ധി അയാളിൽ ദൃശ്യമാണ് എന്ന ധാരണ തെറ്റാണ്. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ, ഉദ്യോഗം എത്ര കണ്ടുയർന്നതാണോ, അത്രകണ്ട് അയാളുടെ ഗർവ്വം ഉയർന്നതായിരിക്കും എന്നാണ് കാണുന്നതു്. അതനുസരിച്ചുള്ള ഇടുങ്ങിയ മനസ്ഥിതി, എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലും കാണാവുന്നതുമാണ്. കേവലം ശുഭന്മാരാണ്, ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നതു് എന്നു വരാവുന്നതാണ്. അത്രത്തോളം അയാൾ സാർവ്വഭൗമനാണെന്നു് സ്വയം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഒരുപൗരനോ, ഒരു കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോ, തന്റെ അഭിപ്രായത്തിനെതിരായി ശബ്ദിക്കുന്നപക്ഷം, അയാളെ വകവരുത്തിയല്ലാതെ, ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖനു് തൃപ്തിവരാറില്ല. സംഗതമായ കാര്യങ്ങളുടെ സാരാംശമെന്തു്, ആരുടെ പക്ഷത്താണ് ന്യായം എന്നും മറ്റും പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള വിശാലഹൃദയം അയാളിൽ ദൃശ്യമാകുമായില്ല. സാർവ്വഭൗമനായ തന്റെ വാശിയാണ് ശരിയെന്നു് വരുത്തിക്കൂട്ടുവാൻ അവർ അയാൾ, ആരോടും എന്തും പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു് നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥമേഖലയിൽ നിത്യസംഭവമാണ്. ഈ വിധമുള്ള അപകടമേഖലകളിലൂടെയാണ്, പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ നിർവ്വഹണ സംഗതികൾ കടന്നു പോകാനാരംഭിക്കുന്നതെന്നു്, ഒരു

മുന്നറിയിപ്പു പൊതുജനങ്ങൾക്കു് തരുകമാത്രമാണു് ഈ ചർച്ചകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. പട്ടിണിക്കാരനും, വിയർപ്പു ചിന്തി പണിയെടുക്കുന്നവനുമായ സാധാരണക്കാരന്റെ മുഖത്തു്, കുറവോടെത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ നോക്കുവാൻ ഇവിടുത്തെ പ്രമാണിയായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്തു് തയ്യാറാവുമോ അന്നു് മാത്രമേ, ഈ രാജ്യത്തു് ജനകീയം ഉദയം ചെയ്യുകയുള്ളു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രവണത നേരെമറിച്ചാണു്. ഇതിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രചോദനം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദ തന്ത്രം കൊണ്ടു വരികയുള്ളു. ഭൂനിയമങ്ങളുടെ നിർവഹണം ഇതിനു് പറ്റിയ അവസരങ്ങൾ ധാരാളമായി പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ കെല്പുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ പ്രവണത, എത്രയധികം സമ്പത്തു്, നല്ല കാലത്തു് സമ്പാദിച്ചുകൂടുവാൻ സാധിക്കും എന്ന പരീക്ഷണം നടത്തുകയെന്നതായി മാറിയിട്ടുണ്ടു്. ആദായകരമായ വ്യവസായത്തേക്കാൾ കൂടിയതോതിൽ സമ്പത്തു സ്വരൂപിക്കുവാൻ ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ടു് അവർക്കു സാധിക്കുന്നു. അവരേയും നോക്കിയിരിക്കാതെ സാധാരണക്കാരൻ, സംഘടിക്കുകയെന്നതാണു് ഇന്നു് കരണീയമായിട്ടുള്ള ഏക പോംവഴി.

പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥർ

വിപ്ലവാത്മകമായ സന്ദേശവുമായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അ
 വതരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂനിയമം, അതിന് എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖ
 ലയുമായുള്ള ബന്ധമുഖേന മറ്റൊരു സജീവപ്രശ്നം കൂടി
 സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. 1970 ജനുവരി 1-ാം തീയതിതന്നെ നീ
 യമത്തിലെ എല്ലാ വകുപ്പുകളും നടപ്പിൽ വരുത്തിയതുകൊ
 ണ്ട്, കൂടിയായ മയിൽപ്പെട്ട കേരളത്തിലെ എല്ലാ ഭൂമികളു
 ടേയും പൂർണ്ണാവകാശം ഇപ്പോഴേയ്ക്കും ഗവൺമെന്റിൽ ലയി
 ച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയുടെ ഉടമാവകാശം, "സെർട്ടിഫി
 ക്കാർ ഓഫ് പർച്ചേസ്" വഴി കൂടിയാനിൽ നിക്ഷിപ്ത
 മാക്കുന്നതുവരെ, തടഞ്ഞാൽ നിൽക്കാത്ത നിയമനിർവ്വഹണം
 ഇനി നടന്നേ പറ്റൂ. അത് സാധിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി നടത്ത
 പ്പെടേണ്ട പൂർണ്ണവിചാരണകൾ വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. മി
 ച്ചഭൂമികൾ നിജപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അവയെ കൈകാര്യം ചെയ
 യുന്നതിനും വേണ്ടി, അനേകം കോടതികളുടെ ജോലിചെയ്യ
 തീർക്കേണ്ടിവരും.

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ വ്യവഹാരത്തിന് ആവശ്യം നേ
 രിട്ടു വന്ന വ്യക്തികൾ അവരവരുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് അ
 പ്ലോപ്പോലോ വ്യവഹാരം നോഡിപ്പിക്കുന്ന പതിവു മാത്രമേ

ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്നാകട്ടെ, സംസ്ഥാനമൊട്ടാകെയുള്ള എല്ലാഭൂമികളെപ്പറ്റിയും ഉള്ളപരിഗണന ഭരണസമയത്തു തന്നെ ചർച്ച ചെയ്തെടുത്തു വിചാരണചെയ്തു തീരുമാനിക്കേണ്ടിവരുന്ന. ഒട്ടനവധി കോടതികൾ ഉണ്ടായാലേ ഇക്കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

രാഷ്ട്രത്തിന് താങ്ങാനാവാത്ത ഭാരം വരുത്തിവെക്കുന്നതിനെ വണ്ണം ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ബലകർമ്മമായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളും ഭരണകർത്താക്കളും കൂടിച്ചേർന്ന്, പ്രവർഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ പേരിൽ, ലാൻഡ് ടൈംഗുണലുകൾ, കൂടുതൽ തഹശീൽദാരന്മാർ, കൂടുതൽ റവന്യൂ ഡിവിഷനാഫീസറന്മാർ തുടങ്ങി എണ്ണമറ്റ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമായി ഈ അടിയന്തിരാവസ്ഥയെ ചുരുട്ടലാക്കുന്നതാണ്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള കരു നീക്കങ്ങൾ ഇപ്പോഴെ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ രാജ്യത്തു ഇന്നുതന്നെ നിലവിലുള്ള കോടതികൾ, ആവശ്യത്തിലധികമാണെന്നുള്ളതു, നിഷ്പക്ഷമതിയായി സംസ്കരിക്കുവാനും ഏതു ഭരണാധികാരിയും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ബന്ധപ്പെട്ടവന് ഉദ്യോഗത്താഴ്ചവരാതിരിക്കുന്നതിനും, സ്വന്തക്കാരന് പ്രമാണൻ നൽകാൻപഴതു കണ്ടുപിടിക്കാനുംവേണ്ടി നില നിറുത്തപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും ധാരാളമായുള്ളതാണ്. ഭരണാധികാരവുമായി നേരിട്ടുബന്ധപ്പെട്ടവൻ അവസരം ലഭിക്കാത്ത ഇന്നാട്ടിലെ ലക്ഷോപലക്ഷം സാധുക്കളായ നികുതിദായകർ ഇതൊക്കെ മൂകരായി സഹിച്ചു പോവുകയാണ്. നമ്മുടെ നാടു ഇരുപതു കൊല്ലത്തെ ജനകീയത്തിന്ദശേഷവും, ഭൂരിപക്ഷക്കാരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ റിളനിലമായി നിലകൊള്ളുവാൻ സംഗതിയാവുന്നതിന്റെ മുഖ്യകാരണം, നമ്മുടെ ജനപ്രതിനിധികളായ ഭരണാധികാരികളും, നാശനശനൻ വേദനയറിയാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മികളും കൂടി, വാശിപിടിച്ചു ഉദ്യോഗസ്ഥപ്പെരുപ്പം നടപ്പിലാക്കിപ്പോന്നു, ജനകീയത്തിന്റെ കീഴിൽ എന്നതാണ്.

ഏതൊരുദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളെക്കണ്ടു സംസാരിച്ചാലും തന്റെ ഭാമിസിൽ "Sanctioned Strength" മുഴുവൻകിട്ടിയ ത്രില്ല എന്നു പറയാതി പറയുന്നതു കേൾക്കാം. എല്ലാ കാലവിളംബവും ഈ പോരായ്മകൊണ്ടാണെന്നു അവർ വചാലമായി സമർത്ഥിക്കും. കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചതോതിൽ നിചംകാളെന്നതു ഉദ്യോഗത്തിന്റെ പ്രശസ്തികൾ മാറ്റം കൂട്ടുന്നു എന്ന ഒരു ചിന്താഗതി നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടു്. താനും തന്റെ കീഴിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളവരും "ഉണ്ടു ചോറിനു് മുഴുവൻ പ്രതിഫലവും നന്നതയ്ക്കു നൽകുന്നുവോ" എന്ന പരിഗണനയ്ക്കുവേണ്ടി ആരും മെനക്കെടുത്തുകാണാനില്ല. ഗസറ്റായ് രാജിലുള്ള ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പരിവേഷത്തിനുവേണ്ടി എത്ര തരം കീഴ്ദ്യോഗങ്ങളും മാറ്റം ചെയ്യുകയും വേണ്ടി വരുന്നു എന്നും ആരും പരിശോധിക്കാറില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും കീഴ്സിൽബന്ധികളുടേയും എണ്ണസ്റ്റേറ്റിൽ തീരെ അപര്യാപ്തമെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്നവിധം ലാലവണ്ഡലിയോടു കൂടി വജനാവു ചോർത്തുന്ന പ്രവണത നമ്മുടെ നാടുഭരിച്ചു എത്ര ഭരണാധികാരിയും പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെ ഉപദേഷ്ടാക്കളായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾ തങ്ങളുടെ പ്രശസ്തിയുടെ മാനദണ്ഡമായി പുതിയ ഉദ്യോഗ സൃഷ്ടിക്കുള്ള ഉത്തരവുകൾ ഭരണാധികാരികളെക്കൊണ്ടു് പാസ്സാക്കുവാൻ വ്യഗ്രത കാണിക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

ഇന്നു് നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറു് സർവീസിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെയും ഒരു കൊച്ചു ശതമാനം വിശ്രമമില്ലാതെപണിയെടുക്കുന്നവരായി ഉണ്ടു് എന്ന കാര്യവും അവഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. ഒരു ചെറിയ ശതമാനം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാഠിന്യമായി അലുപാനം ചെയ്യുമ്പോൾ ബഹുഭരിപക്ഷം വരുന്ന ആളുകൾ അവരെക്കൊണ്ടു് ആവുന്നതിന്റെ നാചിലൊന്നുപോലും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മെനക്കെടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നുണ്ടു്. വലുതായൊന്നും നിർവ്വഹിക്കുവാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അലസന്മാരായി കഴിയേണ്ടിവരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ എണ്ണവും കുറവല്ല. ഇവയെല്ലാം ക്രമീക

രിക്കുന്നതിനു് ഭരണ ധൂരന്ധരന്മാരെന്ന് സ്വയം വിശ്വസിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖരോ ഭരണാധികാരികളോ ഇന്നുവരെ തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. പുതിയ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കൽ ആണ് അവരുടെ ഭരണ പാടവത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി അവർ കണ്ടിട്ടുള്ളതു്.

ഘഴിഞ്ഞതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും ഇതാവർത്തിച്ചു കൂടാത്തതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കാരംകൊണ്ടു് സംസ്ഥാനത്തെ മൂന്നു സിംഹ് കോടതികളിൽ പ്രായേണ കേസുകൾ ഇല്ലാതെയാകും. സബ് കോടതികളിലും അധികം താമസിയാതെ ഇതിന്റെ പ്രതിഫലനം അനുഭവപ്പെടും. അതുപോലെ R. D. O. തസ്തികകളിലും തഹസീൽദാർ തസ്തികകളിലും അനാശ്യമായ അനേകം ഉദ്യോഗങ്ങൾ വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെ പ്രൊമോഷനവേണ്ടി മത്രം നിലനിർത്തപ്പെടുന്നതായുണ്ടു് എന്ന് ഈ നാട്ടിൽ എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമുള്ളതാണ്. ഇന്നു നിലവിലുള്ള പ്രസ്തുത തസ്തികകളെയെല്ലാം അതുപോലെ സംരക്ഷിച്ചു നിർത്തിക്കൊണ്ടു്, ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ പേരിൽ പുതിയൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥപ്പട്ട സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ നടത്താൻ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഭരണധൂരന്ധരന്മാർക്കു് പരമവരുള്ള സാധുക്കൾക്കു് പ്രയോജനകരമായ പൊതു പരിപാടികൾ ഒന്നും നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഗവർണ്മെൻറുകൾക്കു് പിന്നെ കഴിവില്ലാതെ വരും.

അതുകൊണ്ടു്, ഇന്നു നിലവിലുള്ള കോടതികളേയും, R. D. O. തസ്തികകളെയും, തഹസീൽദാർ ഗ്രേഡിലുള്ള എണ്ണമറ്റ തസ്തികകളെയും ബുദ്ധിപരമായി ക്രമീകരിച്ചാൽ ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിനായി തിരിച്ചുവിട്ടുവാൻ വേണ്ടുന്നവക ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. നിലവിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥമേഖലയെ അശേഷം വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ നത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നു്, മന്ത്രിമാരും ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖന്മാരും അടങ്ങുന്ന ഭരണാധികാരിത്തോടു് നിർബന്ധപൂർവ്വമായി ആരംഭ്യപ്പെടാൻ പൊതു ജനങ്ങൾ മൂന്നാട്ടുവരേണ്ട അപസരം വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ശുഷ്ക

മായിരിക്കുന്ന ഖജനാവിന്റെ നേക്കു് ഈ വിധത്തിൽ നടത്താവുന്ന കടനാക്രമണത്തെ ശക്തിയായി ചെറുത്തു നിൽക്കുവാൻ ഉള്ള കർത്തവ്യം, ഇന്നാട്ടിലെ പാവങ്ങളുടേതാണ്. തൊഴിലില്ലാതെ ഈ രാജ്യത്തു് കഷ്ടപ്പെടുന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യുക്കു്, നാളെയൊരു കാലത്തെകിലും തൊഴിൽ സാധ്യതയുണ്ടാകണമെങ്കിലും, നമ്മുടെ ഖജനാവിനെ നിരന്തരം കുത്തിപ്പൊളിക്കുന്ന ഈ പ്രവണതയെ സുധീരം ചെറുത്തു നിറുത്തുകയെന്നതാണ് ഏകപോംവഴി.

ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശം ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന കുടിയായാൻ, കൃഷി നടത്തുവാൻ ജലം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, സഹൃദ്രിയിൽ നിന്നും അറബിക്കടലിലേക്കു് പാഞ്ഞുപോകുന്ന വെള്ളത്തെ തടുത്തുനിറുത്തിയേ പാറൂ. ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതരിൻ്റെ പേരിൽ ഇന്നു് പ്ലാൻ ചെയ്യുന്ന വിധം പുതിയ ഉദ്യോഗസ്തുഷ്ടി നടത്തപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഭൂമിലഭിക്കുന്ന കർഷകനു്, കൃഷി ചെയ്യുവാനുള്ള വെള്ളം ഒരു കാലത്തും ലഭിക്കുവാനിടയാവുകയില്ല.

സമീപകാലത്തു് “പഞ്ചായത്തു രജി” എന്ന അത്യന്തം മോഹനമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിനെ വശകലനം ചെയ്തനോക്കുമ്പോൾ സൈക്രട്ടേറിയറിലും മറ്റുമുള്ള നിരവധി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു്, ഉദ്യോഗക്കുഴപ്പങ്ങളുടെ രംഗസംവിധാനം മാത്രമായിരുന്ന, അരിയെ യഥാർത്ഥ പൊരുൾ എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അത്യന്തം ആകർഷകമായ പ്രസ്ഥാനത്തിൻ്റെ പേരു പറഞ്ഞു്, ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവികൾ, ഖജനാവു ചോർച്ചയ്ക്കു് ഭൂപ്പിച്ചുവച്ച ഒരു കെണിയാണ് അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. നമ്മുടെ ജനപ്രതിനിധികളാകും ഈ രീതിയിൽ അതിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ മെനക്കെട്ടു കണ്ടില്ല.

ഏതുതരം കൊള്ളയും പൊതുജനത്തിൻ്റെ നികുതി സംഭാവനയുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കാമെന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സംജാതമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ, ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിൻ്റെ അവതരണമെന്ന ആകർഷകമായ മുദ്രാവാക്യത്തിൻ്റെ പിന്നിലൂടെ ഖജനാവു മോഷണം അനർഹമാ

യി നടത്തപ്പെട്ടവാൻ പോവുകയാണ്. ഈ നിയമവും, ഇതു പോലെ നാലു നിയമവും സമർത്ഥമായി നടത്തുവാൻ മതിയാവുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥതൃംഖല എക്സിക്യൂട്ടീവ് മേഖലയിലും ജൂഡീഷ്യൽ മേഖലയിലും നമുക്കിന്നുതന്നെയുണ്ട്. അതിനെ സമ്യകാക്കും വണ്ണം ക്രമീകരിച്ചു മറ്റുമായിരിക്കണം, ഇവിടെ ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെ വകുപ്പുകൾ നടപ്പിലാക്കേണ്ടതാണ്. പ്രകടമായ മാതൃത്തലൂടെ സർക്കാരിന്റെ മുമ്പിൽ, നാം സമ്മർദ്ദം പ്രയോഗിച്ചേ മതിയാവൂ.

രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ നേതൃത്വങ്ങളൊന്നും ഇതിന് തയ്യാറാവുകയില്ല. അവരെല്ലാം ഭരണത്തിലിരുന്ന കാലത്തു് ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളുടെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കലിന് വഴങ്ങിയും, എം. എൽ. ഏ. മാരുടെയും, സ്വാധീനമുള്ള രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെയും ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു, സ്വന്തക്കാക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും പ്രമോഷനുകൾക്കുണ്ടാക്കുവാനായി, എണ്ണമറ്റ പുതിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു തഴമ്പിച്ചു കൈകളാണ്. കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടതു് ഈ നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ചവിധം ഉള്ള ഒരു വജനാവുസംരക്ഷണം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് പ്രായോഗികമായ പരിപാടികൾ വേണ്ടതാണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെപ്പോലെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വായനക്കാരിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവർ, പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ എഴുതി ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അറിയിക്കണമെന്ന് വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ഈയവസരം വിനീതമായി കൊള്ളുന്നു. ഈ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു് മതിയായ പ്രതികരണം ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാവുന്നു എന്നു കാണുന്ന പക്ഷം, പരസ്പരം, ആശയവിനിമയം നടത്തി പ്രായോഗികമായ എന്തെങ്കിലും സത്പരനടപടികൾക്കുരൂപം നല്കാനുള്ള രംഗസംവിധാനം ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കാമെന്നും കൂടി ഇതോടൊപ്പം ഉറപ്പുചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

വളർന്നുവരുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ ജനങ്ങൾ, സമ്പന്നനായാലും ദരിദ്രനായാലും അനുകൂലം വളിക്കുന്ന തോതിൽ നികുതികൊടുത്തേമതിയാവൂ. എന്നാൽ, ഇന്നു കാണുന്നതുപോലുള്ള

ധർമ്മത്തിനും പാപം ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരിക്കണമോ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് എന്ന ചോദ്യം, ഏതെങ്കിലും തലത്തിൽ ഉത്തരം പറയപ്പെടേണ്ടതാണു്. പാവപ്പെട്ടവന്റെ കറവപ്പശുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടിയും ഉപ്പുചിരട്ടയെ ജപ്തിചെയ്ത ലേലത്തിൽ വിരഹംപിരിച്ചെടുക്കുന്ന നികുതി, എങ്ങനെ ചെയ്യാവഴിക്കപ്പെടുന്നു ഈ നാട്ടിൽ എന്നതു്, ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടണം എന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ ചർച്ച അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ആനാം ഭാഗം

കുടികുടപ്പും കുടിയരിപ്പും

- അദ്ധ്യായം 19. കുടികുടപ്പിന്റെ നിർവ്വചനം
അദ്ധ്യായം 20. കുടികുടപ്പുകാരന്റെ സംരക്ഷണം
അദ്ധ്യായം 21. കുടിയരിപ്പ്.

കുടികിടപ്പിന്റെ നിർവ്വചനം

എന്താണ് കുടികിടപ്പെന്നു സാമാന്യമായെങ്കിലും അറിയാത്തവർ നമ്മുടെയിടയിൽ കാണുകയില്ല. അത്യന്തം ഗുരുതരമായ സാമൂഹ്യപ്രശ്നം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ നിയമസഭകേരളത്തിന് മുക്തപ്പെട്ടപ്പിൻ ദൃശ്യമാകുന്നതിലപ്പുറമുള്ള അർത്ഥവ്യാപ്തി നൽകാതെ, നിയമനിർമ്മാണ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ പ്രശ്നം ആവർത്തിച്ചുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിലൂടെ ക-നുവന്നപ്പോഴേയ്ക്കും, തെളി നാശി കീറുന്ന റ്റോഖ്യാനങ്ങൾക്കു് ഇട നൽകുന്ന സാമൂഹിക പരിവേഷങ്ങൾ അതിനു് സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ കോടതി നടപടികളിൽ, മുർച്ചയേറിയ തർക്കങ്ങൾക്കു് വകനൽകിയിട്ടുള്ള ഈ പ്രശ്നത്തെ അതിന്റെ വിശദമായ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, അതിന്റെ നിർവ്വചനസംഗതിയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചുകിൽ മാത്രമേ പറ്റൂ എന്ന നില ഇന്നു് സംജാതമായിട്ടുണ്ടു്.

നിരവധി മൗലികാവകാശങ്ങൾ വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭരണഘടനയുള്ള നമ്മുടെനാട്ടിൽ അന്തിയറങ്ങുവാൻ ഒരിടം ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ ഭരണാധികാരികൾക്കു് ഇതുവരെ കഴി

ഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ഒരു കിടപ്പാടം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെ കയ്യിച്ചുനില്ക്കുന്നിടത്തുകൊടുക്കുക എന്ന ഇടനിലവരെ ഇൻഡ്യയിലെ മിക്ക സ്റ്റോറുകളും ഇതിനകം എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്നും കിടപ്പാടമില്ലാത്തവരായി ഒട്ടനവധിപുരന്മാർ നമ്മുടെനടുതുണ്ട്. അവർക്കു്-നിർമ്മാണമായും ഭാരോകിടപ്പാടം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുള്ള നിയമനിർമ്മാണം ഇനിയും ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ എന്ന സംഗതിയാണ്, ഉന്നിപ്രസ്താവികേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ കുടികിടപ്പുസംരക്ഷണ പരിപാടികൾ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള പുരോഗതിയുടെ സീമ അത്രകുറുപ്പു പരിമിതമാണ് എന്നുസാരം. ഈ ധാരണ വെച്ചുകൊണ്ടുമാത്രമേ, നിലവിലുള്ള ചട്ടങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ട കാര്യം ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ.

കുടികിടപ്പുകാരന്റെ സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി, നിയമനിർമ്മാണമേഖലയിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള സംരക്ഷണങ്ങളുടെ ആദ്യചരിത്രം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു് ചെറുതായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1961-ലെ കർഷകബന്ധ നിയമംതൊട്ടുള്ള വികാസം മാത്രമണ് ഈ ഭാഗത്തു് ചർച്ചചെയ്യുവാൻ ദേശിക്കുന്നതു്.

നിയമവകുപ്പുകളുടെ വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അല്പം പശ്ചാത്തല വിവരണം നടത്താമെന്നുദേശിക്കുന്നു. കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമം, കർഷകബന്ധങ്ങളെയോ, ഭൂപരിഷ്കരണ സംരംഭങ്ങളെയോ ബന്ധപ്പെടുത്താതെ പ്രത്യേക നിയമമായിട്ടാണ് ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളും ഇതിനകം കൈകാര്യം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു് അറിവായിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലും, ആദ്യം കുടികിടപ്പുകാരന്റേതായ പ്രശ്നം, അതിനു വേണ്ടി പ്രത്യേകം നിയമകരമായ നിയമ നിർമ്മാണത്തിച്ചൂടെ, പുരോഗമിച്ചുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ, കർഷകബന്ധത്തിന്റെയും, ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെയും, അല്പായങ്ങളായി അതു സ്ഥലം പിടിക്കുകയാണുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്.

ഇന്നാട്ടിലെ കൃഷിഭൂമികളുമായും, അവയിലെ കാർഷിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമായും, അഭ്യർത്ഥനകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ്, അടങ്കലടിക്കാതെ ഒരു വർഗ്ഗം ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ, ജനസംഖ്യ വർദ്ധനവു് നൂതനമായ അനേകം കുടുംബങ്ങൾക്കു് രൂപംനൽകി, കൃഷിപ്പണിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുമാത്രം ഈ ജനതയെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോരികയെന്നതു് അസാധ്യമായുള്ളതും, ആവശ്യം തന്നെയില്ലാത്തതുമായി വന്നു. സാങ്കേതികപരിജ്ഞാനം ആവശ്യമായ വ്യാവസായികമേഖലയിലും, ഗവണ്മെൻറ് മുതലായി വൻപിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥമേഖല നിലയിരുന്ന സംരംഭങ്ങളിലും, പാടത്തെ കർഷകന്റെ സന്താനപരമ്പര എത്തിക്കൂടി.

കുടുംബത്തിന്റെ വ്യാപ്തി ഇപ്രകാരം വികാസം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതു് നൂതനമായ പ്രശ്നങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. കുടുംബത്തിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഉള്ള ശ്രമം ജനിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നും, അതിനെ എതിർത്തു്, തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കുവാനുള്ള യജ്ഞം മറ്റേതെങ്കിലും ഉണ്ടായിവന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ ചുറ്റും വളർത്തിയെടുക്കപ്പെട്ട “മണ്ഡലങ്ങളുടെ വാഴ്ചകളും” നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുപോന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നടന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾ, ഈ രാജ്യത്തു് എണ്ണമറ്റ ദുരന്തകഥകൾക്കു് കാരണമാക്കി അവസരങ്ങൾക്കു് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശം ജനിക്കായതുകൊണ്ടു്, ജനിയുടെ മോശം ചെയ്യപ്പെടാനുവാങ്ങുന്ന ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗ്യത്തെ സാരമായി നിയന്ത്രിച്ചുവന്നിരുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ സമീപം വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ ഭൂമിയോടൊപ്പം ജനിയുടെ വകയായിത്തീരുന്നു. ഇന്ത്യൻ വസ്തുക്കൾ മാറ്റിനിർത്തിയ മനുസരിച്ചു് മുറിയ്ക്കപ്പെടാത്ത വൃക്ഷങ്ങൾ സ്വാഭാ

വസ്തുവിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ വിധമുള്ള നിയമസങ്കേതങ്ങൾ, ഒരു കോടതി മുമ്പാകെ, കുടികിടപ്പുകാരനെ നിരാധാരനാക്കാനേ ഉപകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ കുടികിടപ്പുമേഖലയ്ക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുവാൻ രൂപം കൊള്ളേണ്ടത്, അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുവന്ന ചുരുപാടുകളിലാണ്, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നിസ്സാരമെന്നു തോന്നിയേക്കാവുന്ന ഈ ബൃഹത്തായ സാമൂഹ്യ പ്രശ്നത്തിൽ, നിയമനിർമ്മാണം ഇടപെട്ടു തുടങ്ങിയത്.

കർഷകബന്ധങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കുവാൻ എന്നു അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ആദ്യമായി കേരളത്തിൽ നിയമമായിത്തീർന്ന 1961 ലെ ആക്ടിലാണ് അതുവരെ പ്രത്യേകം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന, കുടികിടപ്പുകാരന്റെ പ്രശ്നം, ആദ്യമായി ഭൂപരിഷ്കരണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്. പ്രസ്തുത നിയമത്തിൽ, നിർവചനങ്ങൾക്ക് വിനിയോഗിച്ചിരുന്ന രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ ഇരുപതാം ഖണ്ഡിക സാമാന്യം സമഗ്രമായി കുടികിടപ്പുകാരന് ഒരു നിർവചനം നൽകുവാൻ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. കുടികിടപ്പു കെട്ടിടത്തിന് ഒരു വർഷം ലഭിക്കാവുന്ന വാടകയുടെ എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനത്തിന്റെ പരമാവധി തുക, പരമ്പര തുല്യ വാർഷികഗഡുക്കളിലായി ജന്മിക്കു കൊടുത്തു കുടികിടപ്പു ഭൂമി വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ സാധ്യമാക്കുന്ന 36-ാം വകുപ്പും, കുടികിടപ്പുകാരന് സ്ഥിരനൽകുന്ന 37-ാം വകുപ്പും, കുടികിടപ്പുകാരൻ വാടക നൽകേണ്ടതാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ പരിധി നിർണ്ണയിക്കുന്ന 38-ാം വകുപ്പും 1961 ലെ നിയമത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു.

1964-ാമാണ്ടത്തെ 1-ാം ആക്റ്റിൽ നിർവചനത്തിനു വേണ്ടി, അല്ലെങ്കിൽ വ്യാപ്തി വർദ്ധിച്ചു 25-ാം ഖണ്ഡിക

നിർവചനത്തിനുള്ള രണ്ടാം വകുപ്പിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. അതിനു പുറമേ, കുടികിടപ്പുകാരന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള വിശദമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട്, 75 മുതൽ 80 വരെ വകുപ്പുകളും 1-ാം ആക്റ്റിൽ ആവിർഭവിച്ചു. എന്നാൽ 1964 ലെ നിയമത്തിൽ വരുത്തിയ ഒരു ശ്രദ്ധേയമായ ഭേദഗതി, കുടികിടപ്പു ഭൂമി ജന്മിയിൽനിന്നും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ 1961 ലെ നിയമം നൽകിയിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം എടുത്തു കളയപ്പെട്ടു എന്നതായിരുന്നു.

1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം മുൻ ആക്റ്റിലെ വകുപ്പുകളുടെ ക്രമനമ്പർ തെറ്റിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഭാഗത്തു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതനുസരിച്ച് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലും കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ 75-ാം വകുപ്പുമുതൽ 81-ാം വകുപ്പുവരെയുള്ള ഭാഗത്തുതന്നെ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നൂതനമായി 79A, 80A, 80B, 80C, 80D, 80E, 80F, 80G എന്ന എട്ടു പുതിയ വകുപ്പുകൾ ഇതിനിടയിലുള്ള ഭാഗത്തു എഴുതിച്ചേർത്തു കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാപ്തിയെ സാരമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുടികിടപ്പുകാരൻ എന്ന സങ്കേതത്തിന്റെ നിവൃചനം ചെയ്തിയ തോതിലുള്ള വിശകലനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ്. നാലു പ്രത്യേക ലൈനുകളിലായിട്ടാണ് കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാവന നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. 1961 മുതൽ തന്നെ ഈ മൂന്ന് രീതിയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു പോന്നിട്ടുണ്ട്.

ഒന്ന്:- കുടികിടപ്പു ഭവനം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശം അല്ലെങ്കിൽ നിയമാനുസരണ കൈവശം എന്നതും, കുടികിടപ്പുകാരൻ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്ന് സാഹചര്യവുമായുള്ള ബന്ധം.

രണ്ടു്— കുടികിടപ്പു കെട്ടിടത്തിനു് അടങ്കൽ കുറിക്കാവുന്ന വിലയുടെ തോതു്.

മൂന്നു്— കുടികിടപ്പു കെട്ടിടത്തിനു് പ്രതിമാസം വാടകയിനത്തിൽ എത്ര രൂപാ മതിപ്പുവരാം എന്ന കണക്കനുസരിച്ചുള്ള പരിഗണന.

നാലു്— അയാളുടെ പ്രതിവർഷ വരുമാനം.

മേൽ വിവരിച്ച നാലിന സങ്കേതങ്ങളിലൂടെ നിവ്വചനത്തിനു് കാലാകാലങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വികാസത്തെ പിറകോട്ടു ചെന്നു് ചികഞ്ഞുനോക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അതു് രാഷ്ട്രീയക്കാരടേയും വക്കീലന്മാരുടേയും ആവശ്യം മാത്രമാണു്. 1969 ലെ ഭേദഗതികളോടെ നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ള നിവ്വചനം എവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടി, നിർവ്വചനഭാഗമായ രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ 25-ാം ഖണ്ഡികയുടെ തജ്ജിമ താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

വകുപ്പു് 2 ഖണ്ഡിക 25

“കുടികിടപ്പുകാരൻ” എന്നാൽ, ഒരു സിററി അല്ലെങ്കിൽ മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റി, ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ മൂന്നുസെന്റിൽകവിഞ്ഞോ, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റിപ്രദേശത്തു് അഞ്ചുസെന്റിൽ കവിഞ്ഞോ, പഞ്ചായത്തുപ്രദേശത്തു് പത്തുസെന്റിൽ കവിഞ്ഞോ ഉള്ള ഭൂമി, ഉടമസ്ഥനെന്ന നിലയിലോ, കുടിയൻ എന്ന നിലയിലോ, ഒരു പാർപ്പിടം നിർമ്മിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെട്ടതായി ഇല്ലാതിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പാർപ്പിടം ഇല്ലാതിരിക്കുക, എന്നീ സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട വ്യക്തി എന്നർത്ഥമാകുന്നു.”

കൂടാതെ, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികളും ഒരു വ്യക്തിയെ കുടികിടപ്പുകാരന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തുന്നതാണു്. അതായതു്,

(a) വാടക കൊടുക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയോടുകൂടിയോ അല്ലാതെയോ, ഒരു ഭൂമിയുടെ നിയമാനുസൃത കൈവശക്കാർ, പ്രസ്തുത ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗം, ഒരു പാപ്പിടം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപയോഗത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തതനുസരിച്ച് അയാളുടെ അനുവാദത്തോടെ, പ്രസ്തുത സ്ഥലം കൈവശം വെച്ച് കുടിപാർപ്പു നടത്തുന്നയാളും കുടികിടപ്പുകാരനായിരിക്കും.

(b) വാടക കൊടുക്കുവാനുള്ള ബാധ്യതയോടുകൂടിയോ അല്ലാതെയോ, ഒരു ഭൂമിയുടെ നിയമാനുസരണ കൈവശക്കാർ, അയാളുടെ വകയായി ഭൂമിയിലുള്ള ഒരു “കുടിൽ” താമസത്തിനുവേണ്ടി വിട്ടുകൊടുത്തതനുസരിച്ച്, അതിൽ താമസിക്കുന്നയാളും, കുടികിടപ്പുകാരനായിരിക്കും.

“കുടികിടപ്പ്” എന്നാൽ, മേൽപറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള അനുവാദത്തിൻകീഴായി, നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതോ, താമസിക്കാൻ വേണ്ടി കൈവശം ലഭിച്ചതോ ആയ വീട് അല്ലെങ്കിൽ കുടിൽ എന്നതും, അതിരിക്കുന്ന തറയും, അവയോടു് അനുബന്ധിച്ചുള്ള ഈസ്റ്റ്മെൻറവകാശങ്ങളും എന്നർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണ്.

എന്നാൽ, 1968 ആഗസ്റ്റ് 16-ാം തീയതി ഒരു ഭൂമിയും അതിലിരിക്കുന്ന ഭവനവും, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളിന്റെ വകയായ ഒരു കുടിൽ താമസത്തിനുവേണ്ടി, കൈവശം വെച്ചിരിക്കുകയും, ഈ കൈവശം, 1969 ലെ കേരളാ ഭൂപരിഷ്കരണ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്ന സമയം തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തി, മേൽ വിവരിച്ച വിധമുള്ള അനുവാദപ്രകാരം തന്നെയാണ് കെട്ടിടം (കുടിൽ) വെച്ചത് അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടിടത്തിൽ (കുടിലിൽ) താമസമായിട്ടുള്ളത് എന്ന് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

വിശദീകരണം 1

ഈ ഖണ്ഡികയുടെ വ്യാപ്തിക്കുവേണ്ടി, ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന്റെ വകയായി മൊത്തമുള്ള ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണങ്ങളാക്കുന്നതിൽ, ഒരു സിറാറിയിലോ, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ, മൂന്നു സെൻറ് എന്നതും, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലുള്ള അഞ്ചുസെൻറിനു തുല്യമാണെന്നും, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലെ അഞ്ചുസെൻറ് പഞ്ചായത്തുപ്രദേശത്തെ പത്തുസെൻറിനു തുല്യമാണെന്നും, ഗണിക്കേണ്ടതാണു്,

വിശദീകരണം 2

ഈ ഖണ്ഡികയുടെ ആവശ്യത്തിനു് താഴെപ്പറയുന്ന സങ്കേതങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണു്.

(a) “കുടിൽ” എന്നതിനു്, പ്രസ്തുത പാർപ്പിടത്തിൽ താമസിക്കുന്നയാളല്ലാത്ത മറ്റൊരാൾ താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി നിർമ്മിച്ച പാർപ്പിടം എന്നർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണു്.

(i) പ്രസ്തുത പാർപ്പിടം നിർമ്മിച്ച കാലത്തു് 750 രൂപായിൽ കവിയാത്ത ചെലവിൽ നിർമ്മിച്ചതായിരിക്കണം..

(ii) അങ്ങനെ അതു പണിയിച്ച കാലത്തു്, പ്രതിമാസം അഞ്ചുരൂപായിൽ കവിയാത്ത വാടകയ്ക്കുമാത്രമേ അതു വിലപിടിപ്പു വന്നിരിക്കാവൂ. അതിനും പുറമേ, ഈ നിയമത്തിന്റെ 79-ാം വകുപ്പിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരിധിയനുസരിച്ചു കുടികിടപ്പുകാരൻ പുതുക്കിപ്പണിയിച്ചിട്ടുള്ള വാസസ്ഥലവും ഈ അർത്ഥവ്യാപ്തിക്കുതക്കതു വരുന്നതായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്.

(b) “പാർപ്പിടം” (homesesad) എന്നതിനു്, സന്ദർഭാനുസരണം വേറെ അർത്ഥം ധരിക്കാത്തപക്ഷം, കെട്ടിടം

കെട്ടിക്കൊള്ളുന്നതിനു് സിദ്ധിച്ച അനുവാദപ്രകാരം കൈവശം കിട്ടിയ ഭൂമിയിൽ നിർമ്മിച്ച കെട്ടിടവും, അങ്ങനെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കെട്ടിടം 79-ാം വകുപ്പിലെ സൗജന്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് പുതുക്കിപ്പണിയിക്കപ്പെട്ടതായ കെട്ടിടവും, എന്ന അർത്ഥമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

വിശദീകരണം 3

കുടികിടപ്പു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ച കുടികിടപ്പുകാരന്മാരും, ഒരു കൈവശദാരി സമ്പാദിക്കുന്നപക്ഷം ആ ദാരി ഭൂമിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടാലുടനേ, അയാളുടെ കുടികിടപ്പവകാശം, പുനർജീവിക്കുന്നതാണു്. എന്നാൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നവസരത്തിൽ, അയാൾക്കു് സിററി, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റി എന്നിവടങ്ങളിലാണെങ്കിൽ മൂന്നു സെൻറു്, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചു സെൻറു്, പഞ്ചായത്തു പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ പത്തു സെൻറു്, എന്ന തോതിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമിയോ, മറ്റൊരു പാർപ്പിടമോ, ഉടമസ്ഥനെന്ന നിലയ്ക്കോ, കുടിയൻ എന്ന നിലയ്ക്കോ, കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നവന്നാൽ കുടികിടപ്പവകാശം പുനർജീവിക്കുന്നതല്ല.

വിശദീകരണം 4

ഒരു കൈവശദാരിക്കാരൻ അയാളുടെ പാർപ്പിട സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ദാരി വസ്തുവിൽ ഒരു കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കുകയോ, അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ പാർപ്പിടം ഉറപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികളിൽ, ദാരി ഭൂമിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടാലും, അയാൾ ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണു്, അതായതു്,

(a) അയാൾക്കു് അയാളുടെ സ്വന്തമായി മറ്റൊരു കുടികിടപ്പോ, വാസസ്ഥലമോ ഉണ്ടായിരിക്കരുതു് അല്ലെങ്കിൽ, സിററിയിലോ മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മൂന്നു സെൻറു്, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചു് സെൻറു്, പഞ്ചായത്തിലാണെങ്കിൽ പത്തു സെൻറു് എന്ന തോതിൽ കവിഞ്ഞു് ഉടമസ്ഥനെന്ന

നിലയിലോ കുടിയാൻ എന്ന നിലയിലോ ഭൂമി ഉണ്ടായിരിക്കുകയുണ്ടാകരുത്.

(b) അയാളുടെ വാർഷികവരുമാനം രണ്ടായിരം രൂപയിൽ കവിഞ്ഞതായിരിക്കരുത്.

വിശദീകരണം 5

ഒരു കുടികിടപ്പുകാരൻ അയാളുടെ കുടികിടപ്പിനെ മറ്റൊരാളിനു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നപക്ഷം താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ കൈമാറ്റക്കാരൻ കുടികിടപ്പുകാരനായി പരിഗണിക്കപ്പെടും. അതായത്,

(a) അയാൾക്ക് (കൈമാറ്റം വാങ്ങിയ ആളിന്) മറ്റൊരു വിടോ, വീട്ടവസ്തുതകുവണ്ണം സൗകര്യത്തിന് ഉടമസ്ഥനെന്ന നിലയിലോ, കുടിയാനെന്ന നിലയിലോ, വേറെ ഭൂമി ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.

(b) അയാളുടെ (കൈമാറ്റം വാങ്ങിയ ആളിന്റെ) വരുമാനം പ്രതിവർഷം രണ്ടായിരം രൂപയിൽ കവിഞ്ഞതായിരിക്കരുത്.

വിശദീകരണം 6

“ഈ ഖണ്ഡികയുടെ ആവശ്യത്തിന്, ഒരു തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ വകയ്ക്കും, തോട്ടത്തിനകത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ, ‘കുടിൽ’ കൈവശംവച്ചിരിക്കുന്ന വൃക്ഷപ്രസ്തുത തോട്ടത്തിൽ ജോലിപ്രമാണിച്ചുള്ള ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിമാത്രം, തോട്ടമുടമസ്ഥന്റെ സമ്മതപ്രകാരമാണ് കൈവശമെങ്കിൽ കുടികിടപ്പുകാരനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. എന്നാൽ താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാളും കുടികിടപ്പുകാരന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നതാണ് അതായത്,

(a) ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അയാൾ ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന് സിദ്ധിക്കാവുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് അന്ന് നിലവിലിരുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമമനുസരിച്ച് ഒരു സംരക്ഷിത ഉൾക്കൂടി അല്ലെങ്കിൽ സംരക്ഷിത കുടികിടപ്പ് എന്നിവയുടെയോ കൈവശക്കാരനെന്ന നിലയിൽ കൈവശമുള്ളയാളായിരിക്കണം.

(b) അയാൾ സംഗതമായ കുടിപ്പിൽ താമസമായതിനുശേഷമാണ്, അതുൾപ്പെടുന്ന ഭൂമി നോട്ടമാക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും, അതുകൂടാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾകൊണ്ട് ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന്റെ അവകാശങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിലും, അയാൾ കുടികിടപ്പുകാരന്റെ അനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹനായിരിക്കും."

ഇത്രയുമാണ് രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ 25-ാം ഖണ്ഡികയിൽ "കുടികിടപ്പുകാരൻ" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി നിജപ്പെടുത്തുന്നതിനു ചേർത്തിരിക്കുന്ന നിബന്ധനകൾ.

കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിച്ച് 1964 ലെ നിയമത്തിൽ സമാന്തരമായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നിർവചനഭാഗത്തെ വ്യവസ്ഥകളുമായി ഒരു താരതമ്യപഠനം ഈ ഘട്ടത്തിൽ സംഗതമാണ്.

ഇപ്പോൾ കാണുന്നതുപോലെ, സെൻറുകളുടെ കണക്ക് 1964 ൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തോട്ടങ്ങളിൽ ഉള്ള കുടികിടപ്പുകാരെപ്പോലെ, ഫാക്ടറികൾ മില്ലുകൾ എന്നിവയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന കുടികിടപ്പുകാർക്കും, സംരക്ഷണം നിരസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തോട്ടങ്ങളിലെ കുടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ച് വിശദീകരണാ VI-ൽ രണ്ട് സംരക്ഷണ ഉപാധികൾ ഇപ്പോൾ ചേർക്കപ്പെട്ടത് 1964-ൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥനല്ലാത്ത, നിയമാനുസൃത കൈവശക്കാരൻ കൊടുക്കുന്ന അനുവാദം ഇപ്പോൾ 1968 ആഗസ്റ്റ് 16-ാം തീയതിയ്ക്കുമുമ്പുവരെ ആകാം എന്നുള്ളത് 1964 ൽ 1957 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിയ്ക്കുമുമ്പുവരെയുള്ള തീയതിവരെ ചെല്ലേണ്ടിയിരുന്നു. കുടികിടപ്പുനിർമ്മിക്കുന്നതിന് അനുവാദം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള സങ്കല്പം ഇപ്പോഴത്തെ നിയമമനുസ

റിച്ച് 1968 ആഗസ്റ്റ് 16-ാം തീയതിയിൽ ഉള്ള കുടികി
 ടപ്പിനും ലഭിക്കും. 1964ലെ നിയമത്തിൽ 1957 ഏപ്രിൽ
 11-ാം തീയതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുടികിടപ്പുകൾ, ഈ
 സങ്കല്പത്തിന്റെ പ്രയോജനം കിട്ടുമായിരുന്നുള്ളൂ. 750
 രൂപാ ചെലവുചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ വരെ "കുടി
 ലി" ന്റെ പരിധിയിൽ വരും എന്ന് ഇപ്പോൾ വന്ന ഭേദ
 ഗതിക്കു പകരം അന്ന് നാനൂറുരൂപാ വരെ ചെലവുചെയ്തു
 വെച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ "കുടിലു" കളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുക
 യുള്ള എന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. വാടകയുടെ മാനദണ്ഡം,
 അന്ന് നാലുരൂപാ പ്രതിമാസം എന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന
 ത്ത് ഇന്ന് അഞ്ചുരൂപായായി ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കു
 ന്നു. ഇടക്കാലത്ത് ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ 500 രൂപാ വരെയു
 ള്ള സംഖ്യ ചെലവു ചെയ്ത കെട്ടിടമെന്നും പ്രതിമാസം
 അഞ്ചുരൂപാ വാടകയെന്നും മറ്റൊരു നിയമം
 കൊണ്ടു ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതാണ്.
 (അതായത് 1967 ലെ ഒൻപതാം ആക്ട്),
 1964 ലെ നിയമത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതും 1967 ലെ
 9-ാം ആക്ടിൽ ആരംഭിച്ചു 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയ
 മത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതവുമായ മറ്റു ചില നൂതന നി
 ബന്ധനകളാണ്, കുടികിടപ്പിനെ മറ്റൊരു കുടികിടപ്പു
 കാരൻ കൈമാറ്റം ചെയ്യാം എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയും,
 79-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള പരിധിയിൽ കുടികിടപ്പുകാ
 രൻ കെട്ടിടം പുതുക്കിപ്പണിയിച്ചാലും ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക്
 അർഹനായിരിക്കുമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയും, പ്രതിവർഷ
 വരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുടികിടപ്പിന്റെ
 നിർവചനം വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമായ നിബന്ധന
 കൾ.

അദ്ധ്യായം-20

കുടികുടപ്പുകാരന്റെ സംരക്ഷണം

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ചർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി നാനേരുകടക്കുന്നതു് ആക്ടിന്റെ രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമായ 75 മുതൽ 80 F വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിലേയ്ക്കാണ്. 79A; 80A; 80B; 80C; 80D; 80E; 80F, എന്ന ഏഴുവകുപ്പുകൾ 1964 ലെ ഒന്നാം ആക്ടിൽ ഇല്ലാതിരുന്നവയാണെന്നും, 1969 ൽ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നും മുൻപു പറഞ്ഞല്ലോ. ഈ ധാരണ, തുടർന്നുള്ള ചർച്ചകളുടെ വിശകലനത്തിനു് സഹായകരമായിരിക്കും.

വകുപ്പ് 75

ഉപവകുപ്പ് 1. താഴെ വിവരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ, ഒരു കുടികുടപ്പുകാരനെ, അവന്റെ കുടികുടപ്പിൽ നിന്നും ഒഴിപ്പിക്കാവുന്നതല്ലാ.

കാരണം (i) അയാൾ, തന്റെ കുടികുടപ്പിനെ മറ്റൊരാൾക്കു് കൈമാറ്റം ചെയ്തു എന്നുള്ളകാരണം. ഇതിനു് മുമ്പു് ഒഴിവാക്കലുകൾ ഉണ്ടു്. അതായതു്.

(a) അയാളുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമായ ഒരാൾക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

(b) പ്രതിവർഷവരുമാനം രണ്ടായിരം രൂപയിൽ കവിയാതുള്ള ഒരു വ്യക്തി, ഒരു വീടുവയ്ക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തക്കുവണ്ണം മറ്റൊരു സ്ഥലമോ, താമസത്തിന് മറ്റൊരു വീടോ ഇല്ലാത്തയാളാണെങ്കിൽ, അങ്ങിനെയുള്ള യാൾക്ക് കൈമാറ്റം നടത്തിയാലും കൈമാറ്റം നടത്തിയ ആൾ കുടികിടപ്പുകാരന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹനാവുന്നതാണ്.

കാരണം (ii) അയാൾ, തന്റെ കുടികിടപ്പിനെ മുഴുവനും രണ്ടുകൊല്ലത്തിൽ കുറയാത്ത കാലത്തേയ്ക്ക് പാട്ടമായോ വാടകയായോ കൊടുക്കുകയെന്നതു്.

കാരണം (iii) അയാൾ, കുടികിടപ്പിൽ രണ്ടുകൊല്ലത്തിൽ കുറയാത്ത കാലത്തേയ്ക്ക് തുടർച്ചയായി താമസമില്ലാതാവുകയെന്നതു്.

കാരണം (iv) അയാൾക്ക് മറ്റൊരു കുടികിടപ്പുണ്ടായിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ, കുടികിടപ്പിൽ നിന്നും, അഞ്ചുകിലോമീറ്ററിനുള്ളിലുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് വാസസ്ഥലം കെട്ടുവാൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു സ്ഥലം ഉടമസ്ഥതയും കൈവശവുമായി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക.

എന്നാൽ, ഇങ്ങനെ കിട്ടിയസ്ഥലം, ഒരു സിററിയിലോ, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മൂന്നു സെൻറു്, മറ്റുമുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചു സെൻറു്, പഞ്ചായത്തുപ്രദേശത്താണെങ്കിൽ പത്തുസെൻറു് എന്ന തോതിൽ കവിയാത്തതാണെന്നുവന്നാൽ, അയാളെ നിലവിലുള്ള കുടികിടപ്പിൽ നിന്നും ഒഴിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല.

അതുപോലെ, അയാൾക്ക് ഉടമസ്ഥതയും കൈവശവും സിദ്ധിച്ചസ്ഥലം, അഞ്ചുകിലോമീറ്റർ ദൂരത്തിനപ്പുറത്താണെങ്കിൽ, ആയത് ഇരുപത്തഞ്ചുസെൻറിൽ കുറയാത്തതായിരുന്നെങ്കിലേ, അയാളെ നിലവിലുള്ള കുടികിടപ്പിൽ നിന്നും ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടുള്ളു.

വിശദീകരണം I: ഈ ഉപവകുപ്പിലെ പരിഗണനകൾക്ക്, "ഒരു കുടുംബാംഗം" എന്നതിന്, ഒരു "ജോയിന്റു ഫാമിലി" യുടെ കാര്യത്തിൽ അതിലെ ഒരാൾ എന്നും, മറ്റു ഉദാഹരണങ്ങളിൽ, ഭാര്യ, അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവ്, അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ, എന്നിവരും എന്ന് അർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം II: ഈ ഉപവകുപ്പിന്റെ ആവശ്യത്തിന്തിലേയ്ക്ക്, താഴെ പറയുന്ന ഉപാധികൾ നിറവേറ്റപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു കുടികിടപ്പുകാരൻ, അയാളുടെ കുടികിടപ്പിൽ രണ്ടുകൊല്ലം തുടർച്ചയായി താമസിച്ചില്ലെങ്കിൽ കൂടി, അയാളുടെ ആനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതാണ്. അതായത് അയാൾ താമസം മാറിയാലും, അയാളോടൊത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു അടുത്ത ബന്ധു, കുടികിടപ്പിൽ തുടർന്നും താമസിച്ചിരുന്നു. (എങ്കിൽ, കുടികിടപ്പുവകാശങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.) എന്നാൽ അങ്ങനെ തുടർന്നു താമസിക്കുന്ന ബന്ധുവായിരിക്കും മേലിൽ വാടക കൊടുക്കുന്നതിന് ബാധ്യതപ്പെടുന്നത്. അടുത്ത ബന്ധു എന്നതിൽ, ഭർത്താവ് അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യ, മക്കൾ, ചെറുമക്കൾ, അമ്മ, അച്ഛൻ, സഹോദരൻ, സഹോദരി സഹോദരന്റേയോ സഹോദരിയുടേയോ മക്കൾ എന്ന് വരും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2 :- ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും താഴെപ്പറയുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും ഉപാധികൾക്ക് വിധേയമായും, ഉത്തര

മവിശ്വാസമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കുടികിടപ്പായ കെട്ടിടം അല്ലെങ്കിൽ കുടിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭാഗം ഉൾപ്പെടുന്ന വസ്തുവിന്റെ കൈവശക്കാരൻ പ്രസ്തുത കുടികിടപ്പ് ഇരിക്കുന്ന ഭൂമിവേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടാൽ, കുടികിടപ്പുകാരൻ, അവിടെ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു പിറകെ വിശദപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥാനത്തേക്ക് മാറിക്കൊടുക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നതാണ്.

ആവശ്യങ്ങൾ (a) അയാളുടെ (വസ്തു കൈവശക്കാരന്റെ) യോ അയാളുടെ പ്രായപൂർത്തിയായ സന്താനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ഏതെങ്കിലും, കുടുംബാംഗത്തിനോ, ഒരു കെട്ടിടം വയ്ക്കാനാണെന്നുള്ള ആവശ്യത്തിന് (കുടികിടപ്പുകാരൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊടുക്കണം.)

(b) ഒരംഗീകൃത അധികാരസ്ഥാനം സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു റൗണ്ട് പ്ലാനിംഗ് പരിപാടിക്കു വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ (കുടികിടപ്പുകാരൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊടുക്കണം.)

(c) ഏതെങ്കിലും വ്യാവസായിക ഉദ്ദേശം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിവരിക (എന്നാലും കുടികിടപ്പുകാരൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊടുക്കണം).

മേല്പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി, വസ്തു കൈവശക്കാരൻ, ആവശ്യപ്പെടുന്നപക്ഷവും, ചുവടെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കപ്പെടുകയും കൂടിച്ചെയ്താൽ, ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും വസ്തുഉടമസ്ഥന്റെ വകയായ നൂതന സ്ഥാനത്തേക്ക് മാറിക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്.

ഉപാധികൾ

ഉപാധി (i) കുടികിടപ്പുകാരൻ നിർമ്മിച്ചതായി ഏതെങ്കിലും കെട്ടിടം ഉണ്ടെങ്കിൽ, വസ്തുഉടമ, അതിന്റെ വില കുടികിടപ്പുകാരനു കൊടുക്കണം.

ഉപാധി (ii) നൃതനമായി നൽകപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം ഒരു പാർപ്പിടം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു് സൗകര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കണം; കൂടാതെ, പുതിയ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള കുടികിടപ്പിൽ നിന്നും, ഒരു മൈയിലിൽകവിഞ്ഞു്, അകലെയാകരുതു്.

ഉപാധി (iii) പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന സ്ഥലം നാളതു നിലവിലുള്ള കുടികിടപ്പിന്റെ സ്ഥലവിസ്തുതിയിൽ കുറഞ്ഞതായിരിക്കരുതു്. യാതൊരുകാരണവശാലും ഒരു സിററിയിലോ, മേജർ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മൂന്നുസെൻറു് മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചുസെൻറു്, പഞ്ചായത്തു പ്രദേശത്തോ റൗൺഷിപ്പുപ്രദേശത്തോ ആണെങ്കിൽ പത്തുസെൻറു് എന്നതോ തിലുള്ള വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കുറവായിരിക്കാനും പാടില്ലാത്തയാകുന്നു.

ഉപാധി IV: വസ്തു കൈവശക്കാരൻ, പുതിയ സ്ഥലത്തെ, സംബന്ധിക്കുന്ന ഉടമാവകാശം, കൈവശം എന്നിവ, കുടികിടപ്പുകാരനിലേയ്ക്കു് കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഏർപ്പാടുണ്ടാക്കുന്നതും, കുടികിടപ്പിനെ പുതിയസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മാറ്റി ഉറപ്പിക്കുവാൻ ന്യായമായി ആവശ്യം വരാവുന്ന ചെലവിന്റെ സംഖ്യ കുടികിടപ്പുകാരനു കൊടുക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

ഉപവകുപ്പു് 3: ഉപവകുപ്പു് (1) (2) എന്നിവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ തന്നെ, ഉടമസ്ഥനെന്നോ, കുടിയാണെന്നോ ഉള്ള നിലകളിലായി, റോൾക്സ് മൊത്തം കൈവശമുള്ള ഭൂമി ഒരേക്കർ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കവിയായത്താണെങ്കിൽ, അതിൽ ഒരു കുടികിടപ്പു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ആ സ്ഥാനം വസ്തു ഉടമസ്ഥനു് ഒരു കെട്ടിടം കെട്ടുന്നതിനു് ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം കുടികിടപ്പുകാരനെ മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേ

ണ്ടുന്ന സ്ഥലം പൊന്നം വിലകൊടുത്തുടുക്കണമെന്ന് ഗവൺമെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുവാൻ, അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

എന്നാൽ 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിലായി രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞാൽ, ഇപ്രകാരം പൊന്നം വിലയ്ക്കുടുക്കുവാനുള്ള അപേക്ഷ, കുടികിടപ്പുകാരന്റെ സമ്മതം കൂടിയില്ലാതെ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതല്ലാത്തതുമാകുന്നു.

വിശദീകരണം: ഈ ഉപവകുപ്പിന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി, താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

(a) ഒരാളിന്റെ കൈവശമുള്ള മൊത്തം വസ്തുവിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കുന്നത് 1969 ജൂലായ് ഒന്നാം തീയതി ഉള്ള കണക്കനുസരിച്ച് പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

(b) ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ ഒരാളുടെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി എത്രയെന്നു നോക്കുന്നതിന്, അയാളുടെ കുടുംബത്തിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗം തനിയെ മോ, ഒന്നിലധികം അംഗങ്ങൾ കൂട്ടായോ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയേയും കൂടി കണക്കിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3 A: മൂന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അപേക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ, അപേക്ഷകൻ അതിൽ ചിലകാര്യങ്ങൾ സമ്മതിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. അതായത്, കുടിയറിപ്പിന്റെ സ്ഥലപരിധിക്ക് തുല്യമായ വിസ്തീർണ്ണം പൊന്നംവിലയ്ക്കുടുക്കുന്നതിന്—ഇത് ഒരു സിററിയിലോ മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മൂന്നുസെൻറ്, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചുസെൻറ്, പഞ്ചായത്തു പ്രദേശത്തോ റൗൺ ഷിപ്പിലോ ആണെങ്കിൽ പത്തുസെൻറ് എന്ന തോതിൽ

കുറയാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.-ഇത്രയും ഭൂമിസ്തു് ചൊന്നും വിലത്തുകയായി വരാവുന്ന സംഖ്യയുടെ എൺപത്തേഴു ശതമാനം വരുന്ന തുക, എപ്പോഴാവശ്യപ്പെട്ടാലും കെട്ടിവച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് അയാൾ അപേക്ഷയിൽ സമ്മതിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം.

ഉപവകുപ്പ് 3 B. ഗവൺമെൻ്റ് പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഭൂദേശസ്ഥൻ 3 A ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള സംഖ്യ അപേക്ഷകനിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുത്തശേഷം, ലാൻഡ് അക്വിസിഷൻ നിയമത്തിലെ റവന്യൂ സ്ഥലകളനുസരിച്ച് വസ്തുചൊന്നും വിലയ്ക്കെടുക്കുകയും അതിനെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനുശേഷം കുടികിട്ടപ്പുകാരൻ പ്രസ്തുത പുതിയ സ്ഥലത്തേയ്ക്ക്, മാറിക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്നുകാണിച്ചു ഉത്തരവുകൊടുക്കേണ്ടതും, ഈ ഉത്തരവു ലഭിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് അതിലേക്ക് മാറിക്കൊള്ളുവാൻ കുടികിട്ടപ്പുകാരൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 3 C. 3 B വകുപ്പനുസരിച്ച് മാറിക്കൊള്ളണമെന്ന നിർദ്ദേശത്തിന് വിധേയമാകുന്ന കുടികിട്ടപ്പുകാരൻ, പുതിയ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് മാറിത്താമസിക്കുന്നതിന്, യുക്തമാംവിധം തികയുന്നതെന്ന് നിയമകർനായ ഭൂദേശസ്ഥൻ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന സംഖ്യ, നാളതു കുടിയിടിച്ച സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥനിൽനിന്നും മുൻകൂർ കൈപ്പറ്റുവാൻ, അർഹനായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3 D. ഉപവകുപ്പ് 3 B അനുസരിച്ച് പുതിയൊരു സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് നീങ്ങുന്ന കുടികിട്ടപ്പുകാരൻ, പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമാവകാശവും കൈവശവും സിദ്ധിക്കുന്നതിനും, അതിന്റെ പട്ടയവും പതിവും ലഭിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3 E. വസ്തുപൊന്നംവിലയ്ക്കെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിന്റെ വിലയുടെ പന്ത്രണ്ടരശതമാനം തുക, 109-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്ന കുടികിടപ്പുകാർ ബെനഫിറ്ററ്റ് ഫണ്ടിൽ നിന്നും കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4: ഒരു കുടികിടപ്പുസ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം, അതിരിക്കുന്ന വസ്തുവിന്റെ കൈവശക്കാരനായ വ്യക്തിയ്ക്ക് അസൗകര്യമുളവാക്കുന്ന രീതിയിലാണ് എന്ന് കൈവശക്കാരൻ തോന്നുന്നപക്ഷം, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായിമാത്രം, അതേ വസ്തുവിൽത്തന്നെ, കുടികിടപ്പ് സൗകര്യമായിസ്ഥാപിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തേക്ക് കുടികിടപ്പുകാരൻ മാറിത്താമസിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.

ഉപാധികൾ:-1 മാറാവുന്നതു് ഏതുസ്ഥാനത്തേയ്ക്കായിരിക്കണമെന്ന സംഗതി നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അവകാശം കുടികിടപ്പുകാരനായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക.

2 എന്നാൽ വസ്തു ഉടമസ്ഥത്തിന്റെ സമ്മതം ലഭിക്കാത്തപക്ഷം, വസ്തുവിന്റെ അതിരുകളിൽ തൊട്ടുവരുന്ന ഏതെങ്കിലും ഭാഗമല്ലാതെ മാറ്റത്തിന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല.

3 മേൽവിവരിച്ച ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി, മാറ്റേണ്ടതായ സ്ഥാനം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് കുടികിടപ്പുകാരൻ തയ്യാറാവാത്ത പക്ഷം, വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മാറുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കും.

4 കുടികിടപ്പുകാരൻ, മാറിത്താമസിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചവസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണാവകാശങ്ങൾ, കുടികിടപ്പുകാരന്റെ പേരിൽ വകമാറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവകാ

രം കൈമാറുന്നസ്ഥലം വിസ്കീണ്ണത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ നിലവിലുള്ള കുടികിടപ്പിന്റെ സ്ഥലപരിധിയിൽ കുറവായിരിക്കരുത്. അത്, ഒരു സിറ്റിയിലോ മേജർ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മുൻസെൻറ് എന്നതിൽ കുറയാനും, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചുസെൻറ്, പഞ്ചായത്തു, റൗൺഷിപ്പ് എന്നിവിടങ്ങളിലാണെങ്കിൽ പത്തുസെൻറ് എന്നതിൽ കുറയാനും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അതിനു പുറമേ മാറ്റപ്പെടുന്ന കുടികിടപ്പ്, കുടികിടപ്പുകാരൻ വച്ചതാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ വിലയും, കുടികിടപ്പിനെ മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവും, വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ നൽകേണ്ടതാണ്."

സാമാന്യം ദീർഘമായ 75-ാം വകുപ്പിന് 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം വരുത്തിയിട്ടുള്ള മിനുക്കുപണികളെ സാമാന്യമായി പരിശോധിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. കുടികിടപ്പുകാരൻ, കുടിയിരിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചുനടത്തുന്ന കൈമാറ്റങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നതിന് 1964ൽ യാതൊരു ഉപാധിയും നിർവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ചില ഉപാധികൾ ഉള്ളത് മേൽക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടിയിരിപ്പിനെ അയാൾ വാടകയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു ഏതുതരം വാടകയ്ക്കുകൊടുക്കലും 1964 ലെ നിയമത്തിൽ നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുഴുവൻ കെട്ടിടത്തേയും അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ സ്ഥലത്തേയും വേറെ വാടകയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതുമാത്രമേ നിഷിദ്ധമാവുന്നുള്ളൂ. അതുതന്നെയും തുടർച്ചയായ രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കു ക്കെ ലെ തകരാറുവരുന്നള്ളൂ. മറ്റൊരു കുടിയിരിപ്പ് അയാൾക്ക് സ്വായത്തമായാൽ മുൻകുടികിടപ്പിന്റെ അവകാശം ഇല്ലാതാകുമെന്ന് മാത്രമായിരുന്നു 1964 ലെ വ്യവസ്ഥ. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ, അങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന ഭൂമി അഞ്ചുകിലോമീറ്ററിനുള്ളിലായിരിക്കണം; അതിന് നിശ്ചിത വി

സ്കീർണ്ണത്തിൽ കുറവുവരരുത്, അഞ്ചുകിലോമീറ്ററിൽ കൂടുതൽ അകലെയായാൽ 25 സെന്റിൽ കുറയാൻ പാടില്ല, എന്നൊക്കെയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശദീകരണം II നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്.

ഭൂടമയുടെ സ്വന്ത ആവശ്യത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ഒഴിപ്പിക്കലിന്റെ പരിധി, ഇപ്പോൾ വളരെ കർശമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ നിലവിലുള്ള രൂപത്തിൽ മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ, ഒരേക്കർ ഭൂമിവരെ മാത്രം ഉള്ളവർക്ക്, അടക്കിയെ മാറ്റുവാൻ പൊന്നും വിലയ്ക്ക് അപേക്ഷിക്കാം എന്ന് ഇപ്പോൾ ഉള്ള വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പകരം 1964 ൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് 25 സെന്റിൽ കവിയാതെ മാത്രം ഭൂമിയുള്ളവർക്ക് എന്നായിരുന്നു. ഈ മാറ്റം ഭൂടമകൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിട്ടാണ് കാണുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. 1964 ലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് പൊന്നും വിലത്തുക മുഴുവനും, വസ്തു ഉടമതന്നെ കൊടുക്കണമായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ എൺപത്തേഴര ശതമാനം മതിയാവും. 3 A; 3 B; 3 C; 3 D; 3 E; എന്നീ ഉപവകുപ്പുകളെല്ലാം 1969 ൽ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടവയാണ്, അതേ വസ്തുവിനകത്തുള്ള മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തേക്ക് കുടികിട്ടപ്പിന്നെ മാറ്റാൻ അനുവദിക്കുന്ന നാലാം വകുപ്പിൽ, പുതിയ സ്ഥാനം തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം, കുടികിട്ടപ്പുകാരന്മാർ നൽകിയത് 1969ലാണ്. എന്നാൽ അയാൾ മാറ്റപ്പെടുന്നത്, വസ്തുവിന്റെ അതിരിൽ ഒരിടത്തു ആകാം എന്ന വ്യവസ്ഥ 1964 ൽ ഇല്ലായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്. നാലാം ഉപവകുപ്പിൽ വിസ്കീർണ്ണം ക്ലിപ്തപ്പെടുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയും 1969 ൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 16 വാടകയുടെകാര്യം

ഉപവകുപ്പ് 1:-1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്ന സമയത്ത്, ഏതെങ്കിലും നിലവിലുള്ള നിയമമനുസരിച്ചോ, നാട്ടുനടപ്പ്, കരാർ, കോടതിവിധി ഇവയേതെങ്കിലും അനുസരിച്ചോ ഒരു കുടികിടപ്പുകാരൻ കൊടുപേണ്ടതായി എത്രതന്നെ വാടകക്കുടിശ്ശിഖയുണ്ടായിരുന്നാലും, ഒരു വർഷത്തെ വാടകക്കുടിശിഖ അല്ലെങ്കിൽ മൊത്തം കുടിശ്ശിഖ, ഇതിൽ ഏതാണോ അതു കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം ആയതു കൊണ്ട് മുഴുവൻ വാടകക്കുടിശ്ശിഖ ബാധ്യതയും നിറവേറ്റപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 2: ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നസമയത്തും, അതിനുശേഷവും നാട്ടുനടപ്പ്, മുൻപതിവ്, നിലവിലുള്ള നിയമം കോടതിവിധി എന്നിവയിലൊക്കെ എന്തൊക്കെത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നാലും താഴെ നിജപ്പെടുത്തുന്ന നിരക്കിൽ കവിഞ്ഞവാടക ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനിൽ നിന്നും ആവശ്യപ്പെടാൻ ആർക്കും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അതായത്, സിററിയിലോ മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലാണെങ്കിൽ, ഒരു കുടികിടപ്പിന് പ്രതിവർഷം ഇരുപത്തിനാലുരൂപം; മറ്റു ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ പ്രതിവർഷം നൂറുരൂപം.

എന്നാൽ, ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു തൊട്ടുമുൻപ് വാടക കൊടുക്കാൻ ബാധ്യതയില്ലാതിരുന്ന കുടികിടപ്പുകാരനിൽ യാതൊരു സംഖ്യയും വാടകയായി ചുമത്തപ്പെടാവുന്നതല്ല. അയാൾ വാടകയെന്തെങ്കിലും കൊടുത്തിരുന്നതാണെങ്കിൽ, അതിനെക്കാളും വർദ്ധിച്ച നിരക്കിലുള്ള വാടകയും ചുമത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

വകുപ്പ് 77 75-ാം വകുപ്പിന്റെ 2, 4 എന്നീ ഉപവകുപ്പുകൾ പ്രകാരംസ്ഥാനം മാറണമെന്ന് വസ്തുഉടമസ്ഥ

ൻ നടത്തുന്ന ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, കുടികിടപ്പുകാരൻ അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം, അയാളെക്കൊണ്ട് അനുസരിപ്പിക്കുന്നതിന് സിവിൽ കോടതിയിൽ വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ 75 (2) (4) എന്നീ ഉപവകുപ്പുകളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സംഗതികൾ നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞതായി കോടതിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, കുടികിടപ്പുകാരനെ മാറുന്നതിന് ഡിക്രിപാസ്സാക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വിധമുള്ള വ്യവഹാരം, ഒരു മാസത്തെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള നോട്ടീസ് രജിസ്റ്റർപോസ്റ്റും മുഖാന്തിരം കുടികിടപ്പുകാരന് കൊടുക്കാതെ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതുമല്ല.

വകുപ്പ് 78 കുടികിടപ്പുകാരന് കുടികിടപ്പിൽ ഉള്ള അവകാശം, പിൻ തുടർച്ചക്കാരിലേക്കും പകരുന്നതാണ്. എന്നാൽ 75-ാം വകുപ്പിലെ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിന്റെ ഒന്നാം ഖണ്ഡികയിൽ വിശദപ്പെടുത്തുന്നപോലുള്ളവർക്കു തെല്ലാ, അതു കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതല്ല.

വകുപ്പ് 79 “1969 ലെ ഭൂനിയമ ഭേദഗതിനിയമം നൽകിയിരിക്കുന്നകാലത്തു്, തന്റെ കുടികിടപ്പിന് ഉണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിടവിസ്താരം (plinth area) ഇന്നത്തേതിന്റെ അൻപതുശതമാനത്തിൽ അധികരിക്കാത്ത നിലയിൽ സ്വന്തം ചെലവിൽ തന്റെ കുടികിടപ്പിനെ അതേ സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ, പുതിയ സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ പുതുക്കുകയോ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

അൻപതുശതമാനം വരെ വിസ്താരം വർദ്ധിപ്പിക്കാം എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ 1969 ന്റെ സംഭാവനയാണ്. 1964-ലെ നിയമത്തിൽ വിസ്തീർണ്ണം ഒട്ടുംതന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കരുത് എന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു.

വകുപ്പ് 79 A പുതുതായി ചേർക്കപ്പെട്ട വകുപ്പാണിത്.

ഉപവകുപ്പ് 1: കീഴ് നടപ്പ്, നാട്ടുനടപ്പ്, കരാറുകൾ എന്നിവ ഏതെങ്കിലും അനുസരിച്ച്, ഒരു കുടികിടപ്പുകാരൻ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വന്ന തീയതിയിൽ കുടികിടപ്പുകാരൻ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തുമായ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും, നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ കോടതി വിധികൾ മുതലായവയിൽ മറിച്ച് എന്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നാലും തുടർന്ന് അനുഭവിക്കുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- കുടികിടപ്പുസ്ഥലത്ത് താൻതാമസമാവുകയോ, കെട്ടിടം കെട്ടുകയോ ചെയ്തതീയതിമുതൽ, ആ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരുമെസ്ഥനുള്ളതുപോലുള്ള, അവകാശങ്ങൾ; ഇന്ത്യൻ ഈസ്റ്റ് മെൻ്റസ് ആക്ട് അനുസരിച്ചുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ, എന്നിവയെല്ലാം ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ അവകാശം, ഏതെങ്കിലും നിയമങ്ങളിലോ, നാട്ടുനടപ്പുകളിലോ, കോടതിവിധികളിലോ മറ്റോ മറിച്ച് എന്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നാൽ കൂടി പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്നതാണ്. മറ്റുനിയമങ്ങളേതെങ്കിലും അനുസരിച്ച്, കുടികിടപ്പുകാരൻ ഉള്ള മറ്റാവകാശങ്ങളും സൗജന്യങ്ങളുമാനും, യാതൊരുതരത്തിലും ബാധിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

ഉപവകുപ്പ് 3:- കുടികിടപ്പുകാരൻ്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് എലക്ട്രിസിറ്റി കണക്ഷനുകളോ, മറ്റുമരാമത്തുപണികളോ, സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് കുടികിടപ്പ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥനോ, കൈവശക്കാരനോ ആയ വ്യക്തികളുടെ അനുവാദം ആവശ്യമില്ലാത്തതാകുന്നു. കോടതിവിധികളിലോ നിയമങ്ങളിലോ ഒക്കെ മറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥ

കൾ എത്തുണ്ടായിരുന്നാലും ഈ അവകാശം ക്ഷികിടപ്പ് കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 4:—ക്ഷികിടപ്പുകാരന്റെ വീട്ടാവശ്യത്തിനു വേണ്ടി, ക്ഷികിടപ്പുസ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വസ്തുവിൽകൂടി വെള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്, പൈപ്പ് സ്ഥാപിക്കുകയോ, ഛാദനമുള്ള പണികൾ നടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്, പസ്തുളമെസ്ഥന്റെയോ കൈവശക്കാരന്റെയോ അനവാദം ആവശ്യമില്ലാത്തതാകുന്നു. കോടതിവിധികൾ, നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ, കരാറുകൾ എന്നിവയിലെല്ലാം മാറ്റിച്ച് പുനോക്ത വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നാലും ഈ അവകാശം വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം. ഈ വകുപ്പിന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക്, ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നതിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പു തുടർച്ചയായ മൂന്നുവർഷക്കാലത്തേക്ക് ക്ഷികിടപ്പുകാരൻ അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്ന അവകാശങ്ങളും സൗജന്യങ്ങളും, കരാർപ്രകാരമായും, കീഴ്പതിവനുസരിച്ചും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതായും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 80—ക്ഷികിടപ്പു രജിസ്റ്റർ

ഉപവകുപ്പ് 1. :—ഓരോ പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അതിർത്തിരിച്ച് അതിനകത്തുള്ള ക്ഷികിടപ്പുകാരരുടെതായ ഒരു രജിസ്റ്റർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ഗവർണ്മെന്റു ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:— രജിസ്റ്ററിൽ താഴെപറയുന്നവിവരങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം.

- (a) ക്ഷികിടപ്പ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വസ്തുവിന്റെ വിവരണം.
- (b) ക്ഷികിടപ്പിന്റെ സ്ഥാനവും, അതിന്റെ വിസ്തീർണ്ണവും.

(c) കുടികിടപ്പുകാരന്റെ വേദം വിലാസവും.

(d) 79-ാം വകുപ്പിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അവയുടെ വിവരം.

(e) നിയുക്തമാകപ്പെടുന്ന മറ്റു വിവരങ്ങൾ.

ഉപവകുപ്പ് 3: ഗവൺമെന്റു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾക്കു വിധേയമായി, ഓരോ പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനവും, അതിന്റെ അധികാരപരിധിക്കകത്തുവരുന്ന കുടികിടപ്പുകാരുടെ ഒരു രജിസ്റ്റർ തയ്യാറാക്കി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4: അങ്ങനെ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്ന രജിസ്റ്റർ, ഗവൺമെന്റു നിർദ്ദേശിക്കുന്നവിധത്തിൽ പ്രാദേശികഘടകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 5: കുടികിടപ്പു രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിലോ, ഒരു കുടികിടപ്പ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചതിലോ, ആക്ഷേപമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു തൊണ്ണൂറു ദിവസങ്ങൾക്കകം, അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

(a) ഒരു കോർപ്പറേഷന്റെയോ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെയോ അതിർത്തികകത്താണ് രജിസ്ട്രേഷനെങ്കിൽ, അപ്പീൽ ആർ. ഡി. ഓ. മുമ്പാകെയായിരിക്കണം.

(b) മറ്റു കേസുകളിൽ തഹശീൽദാർമുമ്പാകെയായിരിക്കണം അപ്പീൽ.

ഉപവകുപ്പ് 6:- ഉപവകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഒരുപ്പീൽ ലഭിച്ചാൽ, ആർ.ഡി.ഓ. അല്ലെങ്കിൽ തഹശീൽദാർ, രജിസ്റ്റർ തയ്യാറാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാദേശിക ഭരണഘടകം നടത്തിയിട്ടുള്ള നടപടികളുടെ റിക്കാർഡുകൾ വരുത്തിപരിശോധിക്കുകയും യുക്തമായ വിചാരണനടത്തുകയോ, നടത്തിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതും, അതിനനുശേഷം,

യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന ഉത്തരവു പാസ്സാക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ, ഒരു കക്ഷിയുടെ വാദമുഖങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ അയാൾക്കു അവസരം നൽകാതെ, അയാൾക്ക് എതിരായ ഉത്തരവു ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 7:- "ഈ വകുപ്പിന്റെ ഉപയോഗത്തിന്, പ്രാദേശികഘടകം എന്നതിൽ, ഒരു കൺറാൺമെന്റു ബോർഡ് ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല".

വകുപ്പ് 80 A. 80 A മുതൽ 80 F വരെയുള്ള പു

തിയ വകുപ്പുകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തന്നെ പ്രാധാന്യവും ദൈർഘ്യവുമുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 1:- നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലുംനിയമത്തിൽ, എന്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നാലും, ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന്, ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച്, തന്റെ കുടികിടപ്പിനെയും, അതിനോടുചേർന്ന ഭൂമിയെയും, വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതിന് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയെ ഗണ്യമാക്കാതെ തന്നെ, ഒരേക്കറിൽ കവിയാത്ത ഭൂമി മാത്രം ഉടമസ്ഥതയോ കൈവശമോ ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ വക പുരയിടത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന അടകുടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ മാത്രമേ, കുടികിടപ്പ് വിലക്കുവാങ്ങുവാനുള്ള അവകാശം പ്രയോഗത്തിൽ വരികയുള്ളൂ. അതായത്, 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം നടപ്പിൽ വന്ന് രണ്ടുവർഷത്തിനകം, വസ്തു ഉടമ, അട കുടിയെ മാറിക്കുന്നതിന് 75 (3) വകുപ്പനുസരിച്ച്, റൊ

ന്നം വിലയ്ക്ക് വസ്തു എടുത്തുകൊടുക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിനോടപേക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽമാത്രം - .

എന്നാൽ വസ്തു ഉടമ 75 (3) വകുപ്പനുസരിച്ചു ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അപേക്ഷ നിരസിക്കപ്പെടുകയോ, 75 (3 c) അനുസരിച്ചു അയാൾ എൻപത്തേഴു ശതമാനം തുക കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയോ, ആണ് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, കുടികിടപ്പും, അതിന്റെ പരിസരവും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരന് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3:- ഈ വകുപ്പനുസരിച്ചു വിലയ്ക്കുവാങ്ങുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരന് അവകാശപ്പെട്ട വിസ്തീർണ്ണം, ഒരു സിററിയിലോ, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മൂന്നു സെൻറും, മറ്റേതെങ്കിലും മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചു സെൻറും, ഒരു പഞ്ചായത്തു പ്രദേശത്തിലോ, റൗൺഷിപ്പു പ്രദേശത്തിലോ ആണെങ്കിൽ പത്തുസെൻറും ആയിരിക്കും.

എന്നാൽ, കുടികിടപ്പ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വസ്തുവിൽ വില വാങ്ങലിന് വിധേയമാകാവുന്നസ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ, കുടികിടപ്പു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നസ്ഥലം ആകെക്കൂടി, മേൽ വിവരിച്ച വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കുറവായേ ഉള്ളവെങ്കിൽ, അത്രയും സ്ഥലം വിലയ്ക്കുവാങ്ങാൻ മത്രമേ കുടികിടപ്പുകാരന് അവകാശമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ഉപവകുപ്പ് 4 :- മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികളെ ഗണ്യമാക്കാതെ തന്നെ, വസ്തു ഉടമയുടെ അല്ലെങ്കിൽ കൈവശക്കാരന്റെ ഭൂമിയിൽ ഒന്നിലധികം കുടികിടപ്പുകാരാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് വിലവാങ്ങാവുന്ന പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണത്തിന്റെ തോതു് താഴെ വിവരിക്കുന്ന വ്യവ

സ്ഥകളനുസരിച്ച മാത്രമായിരിക്കും.

(a) വസ്തു ഉടമസ്ഥ് ആകെയുള്ള ഭൂമി ഒരേക്കറിൽ കവിയുന്നതല്ലെങ്കിൽ, വിലയ്ക്കുവാങ്ങാവുന്ന ഭൂമി, ഒരു സിററിയിലോ, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മുൻസെൻറ്, മറോതെങ്കിലും മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലാണെങ്കിൽ അഞ്ചുസെൻറ്, ഒരു പഞ്ചായത്തോ റൗൺഷിപ്പോ പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ പത്തുസെൻറ് എന്ന ക്രമത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കും.

(b) വസ്തു ഉടമസ്ഥ് ഒരേക്കറിൽ കൂടുതലും രണ്ടേക്കറിൽ കവിയാതെയും ഉള്ള ഭൂമിയാണുള്ളതെങ്കിൽ, ഒരു സിററി അല്ലെങ്കിൽ മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ആറുസെൻറ്, മറോതെങ്കിലും മുനിസിപ്പാലിറ്റിയാണെങ്കിൽ പതിനഞ്ചുസെൻറ്, ഒരു പഞ്ചായത്തോ റൗൺഷിപ്പോ പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ ഇരുപതുസെൻറ്.

(c) വസ്തു ഉടമസ്ഥ് രണ്ടേക്കറിൽ കൂടുതലും, മൂന്നേക്കറിൽ നൂറുതൊഴയുമാണു ഭൂമി ഉള്ളതെങ്കിൽ, സിററി, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഒൻപതുസെൻറ്, മറു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ പതിനഞ്ചുസെൻറ്, പഞ്ചായത്തോ റൗൺഷിപ്പോ പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ മുപ്പതുസെൻറ്.

(d) വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ മൂന്നേക്കറിൽ കവിഞ്ഞും നാലേക്കറിൽ കവിയാതെയും ഉള്ള ഭൂമിയാണുള്ളതെങ്കിൽ, സിററി, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടുസെൻറ്, മറു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ ഇരുപതുസെൻറ്, പഞ്ചായത്തു പ്രദേശത്തു നാല്പതുസെൻറ്.

(e) വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ നാലേക്കറിൽ കവിഞ്ഞും, അ

ബേക്കറിനു താഴെയും ഭൂമിയുണ്ടെങ്കിൽ, സിററി, മേജർ മു
നിസിപ്പാലിറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചുസെൻറ്
മാറുമുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ, ഇരുപത്തഞ്ചുസെൻറ്,
പഞ്ചായത്തു്, റൗൺഷിപ്പ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ അൻപ
തു സെൻറ്.

എന്നാൽ, ഒരു കടികിടപ്പുകാരനു മാത്രമായി വാങ്ങാ
വുന്ന പരമാവധി ഭൂമി മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ
പ്പെടുത്തിയതിൽ കവിയാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

കൂടാതെ, മേൽവിവരിച്ച (b), (c), (d), (e) എന്നീ
ഖണ്ഡികകൾ പ്രകാരം വസ്തു ഉടമകൊടുക്കുവാൻ ബാധ്യത
പ്പെടുന്നമൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം, എല്ലാ കടികിടപ്പുകാരനും
വാങ്ങുവാൻ അർഹതപ്പെട്ട വിസ്തീർണ്ണം തികയുമാറു് വ
ന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഓരോരുത്തർക്കും കുറഞ്ഞതു് മൂന്നുസെ
ൻറുവീതം വാങ്ങുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും."

അഞ്ചാം ഉപവകുപ്പിന്റെ ചർച്ചയിലേയ്ക്കു കടക്കുന്ന
തിനുമുമ്പു് മേൽഖണ്ഡികയിൽ വിവരിച്ച തത്വത്തെ ഒരു
ഉദാഹരണംകൊണ്ടു വ്യക്തമാക്കാം. മേൽ (c) ഖണ്ഡിക
യിൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള ഒരു ഭൂഉടമ, കടികിടപ്പു
കാർക്കു് നൽകേണ്ട മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം പഞ്ചായത്തുപ്ര
ദേശത്താണെങ്കിൽ, മുപ്പതുസെൻറാണല്ലോ. പത്തുസെൻറു
വീതം ഓരോരുത്തർക്കും കൊടുക്കുന്നപക്ഷം, മൂന്നു കടികിട
പ്പുകാർക്കു കൊടുക്കാനെ ഇതു തികയുകയുള്ളു. അയാളുടെ വ
സ്തുവിൽ 6 കടികിടപ്പുകാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു് ഓരോ
രുത്തർക്കും അഞ്ചുസെൻറുവീതം, മൊത്തം 30 സെൻറു
കൊടുക്കണം എന്നു് II-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം നിശ്ചയിക്ക
ുന്നു. പന്ത്രണ്ടുകടികിടപ്പുകാർ ഉണ്ടെന്നു നങ്കല്ലിച്ചാൽ, ഓ
രോരുത്തർക്കും കുറഞ്ഞതു് മൂന്നുസെൻറുവീതമെങ്കിലും കൊ

ടൂക്കണം എന്നാണ് വ്യവസ്ഥയുടെ സാരം. അങ്ങനെ വരുന്ന ചുറ്റുപാടിൽ വസ്തു ഉടമ 36 സെന്റു മൊത്തം കൊടുക്കണം; സാധാരണ ചട്ടപ്രകാരം 30 സെന്റു കൊടുക്കാനേ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും-എന്നു സാരം.

ഉപവകുപ്പ് 5:- വസ്തു ഉടമയ്ക്ക് അഞ്ചേക്കരോ, അതിൽ കൂടുതലോ വസ്തു ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്നിൽ കൂടുതൽ കുടികിടപ്പുകാർ അയാളുടെ വസ്തുവിലുള്ള പക്ഷം, ഓരോ കുടികിടപ്പുകാരനും, മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ വിസ്തീർണ്ണം തികച്ച് വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 6:- ന്യായാനുസൃത കൈവശക്കാരനായ ഒരാളിൽ നിന്നല്ലാതെ, ഒരു കുടികിടപ്പുകാരനും കുടികിടപ്പുവിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. ന്യായാനുസൃത കൈവശ ഭൂമിയുടെ അതിർത്തിക്കു വെളിയിലുള്ള കുടികിടപ്പും, സാധുവായ വില വാങ്ങലിന് വിധേയമല്ലാ.

ഉപവകുപ്പ് 7:- വിലവാങ്ങലിനുവേണ്ടി കുടികിടപ്പുകാർ നൽകേണ്ടതായ പ്രതിഫലത്തുക, അയാൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള വകുപ്പിച്ചുള്ള ദേഹങ്ങൾക്കും, തറവിലയ്ക്കും കമ്പോളവിലയുള്ളതിന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചു ശതമാനം വരുന്ന സംഖ്യയായിരിക്കും.

എന്നാൽ, ഈ വകുപ്പനുസരിച്ചു കൊടുക്കാവുന്ന പ്രതിഫലത്തുകയുടെ അമ്പതു ശതമാനം കൊടുത്താൽ മതിയാവുന്നതാണ്, വസ്തു ഉടമയ്ക്കോ, അയാൾ ഒരു കുടുംബാംഗമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടാൽ ആ കുടുംബത്തിനോ, സീലിംഗ് ഏരിയായിൽ കവിഞ്ഞ ഭൂമി ഉള്ള പക്ഷം.

വിശദീകരണം:- മേൽ കാണിച്ചു ഖണ്ഡികയുടെ ആവശ്യത്തിന് സീലിംഗ് ഏരിയയുടെ കണക്കെടുക്കുന്നത്, കഴി

യൂനീടത്തോളം, 82-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചായിരിക്കണം. 83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയതിയൊന്നും ഗവൺമെന്റു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം, 80 B ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ച തീയതി 83-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട തീയതിയായിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 8:- കുടികിടപ്പുകാരൻ നൽകേണ്ടതായ പ്രതിഫലത്തുകയുടെ അൻപതുശതമാനം, 109-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് രൂപീകരിക്കുന്ന ഫണ്ടിൽനിന്നും നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. ശേഖിച്ച അൻപതു ശതമാനം, പന്ത്രണ്ടു തുല്യവാർഷിക ഗഡുക്കളിലായി, കുടികിടപ്പുകാരൻ നൽകേണ്ടതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 9:- കുടികിടപ്പുസ്ഥലംവിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതിന് കുടികിടപ്പുകാരൻ 80 B ഒന്നാംവകുപ്പനുസരിച്ച് അപേക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ, പ്രസ്തുതസ്ഥാനത്ത് കുടികിടപ്പിനെ ശാശ്വതീകരിക്കുന്നത് അസൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്ന് വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, വിലയ്ക്കുവാങ്ങലിന് അതേദ്രുമിയിലെ മറ്റൊരാൾസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കുടികിടപ്പുകാരനോടു നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ എതാണ് പുതിയസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടത് എന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരന് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്റെ നാമതംകൂടാതെ, വസ്തുവിന്റെ അതിരുകളിൽ ഏതിലങ്കിലും തൊടാത്തസ്ഥാനം നിശ്ചയിക്കുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

കുടികിടപ്പുകാരൻ മറ്റൊരു സ്ഥാനമാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതെങ്കിൽ, നിലവിലുള്ള വീടിന്റെ വിലയും അതുമാറ്റി സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ചെലവും വസ്തുഉടമ കുടികിടപ്പുകാരൻ നൽകേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 10:- ഉപവകുപ്പ് 9 അനുസരിച്ച് സ്ഥലം നിശ്ചയിക്കുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരൻ തുനിയത്തപക്ഷം, 80 B ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് അയാൾ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അപേക്ഷ തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 11:- 4,5 എന്നീ ഉപവകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ തന്നെ, താഴെപ്പറയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, വസ്തുഉടമ നൽകാൻ ബാധ്യതപ്പെടുന്ന മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണത്തെ, എല്ലാ കുടികിടപ്പുകാരും, തുല്യവീതം മാത്രം വിലക്കുവാങ്ങുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുന്നതാണ്. അതായത്, ഓരോ കുടികിടപ്പുകാർക്കും വാങ്ങാവുന്ന പരമാവധി വിസ്തീർണ്ണം ഓരോരുത്തർക്കും തികച്ചുകൊടുക്കുവാൻ മൊത്തം ഭൂമി തികയാതെ വരികയും, ഒന്നിലധികം കുടികിടപ്പുകാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം. (നാലാം ഉപവകുപ്പിന്റെ അവസാനഖണ്ഡിക കൂടി നോക്കുക.)

ഉപവകുപ്പ് 12:- ഈ വകുപ്പിന്റെ (80 A വകുപ്പിന്റെ) ആവശ്യങ്ങൾക്കായി താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളായിരിക്കുന്നതാണ്.

(a) ഭൂഉടമയ്ക്ക് ആകെയുള്ള വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിന്, 1969 ജൂലായ് ഒന്നാം തീയതി, അയാൾക്ക് ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലോ കൈവശാവകാശത്തിലോ, ഉള്ള മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണവും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

(b) ഒരു കൂടുംബാംഗമായി പരിഗണിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ വകഭൂമിയുടെ കണക്കും, കുടികിടപ്പുകാർ എത്രയുണ്ടെന്നുള്ള കണക്കും തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്, അയാളുടെ കുടുംബത്തിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗമോ, ഒന്നിലധികം അംഗങ്ങൾ കൂട്ടായോ, എല്ലാവരും കൂട്ടായോ, കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമികളും, അവയിലെല്ലാമുള്ള കുടികിടപ്പുകാരുടെ സംഖ്യയും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്.

(c) കുടികിടപ്പുകാരന് വില്പന വാങ്ങാൻ ലഭ്യമാകാവുന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിന്, താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥകളായിരിക്കുന്നതാണ്.

(i) 1969 ജൂലായ് 1-ാം തീയതിക്കുശേഷം, നടത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തു കൈമാറ്റങ്ങളോ, പ്രസ്തുത തീയതിക്കുശേഷം നൂതനമായി വെച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളോ, മറ്റു എട്ടുപ്ലക്ളോ, കണക്കിൽപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ല.

(ii) ഭൂമിയിൽ കെട്ടിടങ്ങൾ, മറ്റു എട്ടുപ്ലക്ൾ എന്നിവ ഇരിക്കുന്ന വിസ്താരം ഭൂവിസ്തുതിയുടെ കണക്കിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്ത ആകെ വിസ്തീർണ്ണം കണക്കാക്കണം.

വകുപ്പ് 80 B

ഉപവകുപ്പ് 1:- 80 A വകുപ്പനുസരിച്ച് കുടികിടപ്പും അതിന്റെ പരിസരവും വില്പന വാങ്ങാൻ അവകാശമുള്ള കുടികിടപ്പുകാരൻ, അതിലേക്ക് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ അപേക്ഷ ബേധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- അപേക്ഷ, നിയുക്തമായ ഫോറത്തിലായിരിക്കണം. നിയുക്തമായ വിവരങ്ങളും അതിൽ കാണേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3 കുടികിടപ്പ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വസ്തുവി

ൽ താമസമുള്ള മറ്റു കുടികിടപ്പുകാർക്കും, വസ്തുവിൽ അവകാശമുള്ള മറ്റു വ്യക്തികൾക്കും ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നോട്ടീസു കൊടുക്കേണ്ടതും, യുക്തമായ വിചാരണയ്ക്കുശേഷം, അപേക്ഷയിൻമേൽ, ന്യായാനുസരണമായ ഉത്തരവു പാസ്സാക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4 :- എന്നാൽ ഉപവകുപ്പിൻപ്രകാരം ഉള്ള ഉത്തരവിൽ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

(i) കുടികിടപ്പുകാരന് വില്പന വാങ്ങാൻ അർഹതപ്പെട്ട വിസ്തീർണ്ണം.

(ii) കുടികിടപ്പുകാരന് വില്പന വാങ്ങാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ട വിസ്തീർണ്ണത്തിന് കൊടുക്കേണ്ടതായ പ്രതിഫലസംഖ്യ.

((iii) കുടികിടപ്പുസ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ കൈവശക്കാരനും, മറ്റുള്ള അവകാശികൾക്കും ചെല്ലാവുന്ന സഖ്യകൾ.

(iv) കുടികിടപ്പുകാരൻ വാങ്ങുന്നതിന് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭൂമിയിൽ ചുമന്നിട്ടുള്ള ഈ ബാധ്യതകൾ, സംരക്ഷണച്ചെലവുകൾ മുതലായവ.

(v) ഈടുബാധ്യതകൾ, മുതലായവയുടെ ഉടമസ്ഥർക്ക് ചെല്ലുവാനുള്ളതായ സംഖ്യകൾ.

(vi) നിയുക്തമാവുന്ന മറ്റു വിശദാംശങ്ങൾ.

ഉപവകുപ്പ് 5 :- കുടികിടപ്പുകാരന് കിട്ടുവാനുള്ള കെട്ടിടവില, മാറിസ്ഥാപിക്കലിനുള്ള ചെലവ്, എന്നീയിനങ്ങളിൽ, ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്റെ പക്കൽനിന്നോ, മദ്ധ്യവർത്തികളിൽനിന്നോ കുടികിടപ്പുകാരന് നൽകപ്പെടേണ്ടതായ തുകകൾ, പ്രതിഫലതുകയിൽ തട്ടിക്കഴിക്കേണ്ടതാണ്.

(ഈ ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥ കുടികിടപ്പുകാരന്

ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിൽ പരിണമിക്കാവുന്നതാണ്. തവണകളിലായി മുഴുവൻ പ്രതിഫലവും കൊടുക്കാൻ അയാൾക്ക് എളുപ്പമായിരിക്കും. കെട്ടിടം മാറിവയ്ക്കുന്നതവ സരത്തിൽ, വസ്തു ഉടമയിൽനിന്നും കിട്ടാനുള്ള സംഖ്യയെ കഴിച്ച് കൂടാതെ, മുഴുവൻ തക്കസമയത്ത് കിട്ടുകയെന്ന തായിരിക്കും കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരം).

ഉപവകുപ്പ് 6:- ഈടുകടം മുതലായത്, കുടികിടപ്പുകാരൻ വാങ്ങുന്നതുൾപ്പെട്ട മുഴുവൻ വസ്തുവിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, വാങ്ങലിനു വിധേയമാക്കുന്ന ഭാഗത്തേയ്ക്കു മാത്രം, വീതപ്രകാരം എത്രസംഖ്യയുമാകും എന്ന് ലാൻഡ് ട്രെഞ്ചൂണൽ തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 7:- കുടികിടപ്പ് വാങ്ങപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഉൾപ്പെട്ടഭൂമി ഒരു കുടിയൊഴിവാക്കെവശമാണെങ്കിൽ, കുടികിടപ്പിന്റെ പ്രതിഫലത്തുക, ജന്മി, മദ്ധ്യവർത്തികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ, കുടിയൊഴി എന്തിവർക്കെല്ലാമായി വീതിക്കേണ്ടതും, അത് അവർ ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കാവുന്ന ആദായ വിഹിതത്തിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ചു വേണ്ടതുമാണ്.

വകുപ്പ് 80 C.

ഉപവകുപ്പ് 1:- 80 A (8)-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് കുടിയൊഴി കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ട പ്രതിഫലം സംഖ്യയുടെ ആദ്യതവണ 80 B (3)-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവ് അവസാനത്തിർച്ചയായി, ആറുമാസത്തിനകം, ലാൻഡ് ട്രെഞ്ചൂണൽ മുമ്പാകെ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- മേൽപ്രകാരം ആദ്യതവണ കെട്ടിവയ്ക്ക

മ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ പ്രതിഫലവും ഒന്നായി കെട്ടിവയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആയതു കെട്ടിവയ്ക്കുമ്പോൾ, നിശ്ചിത ഫാറത്തിലും, നിയുക്തമായ വിശദാംശങ്ങൾ ചേർത്തും ഉള്ള ഒരുവിലവാങ്ങൽസർട്ടിഫിക്കറ്റ്, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ക്സികിടപ്പുകാരന് നൽകേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് അവസാനത്തിപ്പായി പരിണമിച്ച തീയതി മുതലുള്ള പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി, വസ്തുവിലെ സകലവിധമായ അവകാശങ്ങളും, എല്ലാവിധ ബാധ്യതകളിലും നിന്നുവിമുക്തമായ തരത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3 :- ക്സികിടപ്പുകാരൻ, ഗഡുക്കളായി തുക കെട്ടിവയ്ക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയുള്ളപ്പോൾ, നിശ്ചിത തീയതിക്കകം ആദ്യതവണ കെട്ടിവയ്ക്കാൻ വിഴ്ചവരുത്തുന്നപക്ഷം, 80 B (3)-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവ് റദ്ദായിത്തീർന്നതായി ഗണിക്കേണ്ടതും, അതോടുകൂടി, ക്സികിടപ്പുകാരന്റെ അവകാശബാധ്യതകളോടുകൂടിത്തന്നെ അയാൾ മേലിൽ തുടരുന്നതുമായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 4 :- രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റു നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ക്സികിടപ്പുകാരന്റെ അപേക്ഷയുള്ള പക്ഷം, മാറുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കുന്ന വരെ നീക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയ വസ്തു ക്സികിടപ്പുകാരന്റെ കൈവശത്തിലാക്കി കൊടുക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 5 :- രണ്ടാമത്തേതു മുതലുള്ള തവണയ്ക്കുവേണ്ടുന്നതുകകൾ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ അക്കൗണ്ടിനു പേണ്ടി, നിയുക്തമായ രീതിയിൽ ഗവൺമെന്റു ട്രഷറിയിൽ കെട്ടിവക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 6:- അങ്ങനെ രണ്ടു മുതൽ തവണകളിലേക്ക് കെട്ടിവയ്ക്കാനുള്ള സംഖ്യകൾ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിൽ മുടക്കം വരുത്തുന്നപക്ഷം, ആയതു കൾ കുടികിടപ്പുകാരൻ വിലയ്ക്കു വിറ്റൊരതായ ഭാഗത്തിൽ ആദ്യചാർജായിരിക്കുന്നതും, 80 D വകുപ്പിൽ പറയുന്ന വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച്, അപ്പോഴപ്പോൾ നിലവിലുള്ള റവന്യൂ റിക്കവറി ആക്ടിന്റെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് ഈടാക്കിയെടുക്കാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 80D:- രണ്ടാമത്തേതോ അതിനുശേഷമോ ഉള്ള തവണകൾ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിൽ മുടക്കംവരുന്നപക്ഷം, വിഴ്ചവന്ന തുകയ്ക്ക്, ആയതു കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതുവരെ പ്രതിവർഷം നാലരശതമാനം നിരക്കിൽ പലിശ ചുമക്കുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 80 E

ഉപവകുപ്പ് 1 :- കുടികിടപ്പുകാരൻ കെട്ടിവയ്ക്കുവാനുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ സംഖ്യ, (2) മുതൽ (8) വരെ ഉപവകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചുവേണം ചെയ്യേണ്ടതു്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- കുടികിടപ്പ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ, മദ്ധ്യവർത്തി, കൈവശക്കാരൻ എന്നിവർക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ, ഈടുകടങ്ങൾ, സംരക്ഷണച്ചെലവുകൾ, ഉപജീവനച്ചെലവുകൾ മുതലായ ബാധ്യതകൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് പ്രതിഫല സംഖ്യ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു്, 80 B വകുപ്പിലെ (3)-ാം ഉപവകുപ്പിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചായിരിക്കണം,

ഉപവകുപ്പ് 3:- മേൽ ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ച ബാധ്യ

തകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ കൊടുക്കേണ്ടതു്, ആരാരുടെ ബാധ്യതയാണോ, അവരവർക്കു ലഭിക്കാനുള്ള പ്രതിഫല സംഖ്യയിൽ നിന്നുതന്നെയായിരിക്കണം.

ഉപവകുപ്പു് 4:-മേൽപ്രകാരമുള്ള ബാധ്യതകൾ, ബാധ്യതതീർക്കേണ്ടവർക്കു ലഭിക്കാവുന്ന പ്രതിഫല സംഖ്യയേക്കാൾ കൂടുതലാണെന്നുവന്നാൽ, പ്രതിഫല സംഖ്യ മുഴുവനേയും, ബാധ്യതയുടെ നിവർത്തിക്കായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും, അതതു കക്ഷികൾക്കു് പ്രതിഫലമായി തുകയൊന്നും കൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

ഉപവകുപ്പു് 5:-ബാധ്യത ഉടമസ്ഥർക്കു നല്ല വാൻവേണ്ടി നീക്കി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൾ നൽകേണ്ടതു്, ബാധ്യതാ ഉടമസ്ഥരുടെ മുൻഗണനാക്രമം അനുസരിച്ചാണ്.

ഉപവകുപ്പു് 6:-പ്രതിഫലത്തുക കിട്ടുവാൻ അവകാശമുള്ള വ്യക്തി, തുക ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി മരിച്ചു പോകുന്നപക്ഷം. അതതു കക്ഷിയുടെ അവകാശികൾക്കു് പ്രസ്തുത തുക വാങ്ങാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പു് 7:-പ്രതിഫലത്തുകയോ, ബാധ്യതാ സംഖ്യയോ കൈയ്പററുവാൻ അവകാശമുള്ള വ്യക്തി, ഒരു സ്വകാര്യ ട്രസ്റ്റോ, എൻഡോവ്മെന്റോ (നിധി) ഒരു മൈനറോ, മരുന്നിയമപരമായ പരാധീനതയിൽപ്പെട്ടയാളോ ആണെന്നുവരികിൽ, നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ മരിച്ചു എന്തെങ്കിലും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽകൂടി, അതിന്റെ അവകാശിയുടെ പേരിൽ, ഗവൺമെണ്ടു നിശ്ചയിക്കുന്ന അംഗീകൃത ബാങ്കിലോ, സ്ഥാപനത്തിലോ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 8:-പ്രസ്തുതസംഖ്യകളെ ബാധിക്കുന്ന തായവ്യവഹാരമോ നടപടികളോ, ഏതെങ്കിലും കോടതിയിലോ, അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെ മുമ്പാകെയോ നിലവിലുള്ള പക്ഷം, പ്രസ്തുതകോടതി അല്ലെങ്കിൽ അധികാരസ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ തുകയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ ബാധ്യസ്ഥമായിരിക്കും.

വകുപ്പ് 80 F. 80 E വകുപ്പനുസരിച്ച് പ്രതിഫല സംഖ്യ കൈപ്പറ്റുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരെന്നുകാണപ്പെട്ടവർക്ക് ആയത് യഥാവിധി നൽകപ്പെടുകയെന്നത്. പ്രതിഫലസംഖ്യ മുഴുവൻ കൊടുത്തുതീർത്തു എന്നതിനുള്ള ബാധ്യതയുടെ പരിപൂർണ്ണമായ വിട്ടുതലായിരിക്കുന്നതും, പ്രസ്തുതസംഖ്യയ്ക്കുവേണ്ടി മേലാൽ യാതൊരുവിധ അവകാശങ്ങളും ഉന്നയിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ലാതെ ഉമാകുന്നു.

വകുപ്പ് 80 G.

ഉപവകുപ്പ് 1:-80 A (8)-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച്, ക്വട്ടി കിടപ്പുകാർ ബെനിഫിറ്ററി ഫണ്ടിൽനിന്നും കൊടുക്കുവാനുള്ള സംഖ്യ, അവകാശപ്പെട്ടവർക്കു വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പന്ത്രണ്ടുതുല്യശതകളിലായിരിക്കണം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് നൽകേണ്ടത്;

എന്നാൽ, ആദ്യതവണ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനെ ഏൽപ്പിക്കേണ്ടത്, ക്വട്ടി കിടപ്പുകാരൻ കെട്ടിവയ്ക്കാനുള്ള ആദ്യതവണ അയാൾ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ കെട്ടിവെച്ചതിനുശേഷമേ പാടുള്ളൂ. ക്വട്ടി കിടപ്പുകാരൻ ഒന്നാ യാണു പ്രതിഫല സംഖ്യ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതുകഴി കെ മാത്രമേ, ഈ വിധം നൽകപ്പെടാവൂ.

ഉപവകുപ്പ് 2:-ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു് ഓൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ പക്കൽ വന്നുചേരുന്ന സംഖ്യയെ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ അവകാശികൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു്, പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വിധത്തിലും, തീയതികളിലും ആയിരിക്കണം”.

80 G വകുപ്പ് അവസാനിക്കുന്നതോടുകൂടി, കുടികിടപ്പുകാരെ സംബന്ധിച്ചു് 1969 ൽ ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ട വിധത്തിൽ, നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളുടെ ചർച്ച അവസാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആക്ടിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തു്, പലവക സംഗതികൾക്കായി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള കുടികിടപ്പുകാരെ പരാമർശിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടിനിയമത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. 1969 ലെ ഭേദഗതിയിൽ നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ട 106A; 117A എന്ന വകുപ്പുകളിലാണു് ഈ നിബന്ധനകൾ ഉള്ളതു്. അവയെപ്പറ്റി, ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ തന്നെ കൊള്ളിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. അവയുടെ തജ്ജിമതന്നെ, അവയിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ വേണ്ടവണ്ണം വിശദീകരിക്കുന്നതിനു് പര്യാപ്തമാണു്.

വകുപ്പ് 106 A

“ഈ നിയമത്തിലോ, മറ്റേതെങ്കിലും കോടതി വിധികളിലോ ഉത്തരവുകളിലോ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും, കുടികിടപ്പുകാരനു് താഴെപ്പറയുന്ന സംരക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. അതായതു്, കുടികിടപ്പു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നസ്ഥലത്തു്, 1967 മയ് 20-ാം തീയതിക്കുമുമ്പു്, തെങ്കിലും വ്യാവസായികാവശ്യത്തിനോ, വ്യാപാരാവശ്യത്തിനോ വേണ്ടി ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളപക്ഷം, കുടികിടപ്പുകാരൻ അന്നുമുതൽ, 1969 ജൂലായ് ഒന്നാം

തീയതിവരെ, ആ തൊഴിൽ തുടർച്ചയായി നടത്തിവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, താഴെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വിധേയമായി, ആ ഭൂമിയുടെ നിയമാനുസൃത കൈവശം ഉള്ള ധാളിൽ നിന്നുംയാതൊരുവിധ തടസ്സങ്ങളും ഇടപെടലുകളും കൂടാതെ പ്രസ്തുത തൊഴിൽ തുടർന്നു നടത്തുവാൻ കുടികിടപ്പുകാരന് അവികാശമുണ്ടായിരിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് 2:—“അങ്ങനെയുള്ള കെട്ടിടത്തിന്, താഴെപ്പറയുന്ന നിരക്കിലുള്ള വാടക കുടികിടപ്പുകാരൻ വസ്തു ഉടമസ്ഥന് നൽകേണ്ടതാണ്.”

(a) 1969 ലെ കേരളഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം നടപ്പിലാകുന്നതിന്തൊട്ടുമുമ്പ്, കുടികിടപ്പുകാരൻ കെട്ടിടത്തിന്റെ വാടകയായി ഏതെങ്കിലും തുകകൊടുക്കുന്നതിന് ബാധ്യതപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള വാടക.

(b) മറ്റു കേ.സുകളിൽ, നിയുക്തമായ റൂളുകളനുസരിച്ച്, ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാകാര്യങ്ങളേയും കണക്കിലെടുത്ത് ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന വാടക.”

ഉപവകുപ്പ് 3:— ഒന്നും രണ്ടും ഉപവകുപ്പുകളിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള യാതൊന്നും തന്നെ, കേരളാഗവൺമെൻറിനോ, ഒരു പ്രാദേശിക ഭരണഘടകത്തിനോ ഉടമസ്ഥതയുള്ള സ്ഥലത്ത് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ബാധകമല്ല.

വിശദീകരണം:— ഈ വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യത്തിന്, ഒരു കെട്ടിടം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ശാശ്വതമോ, താൽക്കാലികമോ ആയ കെട്ടിടവും ഷെഡ്ഡ് എന്നതുകൂടി ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.”

“കുടികിടപ്പുകാർ ബെനഫിറ്ററിമാണ്” എന്ന നാമ

ഭേദത്തിൽ, ഒരു കോടിരൂപായിൽ കുറയാത്ത മൂലധനമുള്ള ഒരു ഫണ്ടുണ്ടാക്കണമെന്നും മറ്റും 109-ാം വകുപ്പിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളുടെ വിശദരൂപം മരൊരാൾഭാഗത്ത് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

112-ാം വകുപ്പിൽ കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന മരൊരാൾ വ്യവസ്ഥയും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു കുടികിടപ്പു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭൂമിഗവൺമെന്റിൽനിന്നും പൊന്നും വിലയ്ക്കെടുക്കുന്നപക്ഷം, ജന്മി, മദ്ധ്യവർത്തി, കുടിയാൻ, എന്നിവരോടൊപ്പം കുടികിടപ്പുകാരനും, പ്രതിഫലത്തുകയുടെ ഒരംശം ലഭിക്കത്തക്കതാണെന്നതാണ് പ്രസ്തുതവ്യവസ്ഥ. കുടികിടപ്പുകാരന്റെ കുടികിടപ്പിൽപ്പെട്ട സ്ഥലം. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു സിറ്റിയിലെ മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ മൂന്നുസെൻറ്, മറ്റുമുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ അഞ്ചുസെൻറ് പശ്ചാത്തുപ്രദേശത്തോ, റൗൺഷിപ്പിലോ പത്തുസെൻറ്, എന്ന ക്രമത്തിൽ-ഇതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ, ആ നിരക്കിലുള്ള പ്രതിഫലത്തുക, കുടികിടപ്പുകാരന് നൽകപ്പെടേണ്ടതാണ്.

പൊന്നുംവിലത്തുക വീതിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 112-ാം വകുപ്പിനെ വിശദമായി വിവരിക്കേ ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്.

കുടികിടപ്പുകാരന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നൂതനമായി എഴുതിച്ചേർത്ത മരൊരാൾ വകുപ്പാണ് 117 A.

വകുപ്പ് 117 A:- "79 A വകുപ്പിലെ ഒന്നും രണ്ടും ഉപവകുപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് ഒരു കുടികിടപ്പുകാരന്"

അവകാശമുള്ള മുൻപതിവനുസരിച്ചുള്ളതോ, ഈസ്റ്റ് ഐൻ അനുസരിച്ചുള്ളതോ ആയ സൗകര്യങ്ങൾ ഏതിനെ ധൈര്യവും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന, വ്യക്തി, ഒരു കൊല്ലം വരെയുള്ള തടവുശിക്ഷയ്ക്കോ, രണ്ടായിരം രൂപാവരെയുള്ള പിഴ ശിക്ഷയ്ക്കോ വിധേയനാകാവുന്നതാണ്".

കുടികിടപ്പുകാർക്ക് സിദ്ധിക്കാവുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഈവിധം വികസിക്കപ്പെട്ട്, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി എവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന സംഗതിമേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന ചർച്ചയിൽ നീക്കം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

കുടികിടപ്പുകാർക്ക് സിദ്ധിക്കാവുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ
ഈവിധം വികസിക്കപ്പെട്ട്, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം
നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി എവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു
എന്ന സംഗതിമേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന ചർച്ചയിൽ നീക്കം
മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

കുടികിടപ്പുകാർക്ക് സിദ്ധിക്കാവുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ
ഈവിധം വികസിക്കപ്പെട്ട്, 1969 ലെ ഭേദഗതി നിയമം
നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി എവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു
എന്ന സംഗതിമേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന ചർച്ചയിൽ നീക്കം
മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

അദ്ധ്യായം 21 കുടിയിരിപ്പ്

കുടിയിരിപ്പും, കുടികിടപ്പും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം എന്ന് പലരും അന്വേഷിക്കാറുണ്ട്. ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിലെ രണ്ടാം വകുപ്പിന് മൊത്തം 63 ഖണ്ഡികകൾ ഉള്ളവ, വിവിധ സങ്കേതങ്ങളെ, ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിനു സഹകരിക്കേണ്ട വ്യാപ്തിയിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കുടികിടപ്പുകാരൻ എന്ന പദത്തെ 25-ാം ഖണ്ഡികയിൽ നിർവചിച്ചിട്ടുള്ള വിവരവും മുകളിൽ കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. 26-ാം ഖണ്ഡിക "കുടിയിരിപ്പ്" എന്ന പദത്തെ നിർവചിക്കുന്നു.

നിർവചനത്തിന്റെ വിശകലനത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, ഒരു കാര്യം പ്രത്യേക വിധിയായി ചൂണ്ടിക്കാണുണ്ട്. അതായത് "കുടിയിരിപ്പ്" എന്നത് അതിൽ

ഉൾപ്പെട്ട പാപ്പിടത്തിന്റെകാര്യത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് പാപ്പിടം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭൂമി എന്ന കാര്യത്തിനാണ്, എന്നതത്രേ. അക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ, ഭൂമിയുടെ അനുഭവത്തിന്റെ സംഗതിക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന "കുടിയായ് മ" യുമായിട്ടാണ് "കുടിയരിപ്പ്" എന്ന സങ്കേതത്തിന് അടുപ്പമുള്ളത്; അല്ലാതെ കുടികിടപ്പിനോടല്ല. ഒരു കുടിയരിപ്പുകാരന് അവാകാശസ്ഥിരത നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് "കുടിയായ് മ" സ്ഥിരതയെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വകുപ്പുകളുടെ മേഖലയിലാണ്. 18-ാം വകുപ്പിന്റെ മൂന്നാം ഉപവകുപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്.

വകുപ്പ് 18- ഉപവകുപ്പ് 3:- "യാതൊരു കുടിയരിപ്പും വീണ്ടെടുക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല".

വീണ്ടെടുക്കൽ എന്ന നടപടി കുടിയായ് മയുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതാവുന്ന നിയമസങ്കേതമാണല്ലോ. കൈവശക്കാരനിൽനിന്നും, കൈവശം വിട്ടുമാറുന്ന സംഗതിയിൽ നിയമം സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദം "ഒഴിപ്പിക്കുക" എന്നതാണ്. ചിലഭൂമിമേഖലകൾക്ക്, കുടിയായ് മയിൽപ്പെട്ട ഭൂമിയെ മുഴുവനായോ, ഭാഗികമായോ, തിരിയെ എടുക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന നടപടി ഒഴിപ്പിക്കലല്ല, വീണ്ടെടുക്കലാണ് എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഈ വിധമുള്ള വീണ്ടെടുക്കലാണ്, അല്ലാതെ, ഒഴിപ്പിക്കലല്ല, ഒരു കുടിയരിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നതുകൊണ്ട്, പാട്ടം, ചിലതരം ഒറ്റികൾ, തുടങ്ങി നിരവധി കുടിയായ് മകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാവനയുടെ രീതിയാണ് കുടിയായ് മയെപ്പറ്റിയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന കാര്യം വ്യക്തമാണ്.

ഈ ധാരണ ഉള്ളിൽ വെച്ചു കൊണ്ട്, "കുടിയരിപ്പ്"

എന്നതു് എന്താണെന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രകടമായി മുഴച്ചു നിൽക്കുന്ന ആശയം, കുടിയിരിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിൽപ്പെടാവുന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് പരിധിമുറയ്ക്കാനും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നതാണു്. ഒരു കുടികിടപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു്, അതിന്റെ ഏതുപരിഗണനയിലും, ഒരു പാർപ്പിടം സൗകര്യപ്രദമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് അത്യാവശ്യമെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്നസ്ഥല പരിധിയെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങളോടെമാത്രമേ, വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ എന്നു കാണാം. കുടിയിരിപ്പിന്റെ കാര്യത്തിലും ഒരു പാർപ്പിടത്തിന്റെ സംഗതി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ജന്മിയു് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലാത്ത ഭൂമിയാണു്, അതിലെ പ്രധാനഘടകം എന്ന പ്രത്യേകതയുണ്ടു്. വേറെയും ഭൂമികൾ ഉള്ള വ്യക്തിയുടേയും കുടിയിരിപ്പിനു് 18-ാം വകുപ്പിന്റെ 3-ാം ഉപവകുപ്പിലെ സംരക്ഷണം ലഭ്യമാകാം.

നിയമം പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായിട്ടല്ലാതെ- അവ വളരെ ചുരുക്കവുമാണു്- ഒരു കുടികിടപ്പിനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഒരു കുടിയിരിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, "വീണ്ടെടുക്കൽ" എന്നതു മാത്രമാണു് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഒരു കുടിയായ്മയെന്ന നിലയിൽ വീണ്ടെടുക്കൽ" പോകെയുള്ള ഒഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾക്കു്, സാധാരണ നിയമമനുസരിച്ചു് കുടിയിരിപ്പു വിധേയമാണു് എന്നു് ഇതുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ധാരണകളോടെ രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ 26-ാം ഖണ്ഡികയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന നിർവചനത്തിന്റെ താഴെക്കൊടുത്തി

രിക്കുന്ന തർജ്ജമ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 2:- ഖണ്ഡിക 26

“കുടിയിരിപ്പ് എന്നാൽ, ഒരു പാപ്പിടത്തിന്റെ പരിസരം, പാപ്പിടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന മറ്റു കെട്ടിടങ്ങൾ, അവയുടെ പരിസരങ്ങൾ, എന്നിവയും അങ്ങനെയുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ സൗകര്യപ്രദമായ ഉപയോഗത്തിന് ആവശ്യമായതുമായഭൂമിയും, അവയോടു് അനുബന്ധിച്ച ഈസ്റ്റ് ഓർവ്വ് അവകാശങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന കൈവശഭൂമി അല്ലെങ്കിൽ കൈവശഭൂമി എന്നിവ-എന്നർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണ്; എന്നാൽ കുടികിടപ്പ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.”

“കുടിയാന്മാർ” ആരൊക്കെയാണ് എന്ന് നിർവ്വചിക്കുന്ന 2-ാം വകുപ്പിലെ 57-ാം ഖണ്ഡികയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ (a) മുതൽ (j) വരെ ഏതാനും കുടിയാന്മാരുടെ പട്ടികകൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ, (h) എന്നയിനം, “കുടിയിരിപ്പ് കൈവശക്കാരൻ” എന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

എന്തൊക്കെ വ്യവസ്ഥകളിലാണ് ഒരു കുടിയിരിപ്പ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാവുന്നത് എന്ന് ഒരിടത്തും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടില്ല. ബലാൻ പ്രവേശനത്താൽ പോലും ഒരു കുടിയിരിപ്പ് സംജാതമായി എന്നും വരാവുന്നതാണ് എന്ന് ഇതുകൊണ്ടു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യക്തമായധാരണകളാൽ അതു് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു് സ്ഥിരത നൽകപ്പെട്ട കുടിയായ്മയായും വരാവുന്നതാണ്. കുടിയിരിപ്പുടമസ്ഥനു് വേറേയും ഭൂമിയും കെട്ടിടവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമാവാം. 18-ാം വകുപ്പിലെ മൂന്നാം ഉപവകുപ്പി

ൽ പറയുന്ന "വീണ്ടെടുക്കൽ നിരോധനത്തിന് വിധേയമാ
 യും, വിവിധതരം കൂടിയായ മകൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്ക
 ന്ന സ്ഥിരതകൾക്ക് വിധേയമായും, ഒരു കൂടിയിരിപ്പിനെ
 സ്ഥലത്തിന്റെ ജന്മി ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാവുന്ന സാഹചര്യ
 ങ്ങൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, എന്നതാണ് ഒരു കൂടിയിരിപ്പി
 നെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രത്യേകതയെന്നു ഇതുകൊണ്ടു്,
 കാണാം.

[The following text is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a continuation of the legal discussion.]

ഭാഗം ഏഴ്

അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തിരണ്ടു്

പലവകസംഗതികൾ

ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിൽ ആകെയുള്ള വകുപ്പുകൾ 132 ണ്ടാണ്, ഇതുവരെ നടന്ന ചർച്ചകളിൽ, ഒന്നു മുതൽ 98 വരെ വകുപ്പുകളുടെ ഉള്ളടക്കമാണ്. 99 മുതൽ 132 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ, നിയമത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനു വേണ്ടി ആവശ്യമുള്ള നിരവധി ഉപാധികൾക്ക് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നവയാണ്. ജുഡീഷ്യറിയിൽ നിന്നു വേർപെട്ട് എക്സിക്യൂട്ടീവ് മൂഖാന്തിരം, നിയമത്തിന്റെ നിർവഹണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു മൂലം വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള പുതിയ പരിതസ്ഥിതികൾക്ക് വകകാണകയെന്നതു് ഈ വകുപ്പുകളിലെ മുഖ്യചർച്ചാവിഷയമാണെന്നുംകാണാവുന്നതാണ്. അതല്ലാതെയും, യുക്തമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന നിരവധി വകുപ്പുകളും. 99 മുതൽ 132 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിലാണ്.

ഈ വകുപ്പുകളുടെ സാരാംശം, പ്രത്യേകതരം വ്യാ

ഖ്യാനങ്ങളോ, പ്രത്യയശാസ്ത്രമോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതല്ലാത്തതു കൊണ്ട്, വകുപ്പുകളുടെ രൂർജ്ജിമമാത്രമാത്രം തുടർന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ പേർത്താൽമതിയാവുമെന്നുവിചാരിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് 99

ഉപവകുപ്പ് 1:- ഗസറ്റിലെ നോട്ടീഫിക്കേഷൻ മൂലം, ഈ നിയമപ്രകാരം ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനുപേണ്ടി ഏതൊരു പ്രദേശപരിധിയെ സംബന്ധിച്ചും, നോട്ടീഫിക്കേഷനിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന ഏതുതരം കേസുകളെ വിചാരണചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി, ഒന്നോ അതിലധികമോ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകളെ നിയമിക്കുവാൻ, ഗവൺമെന്റിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- (ഇത് 1969 ലെ ഭേദഗതിനിയമം കൊണ്ട് നൂതനമായി ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്).

“ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ എന്നത്, മുൻസിഫിന്റെ പദവിയുള്ള ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനോ, തഹശീൽദാരുടെ പദവിയിൽ താഴെത്ത ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനോ, ആയ ഒരു ഏകാംഗ ട്രൈബ്യൂണൽ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 99 A. ഇതൊരു പുതിയവകുപ്പാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 1:- ഈ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനായി, യുക്തമായവിധം എത്ര അപ്പീൽ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളും, ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന നോട്ടീഫിക്കേഷൻ മൂലം ഗവൺമെന്റിന് സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- അപ്പീൽ അധികാരസ്ഥാനം എന്നത്, ഒരു സബോർഡിനേറ്റ് ജഡ്ജിയുടെ പദവിയിൽ താഴെ

ത്ത, ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആയ ഏകാംഗഅധി
കാരസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3:- കാലാകാലങ്ങളിൽ ഗസറ്റുപ്രസിദ്ധീ
കരണംമൂലം ഗവൺമെണ്ടു് നിർണ്ണയപ്പെടുത്തുന്ന പ്രദേ
ശത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരിക്കും, ഓരോ അപ്പീൽഅധി
കാരസ്ഥാനത്തിനും, അധികാര പരിധിയുണ്ടായിരിക്ക
നതു്.

വകുപ്പ്:-100

ഉപവകുപ്പ് 1:- ഈ നിയമത്തിന്റെ നിർവഹണത്തി
നു വേണ്ടി, സംസ്ഥാനത്തിനൊട്ടാകെ, അധികാരപരിധി
യുള്ള ഒരു ലാൻഡ് ബോർഡിനെ ഗവൺമെണ്ടു് രൂപീക
രിക്കേണ്ടതാണ്. ബോർഡു് എന്നതു്, ഗവൺമെണ്ടു് നി
യമിക്കുന്നതായ, ഗവൺമെണ്ടുസെക്രട്ടറിയുടെ പദവി
യിൽ കുറയാത്ത, ഒരു റവന്യൂബോർഡു് അംഗമായ ഒരു
മെമ്പർ ആയിരിക്കുകയോ, മൂന്നംഗങ്ങളുള്ളതായിരിക്കുക
യോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2 :-ബോർഡിൽ മൂന്നു് അംഗങ്ങളാണുണ്ടായി
രിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവർ താഴെപ്പറയുന്ന വിവരങ്ങളി
ൽപ്പെട്ടവരായിരിക്കണം.

(i) ഒരു മെമ്പർ, റവന്യൂബോർഡിലെ അംഗമോ, ഗ
വൺമെൻറു സെക്രട്ടറിയുടെ പദവിയിൽ കുറയാത്ത, ഗ
വൺമെൻറു നിയമിക്കുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥനോ ആയിരിക്കേ
ണ്ടതും, അദ്ദേഹം ബോർഡിന്റെ ചെയർമാനായിരിക്കേണ്ട
തുമാണു്.

(ii) ഒരാൾ, ഹൈക്കോടതിയുമായി ആലോചിച്ചുകൊ
ണ്ടു്, ഗവൺമെൻറു നിയോഗിക്കുന്ന, ജില്ലാജഡ്ജിയുടെ
പദവിയിൽ താഴെയല്ലാത്ത ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ ഓഫീസറാ

യിരിക്കണം.

(iii) രൊൾ, ഗവൺമെൻ്റു നിയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഗവൺമെൻ്റുദ്യോഗസ്ഥൻ,

ഉപവകുപ്പ് 3 :- (a) ബോർഡ്, മൂന്നു മെമ്പറന്മാരുടേതെന്നതായിരിക്കുന്ന സാഹചര്യമാണുള്ളതെങ്കിൽ, ബോർഡിൻ്റെ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നത്, എല്ലാമെമ്പറന്മാരും ഉൾപ്പെടുന്ന ബഞ്ചായിട്ടോ, ചെയർമാൻ നിയോഗിക്കുന്ന രണ്ടു മെമ്പറന്മാർ ഉൾപ്പെടുന്ന ബഞ്ചായിട്ടോ ആകാവുന്നതാണ്. ചെയർമാനല്ലാത്ത ഒരു മെമ്പറുടെ രസീക ഒഴിവായിക്കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ, ചെയർമാനും മറ്റേമെമ്പറും ചേർന്നബഞ്ചിനും, കൃത്യനിർവഹണം ആകാമെന്നുള്ളതാണ്.

(b) മൂന്നു മെമ്പറന്മാരും അടങ്ങുന്ന ഒരു ബെഞ്ചു ഏതെങ്കിലും സംഗതിവാദം കേട്ടശേഷം, അതിലെ ഏതെങ്കിലും തർക്ക സംഗതിയിൽ മെമ്പറന്മാർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായഭിന്നത ഉണ്ടായി എന്നുവരുന്നപക്ഷം, ബോർഡിലെ ഭൂരിപക്ഷം മെമ്പറന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചുള്ള തീരുമാനം ആണ് സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത്.

(c) രണ്ടുമെമ്പറന്മാരുടേതെന്ന ബെഞ്ചുവാദം കേട്ട സംഗതിയിന്മേൽ മെമ്പറന്മാർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായ ഭിന്നത ഉണ്ടായിട്ടുള്ളപക്ഷം, അഭിപ്രായഭിന്നതയ്ക്ക് നിദാനമായ സംഗതി അവർ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി മൂന്നാമത്തെ മെമ്പറിന് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പോയിൻറിനെപ്പറ്റി മാത്രം, പ്രസ്തുതമെമ്പർ, നൂതനമായി വാദം കേൾക്കേണ്ടതും, അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ തീർപ്പുപ്രകാരം അവസാനത്തിർപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടതുമാണ്.

വകുപ്പ് 101

ഉപവകുപ്പ് 1 :- ഈ നിയമത്തിൻ്റെ കീഴായി നിയമി

കഴിഞ്ഞ ലാൻഡ് ബോർഡിനും, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്കും, ഒരു വ്യവഹാരം വിചാരണചെയ്യുന്ന സിവിൽ കോടതിയ്ക്ക്, സിവിൽ പ്രൊസീഡിയർ കോഡ് പ്രകാരമുള്ള എല്ലാ അധികാരങ്ങളും, താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

(a) ഏതു വ്യക്തിയേയും, സമൺസു പ്രകാരം ക്ഷണിച്ചോ, നിർബന്ധിച്ചുവരുത്തിയോ, സത്യചെയ്യലുള്ള വിധം വിസ്തരിക്കുന്നതിന്.

(b) രേഖകൾ ഹാജരാക്കാൻ - നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന്.

(c) സത്യവാഗ്ദലം വഴി തെളിവു സ്വീകരിക്കുന്നതിന്.

(d) സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ച് മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനോ, സ്ഥലം പരിശോധിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിനോ കമ്മീഷണറെ നിയോഗിക്കുന്നതിന്.

(e) റൂളുകളാൽ നിജപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റു സംഗതികൾക്ക്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- എല്ലാ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെയും ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെയും മേൽ, നിയന്ത്രണാധികാരവും, മേൽനോട്ടാവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ, താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള അധികാരങ്ങളു മൂണ്ടായിരിക്കും.

(a) ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകളിലും, അപ്പീൽ സ്ഥാപനങ്ങളിലും നിന്ന് റിട്ടേണുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്.

(b) പൊതുവായ കാര്യങ്ങൾക്ക് ചട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുക, അവയുടെ നടപടിക്രമങ്ങളെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്, ഹാറങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക, എന്നീ കൃത്യങ്ങൾ.

(c) ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലുകളും, അപ്പീൽ അധികാ

രികളും, സുബ്ബികേണ്ട, രജിസ്റ്ററുകളിലെ, കറിയകളും അക്കൗണ്ടുകളും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മാതൃകകൾ നിർദ്ദേശിക്കുക.

(d) ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയുടെ അപേക്ഷയിന്മേലും, കക്ഷികൾക്ക് നോട്ടീസു കൊടുത്തശേഷവും, വാദമുന്നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതിനവസരം നൽകിയ ശേഷവും, ഇതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും സ്വന്തമായ അധികാരപ്പടിയും, ഒരു താൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെയോ, അപ്പീൽ അധികാരിയുടെ മുമ്പാകെയോ, നിലവിലുള്ള ഒരു വിചാരണ നടപടിയെ മറുപടി ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ, അപ്പീൽ അധികാരിയുടെയോ കോടതിയിലേക്കു മാറ്റുക; അതിനെ തിരിയെ മാറ്റുക.

ഉപവകുപ്പ് 3:- ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെയുള്ള ഏതെങ്കിലും വിചാരണയിൽ. ഒരാൾ ചെറുകിട കൈവശക്കാരനാണോ അല്ലെങ്കിലോ എന്നോ, കൂടിയായാണോ അല്ലെങ്കിലോ എന്നോ, എഴുപത്തി രണ്ടാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഭൂമി ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നോ ഉള്ള പ്രശ്നങ്ങളിൽ തീർപ്പു കല്പിക്കുവാൻ ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4:- ഏതെങ്കിലും ഭൂമി 1-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഔദ്യോഗികപ്പെടുത്തുവാൻ എന്ന പ്രശ്നം ഉദിക്കുന്നപക്ഷം, അതിരമ്പറ്റയിലുള്ള തീരമാനം ലാൻഡ് ബോർഡു ചെയ്യേണ്ടതും ലാൻഡ് ബോർഡിന്റെ തീരമാനം അവസാനത്തേതായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 5:- ഏതെങ്കിലും ഭൂമി രണ്ടാം വകുപ്പ് 5-ാം ഖണ്ഡത്തിൽ വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നതാണോ എന്ന പ്രശ്നം ഉത്ഭവിക്കുന്ന

പക്ഷം, അതിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം, മുടക്കുമുതൽ, വരുമാനം എന്നിവയും, അവശേഷിക്കുന്നഭാഗവും മറ്റു സംഗതമായ കാര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തശേഷം, ആ പ്രശ്നം ലാൻഡ് ബോർഡാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. പ്രസ്തുതതീരുമാനം അവസാനതീരുമാനമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

വകുപ്പ് 102

ഉപവകുപ്പ് 1:- വകുപ്പ് 12 (2), വകുപ്പ് 13 (3) വകുപ്പ് 22, വകുപ്പ് 23, വകുപ്പ് 26 (2) എന്നിവപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കുടിശ്ശികപൊതു 500 രൂപയിൽ കവിയുമ്പോഴും, വകുപ്പ് 31, വകുപ്പ് 47, വകുപ്പ് 48 (3)(4), വകുപ്പ് 49 (3) വകുപ്പ് 52 (6), വകുപ്പ് 57, വകുപ്പ് 66 (5) വകുപ്പ് 72 (F) വകുപ്പ് 73; വകുപ്പ്, 80; വകുപ്പ് 90, (4) വകുപ്പ് 106; 106 A; എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും തീരുമാനമുണ്ടാകുമ്പോഴും, അതിന്മേൽ ആക്ഷേപമുള്ള കക്ഷിയോ, ഗവൺമെന്റോ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിയിൽക്കും, അപ്പീൽ അധികാരി മുമ്പാകെ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതിണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2 :- ഒന്നാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിന് കാലതാമസം വരുന്നവസരങ്ങളിൽ കാലതാമസത്തിന് മതിയായ കാരണം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, അപ്പീൽ ഫയലിൽ സ്വീകരിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യുവാൻ അപ്പീലധികാരിക്ക് സപതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3:- ഒന്നാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അപ്പീലിന്റെ വിചാരണ സംബന്ധമായി, 1908 ൽ

സിബിൾ പ്രൊസീഡിയർ കോഡു പ്രകാരമുള്ള അപ്പീലിൽ അനുവദനീയമായ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും, അപ്പീൽ അധികാരികളുടേതായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4:- ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവിന്മേലോ തീർപ്പിലോ, ഭേദഗതികൾ വരുത്തുകയാണ്, അപ്പീൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതുകിൽ, അതനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതി, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ നടത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 103

ഉപവകുപ്പ് 1:-

(i) ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവിനെതിരായി പാസ്സാക്കിയ അവസാന ഉത്തരവു സംബന്ധമായോ.

(ii) ഈ നിയമപ്രകാരം ലാൻഡ് ബോർഡുപാസ്സാക്കിയ ഏതെങ്കിലും അവസാന ഉത്തരവു സംബന്ധമായോ ആക്ഷേപമുള്ളയാൾ, ഹൈക്കോടതി മുന്പാകെ, അതിനെതിരായി ഹർജി ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അത് റൂളുകളിൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നതീയതിക്കുമുമ്പായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- കക്ഷികളുടെ വാദംകേട്ടശേഷം, യുക്തമായ തീരുമാനം ഹൈക്കോടതിയ്ക്കു ചെയ്യാമെന്നുള്ളതും, അതനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതികൾ, അസൽ ഉത്തരവിൽ വരുത്തേണ്ടതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3:- 500 രൂപയിൽ കുറഞ്ഞ കുടിശ്ശികകൾ, തീർച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ അവയുടെ ന്യായ

രീതിയെ പരിശോധിച്ചു തീർച്ചചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി റിക്കാർഡുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനും, അവയെ പരിശോധിച്ചശേഷം, യുക്തമായ തീരുമാനം കൽപിക്കുന്നതിന് ഹൈക്കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4:- ഇതനുസരിച്ചുള്ള അധികാരം, ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജിമാത്രമുള്ള ബഞ്ചിന് വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 104:- ഈ നിയമപ്രകാരം ഉള്ള ഏതെ

കിലും നടപടിയിൽ ഒരു കൂട്ടുകടുംബമാണ് കക്ഷിയെങ്കിൽ, അതിലെ മാനേജരെയോ, കാരണവനെയോ കൂടാതെ, ഏറ്റവും പ്രായമുള്ള അംഗത്തെയും, കക്ഷിയാക്കിയാൽ മതിയാവുന്നതാണ്. മരുമക്കത്തായം തറവാടോ അളിയനാണെന്നും കടുംബമോ ആണെങ്കിൽ ഓരോതാവഴി അല്ലെങ്കിൽ കാവരു എന്നതിലെ കാരണവനെയും, കക്ഷിചേർത്താൽ മതിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, അതിലെ മറ്റേതെങ്കിലും അംഗത്തിന് കക്ഷിചേരാൻ അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കും, **ഉപവകുപ്പ് 2:-** കോടതി റിസീവറുടെ കൈവശമുള്ളതാണ് വസ്തുവാണെങ്കിൽ, റിസീവറെ കക്ഷിയാക്കിയാൽ മതിയാവുന്നതാണ്. മറ്റുനിയമങ്ങളിലൊക്കെ, എന്തുതന്നെപറഞ്ഞിരുന്നാലും, റിസീവറെ കക്ഷിചേർക്കുന്നതിന് റിസീവറെ നിയമിച്ചുകോടതിയുടെ അനുമതി തേടേണ്ട കാര്യമില്ലാത്തതാകുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 3:- ഈ നിയമത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാബല്യമുണ്ടായിരിക്കും.

നതാൺ.

വകുപ്പ് 104 A :-ഒന്നിലധികം ലാൻഡ് ട്രൈ

ബ്യൂണലുകളുടെ അധികാരാതൃത്തികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈ നിയമപ്രകാരം ബോധിപ്പിക്കേണ്ട അപേക്ഷ, അവയിൽ ഏതു ട്രൈബ്യൂണൽ മുന്പാകെയും കൊടുക്കാവുന്നതാൺ.

വകുപ്പ് 105:

ഉപവകുപ്പ് 1:-ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റ് അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന, റവന്യൂ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പദവിയിൽ താഴെയാണുള്ള ഏതൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും, താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഏതൊരു വ്യക്തിയോടും ആവശ്യപ്പെടാൻ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാൺ. അതായത് അയാളുടെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം, കുടുംബമാണെങ്കിൽ, അതിലെ ഏണ്ണം, റൂളുകളിൽ നിജപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റുകാര്യങ്ങൾ.

ഉപവകുപ്പ് 2:-

(a) ഒന്നാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് നോട്ടീസു സിദ്ധിക്കുന്നയാൾ, നിയുക്തമായ കാലാവധിക്കു വിവരം നൽകാൻ വിഴ്ചവരുത്തുന്നപക്ഷം, അധികൃത ഉദ്യോഗസ്ഥന്, നേരിട്ടോ മറ്റു ഏജൻസി വഴിയോ, പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാവുന്നതാൺ.

(b) അധികൃത ഉദ്യോഗസ്ഥൻ (a) ഖണ്ഡ പ്രകാരം വിവരം ശേഖരിച്ചശേഷം, നിവേദനങ്ങൾ തെളിവുകൾ എന്നിവ നൽകാൻ, ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകേണ്ടതാൺ. അവയെ പരിഗണിച്ചശേഷം, യുക്തി

നായ ഉത്തരവുകൾ പാസ്സാക്കാവുന്നതുമാണ്.

വകുപ്പ് 105 A.

ഉപവകുപ്പ് 1:- ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിനോ, ലാൻഡ് ബോർഡിനോ ആവശ്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും വിവരം, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ ലാൻഡ് ബോർഡിന്റെയോ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനോ, യുക്തമായ അപേക്ഷബോധിപ്പിക്കുന്നതിനോ, അധികാർപ്പെടുത്തി, റവന്യൂ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പദവിയിൽ കുറയാത്ത ഒരു ദ്യാഗ്നനെ നിയമിക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- അങ്ങനെയുള്ള ഉദ്യാഗ്നന്റ്, അന്വേഷണ വിചാരണ നടത്തുന്നതിനോ, സ്ഥലപരിശോധന നടത്തുന്നതിനോ, മറ്റു വിവാദങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനോ ആയി, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലോ, ലാൻഡ് ബോർഡോ നിയോഗിക്കാവുന്നതും, അതനുസരിച്ച് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾ രേഖകൾ എന്നിവ ആ ഉദ്യാഗ്നനെ വിസ്തരിക്കാതെത്തന്നെ, വിചാരണ സംഗതിയിൽ തെളിവായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3 :- യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം, പ്രസ്തുത ഉദ്യാഗ്നനെ സമൻസയച്ചു വരുത്തിയും വിസ്തരിക്കാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 106 :-മൂന്ന് ഉപവകുപ്പുകളുള്ള ഈ വകുപ്പ്, വാണിജ്യം, വ്യവസായം എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് കുടിയാൻ 1967 മേയ് 20-ാം തീയതിക്ക് മുമ്പ് കെട്ടിടം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിക്കാവുന്നതല്ലെന്നും, 12 വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പാട്ടം പുതുക്കാവുന്നതാണെന്നും മറ്റും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ്. വിശദ വ്യവസ്ഥകൾക്ക്, വകുപ്പ് പരിശോധിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

1957 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതിയ്ക്കും, ഈ നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിനും ഇടയ്ക്കും ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട കടിയായ മകൾക്ക് തിരിയെ ഒഴിപ്പിക്കുവാൻ അവകാശം നൽകുന്ന പരിരക്ഷകളും ഈ വകുപ്പിലുണ്ട്.

106 A വകുപ്പ് ഇക്കാര്യത്തിൽ കുടികിടപ്പുകാരനുള്ള സംരക്ഷണ വ്യവസ്ഥകളെ നിജപ്പെടുത്തുന്നു. അതേപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച കുടികിടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വകുപ്പ് 107.

ഉപവകുപ്പ് 1:- ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ, അപ്പലേറ്റ് അധികാരി എന്നിവരുടെ മുമ്പാകെ നടക്കുന്ന വിചാരണകളെ സംബന്ധിച്ച്, കോടതിച്ചെലവുകൾ, മറുചെലവുകൾ എന്നിവ ഏതു കക്ഷിയിൽ നിന്നും ഈടാക്കാനുള്ളതാണെന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുവാൻ അതതു കോടതിയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്”.

ഉപവകുപ്പ് 2:- “ഇപ്രകാരം പാസ്സാക്കുന്ന ഉത്തരവ്, നിയുക്തമായ രീതിയിൽ വിധിനടത്തപ്പെടാവുന്നതാണ്.”

വകുപ്പ് 108 “പ്രത്യേകം വേറെ വ്യവസ്ഥ ക്ലിപ്പപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഈ നിയമത്തിലെ എല്ലാ വകുപ്പുകൾക്കും, 1908 ലെ ഇൻഡ്യൻ കാലഹരണ നിയമത്തിന്റെ അഞ്ചാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമായിരിക്കുന്നതാണ്”.

വകുപ്പ് 109

ഉപവകുപ്പ് 1 :- “നിയുക്തമായ രീതിയിൽ, റവന്യൂ വകുപ്പ് ഭരണം നടത്തേണ്ടതായി, ഇരുനൂറുലക്ഷം രൂപായിൽകുറയാത്ത മൂലധനമുള്ള “അഗ്രികൾച്ചറൽ റീഹാബി

ലിറോഷൻ ഫണ്ട്” എന്ന ഒരു ഫണ്ടും, നൂറുലക്ഷം രൂപാ
യിൽ കുറയാത്ത മൂലധനമുള്ള “കുടികിടപ്പുകാരൻ ബെന
ഫിറ്റ് ഫണ്ട്” എന്ന ഒരു ഫണ്ടും ഗവൺമെൻ്റു രൂപീക
രിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- ഈ ഫണ്ടുകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള തുകകൾ,
സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെൻ്റു നൽകുന്ന ഗ്രാൻറുകളായോ, വായ്പ
കളായോ, അതുകൂടാതെ വ്യക്തികളിൽ നിന്നും ശേഖരിക്ക
ുകയോ, ഗവണ്മെൻ്റു നിജപ്പെടുത്തുന്ന റൂളുകളനുസരിച്ചോ
സ്വരൂപീകാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3:- കർഷക പുനരധിവാസഫണ്ട്, 109 A
എന്ന വകുപ്പുകാരനും, ചെറുകിട കൈവശക്കാർക്ക് സാ
ന്താനപ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനും, ഈ ആക്ടുകാരനും സ
ഹായം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുള്ള മറ്റു വ്യക്തികൾക്ക് സ
ഹായം നൽകുന്നതിനും വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 4 :- കുടികിടപ്പുകാരുടെ ക്ഷേമനിധി താ
ഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കേണ്ട
താണ്.

(a) 75 (3E) എന്ന ഉപവകുപ്പിൻപ്രകാരം വില
യ്ക്കു കടന്നതിൻ്റെ പന്ത്രണ്ടുശതമാനം തുക വഹിക്കുന്ന
തിന്.

(b) 80 A എട്ടാം ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാര
മുള്ള ക്രയവിലയുടെ അൻപതുശതമാനം നൽകുന്ന
വകുപ്പ്.

(c) ഗവൺമെൻ്റുണ്ടാക്കാവുന്ന ചട്ടങ്ങളനുസരിച്ച്
കുടികിടപ്പുകാർക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ എർപ്പെടുത്തുന്ന
വകുപ്പ്.

വകുപ്പ് 109 A ഈ വകുപ്പു ചെറുകിട കൈവശ
ക്കാർക്ക് എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ തർജ്ജിമചെയ്തു ചേർത്ത

ട്ടുണ്ട്.

വകുപ്പ് 110

ഉപവകുപ്പ് 1:- പ്രാദേശിക വ്യത്യാസങ്ങൾപടി, ക്ഷിയായ്മകൾക്ക് പേരിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഗണനാർഹമായി വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഗസറ്റു പരസ്യം മൂലം വേണ്ടുന്ന വിശദീകരണങ്ങൾവഴി, യുക്തമായ പ്രാബല്യം, അനുകരണങ്ങൾക്കും, ഒഴിവാക്കലുകൾക്കും, ഭേദഗതികൾക്കും നൽകുവാൻ ഗവൺമെന്റിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2 :- ഒന്നാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം നടപ്പാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നടപടിയുടെ കരടു പത്തുദിവസത്തിൽ കുറയാത്ത കാലഘട്ടത്തേക്ക് നിയമ സഭയുടെ പരിഗണനയ്ക്കുവയ്ക്കേണ്ടതും, അതിൽ യുക്തമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുവാൻ നിയമസഭയ്ക്കധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. നിയമസഭയുടെ ഭേദഗതിയുടെ വിധേയമായി, പ്രസ്തുത നടപടി ചട്ടം ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതുമാണ്.

വകുപ്പ് :- 111 "118 ലെ VIII-ാം ആക്ടായകൊച്ചി വെറുംപാട്ടം ദാർ ആക്ട് 5-ാം വകുപ്പ് രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും. അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന വെറും പാട്ടംദാർ 1124 ചിങ്ങം ഒന്നാം തീയതിക്കുശേഷം, ഈ നിയമം നടപ്പിലായിവരുന്ന തീയതിവരെയുള്ള കാലത്തേക്ക് കൊടുക്കേണ്ടപാട്ടം, ആ കരാർ പുതുക്കിയിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും, മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന സംഖ്യമാത്രമായിരിക്കുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് :- 111 A നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ കോടതി വിധികൾ മുതലായവയിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയി

രുന്നാലും ശരി, കൈവശപ്പെണ്ണയക്കാരനോ അയാളുടെകീഴിൽ അവകാശമുള്ളയാൾക്കോ, ഈ നിയമം അനുസരിച്ചു കൂടിയായ മസ്ഥിരതയ്ക്ക് അർഹതയുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, അത്തരം കൈവശപ്പെണ്ണയക്കാരനോ, ആൾക്കോ, പണ്ണയ സംഖ്യയോ, അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗമോ, തിരയെ കൊടുക്കാൻ, ഒറ്റിക്കൊടുത്തയാൾ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല.

വകുപ്പ് 112

ഉപവകുപ്പ് 1:- പൊതുആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വസ്തു പൊന്നുംവിലയ്ക്കെടുക്കുന്നപക്ഷം, നഷ്ടപ്രതിഫലം, ഈ വകുപ്പിൽ പറയുന്ന രീതിയിൽ വീതം വയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2:- കെട്ടിടത്തിനോ ദേഹണ്ഡത്തിനോ ഉള്ള പ്രതിഫലം അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ വ്യക്തിക്കു നൽകേണ്ടതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 3:- കുടികിടപ്പുകാരൻ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരം പ്രതിഫലത്തിന് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതോതിൽ അർഹനായിരിക്കും. അതായത് -

(a) സിററിയിലോ മേജർമുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലോ ആണെങ്കിൽ മൂന്നു സെൻറിന്.

(b) മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ അഞ്ചുസെൻറ്

(c) ചമ്പായത്തു പ്രദേശത്തോ റൗൺഷിപ്പിലോ ആണെങ്കിൽ പത്തുസെൻറ്.

ഉപവകുപ്പ് 4:- മൂന്നാം ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം സൂലാക്കേണ്ട സംഖ്യ, ആർക്കുവേണ്ടി പൊന്നുംവില

ജെട്ടിക്കപ്പെട്ടോ ആ വ്യക്തിയാണു വഹിക്കേണ്ടതു്.

ഉപവകുപ്പ് 5:- രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ പ്രതിഫലവും, അതിൽപ്പെട്ട കെട്ടിടത്തിന്റെയോ ക്വട്ടർന്റെയോ വിലയും കഴിച്ച് ശേഷിക്കുന്ന സംഖ്യ, ഭൂഉടമസ്ഥൻ മദ്ധ്യവർത്തികൾക്കും, ക്വട്ടർന്മാർക്കും തമ്മിൽ വീതം വയ്ക്കേണ്ടതും, അതു്, പൊന്നം [വില നടപടിയുടെ തൊട്ടുമുമ്പു് അവർ ഓരോരുത്തർക്കും എന്തു വിഹിതത്തിൽ ആദായം ലഭിക്കുമായിരുന്നുവോ, അതേ അനുപാതത്തിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 6:- പെനാം വിലജെട്ടുത്ത ഭൂമി, 1955 ലെ കാണം കുടിയായ്മ നിയമത്തിൽ നർവചിച്ച ചോലൈ ഒരു കാണം കുടിയാന്റെ കൈവശഭൂമിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, 2,3,5 എന്നീ ഉപവകുപ്പുകൾ പ്രകാരം തുക വീതം വയ്ക്കേണ്ട നഷ്ടപ്രതിഫലസംഖ്യ, പ്രസ്തുത ആക്ടിലെ 48-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം തിട്ടപ്പെടുത്തിയ കാണക്കുടിയാന്റെ ഓഹരിയായിരിക്കുന്നതാണു്.

വകുപ്പ് 113:- ഈ നിയമത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി 53-ാം വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ച പ്രകാരം ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വില, ഘനോളനിരക്കനുസരിച്ച് നാണയ രൂപത്തിൽ കണക്കു് എടുക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ, ജില്ലാകളക്ടർ അതതു കാലത്തെ പരാമർശിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരക്കു വിലകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണു്.

വകുപ്പ് 114

ഉപവകുപ്പ് 1 :- 1118 ലെ XXIII-ാം ആക്ടായ, ദേവസംഗം

വെറും പാട്ടാലോർ (സെറ്റിൽമെൻറ്) വിളംബരം 7-ാം 9-ാം വകുപ്പുകൾ റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 2 ഹിന്ദു മതസ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച, 1950 ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ആക്ടിലെ 113-ാം വകുപ്പിലെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പ് റദ്ദ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 3 1955 ലെ കാനകുടിയാന്മാർ ആക്ട് 48-ാം വകുപ്പിലെ ഒന്നാം വിശദീകരണത്തിൽ പതിനാറിൽ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും എന്നതിന് പകരം, എട്ടിൽ മൂന്നിൽ ഒന്ന് എന്നു ചേർക്കണം.

ഉപവകുപ്പ് 4 1958 ലെ കേരളാ ഭൂമി ഉപേക്ഷിക്കൽ ആക്ട് രണ്ടാം വകുപ്പിന്റെ D ഖണ്ഡത്തിൽ അവസാനം "1969 ലെ കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ (ഭേദഗതി) ആക്ട് പ്രകാരം ഭേദഗതി ചെയ്തു" എന്നതു ചേർക്കണം.

ഉപവകുപ്പ് 5 1966 ലെ "കേരളാ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ നിരോധന ആക്റ്റിൽ,

(i) രണ്ടാം വകുപ്പിലെ A ഖണ്ഡത്തിൽ അവസാനം "1969 ലെ കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ ആക്ട് പ്രകാരം ഭേദഗതി ചെയ്തു" എന്നതു കൂട്ടിച്ചേർക്കണം.

(ii) എട്ടാം വകുപ്പിന് പകരം ചേർക്കേണ്ട ദീർഘമായ ഒരു വകുപ്പാണ് ഇവിടെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഉപവകുപ്പ് 6 1968 ലെ കേരളാ റിക്കാർഡ് ഓഫ് റെക്കോർഡ്സിലെ 2-ാം വകുപ്പിലെ A ഖണ്ഡത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഭേദഗതിയാണിവിടെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്.

വകുപ്പ് 115

ഉപവകുപ്പ് 1 "ലാൻഡ് റെവന്യൂ ഓഫീസർ, അപ്പലേറ്റ് അതോറിറ്റി, ലാൻഡ് ബോർഡ് എന്നിവ മുമ്പാകെ, കമ്മീഷണറിയോ, അംഗീകൃത ഏജൻറ്, വക്കീൽ എന്നിവർ മുഖേ

നയോ ഹാജരാകാം എന്നും, വേണ്ടിവന്നാൽ, കക്ഷി നേരിട്ടു തന്നെ ഹാജരാകണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണെന്നും ഈ ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നു.

ഉപവകുപ്പ് 2 അംഗീകൃത ഏജൻ്റ്, വക്കീൽ എന്നിവർ, അംഗീകൃത അധികാരപത്രം ഹാജരാക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നു.

വകുപ്പ് 116

കോർട്ട് ഫീസ് സംബന്ധിച്ച ആക്ട് പ്രകാരമല്ല, ഈ നിയമത്തിൽ കീഴിലുള്ള രൂളുകളനുസരിച്ചാണ്, ഈ നിയമ പ്രകാരമുള്ള കോർട്ട്ഫീസ്, ഹർജിഫീസ് എന്നിവ ഒടുക്കേണ്ടത് എന്നാണ് ഈ വകുപ്പ് പറയുന്നത്.

വകുപ്പ് 117

ലാൻഡ് ബോർഡ്, അപ്പലേറ്റ് അതോറിറ്റി, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണൽ എന്നിവയിലെ അംഗങ്ങളേയും, ഈ ആക്ട് പ്രകാരം നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ഏതൊരുദ്യോഗസ്ഥനേയും, ഇൻഡ്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 21-ാം വകുപ്പിൻ്റെ അർത്ഥ വ്യാപ്തിയിൽപ്പെടുന്ന സർക്കാർ ജീവനക്കാരായി കരുതേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 117 A

ഈ വകുപ്പ്, കുടികിട്ടപ്പുകാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

വകുപ്പ് 118

ഉപവകുപ്പ് 1 “ഈ ആക്ട് പ്രകാരം സമർപ്പിക്കേണ്ട റിട്ടേണുകൾ, വിവരങ്ങൾ, എന്നിവ, യഥാസമയം ഹാജരാക്കാതിരിക്കുകയോ, കരുതിക്കൂട്ടി വീഴ്ചവരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, 200 രൂപ വരെയുള്ള പിഴശിക്ഷ നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2 തുടർച്ചയായ വീഴ്ചയാണ് വരുത്തുന്നതെങ്കിൽ ആ ശിക്ഷയ്ക്കുപുറമേ ഓരോ കൂടുതൽ ദിവസത്തെ

വീഴ്ചയ്ക്ക് 50 രൂപാവിതമുള്ള പിഴശിക്ഷ നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 119

വ്യാജമായ റിട്ടേണോ, വിവരമോ, നൽകുന്നതിന് ആയിരം ഉറപ്പികവരെയുള്ള പിഴശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 120

ഉപവകുപ്പ് 1 1969 ലെ കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ (ഭേദഗതി) നിയമം നടപ്പായതിനുശേഷം, ഭൂമി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ച യാതൊരു പ്രമാണവും, താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വിധേയമല്ലാതെ; രജിസ്റ്റർ ആക്ട് പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് സഹകരിക്കാവുന്നതല്ലാത്തതാകുന്നു. അതായത്, കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന യാളും, കൈമാറ്റം സിദ്ധിക്കുന്നയാളും, അവരവരുടെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയുടെ മുഴുവൻ വിസ്തീർണ്ണവും സംബന്ധിച്ച് നിശ്ചിത ഫോത്തിൽ, രേഖാമൂലം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സത്യപ്രസ്താവനകൾ (ഡ്യൂപ്ലിക്കേറായി) ഫയൽ ചെയ്യിരിക്കണം.

ഉപവകുപ്പ് 1 A ഈ രേഖ, കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട രീതിയാണ് ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഉപവകുപ്പ് 2 “മേൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൻ പ്രകാരമുള്ള രേഖയിൽ കളവായ വിവരങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുകയെന്നതിന്, ആയിരം ഉറപ്പികയുടെ പിഴശിക്ഷ നൽകേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 121

നിയമാനുസൃതം പാസ്സാക്കപ്പെട്ട ഉത്തരവ് ലംഘിക്കുകയോ, നിയമാനുസരണം വസ്തു കൈവശമെടുക്കുന്നതിന് തടസ്സം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നയാളിന് 500 രൂപാ പിഴശിക്ഷ നൽകേണ്ടതാകുന്നു.

വകുപ്പ് 122

85-ാം വകുപ്പ് രണ്ടാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതായ ഭൂമിയിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ മുറിക്കുകയോ, മുറിച്ചു കളയുകയോ ചെയ്യുക; കാർഷികാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടം, യന്ത്രസാമഗ്രി; മരപകരണങ്ങൾ എന്നിവയെ മാറ്റുകയോ മാറ്റിക്കളയുകയോ ചെയ്യുക, ഭൂമിയുടെ പ്രയോജനത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന പ്രവർത്തി ചെയ്യുക, ഇതിനെല്ലാം ഒരു വർഷം വരെയുള്ള തടവോ, ആയിരം രൂപവരെയുള്ള പിഴയോ, രണ്ടും കൂടിയുള്ള ശിക്ഷയോ നൽകാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 122 A

ഉപവകുപ്പ് 1 ഒരു കമ്പനിയുടെ കാര്യത്തിൽ കമ്പനിയുടെ മാനേജർ, ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടയാൾ, കമ്പനി എന്നിവർ, കുറും ചെയ്യുന്നതായി ഗണിച്ച് രണ്ടുകൂട്ടരേയും ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയരാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാവുന്നതും, കുറകൃത്യം നടത്തുന്നതിനെ തടയാൻ വേണ്ടതു ചെയ്തു എന്നും സ്ഥാപിച്ച് ശിക്ഷയിൽനിന്നും ഒഴിയാവുന്നതുമാണ്.

ഉപവകുപ്പ് 2 കമ്പനി കുറം ചെയ്തതായി തെളിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കുന്നതിനും, താൻ അർഹനാണെന്നും തെളിയിക്കുവാനുള്ള തെളിവുഭാരം, കമ്പനിയുടെ ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുമെന്നാണ് ഈ ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നതു്.

കമ്പനിയെന്നാൽ എന്താണെന്നും വിശദീകരണത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വകുപ്പ് 123

ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏതൊരു കുറവു്, ഗവണ്മെൻറ നിയോഗിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ രേഖാമൂലമായ ആവശ്യ

പ്പെടൽ കൂടാതെ, യാതൊരു കോടതിയും ഫയലിൽ സ്വീകരിക്കാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ 117 A വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സംഗതിമാത്രം, ഈ ചട്ടത്തിന് വിധേയമല്ല. ഉപവകുപ്പ് ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള യാതൊരു കുറ്റചാർജ്ജിനോടും ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ പദവിയിൽ കുറഞ്ഞ കോടതി വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതല്ല.

വകുപ്പ് 124

ഈ നിയമപ്രകാരവും, ഇതനുസരിച്ചുള്ള രജിസ്ട്രാർ പ്രകാരവും, ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി അധികാരപ്പെട്ട ഒരു ജ്യോതസ്ഥൻ എടുക്കുന്ന നടപടിയെപ്പറ്റി, യാതൊരു വ്യവഹാരമോ, പ്രോസിക്യൂഷൻ നടപടിയോ മറ്റേതെങ്കിലും നടപടിയോ സ്വീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല.

വകുപ്പ് 125

കോടതികളുടെ അധികാരസീമയിൽ നിന്നും, ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികളെ നിരോധിക്കുന്ന ദീർഘമായ ഒരു വകുപ്പാണിത്.

വകുപ്പ് 126

ഈ നിയമത്തിലെ "ഏകദേശം" സെൻറുകൾ എന്നീ പദങ്ങൾ—സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഏക്കർ ഒഴികെയുള്ള പരമർശനങ്ങൾ, ഹെക്ടറുകൾ, ആറുകൾ, എന്നിവയിലേക്ക് അക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം കണക്കുമാറി കൂട്ടിക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 127

ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി, മറ്റു വല്ല നിയമത്തിലോ, നാട്ടുചാരത്തിലോ, കീഴ്നടപ്പിലോ, സ്പഷ്ടമായോ വ്യംഗ്യമായോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും കരാറിലോ,

എതു തന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കായിരിക്കും പ്രാബല്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

വകുപ്പ് 128

ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പാക്കുന്നതിൽ വൈഷമ്യം ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം, അതിനെ ഒഴിവാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഏതു സംഗതിയും, ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിരുദ്ധമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ, യുക്താനുസരണമുള്ള ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ഗവൺമന്റിനു അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 128 A

ഗവൺമന്റിന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുമതി പ്രകാരം, ലാൻഡ് നോർഡിന്റ്, പൊതുവായോ, പ്രത്യേകം കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതോ ആയി രേഖാമൂലമുള്ള ഉത്തരവുപ്രകാരം, അതിന്റെ അധികാരങ്ങളെ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് കളക്ടർക്ക് ഡെലിഗേറ്റു ചെയ്യുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 128 B

ഒരു തുക കൈയ്യാറ്റുവാൻ അർഹതയില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയ്ക്ക് പ്രസ്തുത സംഖ്യ, ലാൻഡ് നോർഡോ, ലാൻഡ് ട്രൈബ്യൂണലോ, ഈ നിയമപ്രകാരം കൊടുത്തുപോയാൽ ആയത് പൊതു നികുതിയെന്നപോലെ ഈടാക്കിയെടുക്കാവുന്ന സംഖ്യയായിരിക്കുന്നതാണ്. കൊടുത്തുപോയ സംഖ്യ, കണക്കിൽ അധികരിച്ചതാണെങ്കിലും, ഈ വിധം ഈടാക്കാവുന്നതാണ്.

വകുപ്പ് 129

(a) മുതൽ(i) വരെ അക്കമിട്ടു കീഴിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അല്ലാതെ പൊതുവിൽ ഈ നിയമം നടപ്പു

കുന്നതിന്റെ രൂപകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനധികാരം നല്കുന്ന വകുപ്പാണിത്.

വകുപ്പ് 130

രൂപകളെയും നോട്ടീഫിക്കേഷനുകളെയും നിയമസഭ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാനുള്ള സാധാരണയുള്ള ചട്ടക്രമമാണ് ഈ വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്,

വകുപ്പ് 131

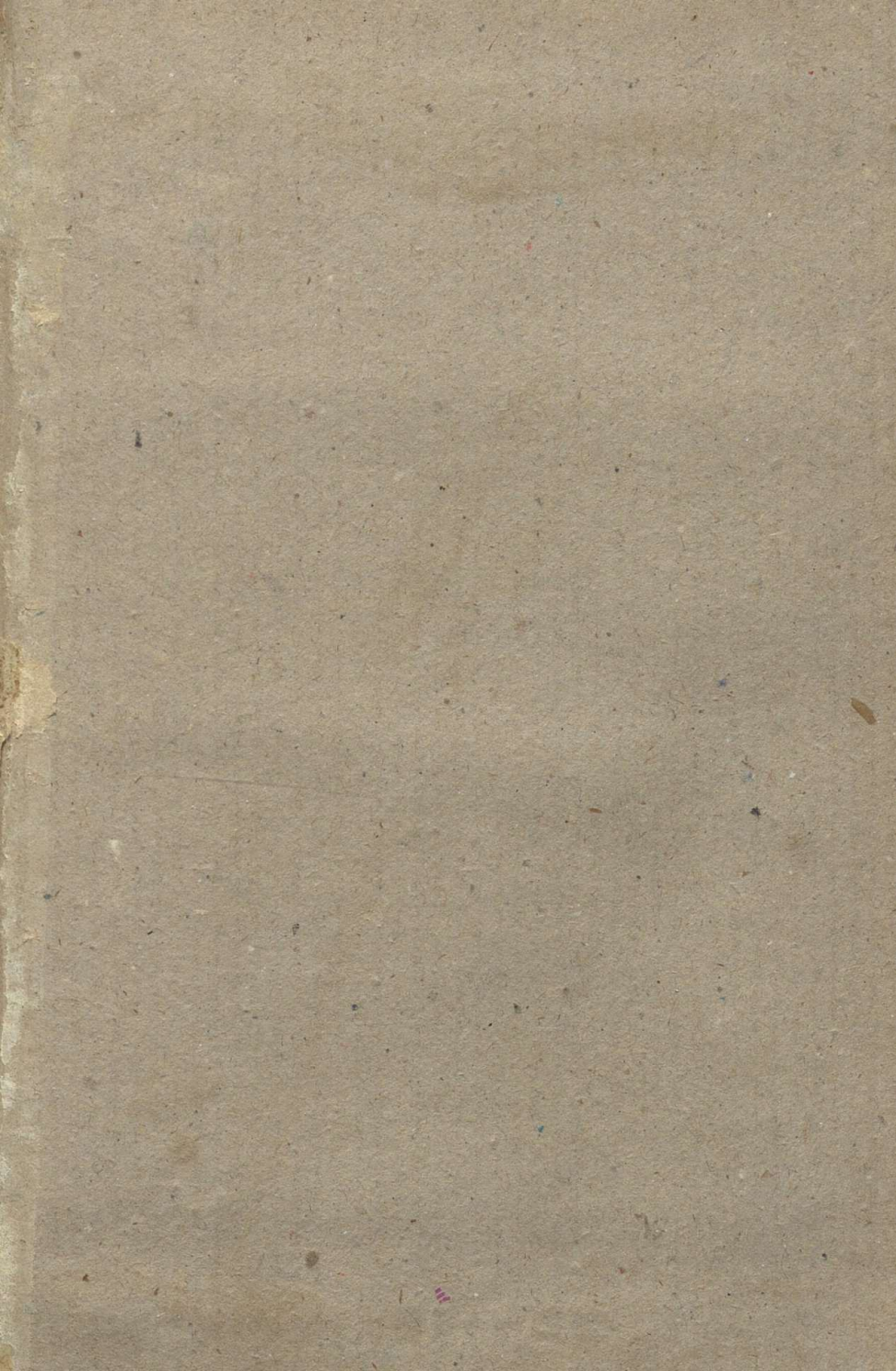
ഈ നിയമപ്രകാരം, വ്യവഹാരങ്ങളോ നടപടികളോ, ആരംഭിക്കുന്നതിന് സമയം കണക്കാക്കുമ്പോൾ, ഈ ആക്ട് മൂലം റദ്ദാക്കപ്പെട്ട, അങ്ങനെയുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളോ, നടപടികളോ, നിരോധിക്കുകയോ നിരത്തിവയ്ക്കുകയോ, ചെയ്ത കാലാവധി ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്.

വകുപ്പ് 132

ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതുകൊണ്ട്, മേലാൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത നിരവധി ആക്ടുകളെ റദ്ദ് ചെയ്യുകയും, അവ പ്രകാരം ആരംഭിക്കപ്പെട്ട നടപടികളുടെ പരിധി സമാപ്തിക്ക് വിശദമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു വകുപ്പാണിത്. ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിലെ അവസാനത്തെ വകുപ്പാണിത്.

172

333
SUK - B

45462

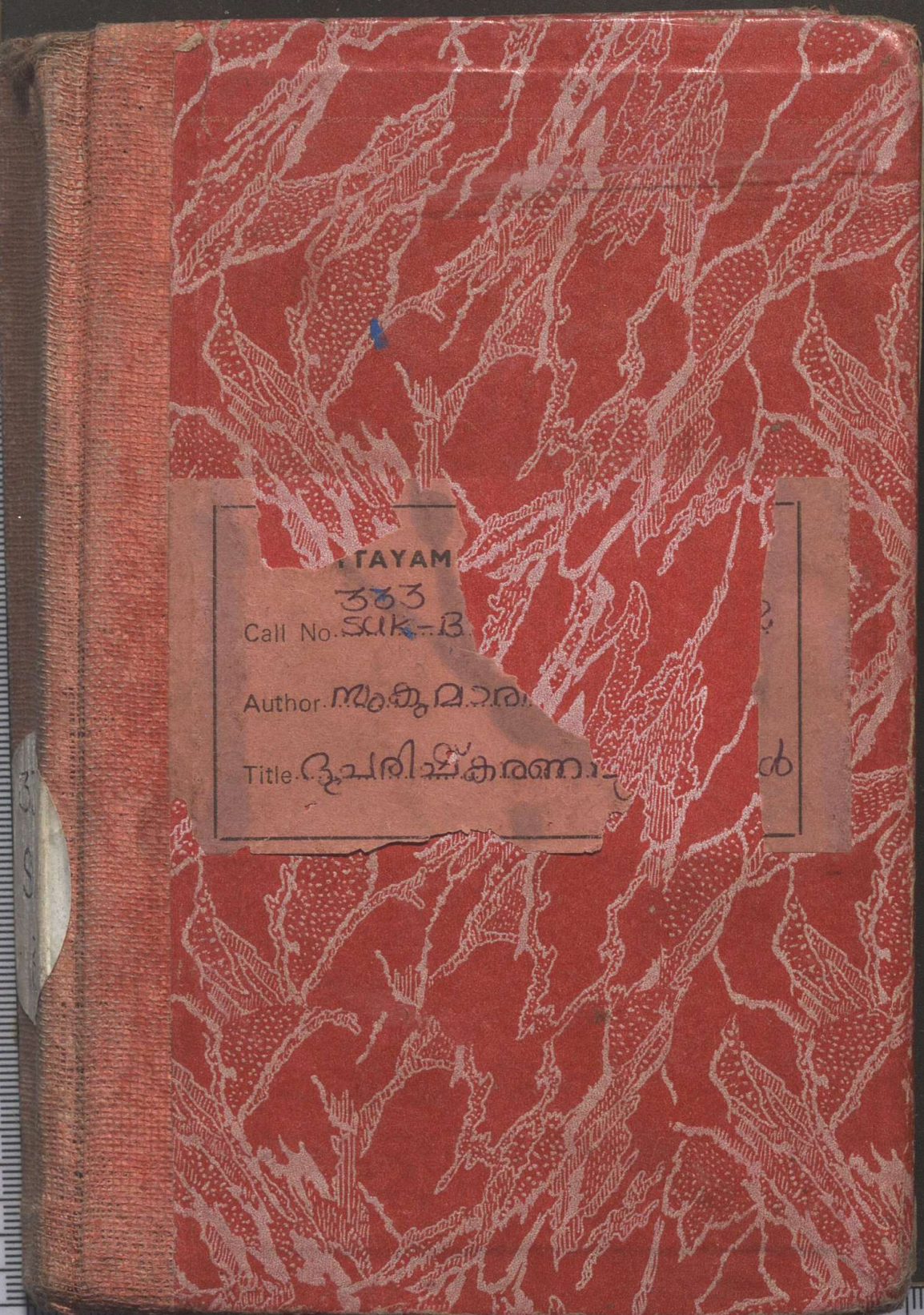
സുകുമാരൻ, ചെൻ, ടി.

ദുഃഖരിഷ്കരണ വ്യവസ്ഥകൾ

Indic Digital Archive Foundation

TAYAM
 383
 Call No. SUK-B
 Author. ശക്തമാന.
 Title. ദുഷ്ടിക്രമം

gpura.org

